

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

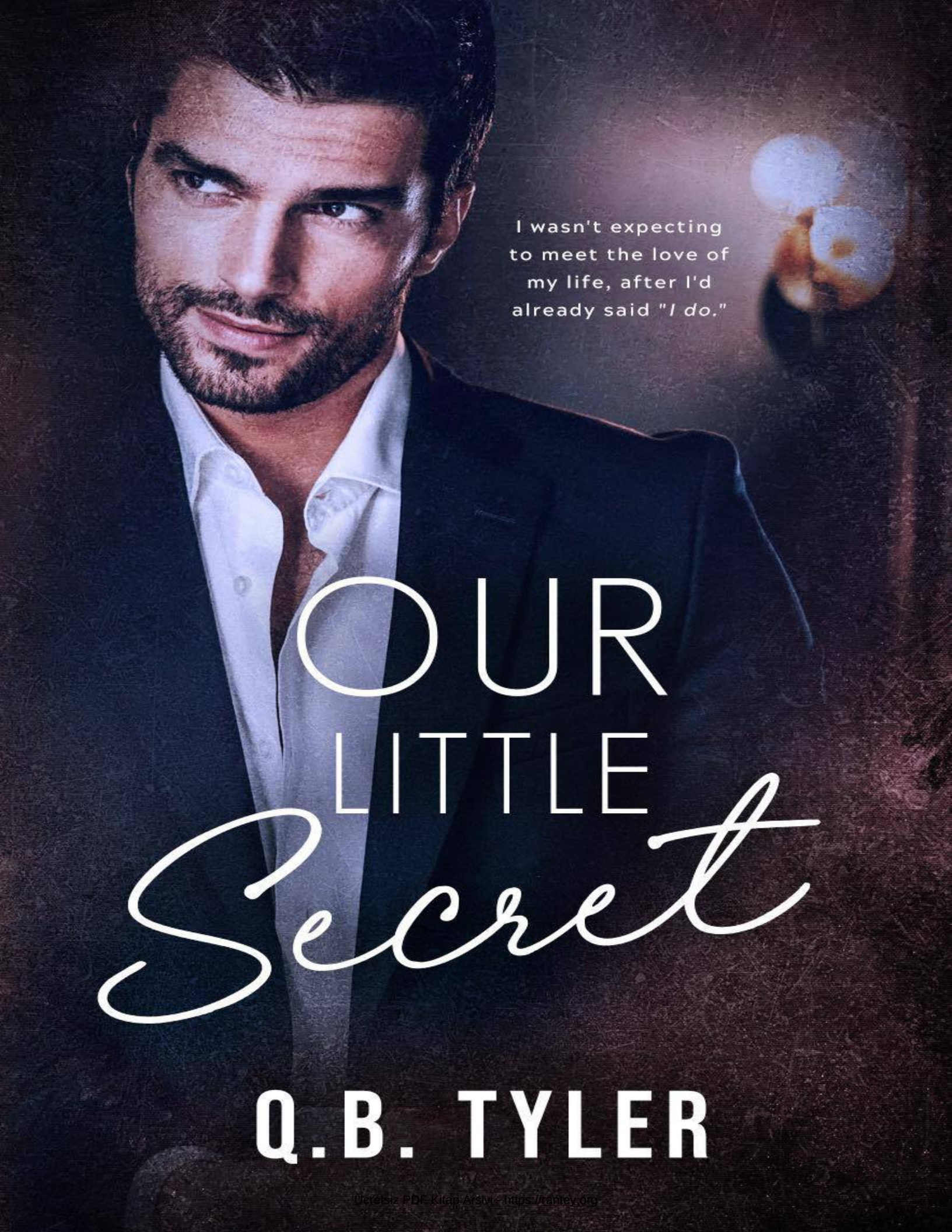
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A close-up portrait of a man with dark hair and a beard, wearing a dark suit jacket over a white shirt. He is looking directly at the camera with a serious expression. The background is dark and out of focus, with some light bokeh on the right side.

I wasn't expecting
to meet the love of
my life, after I'd
already said "I do."

OUR
LITTLE
Secret

Q.B. TYLER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

OUR
LITTLE
Secret

Q.B. TYLER

Telif hakkı© 2024 by Q.B. Tyler

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İçerik Düzenleme: Kristen Portillo- Your Editing Lounge İç
Formatlama: Stacey Blake- Champagne Kitap Tasarımı Kapak
Tasarımı: Emily Witting Designs
Kapak Görseli Fotoğrafçısı: Ren Saliba

"Hayat dağınıktır. Biz böyle yaratıldık."
-Meredith Grey

İÇİNDEKİLER

[Başlık Sayfası](#)

[Önsöz](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Dördüncü Beşinci](#)

[Altıncı Onaltı](#)

[Yedinci Sekizinci](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Bölüm Bölüm](#)

[Onuncu Onbirinci](#)

[Oniki Onüçüncü](#)

[Ondördüncü](#)

[Onbeşinci Bölüm](#)

[Bölüm](#)

[YirmiOnyedinci](#)

[Onsekizinci](#)

[Ondokuzuncu](#)

[Bölüm Yirmi -Bir](#)

[Bölüm Yirmi İki](#)

[Bölüm Yirmi Üç](#)

Yirmi Dördüncü Bölüm
Yirmi Yirmi Altıncı Bölüm
Beşinci Bölüm Sonsöz
Teşekkür Ayrıca
Q.B. Tyler Yazar
Hakkında

Prologue

Marissa

Mayıs 2018

"O ne ben de ondan alacağım."

Barda durmuş, kendime ve baş nedimeye açmak üzere olduğumuz şampanya şişesinin yanında birer tekila daha ısmarlamıştım ki yanımdan onun sesini duydum.

Pürüzsüz. Derin. Seksi. Zengin.

Saat neredeyse on bir, bu da yanlış hatırlamıyorsam düğün resepsiyonunun neredeyse bittiği ve hala ayakta olanların parti sonrası için otelin barına gideceği anlamına geliyor. *Ama dürüst olmak gerekirse, güzergahın neresinde olduğumuzdan tam olarak emin değilim; düğün partisi fotoğraf çektiğinden beri iyi bir vızıltı yaşıyorum.*

Bakışlarımı sese doğru çeviriyorum ve sağdıçlardan biriyle göz göze geliyorum. *En önemlisi, içlerinde en yakışıklı sağdıçtı.* Hemsworth kardeşlerden birine benziyordu ama saçları daha siyahtı. Miley ile evli olan değil, daha yaşlı olan ve biraz daha ayık olsaydım onun adını ya da bu sağdıçın adını hatırlayabilirdim. Sekiz nedime ve sekiz sağdıç vardı ve dün akşamki prova yemeğinde çoğuyla ilk kez tanıştım. Adını hatırlamasam da hayatımda gördüğüm en muhteşem adam olabileceğini düşündüğümü hatırlıyorum. Mavi gözleri, mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş açık kahverengi izleri olan koyu kahverengi saçları ve çenesinde hafif bir kirli sakalı var. Smokin ceketini çıkarmış, papyonunu asmış.

Boynundaki beyaz gömleğinin üstteki birkaç düğmesi açılmış ve göğüs kıllarının bir kısmı ortaya çıkmış.

Sekse doğru yürüyor ve dudaklarındaki sırıtış bana bunu bildiğini söylüyor.

Barmen ona bir shot doldururken kaşlarımı kaldırıyorum ve o da bara yaslanıp bir dirseğini üst tarafa dayayarak çok iyi tanıdığım ukala bir gülümsemeyle bana bakıyor. Elinde bir kadeh viski var ve ben dikkat çekmeden sol elinde bir yüzük aramaya çalışıyorum. Gözlerimin beni ele verdiğinden oldukça eminim. Elini kaldırıp içkisinin kalanını yudumladıktan sonra bardağını parlak maun tezgâhın üzerine bırakıyor.

Yüzük yok.

"After partiye gidiyor musun?"

Sorusundaki alt metni yüksek sesle ve net bir şekilde duyuyorum. Yirmi bir yaşımdayım ve bu yıl içinde katıldığım üçüncü düğün. Tüm arkadaşlarımın yirmi birinci doğum günlerini kendi düğünlerinde 'ilk kez' sarhoş olarak geçirmek istemelerinin altında ne yatıyor bilmiyorum ama bu benim koridorda yürüyen üçüncü arkadaşım ve eğer üçüncüsünde de şansım yaver giderse yarın sabah bir sağdıç yatağından gizlice kaçıyor olacağım.

İki tek atıyorum ve ona en cilveli gülümsememi takınıyorum. "Belki," diyorum ama onun cevabını beklemeden gelinin -son dört yıldır üniversitede oda arkadaşım olan arkadaşım Alexis'in- yeni kocasının kucağında oturup ona pasta yedirdiği düğün masasına doğru ilerliyorum.

"Lütfen bir oda tutabilir misiniz?" Elimde iki tekila shot ile otururken soruyorum. Masayı tarayarak baş nedimeyi, ablası Meredith'i arıyorum. "Ablan nerede?"

"Bir odamız var." Alexis kül sarısı saçlarını omzunun üzerinden savurdu. Uzun zamandır çiçeklerle örülü saç örgüsünden düşmüştü.

"O zaman git." Ona göz kırpyorum ve o da gözlerini deviriyor, ardından yeni evlendiği Owen onu kendine doğru daha sıkı çekip dudaklarını boynuna bastırırken kıkırdıyor. Her ne kadar hızlı bir romantizm, hızlı bir flört ve ailesinin uzatması için yalvardığı daha da hızlı bir nişan olsa da, çok tatlı olduklarını kabul ediyorum. Çok tatlı olmaları bir yana, aralarında on üç yaş fark var ve Owen tanıştıklarında neredeyse on yıllık bir ilişkiden yeni çıkıyordu.

İki yıldan biraz daha kısa bir süre önceydi, bir dönem finallerimizi bitirdikten sonra bir barda eğleniyorduk. Hala çok hatırlıyorum,

Başka bir adamla dans etmesi ve Owen'ın onlara doğru yürüyüp sanki kalçalarını tutan diğer adam hiç var olmamış gibi ona bir içki ısmarlayıp ısmarlayamayacağını sorması.

Gördüğüm büyük penis enerjisi.

Sıradan sekse ya da tek gecelik ilişkilere inanmayan Alexis, o gece Owen ile eve gitti ve o zamandan beri ayrılmaz ikili oldular.

Alexis soruma yanıt olarak "Sanırım Meredith yatmaya gitti," diyor ve bütün gece birlikteyken bensiz İrlandalı vedası yaptığı için ona lanet etmek istiyorum.

"Sanırım bunu benimle almakla yetinmek zorunda kalacaksın." Seksi sağdıçın beni takip ettiğini fark etmemiştim ama dönüp ona baktığımda, elinde shot'ını tutarken mükemmel dişlerini ortaya çıkaran aynı ukala gülümsemeyi bana da yapıyordu.

"Chris!" Owen'ın sesini duyuyorum ve ona doğru döndüğümde dudaklarının Alexis'in bir yerine yapıştığını görüp şok oluyorum. "Marissa'yla tanıştın mı?" diye soruyor beni göstererek.

Gözleri vücudumda o kadar baştan çıkarıcı bir şekilde geziniyor ki bacaklarımın arası geriliyor. Ağzının bir tarafı en seksi çarpık sırtıyla yukarı doğru hareket ederken başını yana eğiyor. "Deniyorum."

Golden Retriever enerjisinin poster çocuğu olduğuna yemin ettiğim Owen bize ışınlanıyor. "Marissa, Chris'le tanış, dünyadaki en eski arkadaşım. Chris, bu Lex'in oda arkadaşı."

"Eski oda arkadaşım!" Alexis alkışlıyor ve ben gözlerimi deviriyorum, bir ay içinde annem ve babam olarak bilinen çok farklı oda arkadaşlarıma sahip olacağımı hatırlatan sinir bozucu bir hatırlatma.

"Demek sen de yaşlısın, ha?" Eğer bu Owen'ın en eski arkadaşıysa, onun da benden on üç yaş büyük olduğunu fark ederek şaka yapıyorum.

"Kalbimin hâlâ genç olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor." İçkilerimizi içmeden hemen önce küçük bardağını benimkiyle tokuşturuyor. Bu gece bunlardan kaç tane içtiğimi düşününce yanma hissi karıncalanmadan başka bir şey değil. "Dans etmek ister misin?" Yavaş yavaş boşalmakta olan dans pistine doğru dönüyorum ama grup "I Say a Little Prayer"ın bir cover'ını çalıyor. Elini elimde hissedince itiraz etmeye başlıyorum, beni dans pistine doğru çekiyor. "Hadi gel."

Owen'ın sarhoş akrabaları dışında neredeyse boş olan dans pistine vardığımızda Alexis'in bir tezahürat yaptığını duyuyorum. Chris parlak ahşap zemine ayak bastığımız anda beni döndürüyor ve ben de onun beni etrafta gezdirmesine izin veriyorum.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra ona "Sen iyi bir dansçısın," diyorum ve o da gülümsüyor.

"Yaşla ve birçok düğünle birlikte geliyor." Beni biraz daha yakına çekerken göz kırıyor, sırt dekoltesi nedime elbisesi nedeniyle belimin çıplak tenine dokunuyor. Grup başka bir şarkıya devam ediyor ve biz hareket etmeyi bırakmıyoruz, vücutlarımız aylardır pratik yapıyormuşuz gibi mükemmel bir senkronizasyon içinde hareket ediyor. "Bütün gece seninle konuşmaya çalıştım." Benden en az bir karış daha uzun ve ben de kısa değilim ama yine de bakışlarıyla buluşmak için başımı eğmek zorunda kalıyorum ve çadırdaki düşük ışık altında gözleri parlıyor. "Bu gece odadaki en muhteşem kadın sendin. Hatta herhangi bir odada gördüğüm en muhteşem kadındın."

Bana para verseniz saklayamayacağım bir gülümseme dudaklarımı çekiştiriyor. "Bunu gittiğin tüm düğünlerdeki nedimelere söylemelisin." Kıkırdıyorum.

"Hayır," diyor normal sesinden daha alçak bir tonda. "Sadece sen." Beni tekrar döndürüyor ve liderlik ettiği için çok memnunum çünkü kendimi dengede tutma yeteneğim, çekingenliğimden daha hızlı azalıyor.

"Peki, seni durduran neydi?" diye sordum. "Benimle konuşmaktan mı?" "Gerçekten mi? Senin için çok yaşlı olduğumu düşünceğini sanmıştım."

"Kesinlikle öylesin." Ona bir kaşımı kaldırıyorum.

Kıkırdıyor ve gözlerini hafifçe kısıyor, beni hâlâ nazikçe kendisine bastırıyor. "İçimden bir ses bunun seni rahatsız etmediğini söylüyor."

Müzik yavaşlamaya başlıyor ve grubun solistin son şarkı ve parti sonrası için nereye gidileceği hakkında bir şeyler söylediğini belli belirsiz duyuyorum.

"Ee, bara gitme fikri nereden aklına geldi?" diye soruyor ve son kadehin etkisi tam zamanında üzerime çöküyor, düşünmeye fırsat bulamadan kelimeler dudaklarımdan dökülüyor.

"Ya da farklı bir parti sonrası parti yapabiliriz?" Ona bakıyorum. "Odamı paylaşıyorum ama."

"İyi ki değilim," diyor elini sırtımda o kadar yavaş gezdiriyor ki bacaklarımda hissediyorum.

Asansöre binmeden önce Owen ve Alexis'e zar zor veda ediyoruz, on ikinci kattaki odasına çıkarken dudakları benimkinde.

"Bana prezervatifin olduğunu söyle," diye fısıldıyorum öpücüklerimin arasında.

Kalçalarımı kavrayıp kendini bana doğru iterken kulağıma alçak sesle "Elbette," diyor. Dudakları o kadar yumuşak ki, çenesindeki kirli sakalla çok seksi bir tezat oluşturuyor. Dudakları boynumda, dilini ve dişlerini tenimde hissediyorum. Vücudum, onu vücudumun geri kalanında hissetme beklentisiyle uğulduyor.

"Çoğul." Tekrar ediyorum çünkü birden fazla tur isteyeceğimi zaten biliyorum.

"Oh, biri açgözlü." Boynumu ısırdığında nefesim kesildi. "Bunu sevdim." Çalar çalmaz beni asansörden çıkarıyor ama en yakın duvara yaslanmadan önce ancak bir adım atabiliyoruz, elleri vücudumda yukarı doğru kayıyor ve göğüslerimi avuçlarken dudakları tekrar dudaklarımda. "En güzel göğüslere sahipsin. Dün geceki prova yemeğinden beri onlara bakmamak için kendimi zor tutuyorum."

Göğüslerim her zaman büyük olmuştur. Onları nadiren saklarım ve nedime elbisem C-kupalarımı kesinlikle iyi sergileyen halter tarzı bir elbise. Başını eğip dilini aralarındaki vadide gezdiriyor ve önümüzdeki otuz saniye içinde bu elbiseyi üzerimden çıkarmazsam yanacaktım gibi hissediyorum. Hem likörden hem de karnıma çok büyük bir alet gibi gelen şeyi bastıran bu muhteşem yaşlı adamdan sarhoşum ve onu *her yerde* hissetmek istiyorum.

"Senin odan." İnliyorum ve sonra bacaklarımın hızla hareket ettiğini hissediyorum ve tam anlamıyla odasına doğru *koştüğümüzü* fark ediyorum. Kartını okuyucuya okuttuğunda kapı o kadar sert açılıyor ki duvara çarpıyor ve aynayı sarsıyor. Kollarına atılmadan önce düşeceğinden kısa bir süre endişeleniyorum ve beni süite benzeyen bir odadan geçirip yatak odasına götürürken endişelerim kayboluyor.

Beni nazikçe ayağa kaldırıyor, kollarını bana doluyor ve ensemde bağlı olan fiyongu çözmek için boynuma doğru kayıyor. Yavaşça çözerken gözleri benimkilerden ayrılmıyor ve az önceki aceleciliğiyle değil, sanki beni çıplak bıraktığı bu anın tadını çıkarmak istiyormuş gibi. "Bu geceyi sonsuza kadar hatırlayacağım," diyor elbise yavaşça vücudumdan aşağı inerken. "İstediğimin peşinden gittiğim ve onu elde ettiğim gece: hayatımda gördüğüm en muhteşem kadın." Siyah elbisem bir yığın halinde yere düşüyor ve üzerimde dantel bir tangadan başka bir şey kalmıyor. "Fuuuuck." Gözleri üzerimde geziniyor

Göğüsleri ve elleri hemen aletine gidiyor, onu avuçluyor ve kemerine uzanıp onu üzerinden kaydırıyorum.

Ayakkabılarını çıkardı ve yatağı işaret etmeden önce pantolonunu kaslı bacaklarından aşağı gönderdi. "Yatağa geç." Dediğini yapıyorum, gömleğini çıkarırken dirseklerimin üzerinde doğruluyorum ve üzerinde külotundan başka bir şey kalmıyor. Göğüs kılları *iki, dört, altı, sekiz!* Paket; gözlerimle sayıyorum.

"Vay canına." Bunu sadece kafamda söylediğimi sanıyordum ama görünüşe göre yüksek sesle söylemişim çünkü kıkırdıyor ve yatağın üzerinde diz çöküyor.

"Bu odadaki tek *vay* sensin." Ellerini bacaklarımda gezdiriyor ve sonra iki parmağını külotumun bel bandında gezdiriyor. Topuklularımı çıkarmak için uzandığımda elimi durduruyor. "Onları üzerinde bırak. Amını yerken onları sırtımda hissetmek istiyorum." Külotumun kasıklarını kavırıyor ve beni ona gösterecek şekilde yana doğru hareket ettiriyor. Zaten müstehcen bir şekilde ıslağım, son otuz dakikanın daha iyi bir kısmını bu anı inşa etmek için harcadım. "Tıpkı senin gibi muhteşem olacağını biliyordum." Dudaklarını yalıyor ve kalbim şehvetten göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum.

Kalçalarımı yukarı doğru kaldırıyorum, ağzını ya da parmaklarını ya da klitorisime sürtünmeye neden olacak herhangi bir şeyi umutsuzca istiyorum. "Lütfen dokun bana," diye yalvarıyorum tam elini indirip klitorisimin etrafında bir daire çizerken ve ben küçük bir dokunuşla boşalma dürtüsüne direniyorum.

"Çok sıkı sarılıyorsun, değil mi?" Eğiliyor, ağzı sadece üzerimde geziniyor. "Gerginliğini azaltmak için sana bunu vereceğim ama sonra beni beklemeni istiyorum." Göz kırıyor, ardından müstehcen bir yalamayla cinsel organımı yalıyor, dilini klitorisimin etrafında dolaştırarak yavaş bir daire çiziyor ve içimi titreten vahşi bir inilti çıkarıyor.

"Aman Tanrım." İnliyorum, ellerimi saçlarına bırakıyorum, orgazmım zaten ulaşamayacak bir yerde sallanıyor.

"Geldiğinde adımı söyle," diyor bana. "Ağzım üzerindeyken o güzel dudaklarından dökülmesini duymak istiyorum."

"Siktir!" Bu noktada tüm vücudum titriyor ve amım acı noktasına kadar karıncalanıyor. Dudaklarının klitorisimin etrafını emmesine izin verirken sakalı bana çok lezzetli bir şekilde sürtünüyor. Kalçalarımı kaldırıp omuzlarının üzerine gönderiyor ve topuklu ayakkabılarım hakkında söylediklerini hatırlıyorum. Kaslı sırtına hafifçe bastırıyorum ve sanki içinde bir şey bu hisle kırılıyor çünkü iç çamaşırlarımın yırtılma sesini duyuyorum ve aşağı baktığımda, delici mavi gözleri çoktan üzerimde, beni izliyor

beni açlıkla. Bu, bir erkeğin ağzını bacaklarımın arasına ilk alışım değildi ama bunu yaparken hiç kimseyle göz göze gelmemiştim. En mahrem bölgenizi yalarken birinin size bakması çok erotik hissettiriyor.

Vuruşlarını hızlandırıyor, dilini klitorisimin üzerinde defalarca gezdirirken gözleri hâlâ üzerimde ve... "Siktir, boşalacağım," diye inliyorum duygu beni içine çekerken.

Yatağın hareket ettiğini hissediyorum ve kalçalarının neredeyse yalamalarıyla aynı anda yatağa sürtündüğünü fark ediyorum. "Sadece senin amının tadından bile boşalabilirmişim gibi hissediyorum."

"Oh Tanrım!" Dudaklarını klitorisimin etrafına emerken ve dişlerini hassas sinir demetinin üzerinde nazıkçe gezdirirken yanıt olarak haykırıyorum.

"Benim adım," diye homurdandığını duymayı başarıyorum, tam da uçuşumun kenarından geçerken.

"Chris!" Gözlerim kapanırken çılgılık atıyorum ve sırtüstü düşüyorum, coşku hissi vücudumun her santimine, kemiklerime, beynime, kalbime ve ruhuma yayılıyor ve hayatımın geri kalanında bunu birlikte yapacağım adamın bu olup olmadığını merak ettiğim kısa bir an yaşıyorum.

Vay . Bu şimdiye kadar yaşadığım en iyi orgazmdı.

Gözlerimi açtığımda, yüzünde bir gülümsemeyle üzerimde geziniyor. "Hiç kimsenin böyle geldiğini görmemişim."

Vücudum hâlâ uğulduyor ve birkaç saniyeden daha uzun süren orgazmlardan birini yaşayıp yaşamadığımı merak ediyorum. "Ne... Ne yaptım ben?" Beni bu kadar farklı kılan şeyin ne olduğunu merak ederek soruyorum.

"O kadar büyüleyiciydi ki. Gözlerimi senden alamadım." Kapüşonlu gözleriyle yüzümü izlerken alt dudaklarını dişlerinin arasına sıkıştırıyor.

Bu adam seks saçıyor.

Kapalı aleti amımın üzerinde kayıyor ve bu sırada klitorisime çarpıyor ve ben inliyorum, hala doruk noktandan aşırı uyarılmış hissediyorum. Kendimi sabitlemeye çalışırken onun pazılarını tutuyorum. "Çok hassassın."

"Genelde böyle olmaz." İnliyorum, sadece bana karşı küçük bir fırçasıyla bile kendimi inşa ettiğimi hissediyorum. Topuklarının üzerinde geriye yaslanıyor ve bana bakıyor. Bacaklarımdan birini kaldırıyor, ayakkabımın birini diğerinden önce çıkarıyor ve yatağın üzerine fırlatıyor. "Genelde bu kadar kolay boşalmam."

Dudaklarını ayak bileğime bastırıyor, sonra da ağzını yavaşça bacaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Bu sadece ilkiydi. Önümüzde uzun bir gece var." Külotunu çekip çıkarırken sırtlıyor ve hayatımda gördüğüm en büyük aleti, ucunda biriken prekulma dimdik yukarı bakacak şekilde ortaya çıkarıyor.

"Aman Tanrım." Alt dudağımı ısıyorum, yataktan kalkıp köşedeki açık bavulundan bir kutu prezervatif çıkarırken gözlerim büyüyor.

"Merak etme güzelim, şu anda ne kadar ıslak olursan ol, hemen içine gireceğim." Sinirle yutkunuyorum, elini çenemin altında hissedip nazikçe kaldırdığında hâlâ kırışmıyor. "Seni tekrar yiyeyim mi? Sıcak küçük amını benim için daha da ıslatayım mı?" Dudaklarıma nazik bir öpücük konduruyor, dilini dudaklarımın arasından geçirip benimkilere sürtüyor. Dilindeki amımın tadıyla karışan günahkâr sözleri içime bir ürperti gönderiyor ve dudaklarına karşı titriyorum.

"Hayır..." Fısıldıyorum. "Henüz gelmedin."

"Yani?" diye soruyor. "Bu kısasa değil. Eğer hazır değilsen bana dokunmana izin vermeden önce seni yüzlerce kez boşaltırım. Ayrıca, amının kokusu beni çılgına çeviriyor."

Yüce İsa.

"Pis bir ağzın var."

"Bunu zaten biliyorsun." Dili alt dudağımı yalamak için dışarı fırlıyor ve bana az önce nerede olduğunu hatırlatıyor.

Gözlerim gözlerine gitmeden önce dudaklarını izliyor, kalbim göğsümde sadece şehvetten değil, tam olarak tanımlayacak kadar ayık olmadığım başka bir şeyden de çarpıyor.

"Becer beni," diye nefes alıyorum ve sesimdeki çaresizliği duyabiliyorum. Elimizi uzatıyorum, Fransız manikürlü tırnağımı sikinin ucuna sürtüyorum ve dudaklarımın arasından geçirmeden önce döllerini parmağımda topluyorum. "Ve sonra ağzımı bunun üzerine koyacağım."

"Sikeyim. Daha içine girmeden patlayacağım."

"Sana binmek istiyorum," diyorum onu sırt üstü yatırıp kalçalarına binerken.

"Kahretsin evet, prezervatif takayım bebeğim," diyor ve evcil hayvan isminin aşinalığı, birbirimize kesinlikle aşına olmadığımız gerçeğiyle birleştiğinde amımın zonklamasına neden oluyor.

"Bir saniye. Sadece... bir saniyeliğine hissetmek istiyorum." Prezervatifsiz şakalaşma fikrini kabul etmesini beklerken ona dokunmak için bir hamle yapmıyorum.

"Evet. Sikimi o güzel klitorisine sürt." Başını sallamadan önce titrek bir nefes veriyor. "Ama sakın amına girmeme izin verme çünkü çekip çıkaramayacağım," diye homurdanıyor.

Kendimi sikine yaklaştırıp elimle kavırıyorum, dudaklarından bir inilti çıkıyor ve ardından hafifçe sıktığımda bir tıslama duyuyorum. Yavaşça yukarı ve sonra aşağı hareket ederek şaftının alt tarafının yarığımdan kaymasına izin veriyorum.

Her iki eli de yüzünü buluyor ve bir kıkırdama çıkarıyor. "Tanrım, bu iyi hissettiriyor. Tekrar yap." Dokunduğumuz yere bakarken bir tanesini çenesi boyunca ovuşturuyor.

Dölün ucunda birikmeye başladığını fark ediyorum ve oluşan damlaları toplamak için dilimi başının üzerinde ovmak için hafifçe hareket ediyorum. Gözleri açılıyor ve dudaklarında çocuksu bir sırıtış belirliyor. "Sikimi ağzına almak ister misin?"

Başımı salladım. "Beni becerdikten sonra."

"Siktir." İnliyor. "Hayatım boyunca neredeydin?"

Dudaklarımda bir sırıtışla başımı yana eğiyorum. "Buna cevap vermemi mi istiyorsun?" Dilimi tekrar ucunda gezdirmeden önce aramızdaki büyük yaş farkına atıfta bulunarak şaka yapıyorum.

"Oh, siktir ." Ben dizlerimin çöküp sikini tutmadan önce kıkırdıyor. Ucunun klitorisimin etrafında dönmesine izin veriyorum ve sanki vibratörümümüş gibi kendimi sürtmeye başlıyorum. *Ama bu vibratör, eve götürüp yatağımda denemek istediğim bir kişiye bağı.*

Kendimi geliştirdiğimi hissediyorum ve kalçalarımı onun sikinin ucunda ileri geri sallayarak seksimde sürüklenmesine izin verirken gözlerim çırpınarak kapanıyor.

"Marissa..." Titrek sesini duyuyorum, yaklaşan orgazmımın bulanıklığından beni kurtarıyor ve aşağı baktığımda elinde bir prezervatif olduğunu görüyorum. "Tak şunu da içine girebileyim." Gözleri kapalıydı ve dişlerini sıktığını söyleyebilirim. Elimde nabzının attığını hissediyorum ve prezervatifi yırtıp açtıktan sonra yavaşça aşağıya doğru kaydırıyorum. İki kolunu da pazılarına dolayıp beni üzerinde tutmadan önce zar zor dibine kadar getiriyorum. "Hemen sikimin üstüne çık."

Hiç vakit kaybetmeden kendimi onun üzerine bırakıyorum, tümseğim sikinin dibine değene kadar kendimi aşağıya doğru itiyorum. Ağzından vahşî bir hırıltı çıkarken "Siktir," diye inliyorum.

Koyu renkli kasık kıllarının çıplak amcığıma baskı yaptığı yerde birleştiğimiz yere bakıyor ve gördükleri karşısında şok olmuş gibi gözleri benimkilere fırlıyor. "Aminin daha güzel olabileceğini düşünmemiştim ama sikimle dolduğunu görmek hoşuma gidiyor." İki eli de kalçalarımı buluyor. "Hareket etmeye hazır mısın?"

Ve bu özel kelimelerle ilgili ne olduğunu bilmiyorum ama beni daha da tahrik ediyorlar. "Sikeyim evet." Ona binmeye başlarken avuç içlerimi kaldıraç olarak göğsüne bırakırken inliyorum. Kendimi onun üzerinde zıplatıyorum, sikini sonuna kadar sıkıyorum ve kendimi aşağıya doğru çarpıyorum.

"Siktir." İnliyor. "Amin benim sikim için yaratılmış, değil mi? Bak beni ne kadar iyi alıyorsun." Homurdanıyor. "Ve sen endişeliydin." Bir eli kalçamdan göğsüme doğru hareket ediyor, meme ucunu parmaklarının arasında yuvarlamadan önce avuçluyor. Dudaklarını yalıyor ve sonra doğruluyor, göğsümü ağzına alırken hâlâ içimde. Neredeyse meme ucumu ağzından çıkaracağından endişeleniyormuş gibi hareket etmemi engellemek için beni yerimde tutuyor. Dişlerinin hafifçe ısırıldığını hissediyorum ve acıyı diliyle yatıştırdığında inliyorum. Diğerine geçiyor ve ben de amımı sikinin etrafında sıkarak hareket etmek istediğimi ona bildiriyorum. "Tamam tamam," diye kıkırdıyor bana bakarken. "İnanılmazsın, biliyor musun?"

Onu tekrar sırtına itiyorum ve tekrar ona binmeye başlıyorum, bir sonraki orgazmım zaten derimin altında dans ediyor. "Chris, sanırım yine boşalacağım."

"Öyle ? Siktir, klitorisini bana sürt. Çok ateşli, biliyorum. öyle."

Kalçalarımı yavaşça döndürüyorum, klitorisimi aletin tabanına doğru sürüklüyorum. "Yessss." İnliyorum.

"Bu kadar duyarlı olmana bayılıyorum."

"Aletin mükemmel olmasına yardımcı oluyor." Bacaklarımın arasında toplanmak için aşağı inmeden önce elektrik içimde titreşirken tekrar inliyorum.

"Yakın olduğunu söyleyebilirim. Oraya git, Marissa. Şimdi yap," diye homurdanıyor. "Ve gittiğinde, beni de yanında götürsen iyi olur," diye emrediyor. "Amin sikimi sıkarken boşalmak istiyorum."

"Lanet olsun."

Kıçımı tutup sertçe sıkıyor. "Burada hiç sikin oldu mu?"

Henüz yapmadım ve aletini kıçıma sokma düşüncesi beni hem korkutuyor hem de tahrik ediyor ve sesinin sertliği beni uçurumun kenarına gönderiyor. "OH FUCK!" Adımı duyduğumda orgazmım boyunca onu becermeye devam çılgınlık atıyorum ve sonra içimde genişlediğini hissediyorum.

"Oh, siktir siktir fuuuuuck." İnliyor ve ben daha aşağı inmeye fırsat bulamadan bizi ters çeviriyor, böylece sırtüstü yatıyorum ve dudakları içime tırmanmaya çalışır gibi beni öpüyor. Aletin yumuşadığını hissediyorum ve sonra dışarı kayıyor ama dili hala ağzımı tahrip ediyor. Elleri

Sırtımın altında hareket ederek beni ona doğru daha sert çekiyor ve beni bacaklarımı sırtına dolamaya ve ayak bileklerimi kilitlemeye zorluyor. Islak seksim gövdesine sürtünüyor ve karın kaslarının klitorisime sürtünmesinde o kadar ateşli bir şey var ki bir inilti daha çıkarıyorum. "Seninle işim bitmedi," diyor sonunda ağzımdan çekilirken. Zor nefes alıyor, bu yüzden sadece nefes almak için mi çekildiğini merak ediyorum.

"Bu..." Bunun ne kadar şaşırtıcı olduğunu kelimelere dökmekte zorlanırken ona göz kırpyorum.

"Evet." Yüzünde benimkinde olduğunu bildiğim bir gülümseme yok. Neredeyse endişeli görünüyor ve parmak uçlarının yanlarımda aşağı yukarı gezindiğini ve dudaklarını omzumda hissetmesem bu beni endişelendirecek. "Mükemmel." İki orgazmın ve aldığım alkolün etkisi geçmeye başladığında yüzümde uykulu bir gülümseme beliriyor. Yarı bilinçli halimi zorlayan sesini duyduğumda gözlerimin ağırlaştığını hissediyorum. "Sakin uyuma," diye fısıldıyor kulağıma. "Bu gecenin bitmesini istemiyorum." Ellerini saçlarımda hissediyorum, yarısını tutan tokaları nazikçe çekip çıkarıyor.

"Değilim," diye fısıldıyorum göğsüne sarılırken, kollarını bana sararken sıcaklığını üzerimde hissediyorum. Ona daha fazla gece geçirebileceğimizi söylemek istiyorum. Sabah ona numaramı vereceğimi ve bunu tekrarlayabileceğimizi söylemek istiyorum ama ağzımı tekrar açmadan daha derin bir uykuya dalıyorum.

Ertesi sabah boş bir odaya uyandığımda, bavulunun yerinde olmadığını ve komodinin üzerinde ona ulaşmamı sağlayacak bir telefon numarası ya da yol bile olmayan bir not bulduğumda, kalbimin utançtan karnıma battığını hissediyorum.

7^aaub ya fa' las⁹ nig³c. 3efinically nau'c fa' ec ic. 5 gac a lace cβech a c ca leave nβe>exe' ya 'xe xeaby.

Oxbe xao' ce'rice.

-C

Tam olarak bir darbe değildi ama satır aralarını okuyabiliyordum. Bu tek seferlik bir şeydi. Boğazımdaki düğümü yutkunarak geçiştirdim çünkü bu sadece bir gecelik bir ilişki olsa bile, bir hoşça kal bile hak etmiyor muydum? İyi günler mi? İyi bir hayatın var mı?

Giyinmek, parçalanmış iç çamaşırlarımı almak ve dün gecedan kalma elbisemi giymek için harekete geçiyorum. Ayakkabılarım elimde, bu klişe utanç yürüyüşüne hazırlanıyorum.

bir şey var sanmıştım. Bir kıvılcım mı? O kadar aptal mıydım?

Evet, bilinçaltım homurdanıyor. Onunla bir gün önce adamı tanıyordun. Sabah senin için bir yüzük hazırlayacağını mı düşündün?

Hayır mı? Ama belki sabah seksi ve akşamdan kalma kahvaltı? Ugh.

Odama yaklaştığım her adımda sarhoş ve hayalperest beynimin bunun bir kerelik bir şeyden fazlası olacağını düşünmesine izin verdiğim için kendimi azarlıyorum. Bu sadece yaşadığım en iyi seks değildi, aynı zamanda aramızda bir bağ vardı.

Gözlerimi devirerek onu düşüncelerimden uzaklaştırıyorum ve bu konuyu takıntı haline getirmemeye karar veriyorum. Daha da önemlisi, Alexis'le bu konu hakkında kesinlikle konuşmayacağıma yemin ediyorum. Belli ki kimsenin bilmesini istemiyordu ve Alexis'in milyonlarca sorusu olacak ve muhtemelen beni savunmak için Owen'ı azarlayacaktı. Bu küçük düşürücü duruma başka kimseyi sokmama gerek yok.

Anahtar kartımı kapımın üzerine tutuyorum ve Meredith'in hala baygın olduğunu ve burada uyumadığını fark etmeyeceğini görünce rahat bir nefes alıyorum.

Bunu unutabilirim.

Bu hiç olmadı ve onu bir daha asla görmeyeceğim.

Üç ay sonra hayatımın en iyi seksini evli bir adamla yaptığımı öğreneceğimi bilmiyordum.

Chapter ONE

CHRIS

Üç Ay Sonra

"Beck, hadi ama, bir içki daha?" En iyi arkadaşım Wes Beckham'a birasının içindekileri boşalttıktan sonra bar taburesinden kalkarken soruyorum. Sesimdeki yalvarışı duyar gibiyim.

"Yarın erken gelmem gerekiyor." Gözlüğünün üstünden bana bakıyor ve tam olarak azarlayıcı olmayan ama aynı şekilde davranmam gerektiğini düşündüğünü belli eden bir bakış atıyor. "Sen de öyle."

"İki bira içtik, hadi ama. Sanki sarhoş olmak istiyormuşum gibi davranıyorsun."

"Eve gitmekten kaçınıyorsun." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

"Belli ki." Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Holly gittikçe kötüleşiyor."

Evli olduğum kadını düşünürken parmaklarımı şakaklarıma sürterek söylüyorum. "Tekrar danışmanlık bile önerdim ama yine de kabul etmiyor."

Beck iç çekerek koltuğuna çöküyor ve parmağını barmene doğru kaldırarak bir bira daha işaret ediyor. "Neden?"

"Evliliğimizde neler olup bittiğinin bizim dışımızda kimseyi ilgilendirmediğiyle ilgili bir şey."

Beck burnunun kenarını sıkarken kaşlarını çatıyor. "Tamam ama... o bir danışman ve siz de birkaç yıldır sorun yaşıyorsunuz."

. "Bunu ona söyle."

Neredeyse altı yıldır evliyim. Sadece ilk iki yılın iyi geçtiğini söyleyebilirim ama bu bile zorlama gibi geliyor. Sanki evlendikten ve yeni hayatımıza alıştıktan sonra bir şeyler değişti ve o zamandan beri aşık olduğum kadına geri döneceğine dair umudumu koruyorum. Tatlı ve çekici olan kadına. Eğlenceli ve bağımsız. Sadece banka hesabımı değil, beni gerçekten önemseyen bir kadın.

Ama aradan altı yıl geçti ve evlilik öncesi tüm o mutluluğun bir yanılsama olduğunu düşünmeye başladım.

Holly ile neredeyse sekiz yıl önce Philly'deki ilk hafta sonumda tanıştık. Buraya bir hevesle taşınmıştım çünkü akıl hocam ve en iyi arkadaşlarımdan biri olan Wes Beckham bir şirket kurmaya karar vermişti ve benim onun CFO'su olmamı istiyordu. Yüksek lisansımı yeni bitirmiştım ve büyükbabamın gölgesinde çalışma düşüncesinden korkuyordum, bu yüzden kendi başıma gitme ve kayırmacılık sınırında olmayan bir şey yapma fırsatına atladım.

Buraya taşındığım hafta sonu dışarı çıkmıştık ve o ilk gece Holly ile tanıştım. Çok güzeldi. Çapkın. Eğlenceli. Uzun zamandır bu kadar gülmemiştım ve belki de taşınmanın ve Wes'in iş planının heyecanından kaynaklanıyordu ama o gece onun numarasını aldım ve sonraki birkaç haftayı onun peşinden koşarak geçirdim. Geriye dönüp baktığımda, her şeye sahip olma fikrine ne kadar aşık olduğumu fark ediyorum. Kariyer ve ilişki. Onun fikrini sevmiştim.

Bütün adımları attık. Bir yıl çıktık. Birlikte yaşamaya başladık. Evlenme teklif ettim. Evlendik. Her şey çok kolaydı. *Ve sonra, olmadı.*

Sanki bir gecede şalter atmış gibiydi. İşini bıraktı, ki bu iyiydi. *Beckham Menkul Değerler* bu noktada faaliyete geçmişti ve gelişmeye başlamıştı, bu yüzden teknik olarak sadece kendi gelirimle bizi geçindirebilecek durumdaydım. Yine de bunu yapmadan önce benimle bu konuda konuşmamış olmasının beni rahatsız ettiğini itiraf etmeliyim. Kelimenin tam anlamıyla bunu bilen son kişi bendim ve bu da ancak haftalar sonra oldu.

Ona ne yapmayı planladığını sorduğumda, bunun bebek sahibi olmamıza hazırlık olduğunu söyledi. *Konuşmadığımız başka bir şey daha vardı.* O zamanlar sadece iki aydır evliydik ve ben durmadan çalışıyordum. Kesinlikle çocuk istiyordum ama maddi olarak daha sağlam bir zemine oturmak ve çocuk sahibi olmadan önce yeni evli bir çift olarak biraz daha zaman geçirmek istiyordum. Hemen kabul etti ve ardından her ay tatile çıkmaya başladı. Gün aşırı alışveriş gezileri. En çok

pahalı akşam yemekleri. Bizim *paramızla* arkadaşlarıyla kaplıcalarda geçirdiği uzun hafta sonları, çünkü '*bunu karşılayabilirdik*'.

Kredi kartımızdan neredeyse elli bin dolar harcadığı bir ay hakkında onunla yüzleştirmede, kendini kaybetti. Üç gün boyunca en iyi arkadaşıyla kalmadan önce bana kitaptaki her ismi söyledi. O sırada evleneli henüz beş ay olmuştu ve ben hata yapıp yapmadığımı merak etmeye başlamıştım bile. İyi gidiyorduk, ama her ay ödediğim diğer her şeye ek olarak bu tür bir kredi kartı faturasını karşılayabileceğim kadar iyi değildi.

Para daha kolay akmaya başladığında, işlerin daha iyiye gidedüşündüm. Evliliğimizde giderek büyüyen bir sorun olduğunu biliyordum ama şimdilik bunu halının altına süpürebileceğimi umuyordum. Sonra daha büyük sorunlar olduğunu fark ettim. Holly'nin beni gerçekten sinirlendiren küçümseyici bir yapısı vardı ve herkesle konuşma şekli beni rahatsız ediyordu. Özellikle de benim için çalışan herkesle. Sanki herkese onlardan daha iyi olduğuna inandığını söylemekten zevk . Aramızda sürekli bir savaş vardı. O kadar mutsuz ve bıkkındım ki bir gece çok fazla içtikten sonra eve başka biriyle gittim.

Bok gibi hissediyordum.

Suçluluk duygusu beni canlı canlı yemeye başlamadan önce bir hafta boyunca içimde tuttum ve her şeyi itiraf ettim. Omuz silkip "Neyse ne." demeden önce hiç şaşırmamış gibi bana göz kırptı. Şok olmuşum. *Umurunda değil miydi? Kızmamış mıydı?* Sonra bana yukarıdan aşağıya baktı ve yanağımı okşayarak, "Kızmamı istememelisin. Evlilik öncesi anlaşma imzalamadım, bu yüzden boşanmak isteyecek kadar kızarsam her şeyin yarısını alırım."

Sözleri karnına inen bir yumruk gibiydi.

Ciddi olamaz.

"Beni hiç sevdin mi?" Ona sordum, kelimelerim boğazımda . Görünüşe göre sadece şeytanla yatağa girmekle kalmamış, parmağına bir yüzük takarak bizi birbirimize bağlamış ve kendi kişisel cehennemimi yaratmışım.

"Seni seviyorum, Chris. Sen başarılı ve zekisin ve biz de böyle bir miras yaratacağız."

"Paramı seviyorsun."

Bana bir kez daha bakmadan telefonuna dönerken "Hırsın," diye düzeltti.

O gece dışarı çıktım ve başka birini becerdim.

Bu neredeyse iki yıl önceydi ve bir süre aklımı başımda tutan tek şeydi. Hayatımda kontrol edebildiğim birkaç şeyden biri gibi hissediyordum. Bundan gurur duymuyordum ama boğuluyormuşum gibi hissediyordum.

Üç ay öncesine kadar.

Ta ki çocukluğumdaki en iyi arkadaşımın düğününde hayatımda tanıdığım en güzel kadınla yatana, hayatımın en iyi seksini yapana ve sonra Holly'den gelen yirmiye yakın mesajla uyandığım ve kendimi bir pislik gibi hissettiğim için güneş doğmadan sıvışana kadar.

Holly'yi tekrar aldattığım için değil, Marissa'yı onun haberi olmadan işlevsiz hayatıma sürüklediğim için.

Ben de ona gerçeği söylemek yerine bir korkak gibi oradan ayrıldım. En azından benden nefret ediyorsa, benimle iletişime geçmeye kalkışmazdı. Soyadını bile bilmiyordum ve ne kadar istesem de Owen'a nedime hakkında düşünmeden edemediğim detayları sormadım. Ona ne yaptığımı bile söylemedim. *Çünkü bunun Holly'den ayrılma zamanının geldiğine dair bir nutuk çekmesine yol açacağını biliyordum.* Ve beni bulmaya çalışmayacağını umuyordum çünkü istesem bile ona bir şey teklif edecek durumda değildim.

Bir parçam bunu istediğimden bile emin değildi. Evet, seks harikaydı ve o da muhteşem ve inanılmazdı ama onu çok az tanıyordum. Daha önce bir kadın tarafından kandırılıp yakıldığımdan ve herkesin niyetine şüpheyle yaklaşmaya başladığımdan bahsetmiyorum bile.

Elimi pantolonumun cebine attım ve o gece saçına taktığı saç tokalarından birini çıkardım. Üç tane vardı, hepsi gümüş rengindeydi ve yaprakları kristallerle süslenmiş bir ağaç dalına benziyordu. Fark etmeyeceğini ya da kaybettiğini düşüneneğini umarak bir tane almıştım ama hayatımın en güzel gecesine dair bir hatıra olsun istemiştım. Son üç aydır her gün cebimde taşıyorum.

Başparmağımı tekrar taşların üzerinde gezdiriyorum ve Beck'in bakışlarını hissediyorum. Kafamı kaldırdığımda ellerime bakıyordu. "Hâlâ düğündeki kızı mı düşünüyorsun?" diye soruyor, cebimden ilk hikâyeyi duymuştu. *Ve o zamandan beri haftada en az bir kez.*

"Onu düşünmeden asla edemiyorum," diye itiraf ediyorum. Bazen Holly ile bu karmaşadan kurtulduğum ve Marissa'nın gecenin karanlığında kaybolduğum için beni affettiği bir hayatı düşünmeme bile izin veriyorum. *Günaydın, her neyse.*

"Belki de ulaşmaya çalışmalısın." "Ve ne diyeyim? Metresim olmak istediğini mi?"

Yanıt olarak yüzünü buruşturdu. "Gerçek mi? Ama demek istediğim... belki de boşanmanın tam zamanıdır."

Elimi gözlerime götürerek inliyorum. "Ve Holly'ye neredeyse dört yüz milyon dolar mı vereyim? Belki daha fazla? Kahretsin, bunu yıllar önce yapmalıydım." *Beckham Menkul Değerler* gerçekten yükselişe geçmeden önce bu işi yüz milyonlarca dolar önce bitirmiş olabileceğim gerçeğini düşününce bilmem kaçınıcı kez midem bulanıyor.

"Sana söylemiştim demeyeceğim," diyor Beck... çünkü kesinlikle söylemişti, hem de birçok kez. "Bak, alternatifi ne? Hayatının geri kalanında mutsuz olmak mı? Chris, daha çok para kazanacağız. Benden söylemesi, yanlış partnerden ayrıldığında kendini çok daha iyi hissedeceksin." Beck'in eski nişanlısı Hannah'yı düşünerek başımı sallıyorum. O ve Holly bir elmanın iki yarısı gibiydiler. O kadar benziyorlardı ki neredeyse komikti ve yine de birbirlerinden hoşlanmamaları ironisi bir şekilde mükemmel bir anlam ifade ediyordu. "Eve huzur ve sessizlik içinde gidiyorum ve ne istersem yapabiliyorum."

"Ve sen bunun değerini bile bilmiyorsun. Kelimenin tam anlamıyla herkesle yatabilirsin ama Hannah'yla ayrıldığınızdan beri yatmadın."

Omuz silkiyor ve sanki cevap kehribar rengi sıvının içindeymiş gibi birasına bakıyor. "Sıradan seks olaylarından bıktım. Gerçek bir şey istiyorum. Hannah'yla evlenmek istememem hiç evlenmek istemediğim anlamına gelmiyor. Sadece doğru kadını istiyorum."

Normalde, umutsuz romantik doğası yüzünden onu biraz eleştirirdim, ama gerçek şu ki üç aydır başka biriyle yatmadım. Marissa'dan beri. Başka bir kadını düşünecek kadar bile onu düşünmeyi bırakamadım.

Karım da dahil.

Holly ve ben nadiren seks yaparız, hatta artık ayrı yatak odalarında uyuyoruz, ama arada sırada onun başlattığı ve benim de huzuru korumak adına kabul ettiğim birkaç kez oldu. Yine de aylardır yapmıyordu ve bunun için minnettardım.

Marissa'ya bir gece sarhoşken seks yaptıktan sonra aşık olduğumu sanmıyorum ama bir şeyler hissettiğimi itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum ve eminim o da hissetmiştir.

Belki de en azından soyadını öğrenmenin bir zararı olmaz. Onu Instagram ya da LinkedIn'de takip edebilirim çünkü Alexis tarafından iyice bilgilendirildiğim gibi, "İnsanlar artık Facebook kullanmıyor, büyükbaba."

Beck ve ben bir süre daha barda kalıyoruz, ikimiz de aşk hayatlarımızın ne kadar eksik olduğu konusunda dertleşiyoruz ve yüzüncü kez, dünyadaki tüm paranın gerçekten mutluluğu satın alamayacağını hatırlıyorum.

Ofisimin kapısı çalınıyor ve asistanım Christine bir elinde bir fincan kahve, diğer elinde bir yığın pembe post-it notuyla kapıyı iterek içeri giriyor. "Bay Holt, kahvenizi ve bazı mesajlarınızı getirdim," diyor gözlüklerini burnunun üstüne doğru iterken. "Ayrıca, Bay Beckham yeni işe alınanların oryantasyonuyla ilgilenip ilgilenemeyeceğinizi sordu."

Bugün işe başlayacak olan satış ekibinin altı yeni üyesini düşünerek inliyorum. Şu anda yapmak istediğim en son şey, üniversiteden yeni mezun olmuş, fazla neşeli ve etkilemeye hevesli yirmi bir yaşındaki bir grup gençle konuşmak. Şu anda *hiç* havamda değilim ve yapmam gereken de tam olarak bu. Bizim için çalışacakları için heyecanlanmalarını sağla. Onlara *Beckham Securities*'de çalışmak için doğru kararı verdiklerini ve buranın çalışmak için harika bir yer olduğunu, sağlıklı bir iş-yaşam dengesi olduğunu, kapımın her zaman açık olduğunu *falan* filan söyleyin. Bu doğru, ama kötü bir ruh halindeyim.

Holly ve ben dün gece aynı eski saçmalıklar yüzünden tartıştık ve yatağa sinirli ve azgın bir şekilde gitmeden önce Marissa'yı milyonuncu kez düşünerek duşta mastürbasyon yaptım.

Sinirli ve azgın bir şekilde uyandım.

"Beck nerede?" Ona soruyorum, çünkü bunu neden benim üzerime yıktığına dair iyi bir mazereti olsa iyi olur. Teknik olarak patronum olabilir ama yine de gerektiğinde ona siktirip gitmesini söyleyebilirim.

"Seattle ekibiyle bir toplantıya çağrıldı."

Saatime bakıyorum ve buradakinden üç saat daha erken olduğu için homurdanıyorum. "Sabah yedide mi?" diye soruyorum. "Saçmalıyor." Christine iç çekiyor ve bana *elçiye zeval* olmaz der gibi bir bakış atıyor. "O da bununla uğraşmak istemiyor."

"Tamam, on dakika içinde birine ihtiyaçları var." Sanki şöyle der gibi omuz silkiyor *Siz ikiniz bunu çözün.*

On dakika sonra, konferans salonuna doğru yürürken tanıdık bir koku çarpıyor yüzüme. Kadınsı ama çok çiçeksi ya da meyveli değil ve

Bir şekilde beni sertleştirecek güce sahip çünkü pantolonumun içinde kalınlaştığımı hissediyorum. Arkamı dönüp kokunun kaynağını arıyor ve neden tanıdığımı hatırlamaya çalışıyorum. Normalin dışında bir şey ve kimse görmediğimde, bunu görmezden geliyorum ve konferans odasının kapısını açıyorum. Dana ve İnsan Kaynakları ekibinin geri kalanı PowerPoint slaytlarının üzerinden geçerken ben odanın arka tarafında durup izliyorum, kollarımı kavuşturmuş bir şekilde duvara yaslanıp ekibimizin altı yeni üyesini süzüyorum. Hepsinin sırtı bana dönük ve koridordan gelen kokunun burada daha da güçlü olduğu dikkatimden kaçmıyor, bu da birilerinin o parfümü sıkıdığı anlamına geliyor.

Daha önce de bizim için çalışan kadınlarla yattım ama her zaman ortalık karıştı ve bu odadaki biri sadece bir kokuyla sikimi sertleştirebilecek güce sahip olsa da ilgilenmiyorum.

İtiraf etmeliyim ki Marissa'dan beri kimse beni bu kadar zorlamamıştı.

Belki de onu unuttuyordumdur.

"Oh, işte burada." Dana bana doğru işaret ediyor. "Bu bizim CFO'muz, Christopher Holt. Hepiniz doğrudan ona rapor vereceksiniz."

Ben ön tarafa doğru ilerlerken kafalarını çeviriyorlar. "Herkes merhaba, hoş geldiniz-" Odanın önüne geldiğimde ve gözlerimi konferans masasında oturan altı kişinin üzerinde gezdirdiğimde duruyorum.

Ön tarafta çok tanıdık biri oturuyor, bacak bacak üstüne atmış, gözleri kocaman, neredeyse korkmuş bir şekilde bakışlarımı karşılıyor. Ben onun üstündeyken bana bakan, o bana binerken ve ben onun amını yalarken bana bakan o koyu kahverengi gözler.

Tanrım, çok tatlı bir amcığı vardı.

Saçları biraz daha uzun, kıvrıkcıktan çok dalgalı ve bir tarafı kulağının arkasına itilmiş, ama aynı yüksek elmacık kemiklerine ve parlak kırmızıya boyanmış dolgun bir dudak kenarına sahip. Sıcak kahverengi teni hatırladığımdan daha koyu görünüyor, sanki bütün yazı güneş tarafından öpülerek geçirmiş gibi ve dudaklarımı teninde gezdirdiğimi hatırlayınca dişlerimi sıkıyorum. *Tanrım, hatırladığımdan daha da muhteşem.* Açıkça baktığım belli olmasın diye bakışlarımı isteksizce ondan çekiyorum ama bakışlarımı hâlâ belime dolanmış gibi hissettiğim çıplak bacaklarının üzerinde gezdirmeden önce değil.

Ağzım kuruyor ve sanki biri beni gibi hissediyorum. Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyorum ama sanırım çabucak toparlanıyorum ve onlara bu odadan çıkıp düşüncelerimi toparlamak istediğime dair hızlandırılmış giriş yapıyorum. "Şu anda

Her biriniz bugün işe başladıktan sonra," diye ekliyorum sonradan, onunla baş başa kalmak istiyorum, *hayır buna ihtiyacım var*.

"Bugün mü?" Dana bize bir saniye mahremiyet sağlamak için elindeki dosyayı yüzümüzün önünde tutuyor ve bana bakıyor. "Bire bir bu kadar erken mi?" diye fısıldıyor.

Başım la onayladıktan sonra bana farklı bakışlar atan altı kişiye dönüyorum. "Çok gayri resmi. Sadece her birinizi tanımak istiyorum." Dana'nın elindeki dosyayı almak için elimi uzattım. Bana uzatıyor ve ben de açıp isimleri kısaca gözden geçiriyorum.

Marissa Collins.

Dosyayı kapattım. "Harika. Alfabetik sıra lütfen."

Chapter TWO

Marissa

Aman Tanrım! Panik atak geçirmemek için banyoda volta atıyorum.

Derin nefesler. Al ve ver.

Biri beni kontrol etmeye gelmeden önce çok az zamanım olduğunu biliyorum ama belki bayılırsam beni acile gönderirler ve üç ay önce takıldığım adamla bu buluşmayı yapmak zorunda kalmam diye umuyorum. "Aman Tanrım," diyorum yüksek sesle, tam da bir dakika içinde üçüncü kez ablamın telefonuna bastığımda. Beni *yine* sesli mesaja yönlendirdiğinde, ona panik *içinde* bir mesaj bırakıyorum.

"Tanrı korusun, sana bir şey için ihtiyacım var! Bu dokuz-bir-bir ACİL durum!" İçimi çekmeden önce söyledim. "Hayati tehlike değil, sadece belki de başıma gelebilecek en kötü şey, o kadar." Ablam benden beş yaş büyük ve bir avukat, bu yüzden bugün mahkemede olma ihtimali yüksek, ama MERHABA, *hayatım alevler içinde yanıyor!* "Beni aradığında cevap vermezsem toplantıdayım demektir. Seninle sonra konuşuruz. Seni seviyorum." Gözlerimi açtığımda başka bir yere ışınlanacağımı umarak gözlerimi sıkıyorum.

Onlar kapalıyken, düğün resepsiyonunda onun soyadını duyup duymadığımı hatırlamak için beynimi zorluyorum ama bir şey bulamıyorum.

Aynada kendime bakmak için gözlerimi açıyorum. "Sen yanlış bir şey yapmadın. O yaptı. Ofisinde volta atıyor olmalı. Neden endişeleniyorsun?"

Endişelendiğimden değil, daha çok onunla yüzleşmek zorunda olduğum için utanıyorum.

Yansıma bakıyorum, belimi kavrayan ve kıvrımlarımı zevkli bir şekilde vurgulayan orta uzunlukta siyah iş elbisesini seçtiğim için mutluyum. En sevdiğim siyah topuklu ayakkabılarımla birlikte iyi göründüğümü ve üç ay sonra beni ilk kez göreceği için kıyafet seçimimden memnun olduğumu kabul ediyorum. Rujumu tazeliyorum ve birkaç kat daha maskara sürdükten sonra birkaç saç telini kulağımın arkasına sıkıştırıyorum.

"Hadi şu işi bitirelim," diye fısıldıyorum kendi kendime banyodan çıkarken. Lobiye ulaşıyorum ve birinin beni ofisine götürmesine izin veriyorum.

"Sizi bekliyor. Hemen içeri girin!" Asistanı olduğunu tahmin ettiğim kızıl saçlı bir kadın, ofisinin kapısının birkaç metre önünde oturuyor ve bana tatlı bir gülümseme veriyor. Hemen içeri girmiyorum ve kadının tekrar konuştuğunu duyuyorum. "Çok tatlı biri. CEO'dan çok daha kibar." Masasının etrafından koridorun sonundaki ofisi işaret ederken son kısmı bir sırmış gibi fısıldıyor. "Bay Beckham mı? Bir tür ayı. Bay Holt havlıyor ama ısırıyor ve bazen havlaması daha çok çene çalmaya benziyor." Gözlüklerini burnuna doğru iterken kıkırdıyor. "Ben Christine." Benden daha kısa ve kızıl saçları o kadar muhteşem bir renk ki, yeşil gözleri ve yanaklarını süsleyen çilleriyle doğal olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum.

"Marissa."

"Dürüst olmak gerekirse, Bay Holt'la ilgili en kötü şey Bayan Holt," diyor ve boynum ona o kadar sert yapışıyor ki bir şeylerin çatladığını duyduğuma yemin edebilirim.

"Ne?"

"Bayan Holt? Karısı. Tanrım, çok kötü biri. Onu terk etmesini umuyorum ama... Sanırım altı yıl uzun bir süre."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

"Altı... yıl mı?" Kekeliyorum. *Hayır. Hayır. Hayır!*

"Evet," diyor rahatça, sanki savaş alanına girmeme beş saniye kala bomba patlatmamış gibi. Nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum ve tüm bunlara değip değmeyeceğini merak ediyorum. Ya buradan gitsem ve bir daha geri dönmesem? *Tamam, sanırım bu işi terk etmek olur ama belki Chris ya da Bay Holt beni anlar.* Artık ihlaller listesine sadakatsizliği de ekleyebileceğimize göre, eminim burada olmamdan daha az heyecan duyuyordur.

Bunu düşünürken kapı açılıyor ve kendime unutmamı söylediğim ama üç aydır durmadan düşündüğüm adamla yüz yüze geliyorum.

İncinmişim. Üç ay boyunca ortadan kaybolmasını ve benimle hiç iletişime geçmemesini mantıklı bulmaya çalıştım.

Ama şimdi gerçeği biliyorum. Evli mi?

Çok kızgıyım.

"Bayan Collins, lütfen içeri gelin." Kolunu uzatarak ofisine girmemi söyledi ve ben de içeri girdim, bağırarak istiyordum ama bunun kovulmanın en hızlı yolu olabileceğini fark ettim.

Kapıyı arkamdan kapatıyor ve arkamı döndüğümde bana muhtemelen yüzümdeki ifadeye uyan bir bakış atıyor. İçimde biriken öfkeye rağmen, gri takım elbisesinin içinde ne kadar iyi görüldüğünü inkar edemiyorum. Belki Armani? Ya da Tom Ford? Zegna? Pahalı görünüyor. Saçları düğünde olduğundan biraz daha dağınık, bir kısmı rüyalarımın canlı bir şekilde görebildiğim o muhteşem mavi gözlerin üzerine düşüyor.

"Burada ne işin var?" diyor, kelimeleri sert ama alçak ve ağzım açık kalıyor çünkü bunu *bana* neden soruyor ki?

"Affedersiniz?" Ellerimi göğsümün üzerinde birleştiriyorum ve gözlerinin bakışlarıyla buluşmak için tekrar yukarı çıkmadan önce harekete geçmesini izliyorum. Sanki *bunu düşünme bile* der gibi gözlerimi ona dikiyorum.

"Alexis'e beni nerede bulacağını sordun mu?" diye soruyor yanımdan geçip masasına yaslanırken, kaşları çatık ve tüm duruşu gergin ve hırçın.

"Hayır mı? Ben de seni burada gördüğüme şaşırdım. Ayrıca Alexis'e o gecedeki bahsetmiş olsaydım, ki kesinlikle bahsetmedim, bana senin *evli* olduğunu söylemez miydi sanıyorsun?!" Kaşlarımı kaldırarak ona çıkıştım. "Yirmi saniye önce bunu asistanınızdan öğrenmenin şokundan kurtulmuş olurdum."

Yüzü düşüyor ve tüm vücudu bitkinmiş gibi görünen bir iç çekmeden önce başını öne eğiyor. Dünyanın tüm yükü omuzlarınızdaymış gibi hissettiğinizde ve tüm bunlardan kurtulmak istediğinizde çıkardığınız o iç çekişlerden biri.

"Özür dilerim," diyor hâlâ yere bakarak, sanki gözlerime bakamıyormuş gibi.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Üzgün olman gereken çok şey var; daha spesifik olman gerekecek."

"Her şeyi." Sonunda bana baktı. "O gece... ."

Yutkunuyorum ve burnumdan derin bir nefes alıp vererek öfkemi bastırmak için elimden geleni yapıyorum. "Yüzük takmıyordun."

"Çıkardım."

Alay ediyorum ve tiksintiyle başımı sallıyorum. "Yani, aldatma niyetiyle mi dışarı çıktın?"

". "

Dudaklarım düz ve sıkı bir çizgi oluşturuyor. "Kesinlikle istemiyorum."

Ses tonum kırılmış. Yüzünde öfke parıldıyor. "Beni yargılama hakkına sahip değilsin."

"Evde bir karın olduğunu söylemeden sikini içime soktun ve sonra bir hoşça kal bile demeden beni otel odanda bıraktın, bir ton hakkım var," diye karşılık veriyorum. *Şaka yapıyor olmalı.*

"Bir not bıraktım," diyor, sanki bu her şeyi daha iyi yapıyormuş gibi.

"Dürüst olmak gerekirse bu hiçbir şey söylememekten daha kötüydü." Yutkunuyorum, gözyaşlarımla savaşıyorum çünkü onun için daha fazla üzülmeyi reddediyorum. "Bu birinin bana yaptığı en boktan şeydi."

Üzüntüyle gözlerini kısar. "Çok özür dilerim. Holly aramaya başladı-"

"Ahhh." Elimi kaldırdım, karısının adını duyunca kanım kaynamaya başlamıştı. "Lütfen açıklamaya çalışmayın, bu sadece durumu daha da kötüleştirir."

"Benim evliliğim..." Bir nefes verdi. "Mutlu değiliz."

"Kulağa saçmalık gibi geliyor. Sen karısını aldatan zengin bir adamsın. Bu gerçekten orijinallikten yoksun, Chris. Ve bana davranış şekline bakarak, bunun ilk kez olmadığını varsayıyorum."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun," diye tersliyor. Mavi gözleri soğuk ve ses tonu öfkeli.

"Peki bu kimin suçu?" Ben de karşılık verdim.

İç çeker ve masasının etrafından dolaşıp sandalyesine oturmadan önce yüzündeki öfke ifadesi yerini pişmanlığa bırakır. "Anlamıyorsun. Seni öyle bırakmaktan nefret ediyorum." Sandalyesinde arkasına yaslandı ve bana baktı. "O sabah seni istedim. Seni kahvaltıya götürmek istedim. Öğle yemeğine. Akşam yemeğine. Hatta seninle bir hafta Hamptons'da saklanmak."

"Sen evlisin, Chris. Bütün bunları daha önce yapacaktın, ne? Karına geri mi dönecektin? Evli olmanı sorun etmeyeceğimi mi sandın? Belki sen böyle kadınlara alışkınsın ama ben değilim."

"Hayır." Tekrar konuşmadan önce duraksıyor. "Biliyorum ve bu yüzden ayrıldım çünkü seninle daha fazlasını isteyeceğimi biliyordum ve verecek daha fazla şeyim yoktu."

Sözleri beni çok etkiledi ve çelişkili duyguların ortaya çıkmasına neden oldu. Bir yandan, nihayet aylardır istediğim onaylanmayı hissediyorum. Bir şeyler hisseden tek kişi ben değildim. Orada bir şey vardı. Diğer yandan, ikimizin de yapabileceği hiçbir şey yokken bizi bu duruma soktuğu için kızgınım.

Ben konuşmadan önce ikimiz de birkaç dakika hiçbir şey söylemedik. "Eğer mutlu olmadığınız konusunda söyledikleriniz doğruysa... boşanmak bir seçenek değil mi?"

Hemen cevap vermiyor ve söylemeden önce cevabını gözden geçiriyormuş gibi alnını ovuşturuyor. "Bana çok pahalıya patlayacak." Bilgisayarına bakıyor. "Hem *de çok*."

"Oh," diye fısıldadım. Geçenlerde bu işi araştırırken şirketin CEO'su Wes Beckham'ın Forbes'un en genç milyarderler listesine girdiğini görmüştüm. Şirketin CFO'su olarak Christopher Holt'un kesinlikle yüz milyonların etrafında dans ediyor olması gerektiğini varsayıyorum. Öğrenci kredilerimi ve kredi kartı borcumu düşünüyorum ve kısaca evli bir adamla birkaç aylığına çıkabilecek türden bir kadın olmayı diliyorum. Kırk bin dolar bana zaman zaman aşılamaz gibi geliyor ama Chris gibi bir adam için muhtemelen hiçbir şey. "Beni kovacak mısın?"

"Ne?" Sanki önerim bu konuşmanın en gülünç kısmıymış gibi başını sallıyor. "Hayır, tabii ki hayır."

"Demek istediğim... geçmişimiz göz önüne alındığında burada çalışmam uygun mu?" Ne cevap beklediğimi bilmiyorum. Bir yanımda hayır demesini umuyor. Etrafımda olmanın çok zor olacağını ve başka bir yere gitmem için bana mükemmel bir tavsiye mektubu yazacağını, ama diğer yanımda da bu işi istiyor. Araştırmamı yaptım ve bu şirket yeterince yeni ve zaten çılgınca başarılı, erken girmek çok akıllıca bir karar. Gerçekten patlamanın eşiğinde olan bir start-up'a girmek gibi.

"Aramızda olanlar sen burada çalışmadan önceydi. Sorun değil. Kimseyi ilgilendirmez."

"Tamam," diye başımı sallıyorum. "Kimseye söylemeyeceğim tabii ki." "Muhtemelen en iyisi bu." Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Beck biliyor." "Beck mi?" Kimi kastettiğini merak ederek soruyorum.

"Wes. CEO. Üniversiteden beri en iyi arkadaşım. Owen'ın düğününde biriyle yattığımı biliyor. Özellikle seninle değil tabii ki."

"Oh," diye tekrarlıyorum.

Öne doğru eğiliyor ve parmaklarının arasında bir kalemi evirip çeviriyor. "Evet, seni düşünmeyi bırakmadım, o yüzden evet biliyor."

Gözyaşlarımı tutabilmek için birkaç kez gözlerimi kırptırıyorum çünkü bunların hiçbirinin önemi yok. Onun bir şeyler hissetmiş olması, benim hissetmiş olmam ya da beni düşünmeden duramaması önemli değil.

O evli ve hepsi bu.

"Bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim," dedim. "Ve bir sonraki kişiyi göndereceğim."

"Marissa," diye sesleniyor ben kapıya doğru dönerken ve yüzümü ona döndüğümde bana doğru ilerliyor. Elimi tutuyor ve başparmağıyla parmak eklemlerimi hafifçe ovuyor. "Lütfen benden nefret etme."

"Yapsaydım daha kolay olurdu," diye fısıldıyorum.

"Kahretsin, çok üzgünüm." Ablam Autumn karşımda oturmuş, nişanlısıyla paylaştığı dairesinin yakınındaki restoranda en sevdiğimiz suşiyi yerken bir yandan da cosmopolitan içiyor. Cehennemden çıktığım günün ayrıntılarını anlatmayı yeni bitirdim ve kendimi savaşa gitmiş gibi hissediyorum. Autumn Chris'le geçirdiğim gecenin tüm ayrıntılarını biliyor. Ona hiç söylememeyi düşünmüş olsam da birkaç kadeh şaraptan sonra dayanamayıp söyledim çünkü o şimdiye kadar sadece bir erkekle yattı ve şu anda parmağında onun yüzüğü var.

"Oh, patronumun da bana bağırdığından bahsetmiş miydin?"

İçkisini ağzından bir santim uzakta tutarken nefesi kesiliyor ve bana imzası olan abla, *senin için birini öldüreceğim* bakışını atıyor, ardından *da onu da dava etmenin bir yolunu bulacağım* diyor. "Bekle. Sana da mı bağırdı?"

"Oh hayır. O değil. Onun patronu. CEO'su. Wes Beckham mı? Pisliğin teki. Birkaç kişi beni uyardı ve şaka yapmıyorlardı." Ona yanlış satış raporunu e-postayla gönderdiğim için bana bağırdıktan sonra banyoda ağladığımı başımı ovuşturuyorum.

İlk günümde!

Kalın bir derim var, bu yüzden gözyaşlarım sadece onun yüzünden gelmedi, ama gün bir bütün olarak korkunçtu.

"Onun evli olduğuna inanamıyorum. Bunu kalbimdeki tüm sevgiyle söylüyorum, ama yemin ederim ben bu flört ortamından sağ çıkamazdım. Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum." Autumn ürpererek başını sallar.

"Teşekkürler," diye mırıldanıyorum ve ardından en sahte gülümsememi takınıyorum.

"Dinle, sana birkaç kez Eric'in arkadaşlarını ayarlamayı teklif ettim," diyor nişanlısına atıfta bulunarak.

"Ben iyiyim," diyorum, Eric'i sevmediğim için değil. Seviyorum. Kız kardeşim için dünyada her şeyi yapar, bunu da Stanford Hukuk Fakültesi'ne gitmeyi reddettiğinde kanıtladı - bir numaralı okul tercihi - çünkü kız kardeşim onun bir numaralı tercihi olan Yale'e girdi.

Evet, ikisi de avukat ve ikisi de zaman zaman çekilmez oluyor.

Eric iyi, ama tuttuğu arkadaş? Berbat.

Bir gözümü sürekli Eric'in üzerinde tutmak istememe neden oluyor çünkü pislikler genellikle sürü halinde seyahat etmezler mi?

"Peki, ama fikrini değiştirirsen bana haber ver." Yemek çubuklarını bana doğrulttu. "Biliyorum hala gençsin ve belki de evliliği düşünmüyorsun ama yirmili yaşlarının ortası sen farkına bile varmadan sana sinsice yaklaşacak!"

"Tamam, ve?"

"Otuzuna kadar evlenmek istemiyor musun?" diye soruyor gözlerini kocaman açarak. Saçlarının daha açık ve düz olması ve gözlerinin daha açık kahverengi olması dışında neredeyse birbirimize benziyoruz. Ama boyumuz, yapımız ve kemik yapımız aynı; insanlar çoğu zaman ikiz olduğumuzu düşünüyor.

"Yirmi bir yaşındayım Autumn," diye cevap veriyorum alaycı bir tavırla.

"Sadece söylüyorum." İçkisinden uzun bir yudum almadan önce omuz silkiyor. "Yirmi altı yaşındasın ve evli değilsin."

"Ve annem bunu unutmama izin vermiyor." İnliyor. "Seni dramadan uzak tutmaya çalışıyorum. Hatta Eric'le uzun süredir birlikte olduğum için işim daha kolay, ama ya bekâr olsaydım? Tanrım, onu şimdi duyabiliyorum."

Ben üç kardeşin en küçüğüyüm, ağabeyim Shane bir beyin cerrahı ve bir psikologla evli, iki çocuğu var. Sonra avukat kız kardeşim başka bir avukatla nişanlı. Ve bir de ben varım: bekârım, hâlâ evde yaşıyorum ve satış sektöründe çalışıyorum. *Aşırı başarılı bir ailede, bunlardan hangisinin diğerine benzemediğini oynamak ister misiniz?*

"Ama yine de," diye ekliyor, "sen favorisin. Annem ve babam senin üzerinde bu kadar baskı kurmuyorlar."

İşte başlıyoruz.

Hem Shane hem de Autumn'a göre ben bir şekilde favori oldum çünkü üzerimde herhangi bir konuda en az baskı olan kişi benim. Ben ne istersem onun peşinden gidebiliyordum, oysa onlara sadece ailemin onayladığı seçenekler sunuluyordu. Kız kardeşim üniversitede sanat okumak istiyordu ama ailem buna izin vermedi ve erkek kardeşim de felsefe okumak istiyordu ama ailem ona "*Bizce olmaz*" dedi.

Bunu aileme vereceğim çünkü felsefe diploması olan biri tam olarak ne yapar?

Sözleri karşısında irkildim. "Bunun düşündüğün kadar esnek olduğunu sanmıyorum. Bu, benden bir şey beklemedikleri anlamına geliyor." Saçlarımın bir kısmını kulağımın arkasına sıkıştırıyorum ve ailemin beni ümitsiz vaka olarak gördüğüne dair içimi kemiren duyguyu görmezden gelmeye çalışıyorum.

"Hayır, bu senin istediğin her şeyi kendi zamanında yapmanı bekledikleri anlamına geliyor," diye düzeltiyor. "Ama ailenin bebeği olmanın güzelliği de bu."

Burnumun direğinin sızladığını hissediyorum ve burnumu kırıştırıyorum. "Beni şımartıyorlarmış gibi davranıyorsun."

"Hala kredi kartı olan bir tek sen varsın."

"Üniversiteyi bitireli üç ay oldu!"

"On altı yaşında araba alan tek kişi de sensin," diye karşı çıkıyor ve bu argümanlardan oluşan bir listenin onu beklediğini zaten biliyorum.

"Babam şirketinin yönetim kurulu başkanı olmuştu! Ayrıca Shane'e tıp fakültesinde, sana da hukuk fakültesinin ilk yılında yardım etmeyi yeni bitirmişti. Sen ve Shane, annem ve babama benden çok daha fazla fatura çıkardınız. Bana yardım edeceklerini söylediler ama öğrenci kredilerimi ödemiyorlardı."

"Muhtemelen evde yaşadığın içindir." İçkisinden sağlıklı bir yudum alıyor. "Ama bir tane daha var, lisedeyken yazları Paris'te okuyan tek kişi sensin." Dudaklarımı birbirine kenetliyorum çünkü tamam, ona bunu vereceğim. Autumn ailemize gitmesine izin vermeleri için yalvardı ama onlar hayır dedi. "Kabul et, sen favorisin. Ayrıca bu, zamanı geldiğinde seninle yaşayacakları anlamına geliyor."

Homurdanıyorum. "İyi bir tane. Babam Shane ile yaşayacak ve annem de babamın gittiği her yere gidecek."

"Haklısın," diyor kıkırdarak. "Peki, siz ikinize ne olacak?" diyerek konuyu değiştiriyor.

"Kiminle?"

Kaşlarını çatıyor ve şaşkınlıkla gözlerini bana birkaç kez kırıştırıyor.
"Sen ve seksi patronun, tabii ki."

Bu işe bulaşmak istemediğim için gergin bir şekilde bar taburesinde kayıyorum. "Onun seksi olduğunu nereden biliyorsun?"

"Bir, başınızı döndüren türden bir adam tanıyorum, Marissa Lee, ve iki, Google'da araştırdım."

İçimi çektim. "Ne demek 'ne ?' O evli.
Bu . Dava kapanmıştır."

"Sence onu terk edecek mi?"

. "Erkekler karılarını hiç terk eder mi?"

"Bazen." Omuz silkiyor.

"İçimden bir ses, söylediklerine onu terk etmesi için kapının kapandığını söylüyor."

"Ya da belki de doğru teşviki almamıştır." Masanın üzerinden uzanıp burnuma dokunuyor ve bana dramatik bir göz kırptıyor.

"Hiçbir erkeğin karısını terk etmesi için teşvik edici olmak istemem." "Yani, eğer onu terk ederse, ona bir şans vermeyecek misin?"

"Gerçekleşmeye yakın bile olmayan bir şeyden bahsediyoruz! Bunun bir seçenek olduğunu düşünmek bile istemiyorum. Ayrıca, her şeyi ele alış şeklini hâlâ beğenmiyorum."

"Hmm biraz fazla kutsallaşıyorsun ve bu hiç sana göre değil." Burnunu kırıştırıyor. "Bu çok garip."

"O evli, Autumn! Ne zamandan beri kuralcı bir kız değilsin? İnsanların kurallara uymasını sağlayan bir kariyer için okula gittin."

"Kanunlar evet, ama kalp kuralları değil." Elini göğsünün üzerine koydu.

"Oh, sarhoşsun." Geleceğime mesaj atmak için telefonumu elime aldığımda homurdanıyorum.

Kayınbiraderim. "Eric'e mesaj atıyorum."

"Hayır!" Beni durdurmak için elini telefonumun üzerine koydu. "Dinle, Chris hakkında konuştuğun gibi biri hakkında konuştuğunu hiç görmedim."

"Harika bir seksti. Hepsi bu."

"Ondan hoşlandın."

"Aletini sevdim," diye
düzeltiyorum "Ve onu," diye
karşılık veriyor.

Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve sıkılmış bir şekilde iç çekiyorum.
"Tamam, peki ya yaptysam?"

"Aman Tanrım, *Scandal* gibi! Fitz ve Olivia gibisiniz!"

"Tamam, öncelikle başlama." Kız kardeşimin o diziye olan takıntısını düşünerek inliyorum. "İkincisi, cehennem gibi zehirliydiler."

Omuz silkiyor. "Hâlâ onları destekliyorsun."

"Yani, evet, tabii ki. Amaç da buydu zaten. Aynı zamanda kurgu. Olivia Pope olarak bir gün bile hayatta kalamazdım."

Beni işaret ederken gözleri açılıyor. "Ve tamamen uyuyor! Karısının berbat olduğunu söylemiştin."

"Bunu söylediğini söyledim. Ama başka ne diyecekti ki? 'Üzgünüm ama ona deliler gibi aşığım, o gece sadece yanlış bir karar verdim' mi diyecekti?" İçkimden bir yudum almadan önce alay ettim.

İç geçiriyor ve soya sosunun etrafında döndürmeden önce bir parça daha suşi alıyor. "Peki, haklısın." İçkisine bakıyor. "Ve sanırım haklısın, bunlar düşündüğümünden daha güçlüymüş."

Telefonum yanımda yandığında yarın akşamdan kalmalığından şikâyet edeceğini bildiğim için ona başımı sallıyorum. Tanımadığım bir numara olduğunu görünce şüpheyle bakıyorum.

Buna kesinlikle cevap vermiyorum, çünkü Pazartesi akşamı saat yedi buçukta beni arayan rastgele numara ne olursa olsun istemediğim biri. Çalmayı kesiyor ve sesli mesaj bildirimi görmüyorum, bu yüzden spam arama olduğunu varsayıyorum. Birkaç dakika geçmeden telefonum aynı numaradan gelen bir kısa mesajla aydınlanıyor.

Selam, ben Chris.

Ağzım açık kalıyor ve normalde kız kardeşime söylemem gerekirken, şu anda belli ki başka bir dünyada ve muhtemelen ona çıplak fotoğraf göndermeyi önerecek. Telefonumu kucağıma bırakıyorum ve bir cevap yazıyorum.

: Hey, kız kardeşimle yemeğe çıkıyorum. Bir şeye ihtiyacın var mı?

Beni işle ilgili bir şey için aramadığından oldukça eminim ama kendimi korumak adına aptalı oynayacağım. Yine de bu arada numarasını saklıyorum.

Chris: Nasıl yani?

Küçük bir konuşma mı? Ciddi mi?

Ben: değil.

Ona ilk gününün ne kadar berbat olduğunu mu anlattın?

Gözlerimi ekranıma dikiyorum çünkü bu karmaşayı hafife almadığını biliyorum.

Ben: Patronumla yattığımın farkında, evet.

Bok gibi hissediyorum.

Ben: Peki, bu ikimiz yapar.

Chris: Sen yapmamalısın. Sen Biliyor yapmadım.

Sanki bunun bir önemi varmış gibi! Bir dakikadır hiçbir şey söylemediğimi fark ediyorum ve başıma kaldırdığımda Autumn'un telefonunda aşık bir kadın gibi sırtıttığını görüyorum. Başka bir mesajın geldiğini görmek için tam zamanında aşağı bakıyorum.

Chris: Seni görebilir miyim? İ  dışında mı?

Ben: Ciddi olamazsın.

Sadece benimle yemek ye. Lütfen.

"Ben tuvalete gidiyorum. Hemen dönerim," diyorum masadan kalkarken kız kardeşime. Daha köşeyi dönmeden telefon kulağıma geliyor.

"Hey," ilk zil sesinde cevap veriyor. "Yemekte olduğunu biliyorum. Özür dilerim. -"

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" "Hayır."

"Sen evlisin."

"Biliyorum."

"Ve bana mı teklif ediyorsun?" "Evet."

"Chris, bunun ne kadar boktan olduğunu göremiyor musun?"

"Evet," diyor üzgün bir şekilde ve başka bir şey söylememesinden etkilendiğimi itiraf etmeliyim. Bir mazeret üretmiyor. Sanırım bu noktada bunu kabullenmekten başka yapacak bir şeyi kalmadı.

"Onu bu kadar korkunç yapan şeyin ne olduğunu söyle bana." İç çekiyor.

"Akşam yemeğinde anlatabilir miyim?"

"Yakalanmaktan endişelenmiyor musun?"

"Şehrin dışında bir yere gideceğiz. Arkadaşlık kuralları var, evet, ama kimse yok-"

"*Karın* tarafından yakalandın demek istedim, Chris." Aldattığı kadından çok şirketimizin ilişkimizi öğrenmesini önemseydiğini fark ederek kaşlarını çatıyorum. Bu düşünce yüzünden içimde oluşan yargıyı görmezden gelemiyorum.

"Oh...hayır. Umurunda değil."

Kaşlarını çatıyorum ve bununla ne demek istediğini anlamaya çalışırken gözlerimi kısıyorum. "Açık bir evliliğin mi var?" Çünkü eğer durum buysa, hâlâ bu işe bulaşmak istemiyorum ama belki o zaman bu zavallı cahil kadının kocasını sikmişim gibi hissetmeyi bırakabilirim.

"Tam olarak değil."

"sapan konuşuyorsun."

"Başka kadınlarla yatmam umurunda değil."

Diğer kadınlar. Çoğul. Bunu sevdim.

"Demek bizden birden fazla var. Tam da her kadının duymak istediği şey," diye cevap veriyorum, altta yatan acıyı maskeleyerek için toplayabildiğim tüm alaycılıkla.

"Kıskanç bir sinire dokunmuş olmam beni ne kadar memnun etse de, seni daha fazla kızdırmak istemiyorum ve ince buz üzerinde olduğumun farkındayım," diyor ve buna tepki verdiğim için kendime kızıyorum. "Seninle yattığımdan beri kimseyle yatmadım."

"Karından başka birini mi kastediyorsun?" Zayıfça soruyorum, iki cevabın da beni nasıl hissettireceğinden emin değilim.

"Hayır. Seninle yattığımdan beri kimseyle yatmadım. Holly dahil."

Bir elimi gözlerimin üzerine koyarken inliyorum. "Lütfen onun adını söylemeyi bırakın. Onu duyguları ve hisleri olan bir insan olarak hayal etmemeye çalışıyorum ve

zarar görecek biri."

Homurdanıyor. "Güven bana, onun duyguları yok."

Tuvaletlerin yanındaki koridorda duvara yaslanıyorum. "Cevap ver bana. Bu berbat kadınla neden evlendin? Çünkü o kadar berbat biriye neden onunla evlendiğini anlamakta zorlanıyorum. Onu bu kadar korkunç yapan ne? Bana her şeyi söyleyebileceğini hissettiriyor. Bildiğim kadarıyla o Rahibe Theresa kadar tatlı ve senin de sadece gezgin bir sikin var."

"Öyle değil ve eğer seni yemeğe götürmeme izin verirsen, her şeyi açıklayacağım." Sesindeki yalvarışı duyabiliyorum.

"Ya da şimdi açıklayabilirsin." "Kız kardeşinle yemekte değil misin?" "Eve gittiğimde seni arayabilirim."

İçini çekti, "Ayrıca özür olarak seni yemeğe götürmek istiyorum. O sabah için."

"değil, ." *Pek sayılmaz.*

"," diyor basitçe. "Lütfen. Bir akşam yemeği. Eğer kendini daha iyi hissedersen ben karşılarım ve bunun bir iş yemeği olduğunu söyleyebiliriz."

Manikürümü bozmamaya dikkat ederek ama bir anlığına dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyaç duyarak başparmağımın tırnağını gergin bir şekilde çiğniyorum. "Chris..."

"Lütfen."

"Akşam yemeğinin neyi başaracağını sanıyorsun? Benimle tekrar yatmayı mı?"

"Hayır." Duraksıyor. "Şey, belki," diye dürüstçe cevap veriyor ve itiraf etmeliyim ki buna saygı duyuyorum.

"Böyle bir şey olmayacak," diyorum niyetimden biraz daha sert bir şekilde ve bunun onun iyiliği için mi yoksa kendi iyiliğim için mi olduğundan emin değilim.

"Bırak da hayal dünyamda yaşayayım." Kıkırdıyor ve ben de boğazımda fokurdayan kıkırdamayı durdurmak için dudağımı ısırıyorum. "Sınırlarına saygı duyuyorum ve istemediğin bir şeyi asla yapmam."

Beni göremediğini bildiğim halde başımı sallıyorum. "O konuda endişelenmiyorum." Beni bir şey yapmaya zorlayacağını ya da baskı yapacağını bir an bile düşünmedim. Patronum olarak sahip olduğu gücü bana karşı kullanmasından endişe etmiyorum.

"Neden endişeleniyorsun?"

"Elbisemi yine büyüledin." *Dürüst olduğumuza göre.*

"Peki ya mükemmel bir beyefendi olacağıma söz verirsem?" diye sorar.
"Tabii sen benden bunu istemezsen."

Gözlerimi birbirine kenetliyorum. *Bu gerçekten kötü bir fikir.* "Bir akşam yemeği."

"Evet," diyor, dua eder gibi. "Evet. Ne zaman?" soruyor hemen, sanki ona bir gün verene kadar telefonu kapatmama izin vermek istemiyormuş gibi.

"Belki Cuma?" "O çok ."

Kendimi toparlamak için zamana ihtiyacım var.

"Yarına ne dersin?" diye soruyor ve her ne kadar evet demek istesem de bunu bu kadar kolay yapmayı reddediyorum. *Onu terletmek.*

"Yarın gelemem," diyorum, ne sebeple gelemeyeceğimi şimdiden aklıma not ediyorum.

"Gerçekten cumaya kadar bana işkence mi edeceksin?" Bir nefes verdim. "Perşembe, son teklif."

"Tamam. Evet. Perşembe harika." Sesindeki rahatlamayı duyabiliyorum. "Sadece akşam yemeği ve sadece konuşuyoruz," diye yineliyorum.

"Tabii ki."

"Gerçeği istiyorum, Chris. Saçmalık yok."

"Yok, söz veriyorum," diyor hemen.

"Tamam." Başımı sallıyorum, birden kendimi garip hissediyorum ve konuşmayı nasıl bitireceğimden emin olamıyorum. *Ya da bitirmek isteyip istemediğimden.* "Yarın görüşürüz."

"Yarın. Kız kardeşinle yemeğin geri kalanının tadını çıkar."

"Teşekkür ederim. İyi geceler." Telefon görüşmesini sonlandırıp restorana girdiğimde kız kardeşimin bana doğru baktığını görüyorum.

"Ben de seni aramaya gelecektim. Her şey yolunda mı?"

"Evet." Başımı salladım. Ona Chris'le akşam yemeğinden bahsetmek istemiyorum çünkü bu konuda konuşmak isteyeceğini biliyorum ve henüz bu konuda nasıl hissettiğimden bile emin değilim.

Kendime bunun sadece zararsız bir akşam yemeği olduğunu söylemeye çalışıyorum ama söylenmemiş yalanı yüksek sesle ve net bir şekilde duyuyorum.

Chapter THREE

CHRIS

Telefonumu kenara fırlatırken yüzümdeki gülümsemeyi bile gizleyemiyorum. *Evet dedi.* Hayır demesini kolaylaştırmadığımı biliyorum ama bana siktirip gitmemi söylemesini bekliyordum. Ayaklarımı uzatıp tek yalnızlık yerim haline gelen ev ofisimdeki sehpanın üzerine koyuyorum. Rahatsız edilmek istemediğim için buradan hiç çıkmadığım hafta sonları oldu. Burası sadece çalışmak için geldiğim ofisim değil, aynı zamanda köşede buzdolabı, lavabo ve mikrodalga fırınla tamamlanmış tam bir bar var. Duvara düz ekran bir televizyon monte edilmiş ve önünde bir kanepa ile iki şezlong bulunuyor. Köşede bir bilardo masası ve diğer köşede de tam donanımlı bir ebeveyn banyosu var. *'Erkek mağarası'* terimini asla tam olarak kullanmam, ancak Holly'nin beni nadiren rahatsız ettiği bir yer.

Holly'den bahsetmişken, o evde mi?

Eve geldiğimden beri kimsenin kapıyı veya garajı açtığına dair bir uyarı almadım, bu yüzden dışarıda olması mümkün. Kontrol etmek için onu arayabilirim ama bu genellikle hiç havamda olmadığım bir tartışmaya neden olur. Beck'i arayıp uğramak isteyip istemediğini sormayı düşünüyorum ama geç oluyor ve birkaç gün içinde Miami'ye gitmeden önce yapması gereken çok şey olduğunu biliyorum. İzleyecek bir şeyler bulmak için kanallar arasında düşüncesizce geziniyorum ama aklım başka yerde. Çok huzursuzum ve aylardır böyleyim. Ofisimden çıkıyorum, bazı ışıkları kapatıyorum ve Holly eve geldiğinde egzersiz yapmaya karar vermeden önce bazılarını açık bırakıyorum

bu gerginliğin bir kısmını hafifletecektir. Koşu bandında birkaç mil koşuyorum ve ne hissettiğimi anlamadan önce bir süre spor yapıyorum. Endişeliyim.

Marissa ile akşam yemeğinde endişeliyim. Aramızdaki kıvılcımın seksten daha fazlası tarafından körüklendiğine dair gergin bir heyecan pompalanıyor içime. Kendimi bu gerginlikten kurtarmak için bir saat uğraştıktan sonra havlumu alıp yalnız uyuduğum yatak odasına ve kişisel banyoma doğru ilerliyorum.

Marissa'nın bu yatağı benimle paylaştığı düşüncesi aklıma geliyor ve onun yatağını paylaştığım son kişi olduğunu hatırlıyorum. Uyumayacağına yemin ettikten sonra kollarımda uyuyakalmıştı ve bana sokulup yüzünü göğsüme bastırıp burnunu sokarken kıkırdadım. Dudaklarına nazik bir öpücük kondurmadan ve kollarımda onunla birlikte uykuya dalmadan önce uykusunda yaptığı sevimli küçük yüz ifadelerini izleyerek ne kadar süre uyuduğunu bilmiyorum. Başımı kral yatağa doğru çevirdim ve onun *çıplak* şekilde yatakta süründüğü zihnimde canlandı ve beynimin uydurduğu görsel karşısında aletim zonklamaya başladı.

Banyoya doğru ilerliyorum, terli kıyafetlerimi atıp çamaşır sepetime atıyorum ve suyu açıp onun anısına yumruğumu bir kez *daha* sikmeye hazırlanıyorum.

Duşa girdiğimde elim çoktan sikime sarılmıştı. Arkamdan geldiğini, kollarını ortama doladığını, göğüslerini sırtıma bastırdığını ve dudaklarını omzumda gezdirdiğini hayal ederken bir kez çekiyorum.

"Biliyorsun, eğer bunu yapmaya ve beni düşünmeye devam edersen, seni boşaltabilecek tek şey bu olacak." Önümde durmak için hareket ediyor ve bana şımarık bir gülümseme veriyor.

"Zaten öyle," diye düşünüyorum elinin sikime dolandığını hayal .

"Kendine işkence ediyorsun."

"Biliyorum."

"Neden?"

"Kahretsin, Marissa, bana ağzını ver bebeğim."

"Ağzımın nasıl bir his olduğunu bile bilmiyorsun."

"Bunu değiştirmeliyiz."

"Hmmmm." Çenesine vuruyor. "Bilmiyorum."

"Seninle gerçekten lanet olası fantezimde mi tartışıyorum?"

"Evet, ve sen hala sertsin." Kıkırdıyor. "Sence Perşembe günü teslim olur muyum?"

"Bilmiyorum." Aletimi daha sert çekiyorum, doruk noktamı kovalamaya çalışıyorum ama tüm sorular ve belirsizlikler oraya ulaşmamı engelliyor.

"Yapmamı umduğunu biliyorum ama ne yapacaksın? Bunu sonsuza kadar yapamazsın." Sikimi daha hızlı kaldırmaya başladığım yere bakıyor.

"Bebğim. Bilmiyorum. Sadece seni istiyorum."

Parmak uçları yüzüme gelmeden önce göğsümde ilerliyor ve gözlerimi açtığımda bana ciddi bir bakış atan yüzünü gün gibi net görebiliyorum. "Ben de seni istiyorum ama sen benim değilsin."

Buna bir fantezide nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyorum çünkü o haklı.

"Belki de beni dışarı çıkarmadan önce ne istediğini ve seninle benim için tam olarak neyin mümkün olduğunu bulmalısın." Başını yana eğiyor ve bana onu ilk gördüğüm andan beri saatte en az iki kez düşündüğüm o seksi gülümsemeyi veriyor.

"Haklısın."

"Biliyorum," diye küstahça konuştuktan sonra dizlerinin üzerine çöktü.

Ben.

"Oh fuuuuuck." Dudaklarının dudaklarıma sarıldığını düşündükçe inliyorum. Sikimi. Kendimi daha sert kaldırıyorum, kökten uca sürüyorum.

"Daha önce boğazımdan aşağı boşalmamış olman çok yazık." O uzun kirpiklerini bana doğru kırptırıyor. "Şimdi yapabilirsin."

"Evet, izin ver."

O gece kısa bir süre yaptığı gibi dilini ucunda seksi bir şekilde gezdiriyor ve bu görüntü zihnimde bir döngü halinde oynuyor. Bunu tekrar, tekrar ve tekrar yaptığını görmek istiyorum, tercihen beni o pembe dudaklarının arasına almadan hemen önce.

"Eğer seni bir daha yatağa sokarsam, her şeyi yapana kadar çıkmama izin vermeyeceğim."

Dilini şaftımın alt tarafında gezdiriyor. "Her şey mi?" Dudaklarında hınzır bir gülümseme belirmeden önce gözleri kocaman ve kırptmıyor. "Görünüşe göre aletini kıcıma sokmak istiyorsun."

"Fuuuuuck." İnliyorum, taşaklarım geriliyor ve salıverilmem içimden fişkırıyor. Gözlerim kapanıyor ve yere boşalırken denge için bir elimi duş duvarına vuruyorum, keşke Marissa Collins'in ağzına girseydi.

Hafta umduğum kadar çabuk geçti. Marissa'yı neredeyse hiç görmüyorum çünkü o yeni işe alım işleriyle meşgul ve Beck şehir dışında olduğu için benim işlerim her zamankinden daha yoğun. Akşamları birkaç sıradan mesajlaşmamız oluyor ama onun dışında neredeyse hiç konuşmuyoruz.

Nihayet Perşembe akşamı oldu ve Marissa'yla kırk dakika uzaklıktaki bir restoranda buluşacağım, orada baş başa kalmamız için özel bir oda ayırtmıştım bile. Oraya kendisi gitmek için ısrar etti ama onu eve götürmek için hazırda bekleyen bir arabam ve içkiyi fazla kaçırırsa arabasını kullanacak biri var. Restoranın dışında durmuş onu bekliyordum ki köşede belirdi ve yemin ederim kalbim neredeyse duracaktı. Koyu renk saçlarının birkaç tutamı, birlikte olduğumuz o ilk geceyi anımsatırcasına, yüzünün tamamını görmemi sağlayacak şekilde geriye doğru toplanmış. Kolsuz, orta uzunlukta, siyah bir elbise giymiş; elbisenin yırtmacı uyluğun ortasına kadar uzanıyor ve pürüzsüz bacaklarını ortaya çıkarıyor. Elbise üzerine boyanmış gibi duruyor, göğüs dekoltesi var ve tekrar öpmek için yanıp tutuştuğum lezzetli kıvrımlarını sergiliyor. Bir şekilde hem şık hem de seksi görünmeyi başarıyor ve bana yaklaştığında bordo boyalı dudaklarındaki gülümseme, elbisesi hakkında ne düşündüğümü saklamakta iyi bir iş çıkarmadığımı anlamamı sağlıyor.

"Sadece akşam yemeği mi?" Ona soruyorum ve o aşağı bakarken burnunu kırıştırıyor. "Ne? Güzel bir restoran," diyor masumca.

"*Bu güzel bir restoran elbisesi değil. Bu bir erkeğe eziyet etmek istediğim bir elbise ve bunu biliyorsun.*" Biraz suçlu görünüyor ve ben de bir kolumu beline dolayarak onu nazikçe sıkıyorum. "Hoşuma gitti. İşkenceyi memnuniyetle karşılıyorum. Büyüleyici görünüyorsun." Eşanlamalı sözcüklerin bir listesini yapmak istiyorum çünkü tek bir sözcük onu tanımlamak için yeterli görünmüyor.

İçeride, odamıza geri götürülmeden önce soyadımı hostese ancak söyleyebildim. Tavandan sarkan minik ışıklar ve duvarlardan yansıyan canlı caz sesleriyle restoran devasa. Sadece mum ışığıyla aydınlatılmış fenerlerin duvarları kapladığı uzun ve karanlık bir koridorda yürüyoruz, onu takip ederken elim Marissa'nın sırtına dayanıyor. Üç kapıdan geçtikten sonra ev sahibesi kapılardan birini iterek açıyor ve bize gülümsüyor. "Bay Holt, Bayan Collins, işte özel odanız. Birazdan yanınızda biri olacak. Ben Anna, sizin için yapabileceğim bir şey varsa lütfen bana bildirin.

Bizimle yemek yerken," diyor kibar bir gülümsemeyle bizi içeri buyur ederken.

Yanımda küçük bir nefes sesi duyuyorum ve bunu Marissa'nın odayı beğendiği anlamına alıyorum. Bunu özellikle istemiştim çünkü en büyüğü ve en iyi manzaraya sahip olanı. Odanın ortasında tek bir masa var; zengin maun ağacından bir masa, belli ki on-on iki kişi için tasarlanmış. Halı zengin bordo renginde ve tavandan sarkan avizenin aydınlattığı altın izleri . Bir duvar boyunca pencereler var ve bir tanesi Eylül havasının mekâna girmesine izin verecek şekilde açık. Hava hala ayın ılık tarafında, geceleri hava nihayet yetmiş derecenin altına düştüğünde gece yarısına yaklaşıp kadar rahat.

Masanın üzerine yerleştirilmiş kristal vazolardaki üç düzine kırmızı gülü ve önlerindeki, üzerinde Marissa'nın adının yazılı olduğu küçük kartı not ederken restoranın talimatlarına uymuş olmasından memnunum. Bir kova buzun içinde soğumakta olan şampanya şişesini patlatmak için köşedeki küçük bar arabasına doğru ilerlerken o da kartı alıyor.

"Yemek için teşekkür ederim. Bu şimdiden aylardır geçirdiğim en güzel gece oldu," diyerek karta yazdırdıklarını yüksek sesle okuyor. "Bunlar çok güzel," diyor tam ben mantarını açıp ikimize de birer kadeh şampanya doldurmaya başladığım sırada. Ona doğru ilerledim ve bir kadehi ona uzattım.

"Bunu söylediğimde bana inanın, sizin elinize su dökemezler."

Şampanyayı yudumlamadan önce flütlerden birini alıyor. "Gerçekten her şeyi göze alıyorsun, ha? Mükemmel bir centilmen olacağını söylediğini sanıyordum." Bana bir kaşını kaldırıyor ve dudaklarını büzüyor.

Aletim zonkluyor. Küstah tavrının bile artık tahrik edici olduğu gerçeğine inleme dürtüsüne direniyorum. "Öyleyim."

"Hayır, romantik davranıyorsun." Gözleri devasa odanın içinde geziniyor. "Güller ve şampanyayla dolu özel bir oda mı?"

"Hepsi centilmence davranışlar gibi görünüyor." Ellerinden birine uzanıyorum ve onu yavaşça döndürüyorum. "Ayrıca, giydiğin elbise benim centilmen olmayan tarafımı çağırıyor."

Elini elimden çekip bana hafifçe azarlayan bir bakış attı. "Söz vermiştin."

"Ama bunu beni baştan çıkarmak için giydin." Gözlerimin vücudunda yavaşça aşağı inmesine izin veriyorum ve sonra daha da yavaşça yukarı çıkıyorum, ne düşündüğüm konusunda hiçbir hata olmayacak şekilde. Bir şey söylemiyor, de ona bir adım daha yaklaşıyorum ve geri çekilmeyince memnun oluyorum. "Ne yaptığımı bilmek istiyorsun"

ne düşünüyorsun?" Ona dokunmadan olabildiğince yakın duruyorum. "Sanırım beni kırmak istiyorsun. Bizi istediğini itiraf edemeyeceğin bir şeye doğru itmemi istiyorsun." Sinirli bir şekilde yutkunuyor ve nefes almadığından oldukça eminim. "Nefes al," diye fısıldıyorum ve bana bu kadar yakın dururken nefes alıp vermek konusunda kendine güvenmiyormuş gibi başını sallıyor. Aşağı bakıyorum ve durduğum yerden göğüslerinin üst kısımlarını en iyi şekilde görebiliyorum.

Sonunda bir adım geri çekilerek nefes almasına izin verdim. "Bu pek adil görünmüyor."

"Öyle olacağımı mı sandın?" Ona bir kaşımı kaldırıyorum ve o masaya oturmadan önce kaşlarını çatıyor, ben de çaprazına oturuyorum. "Ne bilmek istiyorsun?"

"Her şeyi."

"Her şey, ha? Daha açık konuşabilir misin?" Şampanyamdan uzun bir yudum alıyorum, keşke bu konuşma için daha sert bir şey içseydim diye içimden geçiriyorum.

Bir an için gözlerini benden kaçırıyor ve derin bir nefes alıp bana dönmeden önce gözlerini kapatıyor. "Neden senin başka kadınlarla yatmanı umursamıyor?" Hiçbir şey söylemiyorum ve bu sessizlik onun sinirlerini bozmuş olmalı ki devam ediyor. "Umurumda olurdu. Ben... başkalarıyla paylaşmak zorunda olduğum biriyle birlikte olamam. Bana onun nasıl yapabildiğini açıkla?"

"Beni sevmiyor." Omuz silkiyorum çünkü bu sonuca varmak terapistimle geçirdiğim itiraf etmek istediğimden çok daha uzun zamanımı aldı.

"Buna inanmıyorum. Seni kim sevmez ki?" Ağzı açık kaldı. "Yani, eğer seni evlenecek kadar iyi tanıyorlarsa." Bu sürç-i lisan karşısında dudaklarımdan gülümsemenin geçmesine bile engel olamıyorum. "Ugh," diye alay ediyor ama dudaklarında bir gülümseme belirtisi görüyorum. "Sinir bozucu olma."

"Doğru." Gülümsüyorum, esasen bana haftalarca sevimli demesinin keyfini çıkaracağımı biliyorum. "Parayı seviyor."

Öne doğru eğilmişti ama şimdi arkasına yaslandı ve cevabımı beklemiyormuş gibi sandalyenin arkasına yaslandı. "Oh."

"Onunla tanıştım... *Beckham Securities* daha ortada yokken." Gözlerimi boşluğa diktim. "Wes ve ben sadece hayalleri olan iki çocukken." Dönüp ona bakmadan önce kıkırdıyorum. "Evlilik öncesi bir anlaşma yok."

"Anlıyorum," diye fısıldıyor.

"Bir gece çok kötü bir tartışmadan sonra hışımla dışarı çıktım ve bir bara gidip bir kadınla yattım. Kendimi çok suçlu hissettim, itiraf ettim ve o da bana beni terk etmeyeceğini ve eğer terk ederse, beni terk edeceğini söyledi.

her şeyin yarısı." Dudaklarım düz bir çizgi oluşturuyor. "Bu üç yıl önceydi ve şeffaf olmak gerekirse, birkaç yüz milyon dolar önceydi."

"Yani sonsuza kadar onunla mı kalacaksın?"

Beck'in bana birkaç kez sorduğu ve annemin daha da fazla sorduğu bu soruya iç geçiriyorum. İki ablam var, ikisi de evli ve çocuklu, ama annem daha fazla torun istiyor ve bu noktada Holly ile torun sahibi olamayacağımı biliyor. Ayağa kalkıyorum ve ellerimi ceplerime sokarak pencereye doğru yürüyorum. "Sanırım plan buydu." Arkamı döndüğümde onun bana Noel Baba'nın gerçek olmadığını yeni öğrenmiş bir çocuk gibi baktığını görüyorum. Sanki hayatımın geri kalanında sevgisiz bir evlilikte yaşama fikri akıl almaz ve şimdiye kadar duyduğu en üzücü şeymiş gibi.

"Sonsuza kadar mı?"

"Sanırım bir kırılma noktasına ulaşmayı bekliyordum." "Vay canına."

"Sanırım ben vurdum," diyorum ve başını soru sorar gibi yana eğiyor. "Yaklaşık üç ay önce." Masaya doğru geri dönüp oturuyorum ve elini tutabilmek için masayı ona yaklaştırıyorum. "Senden bir şans istememin doğru olmadığını biliyorum ama sana sormak zorundayım. Eğer evli olmasaydım, bir şansım olur muydu? Yoksa o gece senin için sadece... sadece seks miydi?"

O anda kapı açılır ve parlak siyah saçlı, uzun boylu, ince bir kadın içeri girer. "Bay Holt, bu akşam bize katılmanız ne kadar güzel. Şarap ve kokteyl seçeneklerimize bakma fırsatınız oldu mu?" Bana sadece selam verdiğini hemen fark ediyorum. Ayrıca üst düğmesinin açık olduğunu ve kestane rengi saçlarının omuzlarına döküldüğünü de fark ediyorum. *O zaman tüm bunların benim yararına olduğunu varsayıyorum.*

Gözlerimi Marissa'ya çeviriyorum ve o da eğlenmiş bir ifadeyle gözlerimi karşılıyor.

"Ben bir Macallan on sekiz sek alayım." Marissa'nın eline uzanıyorum ve başparmağımı dudaklarıma götürmeden önce parmak eklemlerinde gezdiriyorum. "Bebeğim?"

Ellerimizin birleştiği yere bakıyor ve ona göz kırpmadan önce her bir parmak eklemini öpmeye devam ettiğimde bakışlarımla buluşuyor. "Manhattan, lütfen," diyor, gözleri hâlâ benimkilerde. Kapının kapanma sesini duyduğumda birbirimize ne kadar süre baktığımızı bilmiyorum. "Bebeğim?" diye soruyor ve gözlerindeki şakacı parıltıyı gördüğümde

Benimle ilgilenen ya da ilgilenmeyen bir kadın için yaptığım gösteriyi beğendi.

"Müsait olduğumu düşünmesini istemedim." Elim hâlâ onunkine sarılı ve umarım elimden kurtulmak için bir hamle yapmaz.

"Müsait değilsin," diyor hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle.

"Ben *senin* için varım."

"Tam olarak değil." İç çekiyor. "Tamam, karının umurunda değil. *Benim* umurumda. Görüştüğüm adamı paylaşamam. Ben böyle çalışmam."

"Beni olamazsın... Ben... biz.."

"Bu seksten çok daha fazlası, Chris." Ayağa kalkıp elini etkili bir şekilde kaldırıyor ve ben şimdiden elinin benimkine sarılmış hissini özlüyorum.

"Neden bahsettiğimi anlamıyormuş gibi davranma."

"Evet. Marissa, otur lütfen."

Kollarını kavuşturur ve bir adım geri çekilir. "Bu iyi bir fikir değil. Seninle bu işe bulaşmak." Bir parmağını gözünün kenarına bastırıp burnunu kırıstırıyor ve ağlamak üzereymiş gibi görünmesinden nefret ediyorum.

"Sadece incineceğim."

Hemen yerimden kalktım ve onu kollarıma aldım. "Sana zarar vermeyeceğim."

"Onu terk etmek gibi bir planın yok. Beni incitmekten nasıl kaçınabileceğini anlamıyorum çünkü ne olacak? Sonsuza dek *senin* metresin mi olacağım?" Burnunu kırıstırıyor. "Bu kelimeyi sevmiyorum."

Bir parmağımı çenesinin altına koyuyorum ve bana bakması için hafifçe yukarı kaldırıyorum. "Bundan daha fazlası olurdun. Her şey olurdun. Seninle ilgilenirdim."

Alay eder, geri çekilir ve bir adım geri atar. "Benimle ilgilenilmesine ihtiyacım yok, Chris, ve sen daha fazlası olacağımı söylüyorsun... ama neye kadar? Daha iyi biri gelene kadar mı?"

"Mümkün değil."

"Evlenmek ya da bebek sahibi olmak istediğimde ne olacak?" Ben yanıt vermeyince ellerini açıyor. "Doğru. Buna cevabın yok mu?" Başını sallıyor ve gözlerinin kapanmasına izin veriyor. "Evet, ikimizden biri çok derine inmeden buna bir son versek iyi olacak."

"Çok geç," diye mırıldandım.

"Üç ay önce bir kez sarhoşken seks yaptık. Bence beni unutmak sana iyi gelecektir."

"Bu şimdiye kadar pek işe yaramadı." Kahverengi gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyor ama düşmeden önce gözlerini kırptırıyor. "Söyle bana

hiçbir şey
hissetmedim."

"Ne?"

"Beni duyduunuz. Bu ikinci kez soruşum. Birlikte yattığımızda, senin için sadece seks miydi?"

"Fark etmez, Chris." "Ne fark eder."

"Ne istediğimin ya da ne hissettiğimin bir önemi yok çünkü sen evlisin! Sen benim için bir seçenek değilsin!" Derin bir nefes alıp elini gözlerine götürmeden önce sesi hafifçe yükseliyor.

"Ya onu terk edersem?" Sözcükler ben onları durduramadan ağzımdan çıktı ve elini bırakıp geniş ve gergin gözlerle bana baktı.

"Ben... Onu benim için terk etmeni istemiyorum." "Onu başka kimin için terk edebilirim ki?"

"Sen," diyor. "Onu benim için terk edersen, çok pahalı, zor ve sıkıcı bir boşanma sürecine girersin ve sonra aramızdaki şeylerin yürümediğini mi söylersin? Hayatını mahvettiğim için bana kızmanı istemiyorum ve sonra ortalık yatıştığında ben orada bile olmayacağım."

"Umarım burada kalır ve orada olursunuz."

"Yapmam demiyorum ama birbirimizi çok az tanıyoruz Chris. Muhteşem seks gecemizin muhteşem bir ilişkiye dönüşmemesi mümkün."

Ona doğru ilerliyorum ve ben onu kollarımla sarmadan önce uzaklaşmaması beni rahatlatıyor. "Birbirimizi tanıyabiliriz." Kapı açılıyor ve içeri başka bir garson giriyor ve bu seferkinin bir erkek olduğu gözümden kaçmıyor. İçkilerimizi masaya koyduktan sonra ikimize de başıyla selam veriyor ve başka bir şey söylemeden gidiyor. "Hiçbir şeyi etiketlemesek ya da tanımlamasak nasıl olur?" Ben öneriyorum. "Sadece... birbirimizi tanıyalım mı?"

"Sen evlisin," diye fısıldıyor ve bunu söylemekten yorulmuş gibi iç geçiriyor. Oturuyor ve bana dönmeden önce içkisinden bir yudum alıyor. "İşler ne zaman kötüye gitmeye başladı?" diye soruyor ve ben bunu bana açıkça hayır demediği için iyiye işaret olarak alıyorum.

"İki yıl içinde işler gerçekten kötüye gitti ama evliliğimizin iki ay öncesini bile hatırlayabiliyorum."

"Çocuk istiyor mu?"

Başımı sallıyorum çünkü çocuk istese bile benden alamayacaktı. "Onun ve benim çocuk sahibi olmamız söz konusu değil."

"Çocuk istiyor musun?"

"Evet." Başımı salladım. "Doğru kadınla." Onun yirmi bir, benim otuz dört yaşında olduğumun farkındayım, o yüzden muhtemelen yarın bunları düşünmüyordur ama daha önce bahsetmişti.

"Onunla yatmıyor musun?"

"Aynı yatak odasında bile yatmıyoruz," diyorum ona. "Ben farklı bir odada ve çoğu zaman ofisimde uyuyorum."

"Eğer bir kız arkadaşın olsaydı... herhangi bir kız arkadaşın. Olmazdı. Benim değil. Özellikle," diyor, her kelimenin altını çizerek. "Onunla bir gece bile kalabilir miydin?"

Onunla tekrar kollarımda uykuya dalma düşüncesi yüzüme bir gülümseme yayıyor. "İstediği herhangi bir gece."

"Evde ailemle yaşıyorum, o yüzden bu tartışmalı bir konu."

"Bunu değiştirebiliriz."

"Ne?"

"Senin için bir daire bakmaya gidebiliriz."

"Chris, ciddi ol. Sırf kız arkadaşını becerecek bir yerin olsun diye bir daire almayacağım."

Sözlerindeki sertlik üzerimden kayıyor ve keşke kulağa bu kadar çirkin gelmeseydi diyorum. "Hayır, ama seni daha mutlu edecekse ve bu potansiyel erkek arkadaşın," *ille de benim değil ama umarım öyle olur*, "gece kalmasına izin verecekse..." Sözümü kestim ve itiraz etmeye başladı ama ben elimi kaldırdım. "Bunun belki de çok hızlı olduğunu anlıyorum. Şimdilik, belki de bu kadın ve ben şehirdeki çatı katıma gideriz." Yarı kalıcı olarak orada kalması fikrini önermiyorum, ama bu fikirden nefret etmezdim.

Gözlerini bana diyor. "Peki bu ne, yani... fuckpad gibi bir şey mi?" diyor, bu düşünceden hiç hoşlanmamış görünüyor.

"Ben öyle demiyorum."

Çekiniyorum. "Ama kadınları oraya götürüyorsun."

"Evet," diyorum ona dürüstçe. "Bir geçmişim olduğunu, evli olduğumu ya da kadınlara her zaman hak ettikleri şekilde davranmadığımı inkâr etmiyorum." Saçmalamamasını istedi ve içimden bir ses Marissa'nın sadece açık dürüstlüğe karşılık vereceğini söylüyor. "Sana üç aydır durmadan aklımda olduğunu söylüyorum. Başka bir kadına bakmadım bile çünkü tek düşünebildiğim sensin. O sabah seni terk ederek her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ama ister inan ister inanma, sadece doğru olanı yapmaya çalışıyordum. Tüm bunlardan kaçınmaya çalışıyordum çünkü biliyorum ki bu karışık bir durum ve ben

Ama Şimdi hayatıma tekrar girdin ve seni ikinci kez bırakmak istemiyorum."

Hiçbir Şey söylemiyor ve ben de söylediklerimin kafasına dank etmesine izin verip vermediğini merak ediyorum. Gözleri odada geziniyor, masanın üzerinde duran otuz altı uzun saplı güle takılıyor ve bakışlarını tekrar bana çeviriyor. "Umarım bana yalan söylemiyorsundur." Sesi üzgün ve acaba sadece bu durumdan mı kaynaklanıyor yoksa geçmişinde bana güvenememesine neden olabilecek bir Şey mi var diye merak ediyorum.

Elini tekrar uzattım ve nazikçe sıktım. "Yapacağımı düşünmen için sana bir sebep verdiğim için özür dilerim."

Alt dudağını ısıyor ve içkisinden bir yudum daha alıyor. "Evet demiyorum."

"Tamam."

"Ya da hayır." Damarlarımda umut alevleniyor ve dudaklarımda bir gülümsemeyle başımı sallıyorum. "Bunu hiç yaptın mı?" Başımı sallıyorum çünkü daha önce de sıradan bir seks yapmıştım ama daha ileri gitmemiŐti.

"Neredeyse on yıldır onunla çıkmadığım ilk randevu olduğunu söyleyebilirim."

Çiçeklere doğru başını sallıyor. "Üç düzine gül biraz fazla olmuş."

Sesinde bir parça flört seziyorum. "İyi bir izlenim bırakmak istedim."

"Anlıyorum." Kartı tekrar eline alıyor ve çantasına koymadan önce parmaklarını kenarlarında gezdiriyor.

"Nasıldım?"

"Henüz emin değilim," diyor omuz silkmeden önce. "Ama gece daha yeni başlıyor."

Chapter FOUR

Marissa

Hayatımda çok fazla ilk randevuya çıkmadım. Sadece bir erkekle ciddi olarak çıktım ve üniversitedeki ilk üç yılım boyunca beraberdik. O zamandan beri, bir içki içmek için ya da bir partide erkeklerle tanıştığım ve gecenin bizi nereye götüreceğini görmek için beklediğim kadar çok çıktığımı söyleyemem. Ama çıktığım tüm erkekler arasında Chris hepsine taş çıkarttı. Bir randevuda, işleri nasıl yapacağını sadece bir şekilde bildiğini ve bunun 'en iyisi' olduğunu görebiliyordum.

Restoranın önünde dururken, renkli camlı siyah bir BMW önümüzde yavaşlayarak durdu.

"Seni eve götürecek bir arabam var."

"Buraya arabayla geldim," diyorum ona birkaç kez göz kırparak. "Sen de bir Manhattan ve bir kadeh şampanya içtin."

İç çekiyorum. "Doğru. Ne kadar içebildiğimi gördün. Dört saat boyunca içtiğim o iki içkinin eve dönme becerimi etkileyebileceğini düşünemezsin."

"Benimle dalga geç. Seni eve götürmeme izin vermeyeceğini biliyorum ama en azından eve sağ salım varmanı sağlamama izin ver."

"Arabam ne olacak?"

"Senden kısa bir süre sonra orada olacak." "Chris-"

Ellerini ceplerine sokuyor ve ne kadar iyi görüldüğünü bir kez daha zihnime not ediyorum. *Takım elbise giymeyi gerçekten çok iyi biliyordu.*

"Bana zorluk çıkarma, tamam mı? Bir istediğini söylemiştin. Bu benim en iyi davranışım."

"Ya seni en iyi halinle görmek *istemezsem*?" Alay ediyorum ve gözleri karararak vücudumda gezinse de başını sallıyor ve arabanın arka kapısını açıyor. Kendini tutmasından etkilendiğimi itiraf etmeliyim.

Konuşmamızdan sonra, akşam yemeğinde şaşırtıcı bir şekilde işleri oldukça PG tuttu. Birkaç kez elimi tuttu ve parmak eklemlerinin yüzüme değdiği bir an neredeyse eriyip bir su birikintisine dönüşecektim ama daha fazlası için zorlamadı. Eğer bir içki daha içmiş olsaydım, içebilirdim ama ben sınırlarımı koymuştum ve o da bu sınırlara saygı gösterdi.

Ve , eğer bu onu daha çok istememe neden olmuyorsa.

Başını yavaşça sallıyor, yüzünde sanki bundan zevk alıyormuş gibi kendini beğenmiş bir sırıtış var. "Sadece akşam yemeği demiştin."

"Peki." Açık kapının önünde durmak için hareket ediyorum ve bir parçam beni öpmeye çalışacağını umuyor.

"Yarın görüşürüz."

"Doğru. Evet." Başımı sallıyorum ama arabaya binmiyorum. *Güzel, Marissa.*

Arka koltuğa doğru bakıyor ve sonra tekrar bana dönüyor. "Başka... bir şey mi var?" diye soruyor bilmiş bir sırıtışla ve ben bu kadar belli ettiğim için nefret ediyorum.

"Hayır," diyorum burnuna hafifçe dokunmadan önce. "Yemek için teşekkürler."

"O zevk bana aitti," diyor ben içeri kayarken ve kapıyı arkamdan kapatırken. Tek parmağıyla hafifçe cama vuruyor ve ben camı , göz hizamızda olacak şekilde eğiliyor. "Peki, seni bir daha ne zaman görebilirim?" Şoföre bakıyorum ve bir yanım Chris'in evli olduğunu ve benim kesinlikle onun karısı olmadığını bilip bilmediğini merak ediyor. Acaba tüm cesetlerin nereye gömüldüğünü bilen sadık şoför o mu? Chris'e dönüyorum ve ona en cilveli gülümsememi gösteriyorum, tam da camı tekrar yukarı gönderirken.

"Yarın işte, ki," diyorum tepeye ulaşmadan hemen önce.

Telefonum bir mesajla aydınlandığında daha yirmi dakikadır evdeydim.

Bu gece için teşekkürler. Eve gelebildin mi?

Yaptığımı biliyorsun. Şoförünün muhtemelen kapımdan içeri girdiğim anda ona haber vermesi için kesin talimat almış olduğu gerçeğini düşünerek kendi kendime kıkırdıyorum. Arabam birkaç dakika sonra geldi.

Ben: Bunun cevabını bilmiyor musun?

Chris: Bana çok bok veriyorsun, biliyor musun?

: Evet, ve üzgün değilim.

Güzel. Sikimi sertleştiriyor.

Nefesim kesiliyor ve neredeyse telefonumu düşürüyorum çünkü *doğru mu okudum?* Telefonumu elime alıp kelimeyi tekrar tarıyorum ve müstehcen kelimeler karşısında göğüs uçlarımdan kaçmıyorum.

Sadece yemekte bir centilmen olacağıma söz verdim. Şimdi, yemek bittiğine göre, seni o özel odanın her santiminde becermek istediğimi söyleyebilirim.

Ben: Bu yüzden mi bir tane istediniz?

Chris: Hayır. Bir tane istedim çünkü yapacağımız konuşma için mahremiyet istedim. İstersen bana bağırma özgürlüğünü istedim.

Ben: Ne yazık ki büyük harfle yazmadım.

Chris: Sen olacak var
bol miktarda Bana
bağırma için bir sürü şansın var.

Ben: Kendinden çok emin konuşuyorsun.

Chris: Onu öpmem için bana yalvaran kadının söylediği

gitmeden önce gözleri.

Ben: !

Chris: Kesinlikle öyleydin ve seninle o arabaya binmemek ve evine kadar tüm yol boyunca seni öpmemek için kendimi zor tuttum.

Ben: Sana izin vermiş olabilirim.

Chris: Şimdi bana şunu söyle

Telefonumu yatağımın üzerine bırakıp banyoya gidiyorum ve odama döndüğümde Chris'ten cevapsız bir arama olduğunu görüyorum. Yazdığını gösteren baloncukları gördüğümde onu geri aramaya gidiyorum ve bekleyip ne söyleyeceğini görmeye karar veriyorum.

Chris: Uyuya mı kaldın bilmiyorum ama Cumartesi günü benimle tekrar çıkma şansın nedir?

Onu aramak için numaraya basıyorum ve sadece iki kez çaldıktan sonra cevap veriyor. "Beni tekrar dışarı çıkarmak ister misin, ha?" Sesimdeki gülümsemeyi duyabildiğinden eminim ama şu anda umurumda değil. Daha yeni çıktığımız randevunun makyajını bile çıkarmamıştım ve o beni tekrar dışarı çıkarmak için arıyor. *Tutarlı bir adamı sevmek lazım.*

"Evet."

"Aklında ne vardı?"

Alexis ve Owen'ın düşününün tekrarı gibi bir şey söylemesini bekliyordum. "New York'a gideriz diye düşünüyordum."

"Cumartesi günü mü?" *New York'u seviyorum. En sevdiğim şehirlerden biri ve ona bu kadar yakın olmayı seviyorum.* Trenle sadece bir saat uzaklıkta büyürken, hafta sonlarımızı gidilebilecek her yeri keşfederek geçirirdik. Sadece bir avuç yasal arkadaşınızla gitmenin muhtemelen çok tehlikeli olduğu zamanlarda bile.

"Aslında ben yarın gece yola çıkarız diye düşünüyordum."

"Uh huh. Öyle mi?"

Kıkırdıyor. "Sana otelde kendi odanı ayarlayacağım."

"Anlıyorum, peki ne zaman döneceğiz?"

"Pazar günü."

"Yani bütün hafta sonunu mu istiyorsun? *Sadece* Cumartesi günü bir randevu değil," diye düzeltiyorum.

"İstersen Cumartesi gecesi gidebiliriz, gösteriden sonra geç olabilir."

"Gösteri mi?"

"Evet, eğer istersen bir gösteri izleyebileceğimizi düşünüyordum. *Beckham Securities*'in bir locası var ve istediğimiz hemen hemen her şeyi izleyebiliyoruz. birkaç gün önceden haber vermemiz gerekiyor ama genelde kullanıyoruz." Gülüyor. "Ofisten kimse kullanmak istemezse, müşterilere teklif ediyoruz."

Gelecekteki ve mevcut müşterilerini gösterilere götürmekten bahsettiklerini hatırlıyorum ama her zaman biletleri olduğunu fark etmemiştim. "Tamam, hangi gösteri?"

"*Hamilton*'ı gördün mü?"

Gözlerim açılıyor ve ağzım şoktan bir karışık kalıyor. "Dalga mı geçiyorsun benimle?! Hayır, görmedim. Biletler ne zamandır tükenmiş... bir yıldır mı?"

Kıkırdıyor. "O zaman bunu başka bir randevuya evet olarak kabul ediyorum." *Central Park'ta bir pikniğe evet derdim ama HAMILTON!?*

"Evet, kesinlikle, kulağa harika geliyor," diyorum yatağımdan fırlayıp ne giyeceğime karar vermek için gömme dolabıma koşarken.

"Yani, yarın gece ayrılmak senin için sorun olmaz mı? İstersen Cumartesi de gidebiliriz."

"Peki yarın için planınız nedir?"

"Şey, akşam yemeği yiyebiliriz diye düşünüyordum."

Askıyı rafın üzerinde sürükleyerek elbise üstüne elbise çıkarıyorum. "Tamam, ne zaman hazır olmalıyım?"

"Seni alabilir miyim?"

Aileme hafta sonu için New York'a gideceğimi söylediğimde onlara yalan söylemek zorunda kalmadan ne kadar belirsiz olabileceğimi düşünüyorum. Onlara yalan söylemekten nefret ediyorum, muhtemelen hiç zorunda kalmadığım için. Ama hafta sonunu adını bile duymadığım bir adamla geçirmek için eyalet sınırlarını aştığımı anlarılarsa bir sürü soru sormak istemiyorum. "Sanırım," diyorum. "Sadece... arabadan inme."

"Benden utanıyor musun yoksa?" diye şaka yapıyor.

"Sakıncası yoksa beni hafta sonu için başka bir eyalete götürecek olan o muhteşem yaşlı adamın kim olduğunu açıklamamayı tercih ederim."

"Ailen yaşımlla ilgili bir sorun yaşar mı?"

"Hayır. Yine de medeni durumunuzla ilgili bir sorunları olacaktır." "Adil."

"Ailem..." Gözlerimi kısıyorum çünkü ailemi anlatmak çok zor. Çok akıllı, inatçı, biraz yargılayıcı ve size ısınmaları biraz zaman alıyor. Ama bunu yaptıklarında, çok sadık olurlar ve sizin için aileden biriymişsiniz gibi savaşırlar. "Sadece bir sürü soruları olacak ve annem seni akşam yemeğine davet etmek ve ailen hakkında her şeyi bilmek isteyecek ve..."

"Akşam yemeğine gelebilirim. Biri benim için yemek yapmayalı uzun zaman oldu."

Ne? "Buna hazır değilim."

"Şaka yapıyorum. Anladım. Arabadan inmeyeceğim." "Tamam, saat kaçta?"

"Altıya ne dersin? Şehre varmak ve akşam yemeğinden önce yerleşmek için bize zaman kazandırır."

"Trene mi bineceğiz?"

"Hayır, seninle mümkün olduğunca çok yalnız kalmak istiyorum. Arabayı ben kullanacağım."

Hay sikeyim. Neredeyse iki saat boyunca Chris'le kapalı bir alanda olacağımı düşündükçe ağzım açık kalıyor. Gözlerimi sıkıp kapatıyorum ve yolculuğun ön sevişme gibi geçmemesi için sessiz bir dua gönderiyorum.

En azından yola odaklanması gerekecek.

"Nereye gidiyorsunuz, genç bayan?" Bavulumu kapıya doğru yuvarlarken annem ofisinden başını uzatıyor. Gözlüklerini burnunun üzerine indiriyor ve bana gençken başımı belaya sokmaya gittiğimde attığı bakışlara benzer bir bakış atıyor. "Görünüşe göre bir gecede mi?"

"Evet, işle ilgili bir şey." Ne kadar az ayrıntı verirsem o kadar iyi olacağını bilerek başımı sallıyorum. Kabul ediyorum, Shane ve Autumn bazı açılardan haklıydı. Kesinlikle her zaman daha fazlasına sahip oldum. İlk gençlik yıllarımda

herhangi bir arkadaşımın evinde bir ton geri tepme olmadan uyuyabilirdim. Daha geç bir sokağa çıkma yasağım vardı ve bunu ihlal ettiğim için nadiren ceza alırdım. *Ki bunu sık sık yapardım.*

Ben on sekiz yaşına geldiğimde, ailem boş yuva olmaya hazırdı ve o yılın çoğunu Avrupa'yı, ardından Afrika'yı ve sonra da Asya'yı gezerek geçirdiler. O yıl o kadar çok parti verdim ki. Şimdi bile ailem bana sadece fatura ödemeyen üçüncü bir ev arkadaşımıymışım gibi davranıyor ve yakın zamanda taşınmam gerektiği konusunda hiçbir yorum yapmıyorlar. Shane ve Autumn'un kapı dışarı edilmeden önce hayatlarını toparlamak için üç ayları vardı.

Belki de favori benimdir?

"Hafta sonu mu?" *Evet, doğru* der gibi kollarını kavuşturuyor. "Bana yalan söyleme."

"Ekip oluşturmak için. Tüm yeni işe alınanlar davet edildi. *Hamilton*'ı bile izleyeceğiz."

Ağzı açık kalıyor ve elini göğsüne götürüyor. "Şaka yapıyorsun! Baban ve ben ilk gösteriminde izledik. Muhteşemdi." Alkışladı. "Biletlerin tükendiğini sanıyordum?"

"Beckham Securities'in bir kutusu var."

"Tamam, güzel!" Bana doğru ilerlemeden önce gözlüklerini saçlarının arasına itiyor. "Ne giyiyorsun?"

"Hiçbir fikrim yok." İç çektim. "Burada dört farklı elbise var. Sanırım herkesin ne giydiğini görmem gerekiyor." *Ya da hangisi Chris'in aklını başından alırsa.*

Parmaklarını saçlarımda gezdirmeden önce anlayışla başını sallıyor. "Peki ya senin saçların?"

"Ne olmuş ona?" Parmaklarımı buklelerimin arasında gezdiriyorum ve birkaç tutamı burnumun altında tutuyorum. "Daha bugün yıkadım."

"Ah, işte bu yüzden." Burnunu kırıştırmadan önce başını sallıyor. "Biliyorsun saçların ikinci gün hep daha güzel görünür."

"Teşekkürler." Onu mutfaka kadar takip ederken sesimden alaycılık damlıyor. "Gitmeden önce yemek yiyecek vaktin var mı?"

"Oh, New York'ta yemek yiyeceğim. Bir yemek var!" Diyorum. *En azından çok fazla yalan söylemek zorunda kalmadım.*

"Tamam. Peki, ne zaman döneceksin? Pazar mı?"

"Evet." Buzdolabından bir şişe su alıyorum. "Yirmi dakika sonra beni alacaklar," diyorum olabildiğince soğukkanlı bir şekilde, belki sadece bir Uber olduğunu düşünür diye.

"Tamam, iyi seçimler yapın. Eğlenin. Dikkatli olun. Fotoğraf çekin. Oraya vardığınızda bize haber verin lütfen. Trenle mi gideceksiniz?" dedi.

"Hayır... biz sürüyoruz."

"Araba sürmek." Yine burnunu kıvrıyor. "Neden?"

Kahretsin, tren demeliydim. "Sadece eğlenceli olacağını düşündüler."

Gözlerini kısar. "Cuma gecesi şehre mi gidiyorsun?"

Kim *bunun* eğlenceli olacağını düşünür ki?"

"Anne, her şey yoluna girecek."

"Tren bir seçenekken ve bir içki içebiliyorken bu aptalca görünüyor." Annem ve babam ilerleyen yaşlarında partilerin vazgeçilmezleri haline geldiler ve on dokuz yaşındakilerin her etkinliğin bir ön oyun gerektirdiği zihniyetine sahipler.

"Tekrar söylüyorum, iş için gidiyorum ve yeniyim. Tüm hafta sonu boyunca sarhoş olmayı planlamıyorum."

Omuz silkiyor. "Baban ve ben bowlinge gidiyoruz. Cuma geceleri Kozmik Bowling olduğunu biliyor muydun?"

"Evet, anne, biliyorum."

"Ah, gençliğimdeki gibi hissediyorum. Bowling ve ucuz bira sürahileri." "Anne, sen bira bile içmiyorsun." Kıkırdıyorum.

"Biliyorum," diye burnunu kıvrıyor. "Belki yanımda bir şişe Pinot Grige getiririm. Oh! Neon olduğu için yeşil *Gucci* çantayı ödünç alabilir miyim? Aradığım havaya uyacağını düşünüyorum." Kalçalarını bir o yana bir bu yana sallıyor ve kıkırdamadan önce gözlerini deviriyorum.

"Cosmic Bowling'de gençlerle sarhoş olmaya gitmek için mi?" Ona göz kırpiyorum ama sonra vazgeçiyorum, çünkü adil olmak gerekirse benim için satın almıştı. "Tabii, gidip alayım." Merdivenlerden yukarı çıkarken kıkırdıyorum.

Tam dolabımdan alıyordum ki annemin sesini duydum. "Dışarıdaki bu Maserati kimin? Baban bir tane aldıysa, onu öldürürüm! Onlara bakmaya gittiğinde beni de götürmesi gerekiyordu!"

Bileğimdeki saate bakarken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. S.KTİR! Ön kapının açıldığını ve ardından geri çekilen adımları duyduğumda neredeyse ayaklarımın üzerinde tökezliyordum. *Hayır, hayır, hayır, hayır!*

"Anne, bekle!" İki kat merdivenden ana kata inerken tam zamanında annemin garaj yolumuzda değil ama evimizin önünde duran arabaya yaklaştığını gördüm.

"Tanrım, evli adam meselesinde benim tarafımda olmadığını biliyorum ama LÜTFEN beni biraz rahat bırak," diye fısıldıyorum parmaklarımı çaprazlayıp yukarı bakarken. Bavulumu ve çantamı almadan önce çantayı antredeki sehpanın üzerine bırakıyorum ve ön kapıdan dışarı, arabanın etrafında dolaşarak sürücü tarafına doğru yürümekte olan anneme doğru yuvarlamaya başlıyorum.

"Kahretsin," diye mırıldandım nefesimin altında. "Anne!"

Kapı açılıyor ve Chris'in saf seks gibi görünerek dışarı adım atışını izliyorum. Kot pantolon ve Henley giymiş, muhteşem gözlerinin önünde güneş gözlükleri, annemin küçük çerçevesi üzerinde yükseliyor. Annemin gözlüklerini indirip onu yavaşça süzdükten sonra başını daha da yavaşça çevirip çerçevelerinin üzerinden kaşlarını kaldırarak bana bakmasını izliyorum.

Ona her şey normalmiş ve *böyle* görünen yaşlı bir adamın beni alması olağandışı bir şey değilmiş gibi en iyi gülümsememi veriyorum. Arkamdan evimize doğru işaret ediyorum. "Çantayı senin için bıraktım."

"Merhaba," diyor Chris elini uzatırken. "Sizinle tanıştığımıza çok memnun oldum, ben Chris. Sen Marissa'nın ablası olmalısın." Ona sırtıtıyor ve Kimberly Holt'u tanıdığım yirmi bir yıl bana annemin zaten gemide olduğunu gösteriyor.

Annem gururu okşandığında yaptığı gibi kıkırdıyor. "Oh, sen bir belasın." Elini sıkmadan önce onu işaret ediyor. "Marissa'nın annesi."

"İmkânsız," diye karşılık veriyor ve ben gözlerimi deviriyorum, annemi bu kadar çabuk kazanmasından biraz etkilenmiş olsam da.

"Evet, onu doğurduğumda on yaşıdaydım," diyerek onu uğurluyor ve bana doğru geri dönüyor. Onun arkasından geliyor ve benden bavulumu alıyor, bunun için muhtemelen başının belaya gireceğini biliyormuş gibi bana gülümsüyor ama her şeye değdi.

"Chris de *Beckham Securities*'de çalışıyor," diyorum çünkü annemin yüzüne karşı yalan söylediğimi düşünmesini istemiyorum.

Yanağımdan öpmek için eğilmeden önce bana bir kez yukarıdan aşağıya bakıyor. "Mmmhmmm. Siz ikinize iyi eğlenceler," diye fısıldıyor kulağıma. "En kısa elbiseyi giy."

"Anne!" Fısıldıyorum.

"Vay be, keşke birkaç yaş daha genç olsaydım."

"Bunu kocana söyleyeceğimden emin olabilirsin." Ona gözlerimi deviriyorum.

Yolcu tarafındaki açık kapının önünde duran Chris'e el sallamadan önce bana "İspiyoncu," diyor. "Çocuğuma iyi bak, lütfen!"

"Evet hanımefendi." Başını sallıyor ve ben de onun koştura koştura eve dönüşünü izliyorum. Chris daha arabaya dönmeden teyzemle telefonda konuşmaya başlarsa hiç şaşırmam.

Arabaya geri döndüğünde hala alnımı ovuşturuyorum ve bakışlarımı yavaşça ona doğru çevirip daralmış yarıklardan bakıyorum.

"Ne yapmamı istiyordun!?" Gülüyor.

"Sokağın aşağısına park et!?"

"Ve ne? Yürüdün mü? Hayır, Marissa." Homurdanıyor ve hareket etmediğimizi fark ediyorum.

"Gidebilir miyiz? Annem plakayı araştırmaya başlamadan ve tüm hayat hikayeni öğrenmeden önce? Zaten muhtemelen çoktan geçmişini araştırmaya başlamıştır."

Dirseğini aramızdaki konsola dayıyor ve o mavi gözleri görebilmem için güneş gözlüklerini çıkarıyor. "Önce bir öpücük alabilir miyim?"

Gözlerimi ondan kaçırıyorum çünkü onlara çok uzun süre bakarsam beni her şeyi yapmaya ikna edebileceklerini düşünüyorum. "Hayır."

"Bütün gün burada oturabilirim, biliyorsun."

Kollarımı kavuşturup ona yarı kızgın yarı eğlenmiş bir bakış fırlatıyorum. "Gerçekten de ilk öpüşmemizin manipülasyon dışında olmasını mı istiyorsun?"

"Ah, yani bir öpücük daha olacağını kabul ediyorsun?" Kaşlarımı çatıyorum ama gülümsemenin zorla geçmeye çalıştığını hissedebiliyorum. Arabayı parktan çıkarıyor ve evden uzaklaşıyor. "Şimdilik bu kadar yeter." Sokağımızın sonuna kadar geldi ve ben rahat bir nefes aldım çünkü en azından babam evde değildi.

Yolculuğa başlayalı bir saat olmuştu ki ilk trafik sıkışıklığıyla karşılaştık. Coğunlukla müzik dinliyorduk, oldukça iyi bir çalma listesinin sesleri hoparlörlerinden çalarken sessizlik rahat ve şehvetli.

Al Green, Adele, Bruno Mars, The Beatles, Stevie Wonder.

Ve müzik zevki de var.

Kırmızı fren lambaları yaklaşırken müziğin sesini kısıyor. "Peki, annen polis mi?"

"Ha?" Ben soruyorum.

"Plakalarımı kontrol edeceğini söylemiştin. O bir polis mi?" "Hayır. Emekli bir üniversite profesörü."

"Çok güzel. Hangi konu?"

"Sosyoloji. Sosyal hizmet uzmanıydı ama ağabeyimi doğurduktan sonra bıraktı ve beni doğurduktan birkaç yıl sonra öğretmenlik yapmaya karar verdi." Duraksıyorum. "Ama babam emekli bir yargıç. Yani, evet, erişimi var." Gülüyorum.

Islık çalıyor. "Yoğun."

"Evet. Evde olmadığına sevindim. Eğer dışarıda değillerse Pazar günü beni köşede bırakmak isteyebilirsin."

Başını sallıyor ama içimden bir ses bunu yapmakla aynı fikirde olmadığını söylüyor. "Annen eğlenceli birine benziyor."

"Partinin hayatı."

"Bunu sevdim. Annem bundan çok uzak."

Gülüyor. "Nasıl biri?"

"Sessiz. Çok sessiz. Eskiden böyle değildi ama... babamı kaybetmek onu çok etkiledi."

"Ah." Ailemden birini kaybettiğimi düşünerek kaşlarımı çatıyorum. "Gerçekten çok üzgünüm. Ne kadar oldu?"

Sanki saymaya çalışıyormuş gibi gözlerini kısıyor. "Belki on üç yıl olmuştur?" Tekrar ıslık çalıyor. "Kahretsin, o kadar uzun zaman olmuş gibi görünmüyor. Üniversitede üçüncü sınıftaydım, yani evet, doğru sayılır."

Şu an olduğumdan daha genç. Kaşlarımı çatıyorum, kalbim onun için parçalanıyor çünkü anne babamdan ikisinin de olmadığını hayal bile edemiyorum. "Çok gençtin. Özür dilerim." Kaşlarım daha da çatıldı. "Yeniden evlenmedi mi?"

"Hayır." Başını sallıyor. "Sanırım şu anda biriyle görüşüyor olabilir. Ayrıntıları bilmiyorum; sadece yeni bir adamın etrafta dolaştığını biliyorum. Hâlâ benim geldiğim Michigan'da yaşıyor ve sanırım kız kardeşlerim şehre gelip onu korkutmamı istemedikleri için beni bilerek bu işin dışında tutuyorlar."

"Sen yapar mıydın?" Başımı yana eğerek soruyorum. "Onu korkutup kaçırmak için mi?" "Hayır, ama bir pisliğin annemden faydalanmasını istemiyorum."

Ona merakla bakıyorum. "Kız kardeşlerin bunun olmamasını sağlamaz mı?"

"Benim yapacağım gibi değil," diyor. "Kız kardeşlerim... çok tatlılar. Onlarda hiç ısırık yok."

"Ah." Chris'in asistanının da ısırmadığını söylediğini düşünerek kıkırdıyorum.

"Ofiste, özellikle Beck'le kıyaslandığımda, iyi biri olduğum sanılıyor ama iş bu. Konu ailem olduğunda acımasız olabiliyorum. Sanırım babam öldükten sonra tek erkek olmanın getirdiği bir şey bu." Başımı sallıyorum ama içimde onun da bir ailesi olduğunu hatırlatan rahatsız edici bir his belirliyor. "Ya da değer verdiğim herhangi biri" diye ekliyor ve ona bakmak için döndüğümde bakışlarının üzerimde olduğunu hissedebiliyorum.

İyi ki kot ceketin altına maksi bir elbise giymişim çünkü her yerim tüylerim diken diken oluyor. Son güneş de batmaya başlıyor, o da güneş gözlüklerini çıkarıyor.

"Kız kardeşlerin daha mı küçük? Daha mı büyükler?" Ne demek istediğini ya da beni önemseydiğini ima edip etmediğini çözmeye çalışmadan soruyorum.

"Biri büyük, biri küçük. Bir ablan olduğunu biliyorum ama hepsi bu mu?"

"Bir de ağabeyim var," diyorum ona.

"Siktir, sen de bebedisin. Boku yedim." Kolayca şerit değiştirirken kıkırdıyor ve bu çok seksi arabayı trafikte manevra yaparken ne kadar seksi görüldüğünden nefret ediyorum. "Bana kardeşinden bahset. Onu nasıl kazanabilirim?"

"Neden? Onunla tanışacak değilsin ya." "Neden tanışmayayım ki?"

"Chris... tüm bunlar '*muhtemelen bunun için cehenneme gideceğim*' havasında çok sevimli.

bir şekilde, ama ailemi... bu her neyse içine sürüklemek istemiyorum."

"Yani eninde sonunda onlarla tanışmak zorunda mı kalacağım?"

"Nasıl anladın?"

"Sizi ailenizin düğününe gelmesini istemeyecek biri olarak görmüyorum."

"Seninle evleneceğimi kim söyledi?!" Muhtemelen üç oktav fazla yüksek sesle bağıyorum.

Gözlerini üzerimde o kadar seksi bir şekilde gezdirmeden önce bana kurt gibi sırtıyor ki yanlışlıkla ona çakmadığımdan emin olmak için yere bakıyorum. "Ben."

Gözlerim tekrar onunkilere kayıyor ve şaşkınlıkla birkaç kez gözlerimi kırptırıyorum. "Sen evlisin."

"Yani, birinin ikinci karısı olmaktan memnun değil misin? Bu bir sorun olabilir."

Midem sinir, heyecan ve kafa karışıklığıyla dolup taşıyor ve keşke onun arabasının küçük sınırları içinde olmasaydım diyorum çünkü Sonbahar'a mesaj atmak istiyorum

Hemen şimdi.

"Sen delisin," diyorum sonunda, başımı çevirip pencereden dışarı bakmadan önce.

Elini elime koyuyor ve başparmağı parmak eklemlerime sürtünerek dikkatimi bağlandıkları yere çekiyor. "Karmaşık olduğumu ve senden çok şey istediğimi biliyorum ama sana layık olabilmem için bana zaman ver, lütfen."

Dişlerimi sıkıyorum, akıllıca bir şey söylemek istiyorum ama bunun yerine dürüstlüğü seçiyorum. "Buradayım, değil mi?" *Tamam, bu zekiceydi.*

Kıkırdıyor ve sonra parmaklarım ağzının üzerinde geziniyor. "Evet, teşekkür ederim."

The Plaza Hotele yanaştık ve güzel bir yerde kalacağımızı düşünürken, şehrin en pahalı otellerinden birini beklemiyordum. Arabayı vale yerine çekti ve daha araba park etmeden biri kapımı açtı bile. "Bay Holt." Arkamdan bir ses duyuyorum ve önümde bana bir kadeh şampanya uzatan bir adam var.

"Hanımefendi." Genç adam çocuksu bir gülümsemeye şöyle diyor. "Hoş geldiniz."

"Teşekkür ederim," diyorum tepsideki flütü gergin bir gülümsemeye kaldırırken.

Chris arabanın arkasından geliyor, iki kişi de valizlerimizle onu takip ediyor. "Hazır mısınız?" Adama başıyla selam verip elini sıkarken tepsideki diğer flütünü de çıkarıyor ve muhtemelen ona para veriyor. Beni merdivenlerden yukarı ve döner kapıdan geçirdikten sonra tam da hayal ettiğim gibi olan devasa lobiye giriyoruz ve hâlâ hayranlık içindeyim. Zenginlik, ihtişam ve prestij çılgınlıkları atıyor ve ben çok rahat bir şekilde büyümüşken, bu tamamen başka bir yaşam tarzı.

Beni asansöre doğru yönlendiriyor ve ben de merakla ona bakıyorum. "Giriş yapmamız gerekmiyor mu?"

"Anahtarları bana valedede verdiler." Bana kendi anahtar kartımı uzattı.

"Önce seni odana bırakayım mı?"

"Sen... bana kendi odamı mı aldın?" "Alacağımı söyledim."

"Biliyorum ama..." Tam kapılar açıldığında ve elini sırtıma koyarak beni içeri soktuğunda sözümü kesiyorum.

İçeri girer girmez, en son birlikte asansöre bindiğimiz an gözümün önüne geliyor ve nefes alış verişimde gözle görülür bir fark olduğunu hissediyorum. "Ama ne?" Yanımdaki sesi duyuyorum ve yüzümü çevirdiğimde bana çok yakın duruyor, dolgun dudaklarında bir sırıtışla bana bakıyor ve benimle aynı şeyi düşünüp düşünmediğini merak ediyorum.

"Sanırım bana bir karışıklık olduğunu ve bizim için sadece bir oda olduğunu söyleyeceğini düşündüm." Gözlerimi deviriyorum ve asansör çatı katlarından birinde çalarken kıkırdıyor.

"*Beckham Securities*'in buraya harcadığı paraya bakılırsa, bir karışıklık olduğunda bana gelmemeleri gerektiğini çok iyi biliyorlar."

Arkamda olduğu ve tepki olarak yüzümü ısıtan şehvet ateşini yakalamadığı için minnettarım. *Neden bu kadar sıcak?*

Beni bir kapıya doğru götürüyor. "İşte buradasın."

"Neredesin?" Cevabı bilmek istediğimden bile emin olmadan soruyorum. Soğukkanlı görünmeye çalışıyorum ama acaba *çok mu* soğukkanlı görünüyorum?

Bir kapı aşağıda başını sallıyor. "Benim odamı da görmek ister misin?"

Onunla tekrar yatacağını biliyorsun. Eğer yatmayacaksan, çünkü ağdanın anlamı neydi?

Tamam ama bunun için uğraşsın. Şimdiye kadar olduğundan daha fazla mı?

Evet.

Anahtarımı okuyucuya bastırırken başımı sallıyorum. "Sadece merak ettim."

Beni içeri kadar takip ediyor ama mesafesini koruyor ve çantamın çoktan içeride olduğunu görünce şok oluyorum. "Nasıl...?" Şok içinde bavulumu işaret ediyorum çünkü nasıl bu kadar hızlı gelebildi?

"Sihir," diyor Chris ellerini uzatıp parmaklarını oynatırken. "Akşam yemeği için biraz geç kalıyoruz. Otuz dakika içinde hazır olabileceğinizi düşünmüyorsanız rezervasyonları iptal edeceğim."

Hayır mı?

"Evet... umm... olabilirim," diyorum zayıfça, dudaklarımdan çıkan kelimelere inanamıyorum bile.

"Ben onları iterim." Kapıya yönelmeden önce kıkırdıyor. "Sana daha önce söyleyecektim. Çok güzel görünüyorsun." Gülümsüyor ve sonra kapıdan çıkıyor.

Chapter FIVE

CHRIS

Kapı arkamdan tıklandığında sırtışıımı bile gizleyemiyorum.

Tamam, bu iyi gidiyor.

İtiraf etmeliyim ki, evinin önüne geldiğimde ve annesi muhtemelen başka biri olduğumu düşünerek hemen dışarı fırladığında her şeyi mahvettiğimi düşündüm. Marissa geleceğimi biliyordu ve sadece birkaç dakika erken gelmişim ve evde kimsenin olmadığını düşündüm, yoksa köşede onunla buluşmam için beni gerçekten zorlardı. *Ama o bile iyi gitti.*

Odama giriyorum ve dizüstü bilgisayar çantamla birlikte fuayede duran haftalık çantama uzanıyorum. Ne yazık ki yarın biraz iş yapmam gerekiyor ama onun gün içinde yapması için mükemmel bir şeyim var. Onu aldığımdan beri ilk kez mesajlarımı açıyorum ve Beck'ten gelen bir mesaj görüyorum.

Beck: New York'a kiminle gidiyorsun?

Ben: Seni ilgilendirmez

Beck: Yarın şirket kutusunu ve bizim kullandığımız sütleri kullanacak olmanız ilginç. Daha çok benim işim gibi görünüyor.

Onu aramak için bir düğmeye basmadan önce zihinsel olarak ona parmağımı gösteriyorum. "Pekala sikik, görüştüğüm biri var."

"Anneni götürmeyeceğini biliyordum. Kim o?" "Sadece bir kadın. Onu bir süredir tanıyorum."

"Tamam. Belirsiz ama tamam. Açıkçası şaşırdım. Hâlâ Owen'ın düğünündeki kadına takılı kaldığını düşünmüştüm."

Boğazımı temizliyorum. "Evet..." Sözümlü kesiyorum ve diğer taraftan bir kahkaha duyuyorum.

"Yıkılıp Owen'ı arayacağını biliyordum. Tamam, vay canına. O zaman her şeyi göze alıyorsun. Dur tahmin edeyim, yarın onu alışverişe mi götüreceksin?"

"Hayır." *Evet.*

"The Landry'de akşam yemeği?" "Hayır." *Ayrıca, evet.*

"Yani, ikisine de evet. Yakında evrakları hazırlamak için avukatımıza ulaşacağınızı haber vereyim mi?"

"Tanrım, Beck. Daha çok erken."

"Ve eğer hayatının geri kalanında onu takıntı haline getirmenin sağlıklı olmadığını nihayet anladığın için yıkılıp onun kim olduğunu öğrendiysen, Holly'den boşanma sürecine başlamaya nihayet hazırsın demektir." İç çekiyor. "Bence önce kendi işlerini yoluna koymalıydın ama en azından doğru yönde ilerliyoruz. Holly senin nerede olduğunu sanıyor?"

"New York."

"Benimle mi?" diye soruyor.

Dolabımda asılı duran giysi çantasını alıp fermuarını açıyorum ve bu gece giymeyi planladığım ceket ile pantolonu çıkarıyorum. "Bilmiyorum, belki."

"Saklamaya zahmet ediyor musun?" "Neden ki? Onun umurunda değil."

"Tanrım, bu kızın işi başından aşkın. Muhtemelen paran olduğunu çoktan fark etmiştir. Holly 2.0 olmadığından emin ol, tamam mı? Senin için seninle olduğundan emin ol."

"Evet," dedim. Aylardır ona o kadar aşıktım ki, kim olduğumu son bir haftada öğrendiği gerçeğini düşünmemiştim. Daha önce de benden hoşlanıyor olabilirdi ama şimdi benimle birlikte olmanın getirdiği her şeyi biliyor. "Kahretsin," diye mırıldandım. "Bütün bunları bu kadar erken yapmamalıydım."

"Hayır. Dostum, ben öyle bir şey demedim. Eğer senden hoşlanıyorsa, iki türlü de fark etmez diyorum. Kadınlar şımartılmayı sever, sadece bu sefer gözlerini daha iyi aç, tamam mı? Seninle sadece paran için ilgilenen birini nasıl fark edeceğini artık çok daha iyi biliyorsun."

"Doğru." Bir çağrı geldiğinde nefesimi bırakıyorum ve inliyorum.

Ne oluyor lan? Bazen onunla konuşmadan günler geçiriyorum ve ben otele yerleştikten otuz dakika sonra arıyor.

"Bir telefon var. Seni sonra ararım."

"Gerek yok. İyi eğlenceler. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

"Teşekkürler, Beck." Telefonu kapatıp diğer hatta geçiyorum, bu konuşmadan sonra bir içkiye ihtiyacım olacağını bilerek bara doğru yürümeye başladım bile.

"Ne var yok?" Ben soruyorum.

"Neredesin sen?" Sesi zaten sinirlerimi bozuyor ama her zamankinden daha da sinir bozucu geliyor.

"Sana hafta sonu için New York'a gideceğimi söylemiştim. Ne istiyorsun, Holly?"

"Doğru ya," diye cevap verdi. "Aspen'deki evin emlakçısı aradı."

Benim yerime onu mu aramış? Önce onun beni arayıp aramadığını görmek için arama kayıtlarımda gezinirken telefonu kulağımdan uzaklaştırıyorum.
"Neden beni aramadı?"

"Bilmiyorum. Meşgul müsün?" "Tamam..."

Peki, ne dedi?"

"Asıl istediğimiz evin satılık olduğunu."

Dört yıl önce, evliliğimize çok daha fazla yatırım yaptığım ve Aspen'de satın almak için ev baktığımız bir dönemde, ikimizin de aşık olduğu ev boştu. İçinde kimse yaşamıyordu ama sahipleri de satmakla ilgilenmiyordu. Ev sahibinin karısı yeni ölmüştü ve eve karşı duygusal bir bağlılık hissediyordu. Sanırım şimdi hayatına devam ediyor ve istediği on sekiz milyon dolara bağlı kalmayı umursamıyor.

"Sahip olduğumuz ev gayet iyi."

"Ama bu bizim istediğimiz ev değil."

"Holly, yıllardır Aspen'e gitmedik." *En azından birlikte değil.*

"Her zaman giderim."

"Ve sahip olduğumuz evde hiçbir sorun yok." Evliliğimden ayrılma sürecine başlamak üzereysem, bambaşka bir ev satma ve alma sürecine başlamak üzere değilim.

"Biliyorum. Bunu da almamız gerektiğini söylüyorum."

"Aspen'de iki eve ne gerek var?" *Delirmiş.* "Aspen'de iki milyon dolarlık ev için iki ipotek ödemeyeceğim." Ayrıca Hamptons'da kesinlikle nefret ettiğim bir evimiz vardı. Rüküş ve çok büyük. Tek istediğim küçük bir sahil eviydi ve bir şekilde House and Garden'da yer alan bir canavarla sonuçlandı.

İki kere.

Zamanı geldiğinde bu mülkleri nasıl düşünerek şakaklarımı ovuşturuyorum.

"Bence gerçekten yapmalıyız."

Bardağa iki buz küpü atıyorum ve mini bardan bir şişe viski açıyorum. "Hayır."

Huffs. "Pislik gibi davranmayı bırak."

"İhtiyacımız olmayan bir eve neredeyse yirmi milyon dolar harcamak istemediğim için mi? Bizim bir evimiz var, Holly." Ve emlakçımıza ulaşan kişinin o olduğunu düşünmeye başlıyorum, tersi değil.

"Ugh!" Alay ediyor. "Ne zaman evde olacaksın?" "Pazar günü."

"İyi. Fahişenizin tadını çıkarın." Başka bir şey söylemeden telefonu kapattı. İçimdeki öfkenin kabarmasını engelleyebileceğini umarak içkiyi bir dikişte yudumluyorum. Telefonum titremeye başlıyor ve bakmadan inliyorum çünkü *şimdi ne olacak?*

Aşağıya bakıp ekranda Marissa'nın adını gördüğümde dünyanın tüm yükü üzerimden kalkmış gibi hissediyorum ve cevap verdiğimde gülümsemeye başlıyorum. "Beni özledin mi?"

"Kahretsin," diyor. "Seni aramak istememiştim." Benimle dalga geçip geçmediğini anlayamıyorum, o yüzden devam ediyorum.

"Oh, endişelenme. Gitmene izin vereceğim."

"Bekle!" diyor bir hışımla. "Hiç eğlenceli değilsin. Bana bir konuda yardım edebilir misin?"

"Adını söyle."

"Odama gelebilir misin?"

Daha cümle ağzından tam olarak çıkmadan kapıya doğru ilerliyorum. Kapısını çalıyorum ve kapıyı açmadan önce görüşmemizi sonlandırıldığını fark ediyorum. Onu içeri aldığımda kalbim hemen yerinden fırlıyor, gözlerim zar zor giyinmiş vücudunda geziniyor. "Ne giyeceğimden emin değilim." Yüzünü buruşturuyor. Makyajını çoktan yaptığını ve saçlarının daha önce olduğundan daha kıvrırcık görüldüğünü fark ediyorum, her hareket ettiğinde omuzlarının üst kısımlarının tozunu alıyor.

"Umarım bundan daha fazlasıdır," diyorum onu odaya kadar takip ederken. Arkasını döndüğünde sikimi ayarlamak için elimden geleni yapıyorum ve yanaklarının arasındaki ipi fark ediyorum. Sadece şeffaf bir sütyen ve iplerle bir arada tutuluyormuş gibi görünen eşleşen iç çamaşırı giyiyor. Şimdi daha iyi bir ışık altında olduğumuza göre, şeffaf kumaşın arkasındaki çıplak yarığını neredeyse seçebiliyorum. "Eğer bir defile düzenliyorsanız, bir içki hazırlamamın sakıncası var mı?" Bara doğru ilerlerken ona soruyorum ve onunla birlikte olmak istediğim kral yatağın önündeki kanepeye oturmadan önce daha önce yaptığımdan daha büyük bir içki dolduruyorum. *Şimdi.*

Önce kırmızı bir elbise giyiyor. Dar. Kısa. Göğüslerini ve muhteşem bacaklarını vurguluyordu. *Onu dişlerimle koparmak istedim.* İşaret parmağımı daire şeklinde çevirerek dönmesini istediğimi belirttim. Döndü ve Tanrım, kıcı bile mükemmeldi. Henüz en çok neresini sevdiğime karar veremediğim bir kadınla tanışmamıştım. Genellikle barizdi. Göğüsler, kalça, bacaklar, gülümseme, gözler. Marissa'da, gerçekten söyleyemem ve hepsi onun mizah anlayışından sonra geliyor gibi görünüyor.

"Kıçıma mı bakıyorsun?" diyor, başımı kaldırdığımda gözleri kısılmış ve mizah dolu.

"Önce bana bakıyordu," diyorum bir yudum daha almadan önce. "Beğendim, başka?" Yataktan başka bir elbise alıp havaya kaldırıyor. Yeşim yeşili, daha uzun ve sırtı açık. "Görelim o zaman." Kırmızı elbiseyi çıkarıyor ve sırtı bana dönük bir şekilde eğildiğinde başımı kanepenin arkasına bırakıyorum çünkü böyle devam ederse akşam yemeğine yetişememe ihtimalimiz çok yüksek.

"Tamam." Kalçalarını bir o yana bir bu yana hareket ettiriyor. "Peki ya bu?"

Ona bir eldiven gibi oturuyor ve bir tür denizkızı tanrıçası gibi görünmesini sağlıyor. "Her şeyin içinde muhteşem görünüyorsun." Ağzımı ovuşturuyorum. "Sanırım kırmızı olanı daha çok sevdim."

Gülümsüyor. "Tamam, sonuncusu." Küçük askıları olan, kırmızıdan biraz daha bol ama onun kadar kısa ve sıcak kahverengi tenini vurgulayan altın rengi benekleri olan şampanya rengi bir elbise giyiyor.

"İşte bu," diyorum ayağa kalkarken, ellerimi onun üzerinde tutmak için bir saniye daha beklemek istemiyordum. Kollarımı ona doluyorum ve ellerimin aşağı kayarak yuvarlak kıçını avuçlamasına izin veriyorum. "Bana eziyet ederken eğleniyor musun?"

"Sadece üçüncü bir görüşe ihtiyacım vardı." Parmaklarını göğsümde gezdirip boynuma doluyor.

"İkinci değil miydim?"

"Hayır, kız kardeşimle
konuştum." "O ne dedi?"

"Altın."

"Burada benimle olduğunu biliyor mu?"

"Evet, Collins ailesinde haberler hızlı yayılır. Annem onu aradı." Bir çift ayakkabıya uzanmak için elimden çekildi. "Belli ki anneme bir şey söylememiş ama senin olduğundan şüphelenmiş ve teyit etmek için aramış." Ayakkabılarını giyiyor ve kollarını uzatıyor. "Tamam, ben hazırım."

"Değilim." Kıkırdıyorum, kendime bakıyorum. "Gelip üstümü değiştirirken beni izlemek ister misin? Aralarından seçim yapabileceğin birden fazla kıyafetim yok ama yine de buna değmesini sağlarım."

Şampanyasından bir yudum alıyor, gözlerini üzerimde gezdirdikten sonra elini benimkine atıyor ve onu odama doğru çekmeme izin veriyor.

Süitte ilerliyoruz ve beni yatak odasına kadar takip ediyor, hemen yatağıma oturuyor ve ben başımı sallıyorum. "Kesinlikle olmaz. Başka bir yere otur."

Kaşlarını çatıyor ve kafası karışmış gibi görünmeye çalışarak etrafına bakınıyor. "Neden?"

"Nedenini biliyorsun." Elimi tutması için ona uzattım. "Kelimenin tam anlamıyla başka bir yere. Küçük defilen yüzünden hâlâ sertim ve seni yatakta görmek hiç yardımcı olmuyor."

Başını kaldırıp bana bakıyor, elimi uzaklaştırıyor ve doğrudan kasıklarına bakıyor. "Görmek istiyorum."

Başımı iki yana sallıyorum, bir adım geri çekilip benimle bu şekilde alay ederse bütün gece nasıl hayatta kalacağımı merak ediyorum. Henley'imi başımın üzerinden çıkarıyorum ve göz bebeklerinin büyümesini izliyorum. Hayatıma tekrar girdiğinden beri her gün fazladan bir kez spor yaptığıma memnunum çünkü gördüklerinden hoşlandığı çok açık.

"Az önce... esneme mi yaptın?" Kıkırdıyor ve sanırım ben de dalgınca kıkırdıyorum. Ona hava atmaya çalışırken yakalandığım için yüzüm kızarıyor ama gözlerine baktığımda, dudağı dişlerinin arasına sıkışmış bir şekilde hâlâ vücuduma bakıyor.

"Dudağını ısırmayı kes, Marissa," diyorum ona. Pantolonumu aşağıya doğru kaydırduğımda hemen bırakıyor. Dilinin alt dudağını yalamak için dışarı fırladığını gördüğümde inliyorum. "Onları yalamak da yok," diye homurdanıyorum ve o da elini ağzına götürerek gülümsemesini gizliyor. Ona doğru ilerliyorum ve önünde duruyorum

Eğilerek bir elini yatağın iki yanına koydu. "Seçim yapmana çok yardımcı oldum ve tepki vermemek için elimden geleni yaptım, biliyorsun. Tek düşünebildiğim o transparan külotu kenara çekmek ve hatırladığım gibi bir tada sahip olup olmadığını görmek için dilimi yarığında gezdirmek olmasına rağmen." Nefes alışının değiştiğini ve gözlerinin dudaklarına baktığını fark ediyorum. "Seni öpmemi ister misin?"

"Karşımdaki kişinin cevabını zaten bildiği soruların sorulmasından hoşlanmıyorum."

"Çok ukala bir ağzın var, Marissa Collins." "Hoşuna gidiyor."

"Bayıldım amına koyayım." Ondan uzaklaşıyorum ve itiraz etmek üzere olduğunu anlayabiliyorum. "Geç kalıyoruz ve eğer ağzımı sana herhangi bir şekilde sürersem, akşam yemeğine yetişemeyiz ve yemek yemen gerekiyor."

"Bu lüks otelde oda servisi yok mu?"

Gülüyorum, sikim rezervasyonların canı cehenneme deyip onun planına uymam için bağılıyor. "Elbise seçmek için çektiğim onca zahmetten sonra mı?" Beyaz gömleğimi giyerken ona soruyorum.

Dudaklarından çıkan iniltiyi kaçırmıyorum. "Christopher."

"Oh, benim hükümet adım mı?" Onu işaret ediyorum. "Pekâlâ, Ethan benim göbek adım, ne zaman söylemeye hazır olursan."

"Şirin." Dudaklarını büzüyor. "Benimki

Lee." "Biliyorum," diyorum ona göz

kırparak.

"Nasıl?"

"Benim için çalıştığını hatırlıyorsun, değil mi?" Bana ters ters bakıyor ve ben de onun küstah görünmeye çalışmasına gülüyorum. "Neredeyse tüm dosyanı ezberledim. Gerçekten akıcı Fransızca konuşabiliyor musun?"

"Çağrıldığında, evet."

Bunun düpedüz bir yalan olup olmadığını ve gerçekte *bonjour* ve *au revoir*'dan fazlasını bilmediğini merak ederek yan gözle bakıyorum. "Bu ne anlama geliyor?" "Beni Paris'e bırakırsan, yemek yiyebilir ve nasıl eve gidip alışveriş yapacağım, ama benden bir bok çekmemi isteme." Pantolonumu yukarı çekerken bir kahkaha attım.

"Gittin mi?"

"Paris'e mi? Evet, . Bir yaz boyunca orada okudum." "O zamandan beri gittiniz mi?"

"Bir kere. Üniversitede yurt dışında Belçika'da okumuştum ve hafta sonlarından birinde Paris'e gitmiştik."

Aklım şimdiden bizi oraya ne kadar hızlı götürebileceğim konusunda aşırı hızda çalışıyor. *Beni ben olduğum için sevdiğinden emin olmam gerekmiyor mu, dünyanın en romantik şehirlerinden birine bir gezi planlamam gerekmiyor mu?*

"Gittin mi?" diye soruyor.

"Birçok kez," diyorum ona. "Aslında orada bir ofis açıyoruz."

"Belki de gidip orada çalışmalıyım." Çok önemli bir şey değilmiş gibi tırnaklarına bakıyor.

"Belki de değil," diye cevap veriyorum.

Tırnaklarına bakıyor ve gözlerindeki eğlenceyi görüyorum. "Neden?"

"Çünkü uzun mesafeli bir ilişki yürütmüyorum ve Beck ben burada olmazsam kendini kaybeder. Hazır mısın?" Onunla bir ilişki içinde olduğumuzu yalanlamasına fırsat vermeden söylüyorum.

Benim kadar The Landry'de yemek yiyen herkesin de torpili var, bu yüzden gelmemizden bir gün önce özel bir oda talep etmek neredeyse imkansızdı. Hâlâ daha تنها bir bölgedeyiz ama Marissa'nın kucağıma oturmasını kabul edilebilir hale getirecek umduğum özel oda değil.

"Bakıyorsun," diyor şampanyasından bir yudum alırken. "Harikasin," diye karşılık veriyorum hiç vakit kaybetmeden.

Hiçbir şey söylemiyor ama tüylerinin diken diken oluşunu izliyorum ve onu ne kadar etkilediğimi seviyorum. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Herhangi bir şey."

"Neden daha sonra benimle iletişime geçmeye çalışmadın?" Bunu soracağını düşünmediğimi itiraf etmeliyim. "Yani sadece müsait olmadığını açıklamak için bile." Bana göz kırptı. "Kendimi bok gibi hissettirdin. Sanki yanlış bir şey yapmışım ya da... iyi değilmişim gibi."

"İnan bana, öyle değildi," diyorum hemen. "Sen mükemmeldin. Hiç böyle bir gece geçirmemiştim." Bir parmağımı alt dudağımın üzerinde gezdirerek ağzımı ovuşturuyorum. "Her gün bunu düşünerek mastürbasyon yapıyorum."

Nefesi kesiliyor. "Günlük mü?"

"Bazen bir gün içinde birden fazla kez." Masanın öbür ucuna uzanıp elini tutuyorum. "Özür dilerim, bunu ben yaptım."

Başını sallıyor ama sonra "Ee?" gibi kaşlarını kaldırıyor.

"Beni biraz korkuttun. Nasıl hissettiğini. Nasıl *hissettiğimizi*. Benim için ilk defa böyle bir şey oldu."

"Ben de."

"Hâlâ evli olarak ne halt ettiğimi sorgulamama neden olan biriyle hiç yatmamıştım." Duraksıyorum, açıklığa kavuşturmak istiyorum. "Hiç kuşkunuz olmasın, bunu her gün sorguluyorum ama hiçbir kadın bana bekâr olmadığım için bir şeyleri kaçırdığımı düşündürmedi." İç çekiyorum. "Bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilemedim."

"Yani beni hayalet mi yaptın?" Elini uzattığında itiraz etmek üzereydim. "Eğer 'Not bıraktım' dersen, yemin ederim..."

"Evet, gördüm," diye mırıldandım. "Ve oda servisi faturasını gördüm, yani gördüğünü biliyorum."

"Daha fazla sipariş vermeliydim."

Kıkırdıyorum. "Evet, yapmalıydın." Başka bir şey söylemiyor, ben de devam ediyorum. "Biraz zaman alacak," diyorum ona. "Dışarı çıkmak için. Senden sadece sabırlı olmanı ve bana biraz güvenmeni istiyorum. Sana kazık atmayacağım."

"Bütün erkekler metreslerine böyle söylemez mi?"

Gerçek olsa bile bu yorumun alay etmek için yapıldığını biliyorum. "Pekâlâ, ilkini es geçiyorum. Kendine böyle hitap etme. Bu kelimeyi sevmemeye ne oldu?"

"Bundan hoşlanmayabilirim ve hala ne olduğumu biliyorum." Hüzün yüz hatlarını bozuyor ve ben de bu hale gelmesine katkıda bulunduğum için nefret ediyorum.

"Sen değilsin."

Başını yana eğiyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Oh?"

"Peki, Webster'ın sözlük tanımına göre hareket edeceksek tamam. Ama ben seni uğruna cehennemi boylamaya hazırlandığım kadın olarak düşünmek istiyorum."

Dudaklarını büzüyor. "Belki haddimi aşıyorum ama... gerçekten her şey parayla mı ilgili? Yani, senin zenginlik seviyenle ilgili bir deneyimim yok ama hayatındaki tüm tercihlerini sorgulamanı sağlayan ben olmasaydım bile, buna gerçekten değer miydi? Daha yüksek bir banka bakiyesi uğruna onunla kalıp mutsuz olmaya?" Sanki kolay olması gerekiyormuş gibi konuşmasından nefret ediyorum. Daha fazla para için sefalet dolu bir hayat yaşamak istememeliymişim gibi. "Özür dilerim, öyle demek istemedim. Gerçekten çok çalıştığımı biliyorum."

"Haklısın." Onun para konusundaki görüşlerinin Holly'ninkinden inanılmaz derecede farklı olduğu düşüncesiyle kalbimin çarpmasına engel olamıyorum. Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum. "Kahretsin, keşke seni bekleseydim."

Chapter SIX

Marissa

"Yukarı çıkmak ister misin? Çatı katında ısıtmalı bir bar var. Ya da yapmak istediğin başka bir şey varsa bana söyle." Chris masadan kalkıyor ve bana elini uzatıyor.

Elimi uzattığımda beni ayağa kaldırıp kollarının arasına alıyor ve ona doğru bastırılmanın ne kadar iyi hissettirdiğine bayılıyorum. Ellerini sırtımda gezdiriyor, nazikçe kığımın hemen yanında duruyor ve şu anda ellerini orada hissetmek için her şeyimi verirdim, ama onları tekrar yukarı kaldırıyor ve parmaklarımızı birbirine bağlıyor. "Üst kat iyi ama o kadar çok parti yapmıyorum."

"Sadece düşünlerde." Göz kırıyor ve masadan uzaklaşırken başımı sallıyorum.

Restoranda yolumuza devam ederken aklıma bir düşünce geldi. "Bekle... ödeme yaptık mı?"

"İkinci buluşmamızda sana yemek yedirip kaçtıracığımı mı sanıyorsun? Bu daha çok üçüncü veya dördüncü buluşma aktiviteleri gibi, sence de öyle değil mi?"

Koluna vuruyorum, "Öyle demiyorum, sadece unutmuş olabileceğini düşündüm ya da..." Ben görmeden çoktan halletmiş olabileceğini fark ederek irkildim.

"Kartım onlarda kayıtlı. Gecenin sonunda bana sadece makbuz gönderiyorlar," diyor asansöre girerken.

Hâlâ öpüşmedik ve bacaklarımın arasındaki uğultunun her asansör yolculuğunda daha da güçlendiğini hissedebiliyorum. Asansörden çıktığımızda, köşede başka bir çiftin oturduğu bir masa dışında çatı katı boştu.

"Burada kimse yok mu? Daha kalabalık olur gibi geliyor?" Kafam karışmış bir şekilde etrafa bakarken soruyorum.

"Sadece Cuma günleri VIP'lere açık," diyor. "Erişmek için özel bir koda ihtiyacınız var."

"Oh." Başımı salladım. "Neden sadece VIP'ler?"

"İnsanlara mahremiyet sağlıyor. Bazen ünlüler buraya geliyor. Fotoğraf çekmenizden ya da telefonunuzu kullanmanızdan hiç hoşlanmıyorlar."

Beni büyük bitkiler ve ışıklarla kapatılmış bir alana yönlendiriyor ve tamamen yalnız olduğumuzu hissediyorum. İki sandalye ve küçük bir loveseat var ve kanepye yerine sandalyelerden birine oturarak beni şaşırtıyor. Önünde durmak için birkaç adım atmadan önce gözlerim seçenekler arasında gidip geliyor. Bacaklarını hafifçe açmadan önce bana bir kaşını kaldırıyor ve ben de onun kucağına kayıyorum.

"Bu koltuğu seçeceğini umuyordum."

"Bu sadece önleyici bir tedbir," diyorum ona. "Üşürsem ve senin vücut ısına ihtiyacım olursa diye."

"Pekâlâ, sana ceketimi verebilirim." Hafifçe eğildi ve ceketimi çıkarmaya başladı. "Ya da seni ısıtmamın başka bir yolu varsa" -bacaklarımı kucağının üzerine koyup göz hizamıza getirecek şekilde bizi hareket ettirdi. Dudaklarımız neredeyse birbirine değecek kadar yaklaşıyor: "Bana söylemen gerekecek."

Çevremdeki bir hareket gözlerimi onunkilerden ayırmama neden oluyor ve bir adamın iki kadeh şampanya ve bir tepsi çikolata kaplı çilek bırakıp ortadan kaybolduğunu görüyorum. "Bunu biz mi sipariş ettik?"

"Sadece getiriyorlar. Başka bir şey ister misin?"

Önümüzdeki masaya bakıyorum ve ona dönüyorum. "Belki başka bir şey."

"Oh? Bana ne olduğunu söyle. Ne istersen." Gözlerim önce dudaklarına, sonra da gözlerine kayıyor; çenesini, burnunu ve elmacık kemiklerini taradıktan sonra tekrar delici mavi gözlerine bakıyorum.

"Dokun bana." Vurgulamak için alt dudağımı ısıırıyorum ve altımda aletin seğirdiğini hissediyorum. "Elini bacaklarımın arasına uzat ve bana dokun."

Benden uzaklaşıp sırtını sandalyeye yaslıyor ve çenesini kaşıyor. "Islak mısın?" Başımı sallıyorum. "Ne zamandan beri?"

Ağzımı açıyorum, aklıma gelen en seksi cevabı vermeden önce ne söyleyeceğimi bilemiyorum. "Beni evimden aldığından beri."

Dişlerini emmeden önce yüzünü buruşturuyor ve başını sallıyor. "Ofisime geldiğinden beri sürekli ereksiyon halinde dolaşıyorum."

Pazartesi günü, yani sanırım ben kazandım."

"Yarıştığımızı fark etmemiştim ama tamam, ne istiyorsun?" O gece ona oral seks yapmadığının fazlasıyla farkındayım, bu yüzden muhtemelen bu hafta sonu öncelikler listesinin en üstünde bunun olduğunu zaten biliyorum. Bana göre hava hoş. Haftalarca her gece o mükemmel aleti ağzıma almadığım için pişmanlık duydum.

"Bir kez daha tatmak istiyorum."

Evet, ben de. Ağzı deliceydi ve onu amıma koymayı takıntı haline getirmiş gibi görünmesi hoşuma gitmişti. "Tamam." Başımı salladım. "Gidelim mi?"

Beni kaldırıp kollarına almadan önce başını iki yana sallıyor ve beni oturduğu sandalyeye oturarak önümde diz çökmesini sağlıyor. "Burada mı?" Fısıltıyla bağıyorum ve o kıkırdıyor.

Bacaklarımı nazıkçe ayırmadan önce bir kaşını kaldırıyor. "Buraya gelseler bile kimse bir şey görmeyecek, ama görmeyecekler. Bize içkilerimizi getirdiler bile."

"Chris, ciddi olamazsın."

"Dilimin amına girmesinden bahsediyoruz, inan bana çok ciddiym." Gözlerim etrafta geziniyor, görüş alanımızda kimse yok ama yine de! "Dinle, eğer biri yanından geçecek olsa, tek göreceği şey kafamın bacaklarının arasında olduğudur."

"Ah evet, bir tür amaç mı?"

"Diyorum ki, senin hiçbir parçanı göremezler." Ellerini kalçalarımda gezdirirken omuz silkiyor. "Bana yapabileceğimi söyle."

Gözlerimin bir kez daha aslında boş olan çatının çevresini taramasına izin verirken, bunu düşündüğüm için bile şok olmuş bir şekilde titrek bir nefes verdim. "Hızlı ol."

Bana donuk bir bakış attı. "Eğer izin verirsen bütün gece burada olacağım."

Elini tamamen elbisemin altına uzatıyor ve bir parmağını yavaşça amımdan aşağı kaydırarak külotumun dikiş yerine hafifçe bastırıyor. "Benden sonra buraya kimse geldi mi?"

"Biri fark eder miydi?"

Başını sallamadan önce düşünüyormuş gibi yutkunuyor. "Hayır."

Onunla oynamayı, birinin bana dokunduğu düşüncesiyle onu kışkırtmaya çalışmayı düşünüyorum ama sonuçta gerçeği söylüyorum. "Hayır. Oraya giden son erkek sensin." Başımı sallıyorum.

Burun delikleri alevleniyor ve külotumu içime biraz daha iterek parmağını klitorisimin üzerinde gezdiriyor. "Neden?"

"Neden ne?"

"Yirmi bir yaşındasın, güzelsin ve çok komiksin. Zekisin. Top toplayıcısın. Erkekler sana ulaşmak için kapını yumrukluyor olmalı."

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve bakışlarının yoğunluğu ve klitorisimdeki parmağı altında kıvranıyorum. "Erkeklerle nerede yaşadığımı söylemem," diyorum basitçe, ancak evime çoktan gelmiş olduğu için sözlerimin arkasında çok fazla anlam olduğunu biliyorum.

Dişlerini gıcırdatarak vücudumda ilerliyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Umarım gitmene izin vermeyeceğimi biliyorsundur. Bu yüzden benimle birlikte olduğun için rahat ol çünkü hiçbir yere gitmiyorum."

Sözleri tüm sistemimde bir şok etkisi yaratıyor ve kalbim göğsümden fırlayıp onun ellerine atlayacakmış gibi çırpınıyor. Hafifçe öne eğilip dudaklarımı nazikçe onunkilere bastırıyorum. Söylediği şeyi bir öpücükle mühürlemek istiyorum. Onunla bir süre, hatta belki de sonsuza kadar birlikte olma fikrini kabul ettiğimi söylemesini umduğum bir öpücük ama o öpücüğü derinleştiriyor, dilini ağzımın içine sokuyor ve elini bacaklarımın arasından çekip yüzümü kavıyor. Ne kadar süre öpüştüğümüzü bilmiyorum, ben sandalyedeyim ve o önümde dizlerinin üzerinde, ağızlarımız aylardır ilk kez yeniden birleşiyor, ama kendimi hiç bu kadar mutlu hissetmediğimi biliyorum.

Sonunda geri çekildiğinde, alt dudağımı ağzına alıyor ve elbisemi yukarı kaydırıp kalçalarımın tepesini ona gösterirken dudaklarında bir gülümseme beliriyor. Daha yakına eğiliyor ve oradan geçen birinin bir şey görmesine imkân yok. Külotumu kenara itiyor, bunu ilk yaptığı zamanı anımsatıyor ve yüzünde ukala bir sırıtış beliriyor. "Bu yolculuk için ağda yaptırdın mı?" diye sorduğunda hala çıplak ıslak amıma bakıyordu.

"Belki." Onun şehvetli bakışları altında kıpırdanıyorum. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "Hazırlıklı olduğum için bana zorluk çıkarma! Prezervatif getirdin mi?"

"Elbette," diyor, "ama umarım onları bize kullandırtmazsın." Daha önce hiç kimseyle çıplak kalmamıştım. O gece kısa bir süreliğine çıplak takılmamız bile daha önce hiç yapmadığım bir şeydi. "Bunu düşünebilirsin; şimdi bir karar vermek zorunda değilsin. Ve eğer benim giymemi tercih edersen, umurumda değil. Beni nasıl kabul edersen et, seni istiyorum."

Sanırım ona inanıyorum. Bu konuşmayı son kez yapacağımızı sanmıyorum ama şu anda bana bu konuda baskı yapacağını da sanmıyorum.

"Ben... Ben doğum kontrol hapı kullanıyorum."

Ağız vücutumdan aşağıya ve bacaklarımın arasına inerken dudaklarında bir gülümseme beliriyor. Beni sandalyenin kenarına doğru çekip bacaklarımı hafifçe kaldırıyor ve ağız açık bir öpücükle amıma bastırıyor. Dili anında dışarı fırlıyor ve sanki henüz dokunmak istediğinden emin değilmiş gibi klitorisime hafifçe dokunmadan önce seksimin dudakları arasından kayıyor ve etrafında dönüyor. Açıklığıma doğru ilerleyip yavaşça içime girip çıkmaya başladığında önce bir inilti, sonra da bir iç çekiş çıkarıyorum.

Hatırladığımdan daha iyi sanırım. Kemerinin şingirtisini duyduğumda çoktan boşalmaya yakın olduğumdan oldukça eminim.

Aman Tanrım, beni burada sikmeye mi çalışacak?! Bu düşünce beni tahrik ediyor, heyecanlandırıyor ve korkutuyor ve sanırım bunu Christopher Holt'la yaptığım ve daha önce hiç yapmadığım şeylerin giderek büyüyen listesine ekleyebiliriz. Amımdan çekilmesini bekliyorum ama o devam ediyor, sanki bir külâh dondurmamışım ve bir damlasını bile ziyan etmek istemiyormuş gibi klitorisimi yalamaya devam ediyor. Bir elini yüzümün önünde tutuyor. "Tükür."

Şehvetten ve şoktan nefesim kesiliyor çünkü zaten oldukça ıslak hissediyorum ama söylediği gibi yapıyorum ve ağızıyla beni becermeye geri dönmeden önce içine tükürmek için bir saniyeliğine amımdan izliyorum. Anında nefesi ağırlaşıyor ve bunu ıslak bedenimde hissedebiliyorum. "Ne... yapıyorsun...?" Hızlı nefesler arasında idare ediyorum.

"Senin amını yemek sikimi çok sertleştiriyor. Senden başka hiç kimseyle böyle olmamıştı."

"Sen... oh tanrım!" Dilinin ucuyla klitorisimi okşadığında inliyorum. "Mastürbasyon mu yapıyorsun?"

"Evet ve ben de boşalacağım." "Tadım yüzünden mi?"

"Ve hisset." Homurdanıyor. "En yumuşak amcık." Sözlerindeki hoyratlık üzerime yıkılıyor. Vuruşlarını yavaşlatıyor ve kendimi sınıra yaklaşırken hissediyorum. İki elimi başının arkasına koyuyorum, kalçalarımı ağzına doğru sallarken onu istediğim yerde tutuyorum. *Lanet olsun, onu istiyorum. Çok kötü.*

"Chris, aman Tanrım."

"Aferin kızıma. Hatırladın." Klitorisimi ağzına alıyor ve ben kendimi kaybediyorum. Orgazmımın doruğundayken nerede olduğumuzu hatırlıyorum ve bir elimi ağzıma götürerek kendimden geçme seslerimi bastırıyorum. Uzaklarda bir yerde kısık bir inilti duyuyorum ve bunun Chris'in de boşaldığı anlamına geldiğini umuyorum.

Tam amıma son bir öpücük kondurup titrememe neden olurken gözlerimi ona dikiyorum ve çekip gittiğinde tükürüğünden ve döllерimden oluşan bir ip kopmadan önce ağzını bana bağlıyor.

Kaygan çenesini kavırıyorum, başparmağımı alt dudağına sürterek ıslaklığımı tenine bulaştırıyorum. "Önümde dizlerinin üzerinde iyi görünüyorsun." Öne doğru eğilip dilimi dudaklarında gezdiriyorum. "Ama bahse girerim ben daha iyi görünüyorumdur."

Chapter SEVEN

CHRIS

Otele dönüş yolculuğu hayatımın en ateşli on dakikası olabilir. Arka koltuğa kayar kaymaz Marissa kucağıma oturdu ve hâlâ çok ıslak olan amını bana sürtmeye başladı. Çatıdan ayrılmadan önce tuvalete gidip külotumun içinde yaptığım pisliği elimden geldiğince temizlemiştim, ama içimden bir ses daha otele dönmeden onun üzerimde aşağı yukarı hareket etmesiyle tekrar boşalabileceğimi söylüyor.

"Fuuuuck, bebeğim, beni boşaltacaksın."

"Dur bakalım. Bir dahaki sefere ağzımda istiyorum." Edepsiz sözlerini bir öpücükle mühürlüyor, bana karşı kamburlaşırken ağzımın içine doğru yalayarak geri dönüyor.

"Beni öldürüyorsun." Ellerim kalçalarına inip onu sabit tutarken ve bana doğru bastırırken dudaklarına karşı inliyorum. O aşağıya inerken ben yukarıya doğru sarsılıyorum ve bölmeli bir araba talep etme gafletinde bulunduğum için çok minnettarım. "Seni burada becermemi istiyormuş gibi davranıyorsun." Dilimi çenesinde gezdiriyorum ve kalçalarını daha sıkı kavıyorum.

Elleri bir anda kemerime yapıştı. "Evet, evet, evet, beni burada becer." Sesindeki yalvarış cehennem kadar seksi ve ona istediği her şeyi vermek istememe neden oluyor.

"Burada mı?"

Ağzıma karşı başını sallıyor ve ben de gülümsüyorum, çatıda amını yalamamın onun halka açık ortamlarda sekse adım atması olup olmadığını merak ediyorum. Belki de sahip olduğunu bilmediği bir yanının kilidini açtım ve bunu onunla keşfettiğim için mutluyum.

"Fermuarımı aç ve çıkar," diyorum titrek nefeslerle çünkü sürtünmeden dolayı aletim patlayacakmış gibi hissediyorum ve boşalmadan önce birden fazla kez itmek istiyorum.

Hiç düşünmeden yapıyor ve beni ellerinin arasında tutuyor, sonra da sıraya girip üzerimde geziniyor. Külotunu kavıyorum, parmaklarımı kasık bölgesinde kaydırıyorum ve aşağı kaymadan önce yana doğru itiyorum.

"Aman Tanrım." Arka koltuk karanlık ama içine oturduğum anda gözlerinin nasıl kapandığını anlamama yetiyor. "Siktir," diye fısıldıyor. "Tanrım, aletin ne kadar büyük olduğunu unutmuşum."

Onu yukarı kaldırmaya çalışıyorum ama ellerimi tutarak beni durduruyor. Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırlıyor ve o kadar büyük ve muhteşemler ki, ipeksi amını etrafımda sıkana kadar kendimi içinde kaybolmuş bulduğum uzun kirpiklerle vurgulanıyorlar. Hareket etmiyor, o etrafımda kendini sıkarken ben sadece onun içine gömülüyorum ve iç duvarlarını sıkarken aletimin etrafına rahatça oturduğunu hissetmek beni boşalmaya hazır hale getirmek için yeterli.

Dudakları boynuma doğru ilerliyor, dişlerini nabız noktamın üzerinde gezdiriyor ve ardından dilini uzatıyor. "Seni yukarı çıkarmak için sabırsızlanıyorum." Ona bakabilmek için boynumdan çekiyorum. "Geçtiğimiz üç ayın telafisini yapmamız gereken çok şey var." Kukusu etrafımda çırpınıyor ve bir inilti kaçarken dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. "Bana işkence mi yapacaksın?" Sesim sanki eli boğazıma dolanmış gibi kesik kesik çıkıyor, aynı amcığının sikimi boğduğu gibi.

Tekrar sıkıyor, *tekrar ve tekrar*. Başını geriye atarken kalçalarını bir daire şeklinde döndürüyor ve hareketlerinden yaklaştığını anlayabiliyorum ama aynı zamanda otele de yaklaştığımı biliyorum ve oraya varmadan boşalmasını istiyorum. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

Gözlerimle buluşmak için başını tekrar yukarı kaldırıyor ve yavaşça başını sallıyor, ısırmayı takıntı haline getirdiğim o lezzetli alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmış bir şekilde boşalmamı istiyor. İki parmağımı dilimin üzerinde yavaşça gezdirerek bir gösteri yapıyorum, *zaten ıslak olmadığı için değil*, parmaklarımı klitorisine götürüp bir daire çizerek masaj yapmaya başlamadan önce *neyle karşı karşıya olduğunu bilmesini sağlamak için*. "Şimdi neredeyse otele geldik. Oraya varmadan önce sikimin her yerine boşalmanı istiyorum," diyorum ona.

Dudaklarımız arasında sadece bir santim mesafe var, bu yüzden fısıldadığı "Aman Tanrım" sesi on kat daha yüksek çıkıyor ve beni ne kadar etkilediğini hatırlıyorum.

Onu. Üç ay önce o gecenin ne kadar harika hissettirdiğini ve evrenin bizi ikinci kez bir araya getirdiği için şansına inanmadığımı hatırlıyorum.

"Ver onu bana," diyorum ona, tam da kasılmalarının etrafımda daha sert ve çılgınca olduğunu hissettiğimde ve sonra yüzünü omzuma itiyor ve aletimin etrafında doruğa ulaşırken omzuma doğru alçak sesle inliyor.

"Aman Tanrım, geliyorum," diye fısıldıyor tenime karşı, üstümde kıvranırken.

Hay sikeyim.

Yavaşladığımızı hissettiğimde geri çekiliyor ve sağa döndüğümde önümüzde otelin ışıklarını görüyorum. "Onu tekrar dolaştırayım mı?" Dilim dudaklarında gezinmek için dışarı fırlıyor ve başını sallayarak yavaşça üzerimden çekiliyor ve aşağı baktığımda aletim parlak ve ıslak ve o da aynı hayranlıkla bakıyor.

"Ağzına almak ister gibi bakıyorsun," diyorum ona, pantolonumun fermuarını tekrar çekerken ve o da tam yavaşlayıp durmamız için yanıma otururken. Arabadan hızla lobide hızla ilerliyoruz, ikimiz de odama dönmeye hazırız ve yaşlı bir çift bizi asansöre kadar takip ettiğinde onu duvara bastırıp anlamsızca öpmek üzereyim.

Muhtemelen altmışlı yaşların ortalarında ya da sonlarında, gece gezmesinden yeni dönmüş gibi giyinmişler. Yukarı çıkmaya başladığımızda kadın bize bilmiş bir gülümseme atıyor ve birbirine bağlanmış ellerimize bakıyor.

"Bizim de bekleyemediğimiz bir iki zaman oldu," diyor göz kırparak. "Siz çocuklar gecenizin tadını çıkarın." Hemen arkasında dışarı çıkarken başını sallayan kocasıyla birlikte gülüyor.

Bizimkinden önce hâlâ birkaç katımız var ve dudaklarımı onunkilere bastırmak için zaman ayırıyorum. "Bugün asansöre her bindiğimizde bunu yapmak istedim," diye fısıldıyorum çılgın öpücükler arasında.

"Ben de."

Asansör çalışıyor ve koridorda ilerliyoruz. "Benim odam mı senin odan mı?" diye soruyor ve onu kendiminkine doğru çekiyorum.

Onu nazikçe kapıya doğru iterken "Bizim" diyorum. "Şimdi, içeri girmeden önce sana bir şey sormam gerekiyor."

"Tamam mı?" Gözlerinde bir pırıltı var, sanki sorunun bir tür ön sevişme işlevi göreceğini zaten biliyormuş gibi.

"Önce iyi mi yoksa kötü mü olmamı istersin?"

Bana bir kaşını kaldırıyor ve anahtarı elimden alıyor. "İnsanların bana cevabını zaten bildikleri soruları sormalarından hoşlanmadığımı söylememiş miydin?"

Dişlerimi alt dudağıma geçiriyorum. "İçeri girdiğimizde soyunmanı ve sonra dizlerinin üzerine çökmeni istiyorum."

Dönüp kartı okutuyor, kapıyı itiyor ve ayakkabılarını çıkarıp elbisesinin alt kısmına uzanarak başının üzerine çekmeden önce ancak bir adımatabiliyor.

Ceketimi çıkarıp gömleğimin düğmelerini çözmeye başlarken ona "Yavaşça," diyorum. Kapüşonlu gözlerle onu izliyorum. "İçecek bir şey ister misin?"

Sütyenini çözerken başını sallıyor ve bu gece henüz görmediğim o muhteşem memelerini serbest bırakıyor. Ağzımda nasıl hissettiklerini hatırlayarak dudaklarımı yalıyorum. Meme uçlarının dişlerimin arasında ve dilime karşı nasıl hissettirdiğini. Rüyalarımda gördüğüm o güzel tozlu gül rengini. Yaşam alanının ortasında durduğu yere doğru ilerlemeden önce şehir silüetinden gelen ışıkların odayı aydınlatmasına izin vererek ışıkları kapatıyorum. İç çamaşırını ıslak amından yavaşça sıyrırken damarlarımda cızırdayan beklentiyle izliyorum.

İçkimi dudaklarıma götürüp uzun bir yudum alıyorum ki o da diz çöküyor. Gömleğimin yere düşmesine izin verirken ona "Çıkar şunu," diyorum. Elleri anında kemerime gidiyor, kemerimi çözüyor ve bir saniye içinde pantolonumu ve külotumu bacaklarımdan aşağı indirerek beni tamamen çıplak bırakıyor. Amının etrafını sardığı için hâlâ parlayan sikime ve sonra da bana bakıyor. "Dilini çıkar." Yüzünde bir utanç parıltısı görüyorum ve çenesini kavriyorum. "Bir daha söyletme bana."

Dilini dışarı çıkarırken bakışları hızla kayboluyor ve yerini şehvete bırakıyor. Aletimi kavriyorum ve ağzına doğru yönlendiriyorum. "Bu fanteziyi kaç kez yaşadığımı biliyor musun? Üç ay önce beni emmene izin vermediğim için kaç kez pişman oldum?" Şaftımın alt tarafı o kadifemsi pembe kasın üzerinde kaydığı anda inliyorum. "Siktir, şimdi de buradasın." Yüzünü avuçluyorum. "Seni ne kadar istediğimi biliyor musun?" Hiçbir şey söylemiyor ama bir kez başını sallıyor. "Aferin kızıma. Bunu asla unutma." Kalçalarını oynatıyorum, yavaşça sikimi ağzına sokuyorum. "Şimdi, o küçük sürtük ağzına boşalana kadar beni em."

Gözlerinde heyecan parlıyor ve dudaklarını boyumun etrafına sararak kendini boyumun sonuna kadar itiyor. "SİKTİR!" Baktığımda homurdanıyorum

Aşağı. "Öğürme refleksin yok mu?" Ona soruyorum ve o başını sallıyor.

Tam o anda yutkunarak beni boğazından biraz daha aşağı itiyor ve nefesim kesiliyor. "Siktir, ağzın o kadar iyi ki." Beni daha sert emmeye başlıyor, daha hızlı yukarı ve geri hareket ediyor ve tam kendimi sınıra yaklaştığımı hissettiğimde, beni ağzından çıkarıyor ve dilini şaftımdan aşağı sürüklüyor, dilinin ucunu taşaklarımdan birinin üzerinde döndürüyor. *Sikeyim, sikeyim, sikeyim.* "Onları ağzına al, güzel kız. Yap şunu."

"Mmmm." Dudaklarını sanki şimdiye kadar ağzına aldığı en iyi gibi birinin etrafına sardıktan sonra diğerine de aynısını yaparken inliyor, bir yandan da ellerinden birini beni boşaltmak için kullanıyor.

Birkaç saniye sonra "Sikime geri dön," diye inledim, beni uçurumun kenarına itmek için sıcak ağzının sürtünmesine ihtiyacım vardı. "Sen bir erkeğin ıslak rüyasısın, bunu biliyor musun? Dizlerinin üzerinde, ağzın sikimle dolu." Bunun üzerine beni daha sert emiyor, sanki tahrik olma düşüncesi onu azdırıyormuş gibi. Daha sert emiyor ve ben boşalmaya hazırlanırken taşaklarımda o tanıdık karıncalanmayı hissediyorum. "Siktir. Boşalacağım." Diye bağıriyorum. "Hepsini yutma, dilinin üzerinde görmek istiyorum."

Gözlerindeki heyecanı görüyorum ve bu beni teşvik ediyor, onun da benim kadar iğrenç olmasından dolayı kendimden geçiyorum. Bir elimi yüzünün iki yanına koyup birkaç kez pompaladıktan sonra, yüzünü emişiyle eşzamanlı olarak becerirken sınırı aşıyorum. "Siktir, Marissa. Tam orası, bebeğim. Tam orası," diyorum sikim genişlerken dişlerimi sıkarak. Döllerimi ağzına boşaltıyorum ve o da beni emiyor. Döllerimin bir kısmı ne kadar çok olduğundan dudaklarından kayıyor ama ağzından düşmeme izin verirken bile çoğunu içinde tutuyor ve yavaşça yutmasını izliyorum. Sonra yüzündeki en seksi ifadeyle ağzını açıyor.

Dilinin üzerinde duran döl, onu tekrar sertleştirmeye yetiyor. "Kahretsin, harikası," diye fısıldıyorum içkimin geri kalanını yudumlarırken ve bardağın donuk bir gümbürtüyle halı kaplı zemine düşmesine izin verirken. "Yut."

Yapıyor ve sonra yüzünde bir gülümsemeyle bana bakıyor. "İyi bir iş çıkardım mı?"

Tamam, birinin övgü saplantısı var. Anladım.

"Harika bir iş çıkardın güzelim," diyorum ve bana bakıyor, gözleri parlıyor ve hâlâ parlak olan dudaklarında bir gülümseme belirliyor. Onu ayağa kaldırmadan önce ayakkabılarımı, pantolonumu ve külotumu çıkarıyorum ve sonra onu arkamdan yatak odasına doğru çekiyorum. "Yatağa." Ben yatağı sürüklerken da söyleneni yapıyor.

Yatağın hemen önündeki odanın köşesindeki ayna. "Hiç kendini boşalırken izledin mi?"

" sanmıyorum."

"Çok şey kaçırıyorsun." Arkasındaki yatağa geçiyorum ve onu açtığım bacaklarımın arasına çekiyorum. Neredeyse aletimin üzerinde oturuyor ve aletim kıkına sürtünürken kıvranıyor. "Aç onları." Oda bizi aynadan izleyebileceği kadar aydınlık ve yansımada bakışlarımı bulmadan önce söyleneni yapıyor. Diğer parmaklarımı klitorisine bastırmadan önce bir elimle onu açarak ikimiz için de kendini sergilemesini sağlıyorum.

"Şu güzel amcığa bak." Dudaklarımı yanağına bastırıyorum. Klitorisini daireler çizerek ovuyorum ve şimdiden inşa ettiğini söyleyebilirim. "Kendini nasıl boşaltıyorsun? Parmaklarınla mı, vibratörle mi, yoksa kimseye bahsetmediğin küçük bir oyuncak ayıyla mı?"

Bir elimi gövdesinden yukarı kaydırıp nefis meme uçlarından birini çimdiklediğimde inliyor. "Vibratör... parmaklar..."

"Beni düşünüyor musun?"

"Siktir." İnliyor ve başının omzuma düşmesine izin veriyor. Doğrudan klitorisine bir şaplak attım ve çığlık attı. "Evet!"

"Gözler üzerimizde." Başını kaldırıyor ve güzel yüzündeki şehveti görebiliyorum.

"Ne düşünüyorsun?"

"Senin...ağzın..." Pantolonunu indirdi. "Aletin... hepiniz." İki parmağım onun üzerinde, hızlı daireler çizerek klitorisini ovuyor. "Aletini klitorisime sürttüğünde. Oh g-god. Tam orası."

"Öyle mi? Parmaklarımın üzerine boşalacak mısın? Çok ıslaksın; klitorisin parmaklarıma çarpıyor."

"Siktir." İkimizin de gözleri parmaklarımın ona dokunduğu yere düşmeden önce bakışlarımız aynada kilitleniyor.

"Ah evet, sırada o var," diye mırıldanıyorum kulağına alçak sesle, boynunda bir çizgi yalayarak.

"İstiyorum..."

"Söyle bana, . Ne istediğini söyle."

Daha fazla baskı uyguluyorum ve nefes alış verişini daha düzensiz hale geliyor. "Üzerine oturmak için-ah! Yüzüne!"

"Oh evet. O küçük tatlı amcığın her yerine boşalmasını sağlasan iyi edersin." Elleri kalçalarıma düşüyor ve hareket ederken tırnaklarını hafifçe kazıyor

Kalçaları parmaklarımla aynı anda hareket ediyor. Tırnaklarının doğrudan sikime battığını hissediyorum ve karşılık olarak zonkluyor.

Başparmağımı klitorisinin üzerinde tutarken iki parmağımı içine sokuyorum ve birini yukarı doğru kıvrıp açıklığının hemen ötesindeki bir noktaya sürttüğümde patlıyor. "Oh, tam orayı sikeyim! Aman Tanrım, evet, geliyorum!" Gözlerini kapadı ve gözlerini açık tutmaya çalışsa da kafasının geriye düşmesine izin verdi. Ben ise amının titreyişini ve elimin etrafında kasılmasını çok yakından izliyorum.

Tanrım, o mükemmel.

Zirveden inmesinin üzerinden bir saniye bile geçmeden, beni biraz hazırlıksız yakalayarak arkasını döndü. "Daha fazlasına ihtiyacım var. Bunun üzerine tekrar boşalmak istiyorum," diyor elleri sikimde aşağı yukarı hareket ederken.

"Dizlerinin üzerine çök, kıcını kaldır." Hiç vakit kaybetmiyor ve çok geçmeden arkasına geçip sikimi tekrar çıplak bedenine sokuyorum. Çok yoğun ve kendimi şimdiden çiğ seksin sisi altında kayarken hissedebiliyorum. "İçeri gelebilir miyim?" Kalçalarını daha sıkı kavrarken titrek nefeslerle soruyorum, onu aletime daha sert çekip itiyorum.

"Siktir," diye boğuluyor.

"Marissa, cevap ver bana," diyorum dişlerimi sıkarak ve yine inliyor, ama cevap vermeyince kıcına bir şaplak indiriyorum ve neden oluyorum.

"Evet, siktir!"

"Bir dahaki sefere cevap ver," diye homurdanıyorum ve orta parmağını kaldırdığında neredeyse gülmek istiyorum.

Sırtını daha da eğiyor ve amcığı ne kadar sıkı olduğu için neredeyse sikimi boğuyor. Taşaklarımda bir el hissediyorum, onlara masaj yapıyor ve nazikçe çekiyor ve onlara ilgi göstermeye bu kadar hevesli bir kadınla birlikte olduğumu sanmıyorum. "Taşaklarımı beğendin mi?"

"Onları seviyorum," diye inliyor, "ama vücudundaki her şeyi seviyorum." "Seviyorsun, ha?"

"Bu mükemmel." Mırıldanıyor ve sikim onun övgüsüne karşılık olarak içinde daha da sertleşiyor.

Elleri taşaklarımdan uzaklaşıyor ama her itişimde ellerini onun üzerinde hissedebiliyorum. "Klitorisini mi ovuyorsun?"

"Evet," diye inliyor.

"Açgözlü küçük bir amcığın var, ha? Tatmin olmak için kaç orgazm gerekiyor?"

"Ah!" Onu daha sert sikmeye başladığımda nefesi kesiliyor, pelvisim kıcına çarpıyor ve amının etrafımda sıkıldığını hissediyorum.

"Oh, çok yakınsın, değil mi? Sıcak amcığın muhtemelen sikimden aşağı damlıyordur."

"Chris, aman Tanrım! Yine boşalacağım."

"Evet, *lütfe*. Oraya git." Onun etrafımda kasılmaya başladığını hissettiğimde inliyorum ve bu benimkini tetikliyor. "Lanet olsun, Marissa. Fuuuuuck." Altımda adımı haykırdığını duyuyorum ama anlık olarak aşırı hassaslaşıyorum ve vücudum ani orgazmımla her şeyi ayarlıyor. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor, bacaklarımın arasında hissettiğim çarpıntıyla aletim de öyle. Her şey yeniden odaklanmaya başladığında, hala Marissa'nın içindeyim ve o hala etrafımda titreşiyor. Ondan yavaşça çekiliyorum ve orgazmımın yavaşça amından sızmaya başladığını görüyorum. Onu nazıkçe ovuyorum, döllerimi tekrar içine itiyorum ve klitorisini gıdıkladığımda inliyorum.

Bir anda onu sırt üstü yatırıp bacaklarının arasına tırmanıyorum ve bacaklarının beni sarmasına izin veriyorum. "Bu inanılmazdı." Dudaklarımı nazıkçe onunkilere bastırıyorum.

"Evet, öyleydi," diye fısıldıyor ve aklının başka bir yerde olduğunu anlayabiliyorum. "Ne oldu?" Burnumu onunkine sürüyorum ama hâlâ bir şey söylemiyor.

herhangi bir şey. "Konuş benimle. Neyin ?"

"Hiçbir şey..." Ona sattığı şeyi satın almadığını söylemesini umduğum bir bakış atıyorum ve o da iç geçiriyor. "Şey... sadece en son bir otel odasında gerçekten harika bir seks yaptığımızda, ben uyanmadan önce gitmiştin, bu yüzden orgazmdan sonra tarihin tekerrür edebileceği konusunda biraz savunmasız hissediyorum."

Anlayışla başımı sallıyorum ve ne söylemek istediğimi bilmeme rağmen, yarın uyanıp kendi gözleriyle görene kadar yeterli olmayacağını da biliyorum. "Söz veriyorum, olmayacak."

Chapter EIGHT

Marissa

Yanağımda gezinen dudaklar beni seksin neden olduğu lezzetli uykumdan uyandırıyor ve hala biraz sayıkladığım için saatin kaç olduğunu merak ediyorum. Sabah insanı denebilecek biri değilim ve aklımın bir köşesinde hafta sonu olduğunu ve işe gitmem gerektiğini hatırlıyorum. Bir elimi yüzüme götürüp bana dokunan her neyse uzaklaştırmaya çalışırken bir kıkırdama duyuyorum ve ardından önce alnıma sonra da dudaklarıma bir öpücük konduruyorum.

Daha kötü uyandırma çağrıları da var.

Tek gözümü açıyorum, puslu görüntüyü kavrarken gözlerimi kısarak bakıyorum: Chris *üstsüz*. Diğer gözümü zorla açıyorum çünkü eğer uyanık olmam gerekiyorsa, en azından bu muhteşem adamın çıplak gövdesinin görüntüsünü tam olarak takdir etmek istiyorum.

"Ne?" Biraz kızgınlıkla kıkırdıyorum.

"Sana da güneydin canım. İyi uyudun mu?" Bir kupayı dudaklarına götürüyor ve bir yudum alıyor.

"Öğlen olsa daha iyi olur. kaç?" "Yedi buçuk."

"Sabah mı?" İnledim ve yorganı başımın üzerine çektim. "Neden? İki saat önce falan yatmıştık." Üç ay önceki ilk seksimizin aksine, Chris ve ben dün gece birçok farklı pozisyonda birçok kez seks yaptık. Arada konuştuk, gecenin ikisinde krep ısmarladık ve gece sabaha karışmaya başlarken uykuya daldık.

"Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor." İç geçiriyor ve yüzündeki hayal kırıklığını görmek için yorganı indiriyorum. "Oturma odasında olacağım ama yine bensez uyanmanı istemedim." Henüz tam olarak uyanmamış olmama rağmen bedenim bu cümleyi net bir şekilde duyuyor ve kalbim küt küt atıyor. Odanın diğer tarafına doğru başını sallıyor ve ben de bakışlarını takip ederek etkileyici yiyeceklerle dolu gibi görünen bir masa görüyorum. "Kahvaltı sipariş ettim. Henüz acıkmadıysan sıcak kalması gereken her şey hâlâ ısıtıcının içinde ama neyi sevdiğinden emin değildim, o yüzden her şeyden biraz aldım."

Beni uyandırmış olabilecek ama bunu yarı çıplak ve yemekle yapan adama dönmeden önce masayı görmek için biraz doğruluyorum. *En azından, bunu tarzıyla yaptı.*

"Fransız tostunu severim," dedim ona. "Yani bir dahaki sefere tüm menüyü sipariş etmek zorunda değilsin."

"Yani, bir dahaki sefere olacak mı?" Eğilip dudaklarını hafifçe dudaklarıma bastırmadan önce gülümsüyor.

Yatmak için çok kısa ve seksi ipek iki parçalı bir pijama takımı giymiştim - *evet, özellikle bu seyahat için almıştım - ama neredeyse hiç örtmüyordu*, bu yüzden oturduğumda neredeyse açıkta kalıyordum.

"Tanrım, çok ateşlisin." Elindeki kupadan bir yudum daha alırken kıkırdıyor. Elimi uzatıyorum, onun kahvesini istiyorum ve o da bana uzatıyor. Bakmadan bir yudum alıyorum ve dilime değer değmez anında refleksim tükürmek oluyor. Ağzımda tutuyorum ve neredeyse beyaz olan kahveye bakmadan önce yüzümü buruşturuyorum.

Kıkırdıyor ve bana bakıyor. "İyi misin?"

İsteksizce yutkunuyorum ve ona geri veriyorum. "Nedir bu?!"

"Kahve mi?"

"Bu... kremalı... şekerli mi? Ben kahve algılamıyorum. Bu kahvenin rengi benden çok sana benziyor!" İçimi çektim.

"Kahvemi tatlı severim."

"Sen sek viski içiyorsun. O iğrenç Macallan bokunu ve *bunu* içiyorsun sabah?" Geride bıraktığı tattan nefret ederek burnumu kıvırıyorum.

"Dramatik davranıyorsun. Bu arada bu kahve kahverengi." Fincanı işaret ederken gözlerini deviriyor.

Elimi göstererek "Benden daha koyu olmalı," diyorum ve bir iç çekiyorum.

"Peki, kahvenizi nasıl alırsınız?"

"Siyah. Tanrı'nın istediği gibi."

Yanıt olarak homurdanıyor. "Demek bir kahve züppesisin. Not edildi."

"Hey, arada sırada iyi bir latte ya da bir kahve dükkanından dört dolarlık badem sütü ile şirin bir küçük içeceğin tadını çıkarıyorum ama çoğunlukla sadece sade istiyorum. Ve senin bunu sevmen beni şok ediyor. Tanrım, sen de mi frappuccino içiyorsun?" Yataktan kalkıyorum ve kıcıma bir tokat indiriyor.

"Frappuccino'ya bayılırım." Burnumu kıvırıyorum çünkü frappuccino içeceksem milkshake de alabilirim. Masaya doğru ilerliyorum ve yiyeceklere bakıyorum. *Gerçekten de tüm menüyü sipariş etmişti.* İtiraf edeyim, aç olmaktan çok yorgunum ama ısıtıcıdan bir şey çıkarıyor ve daha görmeden tarçın kokusunu alıyorum. Üstünü çıkarıyor ve ben açlıktan ellerimi uzatırken başımla onaylıyorum.

Yani sanırım dün gece birkaç saat çalıştım.

Ben sedirin üzerine oturuyorum, o da yanıma oturup berbat kahvesini içiyor. "Hamilton'ı görmeden önce bir şey yapacak mıyız?" Fransız tostumu keserken söyledim.

"Yani... Aslında bu öğleden sonra hareket edemediğim iki toplantım daha var." Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim."

"Oh, sorun değil."

"Bu iyi değil. Bugünü hayal ettiğimde, hiçbir bölümünde çalışmıyordum."

"Ne hayal ettiniz?" Bir parçayı nehre doğru itmeden önce soruyorum şurubu tabağıma döküp bir ısırık aldım. "Vay canına, bu çok güzel." Bir parça daha kestim ve ona uzattım. "Dene bakalım." Dudaklarını çatala doluyor, ekmeği yavaşça çıkarıyor, gözleri benimkilerden ayrılmıyor ve Fransız tostunu yemeyi nasıl bu kadar seksi gösteriyor bilmiyorum ama önümüzde duran şurup için başka bir kullanım alanı bulmayı önermeden önce gözlerimi kaçırıyorum.

"Bu çok iyi. Normalde daha çok waffle severim ama bu harika," diyor, sanki bu basit hareketin beni ne kadar etkilediğini fark etmemiş gibi. "Soruna cevap vermek gerekirse, Central Park'ta yürüyebiliriz, belki Met ya da MOMA'ya gideriz diye düşünüyordum. Ama toplantılarımın ne zaman olduğunu düşünürsek, bu zor olabilir. Yine de başka bir fikrim var."

Ayağa kalkıp pantolonundan bir şey aldı ve tekrar oturduğunda bana bir kredi kartı uzattı. Öylece baktım, kafam karışmıştı. Daha önce hiç bu kadar yakından siyah bir kart görmemiştim. "Bu ne için?"

Bana bir gülümseme fırlatıyor, sanki şimdiye kadar duyulmuş en iyi fikri bulmuş gibi heyecanlı. "Alışverişi gidebilirsin diye düşündüm."

"Ne için?"

Kıkırdıyor. "Sen nasıl istersen."

Benden ne yapmamı istediğini aniden fark ederek ona göz kırpmıyorum.

"Yeaaaaah, hiç sanmıyorum."

Kaşlarını çatıyor, kafası karışmış. "Neden?"

"Çünkü... bu sadece... klişe geliyor. Evli bir adamın..." Ona bir bakış atıyorum ve duymak istemediği kelimeyi söylememek için kendimi işaret ediyorum. "Onun gitmesini ya da mutlu olmasını engellemek için. Bu biraz aşağılayıcı." "Öyle demek istemedim. Sadece düşündüm ki... sen de ister misin?" İç çeker ve

Umarım onu kırmamışımdır ama istediğim bu değil. "Bu sadece..." Sözünü kesiyor. "Buna hayır diyen bir kadınla hiç karşılaşmadım. Bunu gitmeni engellemek için yapmıyorum. Bunu yapmak istiyorum."

"Yapamazsın demiyorum. Ama belki... beni tanıyıp nelerden hoşlandığımı öğrenirsen kendin de alabilirsin? Kredi kartından seçtiğim şeyler değil de senden gelenler benim için daha anlamlı olur."

Gözleri kısılıyor ama dudaklarında bir gülümsemenin belirdiğini görüyorum. "Sen... farklısın."

"Beni yanlış anlamayın, bu çok hoş bir jest ve bunu takdir ediyorum, ama tüm bunlar hâlâ çok yeni ve... bu konuda pek rahat değilim." Şimdiye kadar yediklerimin en iyilerinden biri olan Fransız tostundan bir ısırık daha alıyorum. "Beni zaten çok şımarttın." Alt dudağımı ısırıyorum. "Sende sevdiğim pek çok şey var Chris ve paranın ilk ona girdiğini bile sanmıyorum."

Lüks bir otelde sevdiğim tek şey banyodur. Küvet ve duş durumu genellikle inanılmazdır ve bazılarının küçük bir yüzme havuzu diyebileceği bir yerde banyo yapmak beni mest eder. Kahvaltıdan neredeyse bir saat sonra, küvette oturmuş, boynuma kadar yükselen köpük dağında Kindle'ımı okurken Chris içeri giriyor.

"Ne okuyorsun?" diye soruyor ve ben de ona sırtarak kitabı uyutup pervaza bırakıyorum.

"Bilmek istemez miydin?"

"Baharatlı bir şeye benziyor." Kaşlarını birkaç kez yukarı ve aşağı kaldırırken söylüyor.

"Belki," diyorum hıncır bir sırıtısla. "Ne tür müstehcenlikten hoşlanırsın?"

"Her türden. Ayrımcılık yapmam." Kıkırdıyorum çünkü gerçekten de . Kindle'ımda şifre olmasının bir sebebi var. Utanmıyorum ama annem meraklı olmak için eline alırsa ne okuduğumu bilmemesini tercih ederim. *Ve kesinlikle bilecektir.*

"Rol yapmak istediğin bir şey var mı?"

Yüzümde beliren gülümsemeye engel olamıyorum. "Ne?" "Erkek arkadaşına sahip olmanın bir avantajı değil mi bu? Ona her türlü boku yaptırmak Baharatlı kitaplarınızda okudunuz mu?"

Sanırım erkek arkadaş kelimesini duyunca beynim bir an kısa devre yapıyor. *Tamam, uzun vadeli olmamızla ilgili birçok noktaya değindiğini biliyorum ama hepsi çok soyut geldi. Erkek arkadaş kelimesini duymak gerçek, nihai ve... meşru hissettiriyor.*

Karısı da olan adamın gerçekten kız olabilir miyim?

"Tamam, öncelikle erkek arkadaşın?"

"Bana ne demeyi tercih edersin?" Tişörtünü çıkarıyor ve beynim onun benimle küvete gireceğine çoktan ikna olduğu için amım tepki veriyor.

"Sanırım ben... bunu gerçekten düşünmemiştim."

Eşofmanını bacaklarından aşağı kaydırıp çıplak aletini ortaya çıkarıyor ve ağzım onun tadına bakmak için sulanıyor. "Sana katılabilir miyim?"

"Sormak için çıplak olmayı mı bekliyorsun? Ya banyo arkadaşını istemezsem?"

"Reddedemeyeceğin bir teklifle başlayayım dedim." Aletine bakıyor.

"Ya buraya işersem?" Şaka

yaptım. "Yapmadın."

"Bunu bilemezsin," diyorum omuz silkerek.

"Şansımı deneyeceğim," diyor başka bir şey söylemeden arabaya önüne otururken.

"Yani beni kız arkadaşın olarak mı görüyorsun, bunu mu demek istiyorsun?"

"Evet." Ellerini bacaklarımda gezdiriyor ve yavaşça kalçalarıma masaj yapıyor. Beni nazıkçe kucağına çekiyor ve amımın sikine yaslanmasına izin veriyor. "Senin olduğumu bildiğin sürece bana ne demek istediğin umurumda değil."

Bilinçaltımın şimdiden boğazını temizlediğini ve işaret parmağını kaldırarak *"teknik olarak..." dediğini* duyuyorum ama onu görmezden geliyorum. Evli olduğunu söyleyip duramam. Bunu ikimiz de biliyoruz ve o da evli olduğunu açıkça belirtti.

Bunu düzeltmeye niyetliydi. İnanç ve zaman istedi ve sanırım hayatına girdiğimden beri geçen bir haftadan daha uzun bir süre verebilirdim.

Değil mi?

Aptalca ve safça davrandığım düşüncesi kısa bir süre için aklımdan geçiyor ama şu anda onun kucağında, küvette çıplak bir şekilde kendimle bu tartışmayı yapmanın zamanı değil.

"Ben de seninim," diye fısıldıyorum, kendimi onun kucasına daha da itiyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırmadan hemen önce kollarımı boynuna doluyorum.

"Aman Tanrım!" Sinemadaki *Beckham Securities* locasından çıkarken pazusunu tutup sıktığımı söylüyorum. "Aman Tanrım!"

"Bunu sen söyledin." Ukalaca gülümsüyor.

"Bu. Öyleydi. Çok. İYİYDİ!" Harika bir eğlencenin verdiği haz gibisi yoktur. Bir film, oyun, müzikal, kitap, başka bir dünyada hissettiriyor. Sanki içine dalmışım da gerçekliğe dönmem biraz zaman alıyormuş gibi. Ben de şu anda öyle hissediyorum, *süzülüyorum* gibi. "Ben... şaşırdım." Önünde duruyorum ve kollarımı ona doluyorum. "Teşekkür ederim! Bu..." Bir nefes verdim. "Vay canına. İyi olacağını biliyordum ama bir şekilde *buna* tamamen hazırlıksızdım."

Beni kollarında sıkıca tutuyor, sanki gitmeme izin vermek istemiyormuş gibi, sonunda geri çekilmeden önce sırtımı ovuyor. "Bir şey değil, güzelim. Beğendiğine sevindim." Yüzümü kavıyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor, sanki etrafımızda insanların dolaştığı tiyatronun ana lobisinde değilmişiz gibi dilini dudaklarımda gezdiriyor.

Odaya dönmeyi önermek için yanından ayrılmak üzereydim. Gösteriden önce yemek yemiştik ve gecenin geri kalanında istediğim tek şey o, ama bir boğaz temizleme sesi, fikrim tam olarak oluşmadan beni uzaklaştırıyor. Ağzından uzaklaşıp sesin kaynağına doğru döndüğümde muhtemelen babamdan daha yaşlı bir adam ve *benden* bile genç olabilecek bir kadın görüyorum.

"Sen olduğunu sanmıştım, Christopher!" Parmaklarının arasında yanmayan bir puro var ve bu benim kafamı karıştırıyor *çünkü onu nerede yakmayı düşünüyor?* Diğer elinde ise ağzına kadar berrak bir sıvıyla dolu bir bardak var.

Su olmadığına eminim. Tuzlu ve saçları geriye doğru taranmış ve benim bir ayda kazandığımdan daha pahalıya mal olmuş gibi görünen mükemmel dikilmiş bir takım elbise giyiyor.

"Bay Blackwell," Christopher kibar bir gülümsemeyle başını sallıyor ama rahatsızlığını anında hissedebiliyorum.

"Harika bir gösteriydi. Hoşunuza gitti mi hanımefendi?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum.

"İnanılmazdı. Bayıldım." Kolundaki kıza bakıyorum ama sıkılmış görünüyor ve telefonunda gezinmeye başlamış, ben de ona dönüyorum. "Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim."

"Eminim Bay Holt sizi her türlü gösteriye götürebilir." Chris'i işaret ediyor ve ne kadar rahatsız görüldüğünü kaçırmıyorum. "Beckham'a söyle, gelecek hafta seni arayacağım," diyor. "Siz ikinize iyi akşamlar." Chris'in yanından geçerken alçak sesle "Güzel" diye ıslık çaldığını duyuyorum.

Kalbim mideme iniyor ve anında gerçekliğe geri dönüyorum. Bu adamın muhtemelen Chris'in evli olduğunu ve benimle evli *olmadığını* bildiğini fark ettiğimde gösterinin havası tamamen sönüyor. Acaba karısıyla bir iş etkinliğinde tanışmış ve onu evlilik dışı davranışları için... övüyor olabilir mi? Parmağında bir yüzük fark ediyorum, bu da bana adamın muhtemelen karısını düzenli olarak aldattığını düşündürüyor çünkü kolundaki kadının hastalıkta ve sağlıkta sevmeye söz verdiği kadın olmadığından oldukça eminim.

İçeri girdiğimizden beri havanın en az yirmi derece düştüğü dışarı çıkarken hiçbir şey söylemiyorum. Eylül ayında havanın değiştiği bir gece vardır, genellikle birkaç gün süren yağmurun ardından hava belli bir dereceye kadar yükselmeye çalışır ve o anda yazın bittiğini anlarsınız. Kolsuz siyah bir elbise giyiyorum ve hem hava hem de Chris'le konuşmamız gerektiğini bildiğim durumun rahatsızlığı nedeniyle dışarı adımımızı atar atmaz kollarımı kendime doluyorum. Ben daha bir adım bile atmadan Chris ceketini çıkarıyor ve üzerime örtüyor. Kollarımı ceketin kollarından geçirirken, "Bunun için çok üzgünüm," diyor. Beni sarıp sarmaladığında gerçek sıcaklığın yanı sıra sözlerindeki sıcaklık için de minnettarım.

"Otelde konuşabilir miyiz?" Zayıfça sordum. Bu etkileşim bütün gecenin üzerine bir kova soğuk su gibi geldi ve birden ayaklarımın acıdığını, donduğunu ve çok yorgun olduğumu fark ettim.

"Elbette, arabamız orada." Beni kaldırım boyunca dizilmiş çok sayıdaki siyah arabadan birine doğru yönlendiriyor. İçeri kayıyoruz ve o hemen

Elimi tutup beni kendine çekiyor, sanki aramıza ördüğüm duvarı hissedebiliyormuş gibi. Bunu yapmaya çalışmıyorum; sadece zaten her şey hakkında nasıl hissettiğimle mücadele ediyorum, kendi duyguları veya yorumları olabilecek insanlarla etkileşime girmem gerekebileceğini fark etmeden.

Birden kendimi *fahişe* yazan bir neon tabela takıyormuşum gibi hissettim ve bu hiç hoşuma gitmedi.

Otele dönerken hiçbir şey söylemiyoruz ama Chris elimi hiç bırakmıyor, sanki varlığını hatırlatmak istercesine birkaç dakikada bir başparmağını parmak eklemlerimin üzerinde gezdiriyor.

Odaya geri dönüyoruz ve kapının kapanma sesi bile barajın patlamasına neden oluyor. "Evli olduğunu biliyor."

İçini çekerek bara yöneliyor ve kendine bir içki dolduruyor. "Evet." Şişeyi kaldırıp içki isteyip istemediğimi soruyor ve ben başımı sallıyorum.

"Peki, bu '*güzel*' ne? Yeni kıçın için iyi iş mi?"

İçkisinden uzun bir yudum alıyor ve iç çekiyor. "teki ve bunu sezdiğini biliyorum. Birlikte olduğu kız belli ki karısı değildi ve dürüst olmak gerekirse, onu her gördüğümde yeni bir kızla birlikte oluyor."

"Bu garip bir şekilde beni daha iyi hissettirmiyor," diye alaycı bir şekilde cevap veriyorum. "Ben öyle biri değilim Marissa. Benim birden fazla kadını yok. Sadece senin var.

Başka kimse yok."

"Sadece birlikte yemin ettiğin kadın." Ona göz kırpıyorum. "Daha önce tanıştığı belli olan bir kadın. Beni tanıştırmaya çalışmadığından bahsetmiyorum bile."

"Yapmamı istedin mi? Kendime erkek arkadaşım demem seni tetikledi. Seni insanlarla tanıştırma konusunda ne istediğinden emin değildim. Ayrıca Beck'e kim olduğunu söylemedim. Arkadaşlık kuralını çiğnediğim için beni kovmayacak ama en azından bunu o pislik yerine benden duymasını istedim."

Güzel. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Tamam, sana bunu vereceğim." Gözyaşlarının akmaya başladığını hissettiğimde burnumu sıkıyorum. "Bunun bana hissettirdiklerinden hoşlanmadım. Sanki *biliyormuş* gibi..."

"Özür dilerim," diyor bana yaklaşırken. Hâlâ ceketinin içindeyim, hâlâ dışarıdan gelen soğuğu hissediyorum ve yakasını kaldırıp burnuma götürüyorum, onu kokluyorum ve içime çekerken kalbimin hafifçe çarptığını hissediyorum. "Özür dilerim, bunun olmasını engelleyemedim. Ya da seni herkesin içinde öptüğüm için. Tanıdığım insanları görebileceğim bir yerde olma konusunda daha dikkatli olmalıydım. Bir dahaki sefere daha akıllıca davranacağım."

Bir dahaki sefere.

Kanepeye uzanıyorum ve o yanıma otururken bacaklarımı altına alıyorum. "Bu konuda kendimi biraz yetersiz hissediyorum." Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiriyorum ve keşke düğümü gevşetmek için içki teklifini kabul etseydim diyorum. "Farklı olduğunu söylediğini biliyorum ama yine de çok yanlış bir şey yapıyormuşum gibi hissediyorum."

"Anladım." Gözlerini içkisine diyor. "Seni böyle hissetmemen için ikna etmeye çalışmayacağım ya da sana bunun karmaşık olmadığını söylemeyeceğim. Ama hayatın her zaman siyah ve beyaz olmadığını söyleyeceğim."

"Rasyonelleştirmeye çalışmak beni daha iyi hissettirmeyecek." Keşke öyle olsaydı. Keşke görüştüğüm adamın başka kadınlarla görüşmesini umursamayan bir kadınla sevgisiz, *potansiyel olarak açık* bir evlilik içinde olduğu gerçeğini kabullenebilseydim.

Şey, ben.

"Seni ne daha iyi hissettirecek?" diye soruyor ve keşke bunun bilseydim. Bu kesinlikle işleri kolaylaştırırdı.

Omuz silkiyorum, bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum ama onunla daha fazlasını istediğimi biliyorum. Bu etkileşim bir yana, bu şimdiye kadar tanıdığım en iyi adamlardan biriyle geçirdiğim en iyi hafta sonlarından biriydi. Chris çok düşünceli, çekici ve sadece parasıyla değil, vermesi gereken her şeyle inanılmaz derecede cömert. Bu durumun karışık olduğunu bilsem de, bana karşı niyetinin samimi olduğunu söyleyebilirim. Benimle birlikte olmak istediğini söyleyebilirim ve bu duygunun tahmin ettiğimden daha karşılıklı olduğunu düşünmeye başlıyorum.

Chapter NINE

CHRIS

Öksürük sesleri ve yatağın hareket etmesi beni uyandırıyor. Oda karanlık, yani sabahın beşinden geç olamaz. Marissa'nın köşedeki bavuluna doğru ilerlediğini ve minik pijamalarının üzerine bir sweatshirt çektiğini gördüğümde, tam tersi değil de yatağa geri dönüyor olmasını umarak hemen ona uzanıyorum. Tekrar öksürüp banyoya doğru ilerliyor ve ben de hemen peşinden yataktan çıkıyorum.

"İyi misin?" Yüzüne biraz su sıçratırken ona soruyorum.

"Ben... Sanırım hastayım." İnliyor. "Mevsimler değiştiğinde hep bir şeyler kaparım ve dünkü büyük değişim ve önceki gece fazla uyumamak ve açık burunlu ayakkabılar giymek, sanırım bağışıklık sistemim mahvoldu." Tekrar öksürüyor. "Yine de iyiyim. Gidip kanepede uzanabilirim. Seni hasta etmek istemem."

"Kesinlikle olmaz," diyorum ona. "Yatağına geri dön." Alt katı aramak için banyodaki telefonu elime alıyorum. İtiraz etmeye başlıyor ama yatağı gösterdiğimde oflayıp pufluyor ve çarşafın altına girmek için banyodan çıkıyor.

Kapıcı iki kez çaldıktan sonra cevap verir. "Merhaba Bay Holt, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Biraz soğuk algınlığı ilacı, ağrı kesici, ballı çay ve tavuk çorbası alabilir miyim lütfen?"

"Efendim... ne yazık ki çorba gece ya da erken kahvaltı menümüzde yok, önerebilir miyim-"

"Bul o zaman," diye bağıyorum ve Marissa'nın yataktan gelen soluk sesini duyuyorum.

"Chris!" diye mırıldanıyor ve sesi hırıltılı çıkıyor. Sonra burnunu siler.

"Kibar ol."

"Dinle, kız arkadaşım hasta. Lütfen bir istisna yapabilir misiniz?" Kapıcıya takındığım tavır yüzünden kendimi kötü hissederek soruyorum. Marissa'yı böyle görmekten nefret ediyorum, özellikle de kendini bok gibi hissettiği dün geceden sonra. Dün gece seks yaptık ve inanılmazdı ama sanki biraz kendini tutuyormuş gibi hissettim. O yaşlı piç yüzünden hava biraz değişmişti ve bundan nefret ediyordum. Onu iki kez orgazm etmiş ve sikime boşalmasını sağlamıştım ama yine de ördüğü küçük duvarı hissediyordum.

"Pekâlâ, efendim. Gece geç saatlerde mutfağımız olabilir.

Bize yaklaşık yirmi dakika verin."

"Teşekkür ederim." Telefonu kapattım ve ona doğru ilerledim. Kapüşonunu başına çekmişti ama çıplak bacaklarında hiçbir şey olmadığı için titrediğini söyleyebilirim. Bavuluma gidip bir eşofman altı çıkardım ve yatağa doğru ilerledim. Örtüyü yana çekip ayaklarından birini tutuyorum. Eşofman altımı soğuk bacaklarına geçirip büzgü ipini olabildiğince sıkarken nefesi kesiliyor ama yine de içinde boğuluyormuş gibi görünüyor.

"Teşekkür ederim," diyor ve ben de yanına tırmanıp onu kendime yaklaşıtıyorum.

"Bir şey yapabilir miyim?"

"Ben iyiyim. Çay ve ilaç yardımcı olacaktır." Alt dudağını ısırıldı. "Bu gerçekten çok tatlı."

Yorgunluğun yüz hatlarına tekrar yerleşmesini izlerken kolunu hafifçe ovuyorum. "Bu gece seni çatı katıma götürme ve orada benimle kalma şansın nedir?"

Burnunu karıştırmadan önce ovuşturuyor. "Neden?"

"Yani, seninle ilgilenebilirim. Yarın işe gelmene kesinlikle gerek yok."

"Chris, bu benim ikinci haftam. Eğer birlikte yatmıyor olsaydık, ikinci haftamda hasta olduğumu söylediğim için beni kovmaya hazır olurdun."

"Sadece birlikte yattığımızı söyleyerek ilişkimizi hafifçe küçümsemeyi şimdilik bırakacağım. Marissa, sen hastasın."

"İyi olacağım. Sadece üşüttüm ve ilk gün her zaman en zordur. Pazartesiye kadar iyi olacağım."

"Yine de bu gece benimle kalacak mısın?"

"İş için hiç kıyafetim yok," diye teklif ediyor ve ona işi düşünmemesi gerektiğini söylemek istiyorum ama başımı sallıyorum.

"Bir müşterim var; senin için bir şeyler alacağım," diye karşı çıkıyorum.

"Her şeyi düşünüyorsun, ha?" diyor gözlerinin kapanmaya başladığını izlerken. "Şu anda tartışamayacak kadar yorgunum." Sırtını dönüyor ve gözlerinin kapanmasına izin veriyor.

Alnına dokunuyorum ve uzman olmasam da sıcak olduğunu düşünmüyorum. "Ateşin olduğunu sanmıyorum."

"Hayır, ben de öyle düşünmüyorum," diyor. "Dediğim gibi sadece soğuk algınlığı." Burnunu çekiyor ve yorganı boynuna kadar çekiyor. "Gelmeyi düşüneneğim," diye fısıldıyor, gözleri hâlâ kapalı. "Ama eve gidip arabamı almak istiyorum, böylece Pazartesi günü işe gidebilirim ve böylece birkaç kıyafet alabilirim."

"Ailen nerede kaldığınla ilgili bir sürü soru sormayacak mı?"

"Kesinlikle yapacaklar." Birkaç öksürük daha çıkarmadan önce gülüyor. "Ama ben yirmi bir yaşındayım. Bir şeyler yapmak için izin istememe gerek yok. Onlara evde olmayacağımı bildirdiğim sürece sorun olmaz."

"O zaman seni eve getirdiğimde babanla tanışmalıyım." Bu düşünce beni geriyor, ama bir noktada bunu yapmak zorunda kalacağımı anladım, o yüzden bir an önce yapsam iyi olur.

"Bu bir hayır."

"Neden?"

"Çünkü ben onun küçük prensesiyim ve inanın bana, babamla ilk tanışmanızın beni eve pijama partisine götürürken olmasına gerek yok."

"Peki," diyorum, çünkü seferinde bir adım sanırım ve bu gece benimle kalmaya meyilli görünüyor.

"Koşullar farklı olsa bile, ailelerimizi bu işe karıştırmak için çok erken. Annemle tesadüfen tanıştın."

Birkaç dakika sonra kapıya vurulduğunu duyuyorum ve sipariş ettiğim şeyi almak için ayağa kalkıyorum, bu kadar çabuk gelmesinden memnunum. Bir bayan çay, ilaç ve çorbanın yanı sıra portakal suyu, kuru tost ve zencefilli gazozla dolu küçük servis arabasını getiriyor ve başlangıçtaki isteksizliklerine rağmen birkaç şey eklemeleri beni biraz etkiliyor. Yatak odasına, Marissa'nın yattığı tarafa doğru itmeden önce ona teşekkür ediyorum ve o da başını çevirip bana bakıyor. "Çok hızlıydı."

Yanına otururken ona "VIP olmanın faydası var," diyorum. Ayağa kalkıyor ve ona soğuk algınlığı ilacını veriyorum, bir yudum portakal suyuyla birlikte içiyor. Bitiriyorum

Çayını yapıyordum ve ona verdiğimde bana bakıyordu. "Ne?"

"Ben sadece... Dışarıda seni takdir etmeyen bir kadın olduğuna inanamıyorum," diye fısıldıyor sessizce kupayı ona uzatırken. Ellerini bardağın etrafına doluyor ve yavaşça bir yudum almadan önce hafifçe üflüyor. "Eminim bu seni rahatsız ediyordur."

"Eskisi kadar değil." Omuz silkiyorum. "Başlangıçta, evet. Neden gibi göründüğümüzü anlayamıyordum. Evliliğimizin üzerinden bir yıl geçmişti ve sürekli tartışıyorduk ve sanki hiçbir şey onu mutlu etmiyordu. Onun gerçekte kim olduğunu anladığımda, kendimi bu kadar kaptırmış olmam beni daha çok rahatsız etti. Bazıları çok hızlı evlendiğimi söyleyebilir sanırım." Dudaklarını büzüyor ve bir şey söylemek ister gibi kaşlarını çatıyor. "Ne?"

"Merak ediyorum da bu senin mı? Yani... beni o kadar uzun zamandır tanı mıyorsun ve benimle evlenmek istediğini zaten söyledin."

"Bu farklı."

Komodininin üzerine koymadan önce bakışlarımdan kaçınarak çayından yavaşça bir yudum alıyor. "Nasıl?"

"Şimdi ne istediğimi ve kesinlikle ne istemediğimi biliyorum. O zaman bilmiyordum. Bir kez yanlış olanı yaşadığınızda, doğru olanı bulmanın ne kadar farklı bir his olduğunu bilirsiniz."

Marissa uyandığında çok daha iyi görünüyor. O kadar çok öksürmüyor ama sesini hâlâ duyabiliyorum. Philadelphia'ya dönüş yolunun çoğunda uyuyor ve onu uyandırdığım için kendimi kötü de, benimle bir gece daha geçirmesi konusunda ne düşündüğümüzden emin değilim ve gerekirse onu ikna etmek için zamana ihtiyacım var.

Onunla bir gece daha geçirmek istiyorum.

Dürüst olmak gerekirse hepsini istiyorum.

Blackwell'le olan etkileşim konusunda hala kendini kötü hissettiğini biliyorum ve ona bunun her zaman böyle olmayacağını göstermek istiyorum. Her ne kadar odada bir fil olsa da, her zaman ona bakmak zorunda kalmayacak.

Yolculuğun büyük bölümünde elim bacağından ayrılmadı ve yaklaşık yirmi dakika sonra elimi hafifçe sıkarak onu uyandırdım. O da

Kıpırdanıyor ve gözlerini uykulu bir şekilde bana kırıştırtıyor, sonra gözlerini önce yola sonra da bana dikeyyor. "Ne kadar uzaktayız?"

"Yaklaşık yirmi dakika." Aynayı indirip gözlerinin altını silmeden önce başını sallıyor. "Bu gece benimle kal." Sorudan çok bir açıklama gibi geldi.

"Dün geceye göre çok daha iyi hissediyorum." "Yine de. Bir geceye daha ihtiyacım var."

Dudaklarını büzüyor ve düşünüyormuş gibi gözlerini kısıyor. "Geç saate kadar ayakta kalamayız."

Başımı onaylarcasına hızla sallıyorum. "Erken yatmayı taahhüt edebilirim."

"Yapabilir misin?" Bana bir kaşını kaldırıyor. "Çünkü sabahın ikisinde ikinci bir rüzgâr alıyor gibisin."

"Sorun zaman değil. Uykunda vücudunu bana sürtüyorsun." Ona sırtıyorum ve kızgın ifadesinin ardında gizlenen sırtışı görebiliyorum. Sanırım cevap vermek üzereydi ki telefonu çalmaya başladı.

Cevap verip vermeyeceğinden emin değilmiş gibi gözlerini kısmasını izliyorum ama parmağını *Anne* kelimesinin görüntülediği ekranda kaydırmasını izliyorum.

"Helloooo?" diyor. "Muhtemelen yirmi dakika kadar sonra. Neden anne?" diyor ve gözlerini kapatmadan önce gözleri açılıyor.

SIKTIR. Ağzını izliyorum.

"Anne, buna gerçekten gerek yok." Bana endişeli bir ifadeyle bakıyor. "Çünkü bu yeni ve hepinizin onu istemiyorum. Buna hazır değilim." Diğer tarafta ne söylendiğini bilmiyorum ama hazır olmayabileceğimiz bir şeyin içine girmek üzere olup olmadığını merak ediyorum. "Bizim ailede hiçbir şey hızlı bir merhaba değildir!" diye homurdanıyor. "Hangi dünyada on dakika?! Theresa Teyze orada mı?" Başını sallıyor. "Tabii ki orada. Anne, bir kez olsun... yapmasan olmaz mı?" Burnunun kenarını sıkıyor ve yüzündeki endişeyi görebiliyorum. Marissa'nın geniş ailesinin bir kısmıyla tanışma fikri beni pek sakinleştirmese de bacağını hafifçe ovuyorum. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, ona her şeyin yoluna gireceğini ifade ettiğini umduğum bir gülümseme veriyorum.

"Ailelerle aram iyidir," diyorum sessizce ve o da iç geçiriyor.

"On dakika, anne. Ciddiyim." Konuştukları süre boyunca telefonun diğer tarafından hiçbir şey duymadım ama

Marissa'nın telefonunu kulağından çekmesine neden olan yüksek sesli bir tezahürat.

Telefonu kapattığında "Size sundukları hiçbir şeyi yemeyin ya da içmeyin" diyor.

"Bu çok kaba."

"Seni böyle yakalıyorlar!"

"Bunun biraz aşağılayıcı olduğunu hissediyorum. Ailenin ne kadarı orada?" "Muhtemelen sadece annem, babam ve amcam ile yengem."

"Kardeşlerin değil mi?" Kardeşlerinin de ailesiyle tanışmak kadar korkutucu olup olmayacağından emin değilim ama benim yaşına yakın biriyle tanışmaktan zarar gelmez diye düşündüm.

"Hayır," diye başımı sallıyorum. "İkisi de sürekli çalışıyor. Sanırım onlara daha fazla zaman ayırmamaları annemle babamı rahatsız ediyor. Belki de bu yüzden ben bu kadar rahatım." Omuz silkiyor. "Gerçekten gitmemi istemiyorlar. Ben üniversitedeyken çok hoşlarına gidiyordu ama artık büyüdüğüm için yanlarında olmamı seviyorlar. Dürüst olmak gerekirse, bence sadece yanlarında bir şoför olmasından hoşlanıyorlar." Başını sallıyor. "Tamam, buna hazırlıklı değildim. Gerçekten beni sokağın aşağısına bırakmanı isteyecektim ama şimdi bunu , değil mi? Annemi kazandın. Babam..." Parmağını şakağına götürüyor ve saçmalamaya devam ediyor. Bu noktada kendisiyle mi yoksa benimle mi konuştuğundan bile emin değilim. "Seni buna nasıl hazırlayacağımı bile bilmiyorum. Sadece seni korkutmasına izin verme. Korkunun kokusunu alabilir ve eğer amcam oradaysa bu onu daha da kızdıracaktır."

"Bebeğim, ben halledebilirim. Her şey yoluna girecek," diyorum ona ve biraz endişelensem de bir yanıma buna inanıyor.

Gözleri direksiyonun üzerinde duran sol elime kayıyor ve ne aradığını anlıyorum. "Alyansımı yıllardır takmadım. Bu hafta sonu taktığımı mı düşünüyorsun?" Ona inanmaz bir bakış fırlatıyorum.

"Hayır, biliyorum. Sanırım kontrol etmek için ani bir tepki verdim."

Konuyu değiştirmeden önce başımı sallıyorum. "Teknik olarak senin patronun olduğumu bilmelerini ister misin, yoksa bu konuyu geçiştirecek miyiz?"

"Evime Maserati'yle gelmenin, seninle aynı maaşı alan bir iş arkadaşım olduğun düşüncesini çürüttüğünden eminim." Bileğimdeki Rolex'i işaret ediyor. "Bu kesinlikle yardımcı olmuyor."

"Zam isteme şeklin bu mu?" Bana ters ters bakıyor ve ben gülümsüyorum. "Biraz nüfuzum var, biliyorsun."

Elini kaldırdı. "Şimdi gerçekten zamanı değil."

"Ailenin bununla bir sorunu olur mu?"

Alt dudağını ısıyor ve birkaç saattir onu gerçekten öpmediğimi hatırlıyorum. Bu sabah onu birkaç kez nazıkçe öpmüştüm ama hastalanmayayım diye derinleştirmeme izin vermemişti. "Bilmiyorum. Daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmadım. Belki onlara düğünde tanıştığımızı ve bunun sadece bir tesadüf olduğunu söylersem şimdilik bu konuda geri adım atabilirler. Bu konuda sana zorluk çıkarmamalılar. Bunu daha sonra bana saklayacaklar."

"Yaşımla ilgili bir sorun yaşarlar mı?"

"Hayır." Başını iki yana sallıyor. "Otuz ile gerçek yaşı arasında herhangi bir yerde olabilirmişsin gibi görünüyorsun ve benden sadece dokuz yaş büyük olman o kadar da büyük bir mesele değil. Erkek kardeşim yengemden yaklaşık on yaş büyük."

"Ama sen bebedirsin." *"Kurallar muhtemelen senin için çok farklıdır"* der gibi sırtıyorum.

"Bunu dert etmezler," diyor. "Ailem... bir şekilde hem biraz eski *kafalı* hem de aynı zamanda *havalı* olduklarına inanıyorlar."

Başımı sallıyorum, biraz anlıyorum çünkü onun ailesi benim annemden çok farklı görünüyor. "Tamam, başka bir şey var mı?" İyi bir izlenim bırakmak için soruyorum.

"Hayır..." Yüzünü buruşturuyor. "Sana çok fazla koçluk yaparsam anlarlar. Saçmalıkların kokusunu kolayca alabilirler. Sadece kendin ol, sanırım." Bana gülümsüyor. "Tüm bunların can sıkıcı yanı, muhtemelen senden hoşlanacak olmaları."

"Can sıkıcı kısmı mı?" Ailesinin beni seveceğini düşünmesinin beni mutlu ettiğini inkar edemem. Cevap vermiyor, sadece gözlerini devirmeden önce bana yan yan bakıyor. Tam cevap vermek üzereydim ki telefonum çalmaya başlıyor, arabanın içinde yankılanıyor ve konsolumdaki ekranda yanıp sönen Bluetooth'uma bağlanıyor.

Holly'nin adı ekranda beliriyor ve ikinci kez çalmasına fırsat vermeden aramayı sonlandırma düğmesine basmama rağmen, Marissa'nın bunu gördüğünü biliyorum ve yüzünde beliren acıyı izliyorum.

"Marissa..." Ben başlıyorum ve o pencereden dışarı bakarken başını sallıyor.

"Sorun yok."

"İyi değil."

"Hayır, gerçekten değil. Berbat bir durum. Ailemle tanışmana dakikalar kalmışken karın seni arıyor." İçini çeker. "Karının

ne yaptığın umurumda değildi."

"Öyle değil," diye karşı çıkıyorum.

"Sen iki gündür yokken seni arıyor. Erkeğinin nerede olduğunu merak eden bir kadın."

"Ben o değilim-"

"Pennsylvania eyaletine göre öylesin," diye ters ters bakarak sözümü kesti.

"Bir kağıt parçası bir bok ifade etmez."

"Yüz milyonlarca dolar hariç," diye tersliyor ve ben buna ne diyeceğimi bile bilemiyorum. "Bir şeyler uyduracağım. Gitmek zorunda kaldığını söylerim. Onlarla tanışmanı istemiyorum."

Çabucak içine kapandığını görebiliyorum ve bundan nefret ediyorum. "Ne... Marissa, en azından içeri gelip merhaba diyebilirim."

"Hayır! Senden hoşlanmalarına ihtiyacım yok çünkü bu seni akşam yemeğine, teyzemin partilerinden birine ya da yeğenlerimin doğum günlerine davet etmelerine yol açacak ve bu olmayacak. Sen benim erkek arkadaşım *değilsin*. Hâlâ başkasının kocasıyken olamazsın."

"O zaman ben neyim?" Neden sorduğumu bilmiyorum çünkü cevabını bilmek istediğimden emin değilim. Şu anda beni ne olarak gördüğünü bilmek istemiyorum.

"Bilmiyorum, sen söyle?"

"Marissa, onlara içeri gireceğimi zaten söyledin. Ailene kaba davranmak ve bana erkek arkadaşım demeye hazır olduğunda ağızlarında kötü bir tat bırakmak istemiyorum," diyorum ona. "Ve hata yapma, bir noktada bana erkek arkadaşım diyeceksin."

"Kendinden bu kadar emin olamazsın."

"Seninle birlikte olmayı ne kadar istediğim dışında hiçbir şeyden emin değilim."

Göğsünü ovuşturuyor ve daha önce yüzünde beliren sert ifadenin yumuşamasını izliyorum. "Her zaman doğru şeyleri mi söylersin?"

"Hayır. Ve benimle daha uzun süre birlikte olursan, öyle olmadığını göreceksin."

"Hala onlarla tanışmak için doğru zaman olduğunu düşünmüyorum. Onlara bunun benim kararım olduğunu söyleyeceğim."

"Gerçekten istediğin bu mu?" Ona soruyorum, çünkü ailesinin beni kötü görmesine neden olacak bir şey yapmak istemiyorum. Şimdiden bir sonraki randevumuzu ve ondan sonrakini planlıyorum ve isteyeceğim son şey daha onlarla tanışma fırsatı bulamadan ailesini kızdırmak.

Başını sallıyor. "Sonra gelirim. Ben sadece..." Sözüünü kesiyor. "Onlar benim ailem ve yanlış bahanelerle biriyle tanışmalarına izin verdiğim için kendimi yanlış hissediyorum."

"Yanlış değil," diyorum çünkü ona karşı hissettiklerimde ya da onun bana karşı hissettiğini *düşündüğüm* şeylerde gerçek olmayan hiçbir şey yok.

"İyi. Karmaşık," diye düzeltiyor.

Nedenini anlasam da beni karmaşık biri olarak gördüğü düşüncesinden nefret ediyorum. "Hepsinin senin fikrin olduğunu söyleyeceğine söz veriyor musun?"

"Yemin et." Kalbinin üzerine çarpı işareti koyuyor.

"Bunun daha sonra başıma bela olmasını istemiyorum."

"Olursa, özür dilemek için benimkini ısırmana izin veririm." Kıkırdıyor ve ben de dişlerimi onun mükemmel kıkırına geçirme düşüncesiyle sikimin anında sarsılmasına engel olamıyorum.

"O ısılmaktan daha fazlasını yapmak istiyorum," diyorum ve oturduğu yerde kıpırdanıyor.

"Oh? Ne gibi."

Dudaklarımı yalıyorum. "Ye, bir. Siktir et, iki kişilik." "Bunu hiç yapmadım."

Başımı salladım. "Ben öyle düşünmüyordum ama emin değildim. Geçen sefer sorduğumda cevap vermemiştin."

"Büyük bir siki var." Ellerini kucağında oynatıyor. "Teşekkür."

Ukalaca gülümsüyorum ve o da karşılık olarak koluma vuruyor.

"Orada olmasından endişeleniyorum."

"Yavaş gideceğiz," dedim ona. "Senin için iyi hissettireceğim. Senin için her zaman iyi hissettireceğime söz veriyorum."

Birkaç dakika sonra inmesi için evinin köşesine yanaşıyoruz ve yenik bir iç çekiş yapmadan önce kendisine ait olmadığı belli olan eve bakıyor. "Bunun seninle ilgili olmadığını biliyorsun, değil mi?" Bana bakmadan başını yana eğiyor. "Yani öyle ama değil," diye açıklamaya çalışıyor.

"Biliyorum," diyorum ona. "Anlıyorum." Arabadan iniyor ve ben ona kapıyı açmaya fırsat bulamadan bunu yaptığı için kaşlarımı çatıyorum. Bagajdan çantasını alıp yanındaki kaldırıma koyuyorum. "Sonra görüşebilir miyiz?"

"Bana adresi mesaj at." Kollarını bana dolamadan önce başını sallıyor. "Ben de seni görmek istiyorum."

Yüzünü ellerimle kavıyorum ve başka bir şey düşünmeden dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Dilimi dudaklarının arasından kaydırđım.

Kendini iyi hissetmediğini ya da mahallesinin ortasında olduğumuzu. Dilimde onun tadına ihtiyacım var ve başka hiçbir şeyin önemi yok. Kolaylıkla teslim oluyor, dilini benimkine sürtüyor ve o nefis küçük bedenini bana doğru bastırıyor.

"Seni ne zaman beklemeliyim?" Dudaklarına karşı mırıldanıyorum.

"Belki bir saat?" diyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Sana garaj ve asansör kodlarını göndereceğim." "Orada olmayacak mısın?"

"Tabii ki, ama sadece sende olsun diye. Ne zaman istersen gidebilirsin, ben orada olmasam bile." Sinirli bir şekilde dudağını ısırıyor ve ben de çenesini sıkarak onu bırakmaya zorluyorum. "Kodları olan tek kişi benim." Burnumu onunkine sürtüyorum. "Ve şimdi de sen. Başka hiç kimse orada olmayacak."

Bavulunu almadan önce başını sallıyor. "Birazdan görüşürüz."

"Yakında görüşürüz, güzelim."

Chapter TEN

CHRIS

Evime adımımı atar atmaz Holly'nin evde olduğunu fark ettiğimde Marissa'yla geçirdiğim hafta sonunun etkisinin dağılacağını zaten biliyordum. Aslında en başta beni aramış olmasına bile şaşırdım. Kredi kartıyla yapmaya hazırlandığı büyük bir alışverişi onaylamam gerekmedikçe nadiren arar. Evde olmasını bile beklemiyordum. Kıyafetlerimi değiştirerek içeri girip çıkabileceğimi ve Marissa'yı çatı katında karşılamaya hazır olabileceğimi düşündüm; elimde yerel çiçekçime önceden haber verdiğim güller ve soğuk algınlığının etkilerinin hâlâ devam etmesi ihtimaline karşı biraz daha çay vardı.

Kapıdan girer girmez sanki Marissa'yla geçirdiğim önceki hafta sonu hiç yaşanmamış gibi sarsıldım. Dün gece olanlara rağmen, haftalardır hissetmediğim kadar hafif hissediyordum.

Ama içeri girer girmez, Holly her zamanki kayıtsız bakışını maskeleyen sakarin bir sırıtışla beni yatak odamda bekliyordu.

"Yatak odamda ne yapıyorsun?" Çantamı dolabıma bırakıp yarın giymek için bir takım elbise aramaya başlarken ona soruyorum. Çatı katında takım elbiselerim olsa da, yarın bir toplantım olduğunu biliyorum ve burada tuttuklarımdan birini giymek istedim.

"Bir kadının kocasının yanında olmak istemesi için bir nedene *ihtiyacı* var mı?"

"Kadınlar, hayır. Sen, evet." Ona baktığımda kaşlarını çatıyor ve kıvrıcık kahverengi bir saç telini omzunun arkasına atıyor. Bir zamanlar Holly'nin tanıdığım en güzel kadınlardan biri olduğuna inanırdım ve şimdi bile objektif olarak yakışıklı bir kadın olduğunu kabul ediyorum. *Çok güzel olmasına rağmen*

Çirkin bir kişiliği var. Uzun, parlak, kestane rengi saçlar, yeşil gözler, yüksek elmacık kemikleri ve düğme burun. Onunla tanıştığımda tam olarak aynı olmayan bir burun ama paramı eline geçirdikten sonra görünüşünü değiştirmek için ne yaptığını hiç sormadım veya umursamadım. Bir noktada göğüs estetiği yaptırdığından da oldukça eminim, ama yine de sormadım ve o da bu bilgiyi vermedi, bu yüzden her zaman bu şekilde görünüyormuş gibi davranmam gerektiğini düşündüm.

Bir elini saçlarında gezdiriyor ve bir bacağını altına sıkıştırıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Erken saatte bir iş toplantım var. Şehirde kalacağım," diyorum ona doğru bir bakış bile atmadan.

"Vay canına," diyor ve beni deli eden o ses tonunu duyabiliyorum. "Ondan gerçekten hoşlanıyor olmalısın." Cevap vermiyorum, onunla tartışmak istemiyorum. "Şehirde bir hafta sonu artı bir gece daha mı? Evli olduğunu biliyor mu?" Dolabımdan çıkıyorum ve yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtış olan Holly ile yüz yüze geliyorum.

"Ne istiyorsun Holly? Sadece bana ne olduğunu söyle, böylece gidebilirsin." "Hiçbir şey mi? Sadece kocamla hasret gideriyorum."

New York'a götürdüğüm çantayı açarken kıkırdıyorum. "Bana sadece işine geldiğinde kocam demen çok komik."

"Ben seni hep kocam olarak görüyorum. Bir karın olduğunu unutan sensin."

"Güven bana. Hatırlıyorum," diye homurdanıyorum takım elbisemin bulunduğu çantanın fermuarını çekerken. "Şehirde olacağım."

"Soruma cevap vermedin," diyor. "Evli olduğunuzu biliyor mu?"

Tepki vermek istiyorum. Ona Marissa'nın bildiğini söylemek istiyorum ve Pazartesi sabahı iş günü başlar başlamaz, bunu değiştirmek için ne yapabileceğimi öğrenmek üzere avukatımla temasa geçmeyi planlıyorum. Ama elimi göstermek istemiyorum. Holly'nin kendisine karım diyeceği günlerin sayılı olduğunu bilmesini istemiyorum, özellikle de maddi hiçbir şeyi geçtim unvanı bile umursamadığı için.

Marissa için hissettiklerimi hissetmek, Holly ile sonsuza kadar birlikte olanlamamı sağladı.

Daha fazlasını istiyorum.

"Sonra görüşürüz, Holly." Hafta sonu çantamın fermuarını tekrar çekip omzuma asıyorum. Odamdan çıkarken beni takip ediyor ama hiçbir şey söylemiyor. I

Döner merdivenden aşağı iniyorum ama ne arkamdan ayak seslerini duyuyorum ne de beni garaja kadar takip ediyor. Belki de bu kadının daha önemli olduğunu biliyordur çünkü nadiren bu kadar çok gün üst üste evden dışarı . Belki de bu gerçeği fark etmesinden daha fazla endişe duymalıyım ama umurumda değil. Tek umursadığım Marissa geldiğinde çatı katımda olmak.

Oturma odasında bir mum daha yakmayı henüz bitirmiştım ki asansörün sesini duydum ve o da buraya nasıl geldiğini şaşırmış gibi bana doğru yürümeye başladı. Dönüp asansöre bakıyor ve sonra tekrar bana bakıyor, gözleri hala farlara yakalanmış bir geyik gibi kocaman. "Açılıyor..." Kızın ağzı şaşkınlıkla açık kalıyor. "Vay canına."

Ona doğru yürüyorum, vücudum Holly'yle yaptığım konuşmadan hissettiği gerginliği Marissa'nın gülümsemesini görünce çoktan atıyor.

"Vay canına," diyorum onu kucaklayıp sanki onu bıraktığımdan beri bir saat değil de günlerdir görmemiş gibi sıkmadan hemen önce. Deri ceketinin altına tayt ve kırılmış bir tişört giymişti ve o dar kumaşın içinde kıcını görmek sikimi anında sertleştirdi. Kolunun altına bir çanta sıkıştırmış, onu çekip dudaklarımı dudaklarına bastırmadan önce ayaklarımızın dibine bırakıyorum. "Burada olmana sevindim," diyorum uzaklaşıp elini tuttuğumda.

Gözleri hemen mutfaktaki üzerinde duran kıpkırmızı gülleri buluyor ve bana bakıyor. "Bunlar benim için mi?" Gülleri koklayıp parmak uçlarını yaprakların üzerinde gezdirirken başımı sallıyorum. "Çok güzeller. Keşke onları eve götürebilseydim" diyor ve ben de evine birkaç tane götürmek için aklıma bir not alıyorum.

"Bir tur ister misin?" Ona sorduğumda bana kötü kötü bakıyor ve ellerini gömleğimin altına sokuyor.

"Belki sonra?"

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Sonra mı?"

Kendini bana doğru itiyor ve ağzını boynuma bastırıyor. Dudaklarının yumuşaklığı içime bir ürperti gönderiyor. "Sanırım bir sorunumuz var, Chris."

"Oh?" Onu kollarıma alıyorum ve hemen bacaklarını belime dolayarak boynumdan aşağı öpücükler bırakıyor. "Bu da ne?" Merdivenlerden yatak odama doğru yürürken ona soruyorum. Ceketini çıkarıyor, merdivenlerde bir yere düşmesine izin veriyor, ardından gömleğini başının üzerine çekiyor ve onu meme uçlarının dışarı çıktığı dantel neredeyse şeffaf bir sütyenle bırakıyor.

"Sadece seni düşünmek bile beni ıslatıyor." Aletim daha da sertleşiyor.

"Öyle mi?"

"Aşağıda arabamdan indiğimde, sanki vücudum senin yakınlarda olduğunu biliyordu." Onu yatak odama götürüyorum ve duvarlardan birine doğru sertçe itiyorum, tam o sırada elleri saçlarımı iterek yüzümü onunkine doğru kaldırıyor. Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben onunkilere karşı inliyorum.

"Yakınımda olduğunu her parçam hissediyor," diyorum ona. "Kokun *Beckham Securities*'in her yerinde ve bu beni deli ediyor." Onu isteksizce ayağa kaldırıyorum ve aletim acı verici bir şekilde zonkluyor, sanki bana karşı bastırılmaması fikrine katılmıyormuş gibi. Önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, tenis ayakkabılarını çıkarıyorum ve sonra yavaşça taytını indiriyorum. "Ne zaman ofisime gelsen, sikimin inmesi tam on dakika sürüyor." Ben taytını çıkarırken o da dengesini sağlamak için ellerini omuzlarıma koyuyor. Yanımda yere düşene kadar sütyenini çıkardığını fark etmemiştim. Gözlerimi yavaşça vücudunda gezdirip kapüşonlu bakışlarıyla buluşmadan önce atılmış dantele bakıyorum. "Günün yorgunluğunu atmak için seni masamın üzerine yatırmam an meselesi."

Dudaklarını yalıyor ve ben de iç çamaşırının kemerini dişlerimin arasına alıp yavaşça aşağı indiriyorum. Bu sırada dudaklarım tepesine değiyor ve diken diken oluşunu izliyorum. Yere düştüklerinde ve onlardan dışarı adım , sadece ne kadar ıslak olduğunu hissetmekle kalmıyor, aynı zamanda görebiliyorum. Islaklığı amina ve ağzım tadına bakmak için sulanıyor. Ayağa kalkıyorum ve farkına vardığında yüzündeki somurtmaya gülmek istiyorum *Henüz* onun amını yalayıp yutmayacağım. "Yatağa."

Yavaşça yatağa doğru yürümeye başlamadan önce gözlerini bana diyor, gözleri hala her adımda bana seksi bir şekilde bakıyor. Yatağa oturuyor, bacaklarını hafifçe aralıyor ve ben de üzerimdeki tişörtü başımın üzerine çekiyorum. Çıplak gövdem görüldüğü anda gözlerinin heyecanla parlayışını izliyorum ve soyunmama verdiği tepkiye tanık olmak hiç eskimiyor. Güzel bir vücudum olduğunu biliyorum ve takdir dolu bakışlara alışkınım,

ama takıntılı olduğum kadından böyle bir tepki almanın farklı bir yanı var.

Gözlerinin gözlerimden göğsüme, oradan da örtülü sikime ping-pong yapmasını izliyorum. Alt dudağı dişlerinin arasına giriyor ve parmaklarından biri seksinin arasından kayıyor ve seksi bir titremenin vücudunu sarmasını izliyorum. "Tanrım, çok ateşlisin."

"Siktir." Önce bir, sonra iki parmağını klitorisine sürttüğünü görmenin verdiği görsel uyarımla inliyorum. Bir anda yatakta bacaklarının arasındayım ve kendini parmaklamasını daha yakından görmek istiyorum. Bileğini tutup yerinde tuttuğumda geri çekilmeye başladı. Diğer elimle onu arkaya doğru itiyorum ve sonra dilimin amına hafifçe sürünmesine izin veriyorum, bu sırada iki parmağını da sürüklüyorum. Klitorisini ovmaya devam ederken bir inilti çıkarıyor ve dilimi onun açıklığına kaydırıyorum.

"Chris..." İnliyor. "İhtiyacım var... siktir. Boşalacağım." Ondan uzaklaşıyorum ve elini tutup bacaklarının arasından çekiyorum ve o da . "Hayır!"

Parmaklarını ağızıma alıyorum, yanına koymadan ve bacaklarının arasına yerleşmeden önce amındaki tüm izleri yalıyorum. Dilimi klitorisinin üzerinde bir daire çizerek döndürmeden önce seksini yavaşça yalıyorum ve elleri saçlarımın arasına girerek beni ona doğru daha sert çekiyor. Bana yaklaşmak için kalçalarını kaldırdığını hissediyorum ve lanet olsun, keşke ikimiz de bizi yakınlaştırmamanın bir yolunu bilseydik çünkü kesinlikle yapardım.

"Yüzüne oturmak istiyorum," diyor, sesi titrek ve nefes nefese, bir parça çaresizlikle. Sanki daha çok formalite icabı soruyormuş gibi ama beni sırtüstü yatırıp yüzüme oturmaktan da geri kalmıyor.

Bunu ne kadar çok istediğimi hesaba kattığını sanmıyorum çünkü sırtüstü yatıyorum ve ellerimi kalçalarına dolayarak bir saniye içinde onu yüzüme doğru çekiyorum. sertçe ağızıma doğru çektiğimde nefesi kesiliyor, dilim çoktan içine girmiş. "Bekle!" haykırarak bana bakıyor ve gözlerimiz buluştuğunda, ona *evet doğru anladığını* umduğum bir bakış atıyorum. "Altmış dokuz yapmak istedim, alo!" Arkasından sikimi işaret ediyor.

"Sert." Ona karşı dişlerimi sıkıyorum. "Belirtmedin, ben de idari bir karar verdim," diyorum klitorisini hafifçe yalarken. Elleri göğüslerini kavramak için yukarı uzanıyor ve her iki meme ucunu da sıkıştırıyor, kalçalarını ağızıma karşı hafifçe hareket ettirmeye başlarken parmaklarının arasında yuvarlıyor.

"Görünüşe göre senin için sorun yok." Ona göz kırpıyorum ve her bir elimi kışının yanaklarına koyuyorum, onu neredeyse yüzüme oturacak şekilde çekiyorum ve onu daha sıkı kavradığımda çığlık atıyor, tırnaklarımın etine bastırmasına izin veriyorum.

"Siktir," diye inliyor. "Kirli , parmakların ve dilin arasında, bu çok fazla." Elleri kalçalarımı kavramak için arkasına uzanırken haykırıyor. Denge için mi yoksa ağzıma sürtünmek için kendine biraz kaldıraç sağlamak için mi emin değilim ama kalçalarını aletime biniyormuş gibi hareket ettirmeye başlıyor. Sikim sanki onun amcığını etrafında hissediyormuş gibi neredeyse acı verici bir şekilde karıncalanıyor ve sonra elini sikimin üzerinde hissediyorum, ovuşturuyor.

"Çıkar şunu," diye emrediyor bana. Ellerimi kışından çekip eşofmanımı hafifçe aşağı kaydırarak aletimi serbest bırakmayı başardım ve o gelmeden önce külotumu çıkarma basiretini gösterdiğime sevindim. Bir saniye boyunca bana bakıyor, elindeki tükürüğünü izlememe yetecek kadar uzun bir süre ve sonra arkasına uzanıyor. Aletimi anında buluyor, elini etrafına doluyor ve yüzümü becerme şekliyle eş zamanlı olarak yukarı aşağı hareket ediyor.

"Tanrım, Marissa. Sen benim ölümüm olacaksın, bunu biliyor musun?" Elinin ve tadının etkisiyle orgazmımın başladığını hissettiğimde gözlerim kapanıyor. "Elinin her tarafına boşalmamı istemiyorsan dur," diyorum ve hareketlerini durduruyor.

"Battaniyelerinizi önemsiyor musunuz?"

"Sikeyim hayır," diye homurdanıyorum klitorisini ağzıma almadan hemen önce.

"Oh!" İnliyor ve bir süredir yakın olduğunu biliyorum. Gözlerim yukarı fırlıyor ve başını geriye eğdiğini görüyorum ve sonra amcığı dilimin etrafında titreşirken sikimi biraz daha sert sıkıyor. "Sikeyim evet," diye inliyor, orgazmının tamamında bana mastürbasyon yaparken. Kalçalarını daire şeklinde hareket ettiriyor, "Chris, aman tanrım, yessss." Ve ismim o seksi sesiyle dudaklarından dökülürken, ben de kendimi kim bilir nereye bıraktığımı hissediyorum.

"Fuuuuck." Amına doğru inliyorum ve onun kıkırdadığını duyuyorum ve ona karşı titreşimlerden mi yoksa elinden damlayan sıcak spermden mi ya da belki de her ikisinden mi olduğunu bilmiyorum.

Sonunda elinin sikimi bıraktığını hissediyorum ve gözlerimi açtığımda, yüzünde hınzır bir gülümsemeyle dilini avucunun içinde sürüklediğini görüyorum. Amcığına bir öpücük daha konduruyorum ve üzerimden kalkmadan önce ciyaklıyor ve sonra ben onun üzerindeyim, dudaklarım onunkilere yapışıyor. Eşofmanlarımı tekmeleyerek çıkarıyorum, ikimizi de tamamen çıplak bırakıyorum ve onun pürüzsüzlüğünü hissetmeye bayılıyorum.

tenim benimkine karşı. O da beni aynı şevkle öpüyor, sanki ağızlarımızı birbirine bastırmayı nefes almaktan daha çok önemsiyormuş gibi.

Bacaklarını belime doluyor ve az önce her yere boşalmış olmama rağmen, amının sıcaklığını üzerimde hissetmek bile beni tekrar sertleştirmeye yetiyor.

"Yine mi sertleştin?"

"Ne zaman yakınımda olsan böyle oluyor gibi görünüyor." Öpüşme daha ıslak ve daha agresif bir hal alıyor ve sikim amına her değdiğinde onu terk eden seksi inlemeleri kaçırmıyorum.

"Tadın bana benziyor," diye fısıldıyor dilini benimkinin üzerinde gezdirmeden hemen önce.

"En sevdiğim tat," diyorum ona. Ne kadar süre böyle kaldık bilmiyorum, kollarımız ve bacaklarımız iç içe geçmiş, yavaşça daha derin bir şeye düşen iki insan gibi öpüşüyoruz, ama bir noktada çekiliyor. Dudakları şişmiş ve pembeleşmiş, kahverengi gözleri hafif cam gibi.

"Ne oldu?" Ona soruyorum ve o da çenesini göğsüme yaslayarak, içinde kolayca kaybolabileceğim gözleriyle bana bakıyor.

"Keşke seninle evlenmeden önce tanışsaydım."

Birbirimize bakacak şekilde yan yatıyoruz ve başımı bir elimin üzerine koyuyorum. "Ben de öyle."

"Şu anda senin nerede olduğunu sanıyor?" diye soruyor gözlerindeki yaşları yavaşça kırıştırırken.

"Al," dedim ona dürüstçe.

"Yalnız olduğunuzu mu düşünüyor?" "Hayır."

Ayağa kalkıyor ve ona bunu söylemenin yanlış bir cevap olup olmadığını merak ediyorum. "Yani beni biliyor mu?" diye zayıfça soruyor ve burnunu kırıştırmasını izliyorum.

Doğrulup ona doğru uzanıyorum, umarım bana kapanmasını engelleyebilirim. "Hayatımda bir kadın olduğunu biliyor."

İçini çekiyor ve kollarını boynuma dolamadan önce başını omzuma bırakıyor. "Gerçekten gitmene izin vermek istemiyorum."

Onu boynumdan çekiyorum ve hüzünlü bakışlarıyla buluşuyorum. "Kim kimsenin gitmesine izin veriyor?"

"Bunun kolay olacağını düşünecek kadar saf değilim. Ve en çok sen kaybedeceksin... Ben sadece..." Sinirli bir şekilde yutkunuyor. "Şu anda her şey heyecan verici, eğlenceli, yeni ve seksi ve biliyorum ki

Bu yenilik sona erdiğinde, tüm hayatınızı havaya uçurmayı isteme tercihinizi yeniden düşünebilirsiniz."

"Marissa-" diye başlıyorum.

"Hayır, öyle olmadığını söylediğini biliyorum ama... aklımın bir köşesinde bu düşüncenin olmaması benim için çok zor. Kaybedecek çok şeyin var."

"Belki, ama karşılığında seni alıyorum. En çok istediğim şeyi elde ediyorum," diyorum ve kollarımda rahatlarken yüzündeki endişenin kayboluşunu izliyorum. "Anlıyorum. Aylardır elimden düşüremediğim kadınla hayatımın en muhteşem seksine fevri bir tepki verdiğimi düşünüyorsun." Ona sırtıtıyorum ve yüzünde utangaç bir gülümseme belirliyor. "Ama bu gerçekten bundan daha büyük bir şey." İç çekiyorum. "Seninle birlikte olmak istiyorum, Marissa. Ama aramızdaki ilişkinin yürümemesi ihtimaline karşı, yine de boşanmam gerekiyor. Daha otuz dört yaşındayım ve hayatımın geri kalanını bu evlilikte geçiremem. Artık *bunun* mümkün olduğunu göre, bunu istiyorum. Kayıtsız bir hayat istemiyorum. Hayatımın aşkıyla evlenmek istiyorum ve o aşk Holly değil."

Chapter ELEVEN

Marissa

Önümüzdeki birkaç hafta yeni işime alışmamla birlikte uçup gidecek gibi görünüyor. Ofiste yanından her geçtiğimde Chris'in ateşli bakışlarını üzerimde hissetsem de, pazartesten cumaya dokuz ile beş saatleri arasında ellerimizi birbirimizden uzak tutmayı başardık. Bir keresinde, kız kardeşimle planlarım olduğu için çatı katında kalmadığım bir gece beni garajdaki arabasına bastırmış ve anlamsızca öpmüştü. Ama bunun dışında yakalanma ihtimalimiz olan hiçbir şey yapmamıştık. Sadece onun için çalışıyorum ve bu oldukça katı arkadaşlık politikalarına aykırı değil, aynı zamanda herkes onun evli olduğunu biliyor ve tüm ofisin bu gerçeğin beni korkutmadığını düşünmesine izin vermekle ilgilenmiyorum. *Ya da daha kötüsü, uyuyarak zirveye çıktığımı düşünmelerini istemiyorum.* İkimizin de tehlikede olduğu çok şey var.

Yine de bu, günlerimizin çoğunu mesajlaşarak geçirmemize engel değil.

Bir bip sesi dikkatimi göndermekte olduğum e-postadan uzaklaştırıyor ve ekranımda onun adı beliriyor.

Chris: Bugün çok güzel görünüyorsun.

Yüzümdeki gülümsemeye engel olamıyorum.

Bana bu sabah söyledin.

Dün gece Chris'le kalmıştım ve neredeyse işe geç kalacaktık çünkü bu sabah beni giyinmiş ve hazır görünce mutfak tezgahının üzerinde beni becermeye çalıştı.

Chris: Ve muhtemelen gün bitmeden üç kez daha söyleyeceğim.

Tam ona mesaj atacaktım ki, kendisi de yeni işe alınmış olan Elise odama uğradı. "Selam kızım."

Boston'da aynı üniversiteye gitmemiz, bazı ortak arkadaşlarımız olması, yogaya olan sevgimiz ve Altın Kızlar'ın tekrarlarını izlememiz nedeniyle birbirimize bağlanmıştık. Ayrıca ilk gününde Wes Beckham'ın kötü tarafına geçmeyi başarmıştı, bu yüzden birkaç kez onun ne kadar pislik olduğu konusunda dertleştik. Herkes tarafından sevilmesini sağlayan bir şekilde tatlı biri ve kapalı kapılar ardında her zaman o kadar iyi olmadıkları için bazen bu tür kadınlara karşı temkinli olsam da, onun gerçekten samimi olabileceğini düşünüyorum.

"Bu gece dışarı çıkıyor musun?" diye soruyor kısa duvarıma yaslanıp ellerini çenesinin altına koyarken. Tüm yeni işe alınanlarla bir grup sohbetindeyim ve işe başladığımızdan beri iş dışında bir şeyler yapmayı koordine etmeye çalışıyoruz, ancak şimdiye kadar işe yaramadı. "Sanırım ofisten birkaç kişi daha geliyor."

Her ne kadar Chris'in çatı katına kapanmak istesem de, muhtemelen daha fazla iş arkadaşım ile arkadaşlık kurmaya çalışmalıyım. Hiç utangaç değilim ama çok ve buradayken masamdan nadiren ayrılıyorum. Sadece alışmaya ve ülkenin en zengin adamlarından biri tarafından tekrar azarlanmayı önlemeye çalışıyorum.

Başımı salladım. "Evet, orada olacağım. Sekiz gibi buluşuyoruz, değil mi?"

Neyse ki henüz kimseyle paylaşmadığım odama giriyor ve masama yaslanıyor. "Sanırım Liam'la takılmak istiyorum."

Sandalyemde dönüyorum ve öne doğru eğilerek bacak bacak üstüne atıyorum. "Oh?"

"Bilmiyorum. Flört ediyorduk ve... grup sohbetimiz dışında mesajlaşıyorduk." Liam Patterson da bizimle aynı zamanda işe alındı ve objektif onu Güneyli çocuk cazibesıyla karışık Amerikan çocuğu görünümüyle çekici bulsam da, gerçekten benim tipim değil. *Şu anda aşık olduğum adam bir yana.* "Çok iyi arkadaş olduğunuzu biliyorum ve çok ezik görünme riskini göze alarak, o... benim hakkımda bir şey söyledi mi?" Liam ve ben tipik olarak

Belki de ofiste iç çamaşırına girmeye çalışmadığı tek kız ben olduğum için.

"Ummm belki?" Gerçekten bu işe bulaşmak istemediğimi söylüyorum. "Gerçekten hatırlamıyorum," diyorum ama hatırlıyorum ve o da hatırlıyor. *Ateşli ve çok becerilebilir* gibi bir şey. "Ama biriyle çıkmakla gerçekten ilgilendiğini sanmıyorum."

"Çıkmaktan bahseden kim?" Sarı bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırmadan önce kompakt aynasında kıvrıkcık saçlarıyla uğraşüyor. "Sadece biraz eğlenmek istiyorum. Her neyse, gelmene sevindim. Muhtemelen sana daha sonra mesaj atacağım çünkü ne giydiğim hakkında hiçbir fikrim yok," diyor kaybolmadan önce gülümseyerek.

O gittikten sonra Chris'le olan mesajlarımı açıyorum ve bir cevap yazıyorum.

Ben: Yani biz yeni işe alınanlardan birkaçı
Bu gece dışarı çıkıyorum. Belki sonra görüşebiliriz?

Satır aralarından muhtemelen biraz çakırkeyif olacağımı ve muhtemelen ağzımı onun sikine koyma konusunda her zamankinden daha hevesli olacağımı okuyabileceğini umuyordum.

Ne zaman dışarı çıkacağınızı merak ediyordum. Nereye gideceksiniz?

Ben: Sanırım birinin evinde başlayacağız ve sonra şehirde bir yere gideceğiz.

Terbiyeli ol.

Telefonuma bir kaşımı kaldırıyorum, parmaklarım kelimeleri yazmak için can atıyor ama buna nasıl tepki vereceğinden emin değilim. *Siktir et.*

Ben: Evet baba.

Alt dudağımı ısıriyorum, baloncukların kaybolmadan önce anında ortaya çıkışını izlerken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Bu bir dakika boyunca devam ediyor.

Ekranımda iki kelime belirmeden ve hava ciğerlerimden fışkırarak önce.

Chris: Ofisim.

Başka bir mesaj geldiğinde gerçekten yapmamamız gerektiğini protesto etmek üzereydim.

Chris: Şimdi.

Bu korkunç fikre rağmen, amım aynı fikirde değil gibi görünüyor ve bacaklarımın arasında atmaya başlayan kalp atışları beni ayağa kalkmaya ve ofisine doğru itiyor. Christine'in masasında olmamasına ve koridorda beni ofisine girerken görececek kimsenin olmamasına şükrediyorum. Onunla görüşmem duyulmamış bir şey değil ama genellikle teke tek . Kapıyı çalmaya fırsat bulamadan kapı açılıyor ve içeri girmeme izin vermek için kenarda duruyor. Kapıyı kapatıyor, önünde durup bir bacağını diğerinin üzerine atıyor ve kollarını göğsünde kavuşturup gözlerini yavaşça vücudumda gezdiriyor.

"Masama otur."

"Chris..." Eli kapının kolunu buluyor ve kilidi çevirdiğinde odanın içinde sessiz bir gürültü yankılanıyor. "Yapamayız... çok iyi gidiyorduk!" Fısıldıyorum ve o başını sallıyor.

"Tekrar söyle."

"Neyi

söyleyeyim?"

"Biliyor musun?"

Bana doğru bir adım attığında bir adım geri atıyorum ve üzerime atlamaya hazırlanıyormuş gibi yaklaşırken geri geri yürümeye devam ediyorum. "Hayır. Umursamaz davranıyorsun." Vücudum neredeyse onun için mırıldanıyor olmasına rağmen başımı sallıyorum. Ekim ayının son sıcak günlerinden birindeyim, etek giyiyorum ve elini eteğin altından uzatıp bana dokunması, beni öpmesi ya da... *beni becermesi* çok kolay olurdu.

"İnan bana, deniyorum," diyor ve son kısmı yüksek sesle söylediğimi fark ediyorum. Elleri kalçalarımın ve beni masasına yaslamış durumda. "Seni becermem gerek." Sesindeki yalvarışı duyabiliyorum ve itiraf etmeliyim ki benim için sürekli çaresiz kalması çok ateşli.

"Chris..." Beni masama dönecek şekilde döndürdüğünde nefesim kesiliyor. Ereksiyonunun sırtıma baskı yaptığını hissediyorum ve elleri vücudumu yukarı doğru sürükleyerek

göğüsler.

"Ofisim ses geçirmez, fısıldamayı kes." Saçlarımı bir tarafa iterek boynumu ortaya çıkarıyor ve dudaklarını yavaşça yukarı çekmeden önce omzumla birleştiği boşluğa bastırıyor. "İyi bir kız olup sana dokunmama izin verecek misin?" diye mırıldanıyor boynuma karşı ve dişlerini o boşluğa bastırıyor. Elleri aşağı iniyor ve sonra yavaşça eteğimi yukarı kaldırıyor. Etrafıma uzanıyor ve yavaşça kalçalarımı okşuyor, her geçen saniye amıma daha da yaklaşıyor. "Cevap ver bana, Marissa. Sen benim iyi kızım mısın?"

Şu anda nefes nefeseyim. Kalbim küt küt atıyor ve tüm vücudum yanıyormuş gibi hissediyorum. Elleri iç çamaşırımın kemerini buluyor ve işaret parmağını göbek deliğimin hemen altındaki derinin üzerinde gezdirerek benimle alay ediyor. Gıdıklanma hissiyle karnım dönüyor ve amım istemsizce sıkılıyor.

"Chris."

"Mmmm?" Elini bel kemerinin altından geçirip beni kavrayarak kendisine doğru itmeden hemen önce kıkırdıyor. "Söyle."

"Evet, ben iyi bir kızım." Seksimi ayırırken ve bir parmağını yarıktan geçirirken nefes alıyorum. "Evet," diye tekrarlıyorum ve çok yetenekli parmaklarının klitorisimi ovduğunu hissederken gözlerim kapanıyor. Onun ellerini çok seviyordum. Parmaklama konusunda hiçbir zaman büyük olmadım ama bunun nedeninin ne yaptığını tam olarak bilen Chris Holt tarafından hiç parmaklanmamış olmam olduğunu fark ettim.

"Evet, ne?" diye sorar.

Başımı çeviriyorum ve omzumun üzerinden ona arsızca sırtıyıyorum. "Sana baba demenin seni bu kadar çıldırtacağını bilseydim daha önce söyleyebilirdim."

"Siktir," diyor beni daha sert ovmaya başlarken. "Tekrar söyle."

Elini bacaklarımın arasından çekip masasının üzerine çıktım, bacaklarımı açtım ve ıslak amımı ona göstermek için iç çamaşırımı yana çektim. "Becer beni baba."

Bir saniye içinde kemerini çözüyor ve pantolonunun fermuarını açıyor, aletini çıkarıyor ve elini kökten uca doğru sürüklerken çıplak ıslak amıma bakıyor. "Bunu burada yapmamalıyız," diyor gözleri hâlâ bacaklarımın arasında bakarken.

"Hayır, yapmamalıyız. Herkes bizi yakalayabilir," diye fısıldıyorum. Gözleri benimkilerle buluşmadan önce sertçe yutkunuyor ve gözlerindeki gülümsemeyi görebiliyorum. "Ama senin için yanıyorum baba." Alt dudağımı ısıırıyorum ve bakışlarımı onun indiriyorum. "Daha iyi hissettir."

"Tanrım. Sen ne istersen." Bana yaklaşırken inliyor. Aletini yarığımdan bir kez geçirirken gözleriyle buluşmak için çenemi yukarı kaldırıyor.

"Şimdi seni tatmak için zamanım yok, ama sonra tadabileceğimi söyle." Yavaşça içime itiyor, sık itişlerle ama sonuna kadar girmiyor. "Bana daha sonra babanın güzel amını tatmasına izin vereceğini söyle."

Edepsiz sözleri karşısında gözlerim açılıyor ve yanaklarımın ısındığını hissediyorum. "Evet," diye fısıldıyorum, dudaklarını dudaklarıma öyle lezzetli bir öpücükle bastırıyor ki, ayak parmaklarımdan ucuna kadar hissediyorum.

"Beni tamamen içine sok," diye fısıldıyor dudaklarıma karşı ve ben de hâlâ açıklığımda gezinen sikine uzanıp onu yavaşça yönlendiriyorum. Başının etrafında kenetleniyorum, amımın onun etrafında titreşmesine izin veriyorum ve o düşük bir inilti çıkarıyor.

"Babamı kızdırma," diyor ve aletini tamamen içime sokmadan ve beni terk eden iniltiyi yutmadan hemen önce onun bariz eziyet hissine kıkırdıyorum. Bir elimi arkamdaki masasına atıyorum ve vücutlarımız çılgınca birbirine çarparken onun itişlerini karşılamama yardımcı olması için bir elimi boynunun arkasına koyuyorum. "Bunun olduğuna inanamıyorum," diye mırıldanıyorum gözlerim fal taşı gibi açılırken. Bir an için itmeyi bırakıyor ve sanki gördüğü en değerli şey benmişim gibi bana bakıyor.

"Ben de yapamam," diyor.

Baba fantezimiz için bir şekilde karakterde kalıyordum ve ayrıca iş günü boyunca masasında beni becerdiği gerçeğine atıfta bulunuyordum, ama bana bakma şekliyle, tamamen başka bir şey kastettiğini düşünüyorum. Dudaklarını tekrar dudaklarıma indirip yavaşça içime girip çıkmaya başlamadan önce kalbimin göğsümde çarpmasına neden olan bir gülümseme veriyor. Çılgınca değil, sanki dünyadaki tüm zamana sahip olduğumuza inanıyormuş gibi.

"Marissa." Yüzünü boynuma gömdü. "Ben... siktir..." diye başladı, "Boşalmanı istiyorum." Daha sert itiyor ve beni ona karşı kıvrandıran o derin noktaya çarpıyor.

"Chris." Başımın geriye düşmesine izin veriyorum ve dudakları boynumun eğimini izliyor.

"O kadar mükemmelsin ki. Sikimi sık, tatlım," diyor ve dudaklarımdan çıkan nefesi durduramıyorum. Bana genellikle bebeğim der ve bu yeni ismi duymak kalbimin göğsümde güm güm atmasına neden oluyor. Sanki ilişkimizde bir şekilde farklı bir şeyin kilidini açmıştık. "Evet, tıpkı

Bu. Tıpkı bunu sikmek gibi." Ritmi artıyor ve beni daha hızlı sikmeye başlıyor. "İçeri gelebilir miyim?"

"Tanrım." İnliyorum, vücudum günün geri tanga giyerek çalışmak zorundayken patronumun içime girmesine izin vermemem gerektiğini fark edemeyecek kadar ileri gitmiş durumda. "Evet, evet, evet, lütfen. İçime gel. Her zaman içime gir." Başımı kaldırıyorum ve buz mavisi gözleriyle buluşuyorum. Bakışları sert ve yoğun ve birden kendimi çok savunmasız hissediyorum. Bu adamın kalbime girmesine izin verdiğim için duvarlarımın daha da alçaldığını hissediyorum. Gözlerimi kırıştırıyorum, gözlerinin, ağzının ve aletin kalbimi kandırıp her şeye hazır olduğumu düşünmesini istemiyorum.

"Bana bak." Başımı sallıyorum, gözlerimi kapalı tutuyorum ama o çenemi nazıkçe çeviriyor. "Lütfen." İsteksizce açıyorum ve bana endişeyle bakıyor. Hâlâ içimde sertleşiyor ve söyleyeceği her neyse o şekilde kalıp kalamayacağını merak ediyorum. "Bu işte beraberiz, sen ve ben." Sesi o kadar içten ki ağlamamak için kendimi zor tutuyorum. "Duygularını benden saklama."

"Sen ve başkası varken nasıl sen ve ben olabiliriz?" Kelimeler ikinci bir düşünce olmadan dudaklarımdan çıkıyor ve keşke o hala içimdeyken bunu söylemeseydim diyorum.

"Burada sadece sen ve ben varız." Elim tutuyor ve kalbinin üzerindeki boşluğa bastırıyor.

"Chris," diyorum, gözyaşlarımı akıtmak için elimden geleni yapıyorum ama bir tanesi yanağımdan aşağı süzülürken başarısız oluyorum.

"Lütfen ağlama." Başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor ve ben de daha fazlasının dökülmesini engellemek için göz kırpiyorum. Burnunu benimkine sürüyor ve tekrar sokmaya başlıyor. "Sana ve buna daha sonra çok ihtiyacım olacak ama şimdi gelmene ihtiyacım var. Bize sadece yirmi dakika kazandırdım," diyor dudaklarını benimkilere bastırmadan önce. Parmaklarını aramıza sokup klitorisime sürtmeye başlıyor ve orgazmımın hızla artması için birkaç vuruştan fazlası gerekmiyor.

"Kahretsin, yaklaştın mı?" Ayaklarımdaki dört inçlik topuklara rağmen ayak parmaklarım kıvrılmaya başladığında mırıldanıyorum.

"Bana baba dediğinden beri çok yakındım." Kıkırdıyor ve o sapkınlığın kilidini açtığımızı hatırlatması beni uçurumun kenarına gönderiyor.

"Aman Tanrım, evet lanet olsun, geliyorum," diye inliyorum onun etrafında kenetlenirken.

"Oh, burada. Çok güzel. Çok güzel." Aletinin içimde genişlediğini hissettiğimde homurdanıyor. "Sikeyim, sikeyim, sikime boşalmanı hissetmeye bayılıyorum." Orgazmı azalırken itişlerini yavaşlatıyor. "Yaklaşan tek şey dilimin üzerine geldiğini hissetmek." Yanıt olarak tekrar sıkıyorum ve yavaşça çekilirken alçak bir kıkırdama duyuyorum. "Bekle," diyor bana, külotunun içine girerken ve kravatını çözüp kaydırmadan önce pantolonunu hızla yukarı çekerken. Parmaklarıyla amımı aralıyor ve sanki tatmak istiyormuş gibi dudaklarını yalıyor.

"Hayır," diyorum ona, ellerimi omuzlarına bastırarak.

"Sadece bir tadımlık."

"İyi şaka," diyorum ona, ağzını oraya koyduğu anda ben tekrar boşalana kadar durmayacağını ve o kadar vaktimiz olmadığını biliyorum.

Huffs. "Peki." Kravatını yavaşça yarığımın doğru , orgazmının mümkün olduğunca çoğunu silmeye çalışıyor.

"Aman Tanrım, Chris, kravatın." Muhteşemdi, gümüş benekli kraliyet mavisi ipekti ve onu birkaç kez takarken gördüğüm için en sevdiklerinden biri olduğunu varsayıyorum.

"Yedeğim var." Kravatıyla beni temizlemeye devam ediyor. "Kuru temizleme yaptırdıktan sonra, her taktığımda senin amını düşüneceğim."

İç çamaşırımı tekrar yerine yerleştirmeden hemen önce başımı yana eğiyorum. "Hiç amımı düşünmediğin oluyor mu?"

"Nadiren." Masamdan kalkmama ve kıyafetlerimi düzeltmeme yardım ediyor. "Bu çok sıcaktı," diyorum ona, yüzümü yelpazeleyip ısınmış bedenimi serinletmeye çalışırken.

Tenime. Burnuma ve ardından dudaklarıma bir öpücük kondurmadan önce yüzümü kavırıyor.

"Evet, öyleydi. Bu gece dışarı çıktıktan sonra görüşür müyüz? Seni ne zaman alacağımı haber verir misin?"

Chapter TWELVE

CHRIS

Marissa'yı almadan önce zaman öldürmek için Beck'le bir bara gitmişim ve hazır olmadığını iddia etmesine rağmen, gece ilerledikçe mesajları yavaş yavaş daha müstehcen hale geldi. Bilardo oyunumuzda sıramı savmak için istakamı diziyordum ki arka cebimde bir titreşim daha hissettim. Ne yazdığını gördüğümde atışımı berbat ettiğim umurumda bile değil.

Sikini istiyorum.

Ben: Öyle mi?

Marissa: Evet! Sen var a
gerçekten muhteşem bir
penis, bilirsin.

Bana öyle söylendi.

Kim tarafından?!?

Ben: Senin tarafından.

Uh huh. Umarım muhteşem aletini
gören tek kişi ben olurum, Christopher
Ethan.

Bunun için bana göbek adı takma. Öyle olduğunu biliyorsun. Gelip seni almam için hazır mısın?

"Bütün gece telefonuna bakıp aptal gibi sııttın. Kiminle konuşuyorsun?" Beck atışını yapmak üzere olduğu yerden bana bakarken soruyor. Atışını yapıyor, iki çizgili topu köşedeki cebe gönderiyor ve beni yenerse bunun sonunu asla duyamayacağımı bilerek inliyorum.

"Ciddi kimse yok." Bu iş ne kadar az kişiyi dahil edersem o kadar iyi ve eğer ona hala Owen'ın düğünündeki kadınla konuştuğumu söylersem daha fazla ayrıntı öğrenmek isteyecek ve muhtemelen onunla tanışacak ve Beck'in sadece işten biriyle yattığını değil, aynı zamanda onun için karımı terk etme sürecinde olduğumu bilmesine hazır değilim. Ona New York'ta geçirdiğimiz hafta sonunun detaylarını vermedim ve o da fazla araştırmadı. Muhtemelen onu sistemimden çıkardığımı ve unuttuğumu varsayıyor.

"Bu gülümseme kesinlikle ciddi görünüyor. Rastgele bir kız seni böyle aydınlatamaz."

"Hayır, tek gecelik ilişkilerden hoşlanmayan umutsuz bir romantik olduğunuz için rastgele kızlar *sizi* aydınlatmıyor."

"Onlara karşı bir tiksintim olması gerekmiyor." Gözlüklerini yukarı itiyor. "Sadece... çoğu zaman dağınık ya da hayal kırıklığı yarattıklarını düşünüyorum ve bağ kurduğum biriyle yatmayı tercih ederim." Bir sonraki kadehini ıskalıyor ve birasını dudaklarına götürmeden önce nefesinin altında küfrediyor. Köşede, oynamaya başladığımızdan beri birden fazla kez bize bakarken yakaladığım bir grup kadın var ve içlerinden biri bakışlarımla karşılaştığında bakışlarımı Beck'e çeviriyorum. Ben kesinlikle piyasada değilim ama belki Beck ilgilenebilir.

Göz teması ihtiyacı olan tüm güveni sağlamış olmalı çünkü bir dakika içinde iki tanesi masamızın yanında duruyordu. Bir sarışın ve bir esmer, mavi gözlü ve yeşil gözlü ve ikisi de Marissa Collins değil. "Dostça bir oyun oynamak ister misiniz?" diye soruyor içlerinden biri ve sonra ikisi de Daha önce anlaştığımız gibi duvardan çekerek.

Beck gözlüklerinin üzerinden önce bana sonra da onlara bakıyor ve kibarca gülümsüyor. "Merhaba hanımlar, aslında bu geceyi tamamlamak üzereyiz." Beni işaret ediyor. "O da evli." Nadiren bu kozu oynar, o yüzden ilgilenmediğimi biliyor olmalı.

Tam zamanında, telefonum titriyor ve ilgilenmeme nedenim gelen bir aramayla ekranımda yanıp sönüyor ve yüzümden geçen gülümsemeyi bile engelleyemiyorum.

"Bir saniye," diyorum ve Beck onu hâlâ etrafta dolaşan kadınlarla yalnız bıraktığım için bana ters ters bakıyor. İçlerinden birinin ilişki durumunu sorduğunu duyuyorum ve Beck'in dürüst olamama beceriksizliği karşısında başımı sallıyorum çünkü onlara kesinlikle ikimizin de evli olduğunu söylemeliydi.

"Merhaba güzelim."

"Merhaba," diyor ve ne kadar içtiğini anlayabiliyorum ama ne kadar içtiğinden emin değilim.

"Ne kadar içtin?" "Çok değil!"

"Fazla olmayan ne?"

"Hmmm."

"Sana terbiyeli söylemedim mi?"

"Öyleyim! Sadece birkaç tek attım."

"Atış mı?"

"Lex ve Owen'ın düğününde yaptığımız çekimleri hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum." Bir duvara yaslanıyorum. Beck'in burnunu sokmak için arkamdan yaklaşmadığından emin olmak için omzumun üzerinden bakıyorum ve onun telefonuyla konuştuğunu, kadınların da masalarına çekildiğini görüyorum. "O gecenin tekrarlanmasını beklemeli miyim?"

"Evet," diye mırıldanıyor. "Artı, sakin ağzımda." Sikim zonkluyor. "Ve eğer nazik olursan belki başka bir yerde." *Hay sikeyim.* Aklım şimdiden Beck'i uçarmanın ve onu yatağa atmanın en hızlı yolunu bulmaya başladı.

"Ben her zaman iyiyimdir. Özellikle de sana karşı," diyorum ona. "Elise bana el sallıyor, gitmeliyim."

Saatime bakıyorum, zamanın gece yarısına yaklaştığını fark ediyorum. Geç olması şart değil ama onunla mümkün olduğunca çok vakit geçirmek istiyorum. "Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

"Bir saat içinde gel."

"Tamamdır, güzelim." Telefonu kapatıyorum ve telefonuna bakan Wes'in yanına gidiyorum.

Bana bakıyor ve dudaklarında bir gülümseme belirliyor. "Ne zamandan beri benim önümde bir kadının telefonuna cevap veremiyorsun? Açıkçası geçmişte senin hakkında bilmek istediğimden duydum."

Ellerimi ovuşturuyorum. "Tamam, sana bir şey söylersem, bir sürü soru sormaz mısın?"

Gözlerini bana dikti. "Bu yasal mı?"

"Ne? Evet, tabii ki öyle. Kadın Beck'ten bahsediyorum." "Tamam, çek."

"Boşanma evraklarını hazırlattım. Pazartesi günü Holly'ye tebliğ edeceğim." Tüm hava ciğerlerimi aceleyle terk ediyor çünkü Beck söylediğim ilk kişi. Henüz Marissa'ya, anneme ya da kız kardeşlerime bile söylemedim. heyecanlanacağını biliyorum ama bunun sadece ilk adım olduğunu biliyorum. Marissa'ya bu hafta sonu söylemeyi planlıyordum ve en azından Holly'ye servis yapılana kadar aileme söylemek istemedim.

"Son iki saattir seninleyim ve bunu bana şimdi mi söylüyorsun? Neden kutlama yapmıyoruz?" Kadehini benimkine tokuşturuyor. "Senin adına çok mutluyum."

"Çünkü bu sadece ilk adım. İkimiz de bunun kolay olmayacağını biliyoruz. Muhtemelen benden yüzlerce ekleme yapmamı isteyecek." Alnımı ovuşturuyorum. "Şimdiden umduğumdan çok daha fazlasını elde etti ama ben çıkmak istiyorum. Zamanı geldi."

"Bunların hepsi yeni kadın yüzünden mi?" Telefonuma bakarak başını sallıyor. "Bu arada saçmalık olduğunu bildiğim 'ciddi olmayan kadın'."

"Evet ve hayır," diyorum Marissa'nın ilk buluşmamızda söylediği, evliliğimden *sadece* onunla bir şans elde etmek için değil, benim için çıkmak istediğine dair sözlerini düşünürken. "Ondan çok hoşlanıyorum." Elimi cebime sokuyorum ve parmağımı saç tokasının üzerinde gezdiriyorum. Bu bana onu yanımda taşıdığımı bile bilmediğini hatırlatıyor. "Evli olduğum gerçeğini pek sevmiyor, belli ki."

"Ona bunun üzerinde çalıştığını söyledin mi?" "Henüz söylemedim. Söylediğim ilk kişi sensin."

Elini kalbinin üzerine koydu. "Onur duydum."

"Kapa çeneni, sık kafalı." Hayatıma getirmeye hazırlandığım kaosu düşünerek burnumun kenarını sıkarken kıkırdıyorum. "Holly kendini kaybedecek."

"Muhtemelen." Köşedeki bir koltuğa çöküyor. "Ama ne yapacak, seni evli kalmaya mı zorlayacak?"

Yandaki sandalyeye oturdum ve biramdan bir yudum aldım. "Eminim daha fazla para kazanmak için sadakatsizlik yaptığım her zamanı gündeme getirirsin."

"Belki de onunla sakince konuşur ve onun da mutlu olmadığını bildiğinizi ve ikiniz için de doğru olanı yapmaya çalıştığınızı açıklarsanız. Onun nasıl biri olduğunu biliyoruz ama belki de onun için daha uygun başka biri vardır."

"Şeytanın kendisi gibi mi demek istiyorsun?" Ellerimi yüzüme götürdüm. "Savaşa gitmek üzereymişim gibi hissediyorum." Ona ters ters baktım. "Neden onunla evlenmeme izin verdin?"

Beck kıkırdar ve başını sallar. "Hayır, bunu benim üzerime yıkamazsın. Seni bundan vazgeçirmeye birden fazla kez çalıştığımı inanıyorum. O önce bile..." Sözünü kesiyor, çünkü Holly'nin biz evlendikten sonra dönüştüğü kişiyi tanımlamanın gerçekten tek bir yolu yoktu. "Yine de onun senin için doğru kişi olduğunu düşünmüyordum."

Wes nadiren gece yarısından sonra dışarıda olmayı seviyor, bu yüzden Marissa'yı alma zamanım gelmeden gitmeye hazır. Nerede olduklarını biliyorum, bu yüzden erken gidip onu beklemeye karar verdim. Arabada beklemeyi planlamıştım, ama merakım beni yeniyor ve ofiste ilgilenebilecek herhangi bir erkek olup olmadığını merak ediyorum. Bir şey yapacağından endişelenmiyorum, ama bu *sıradan gezintilerin* bazıları ofis içi ilişkilerin üreme alanı haline geliyor ve ofiste kız arkadaşımınla atış yapmaya çalışan biri olup olmadığını merak ediyorum. Nispeten yakın bir yerde park yeri bulup kulübe giriyorum, kapıdaki adama yüz dolarlık banknotu vermeden önce sokağın aşağısındaki kuyruğa bakmıyorum bile. Bunu yapmaktan nefret ediyorum ama Marissa'yı görmeme engel olacak herhangi bir şey fikrinden daha da nefret ediyorum.

Kulübe giriyorum; gürültülü, sıcak ve hepsinin olmasa da çoğunun yirmili yaşlarının başında olduğunu hatırlatan yapışkan bir şeye bastım bile. Müzik EDM ve her yerde dans eden kümelenmiş insan grupları var. *Onu bulmamın hiçbir yolu yok.*

Parti ortamından o kadar da uzak değilim ama bu bile benim için biraz fazla. En az üç yıldır en azından oturmak için bir seçeneğin olmadığı hiçbir bara veya kulübe gitmedim. Bugünlerde çoğu kulübün sahip olduğu rezerve masalar için bir alan bile görmüyorum. DJ bir şeyler söyleyip herkes alkışlarken kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum.

Bir grup kız yanımdan geçerken tökezliyor ve biri durup diğerinin arkasına neden oluyor. Sarhoş olduğu her halinden belli olan ilk kız gözlerini kırıştırdı.

ve bana doğru birkaç adım atıyor. " misin?" Etrafıma bakıyorum.

"Bildiğim kadarıyla değil mi?"

"Çok seksisin. Model olmalısın," diyor gözlerini üzerimde gezdirirken.

"B!!" Neredeyse ona takılıp düşecek olan ikinci kız onun koluna vurur.
"Onu rahat bırak."

B ya da bir numaralı sarhoş kız, başını yana eğiyor. "Kız arkadaşın var mı?"

"" Ona başımı sallıyorum, bir şekilde ortaya çıkmasını dileyerek.

"Ve onsuz çıkmama izin mi verdi? Bu haldeyken?" Bana göz kırptıyor ve ben yirmili yaşlarımda başında kızların bu kadar cesur olduklarını hatırlamıyorum. "O burada mı?"

Tam cevap vermek üzereyken gözlerim ondan uzaklaşıyor ve Marissa'nın kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde tam olarak çözemediğim bir ifadeyle bana baktığını görüyorum. Siyah straplez bir tulum giymişti ve saçları dağınık bir şekilde başının tepesinde at kuyruğu şeklinde toplanmıştı, sanki daha önce aşağıdaydı ama ateşlenmişti. Çok seksi görünüyordu ve belki de benim başka bir kadını eğlendiriyor olmamı biraz kıskanıyordu. *Umarım o daha iyi biliyordur.*

Kımıldamayan ama şimdi arkadaşıyla konuşan kadına bakıyorum. Gözlerimi tekrar Marissa'ya çevirip kaşlarımı kaldırıyorum ve umarım bu kulüpte benim için çalışan yarım düzine insana rağmen buraya gelip iddiasını ortaya koymayı bir cesaret olarak görüyordur. Müzik daha seksi bir şeye kayıyor ve bana doğru gelirken yüksek bir masaya koymadan önce içkisinden uzun bir yudum almasını izliyorum.

Tüm bu süre boyunca gözleri benden ayrılmıyor ve bir kol mesafesine geldiği anda elimi ona uzatıyorum. Başını omzunun üzerinden çevirip arkasında kimin olduğuna dair kısa bir tarama yapmadan önce elime kısa bir süre bakıyor. Başını yavaşça sallıyor ama elimi bıraktığımda onunki benimkine değişiyor ve serçe parmağının benimkiyle birleştiğini hissediyorum. Önümdeki iki kız da beni takip etmeden önce dönüp ona bakıyorum. "Merhaba," diyor.

"Merhaba." Ona müstehcen bir şekilde yukarıdan aşağıya bakıyorum, bunu nasıl oynamayı planladığından emin değilim ve nasıl isterse öyle oynamak istiyorum.

"Burada onlarla mısınız?" diye soruyor ve iki kız ona bakıyor.

"Hayır," diyorum, gözlerim ondan hiç ayrılmadan.

"Bir kız arkadaşı olduğunu söyledi," diyor iki numaralı sarhoş kız.

"Şimdi mi?" Gözlerini bana dikti. "O zaman seni rahatsız etmeyeceğim."

"Kesinlikle değilsin." Başımı yavaşça sallarken ona söylüyorum.

"Marissa," diyor kendini tanıtır gibi.

"Chris."

Sarhoş kızlardan biri, *kim olduğunu bilmiyorum ya da umursamıyorum*, "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" diye soruyor.

"Hayır," diyoruz hep bir ağızdan, ikimizin de dudaklarında sırıtışlar beliriyor.

"Seninle eve gelebilir miyim?" diye soruyor, bir yandan da sikime baktığını belli ediyor.

"Ben zaten arabada bekliyorum."

İçlerinden birinin "Sanırım bu onun kız arkadaşı," dediğini duyuyorum ve sonra çevremde bir hareketlilik hissediyorum ve küçük gösterimizin tadını çıkarırken, onu eve götürmeye fazlasıyla hazırım.

"Hazır mısın?"

Başıyla onayladıktan sonra kapıya doğru ilerliyor ve ben de bir santimden fazla arkasından takip ediyorum. "Ofisten biri hâlâ içeride mi?" Dışarı çıkarken arkamızdan başımı sallıyorum ve ona arabama kadar eşlik ediyorum.

"Birkaçı ama çoğunluğu eve gitti. Yine de oldukça sarhoşlar."

"Onlara gideceğini söyledin mi?" İrlanda çıkışlarının popüler olduğunu biliyorum, ama insanların içki içerken birbirlerini kollayacakları bir ortam yarattığımızı düşünmek istiyorum.

Başımı salladım. "Seni görür görmez grup sohbetine bir mesaj gönderdim. Gelmeni beklemiyordum."

"Sadece ofiste endişelenmem gereken biri olup olmadığını merak ediyordum."

Köşeyi döndüğümüzde kafasını şaşkınlıkla bana doğru çeviriyor. "Yani... başka bir adam mı?"

"İlgileneceğinizi düşünmemiştim ama... bu, bir erkeğin birlikte çalıştığı kadınlarla atışını yaptığı zamandır."

Arabama vardığımızda kapıya uzanıyorum ama o kapıya yaslanıp açmamı engelliyor ve beni deri ceketimin altına giydiğim tişörtümden hafifçe çekiyor. "Bir erkek arkadaşım olduğunu söyleyebilirim."

Bunu beklemiyordum. "Oh?"

"Öyle değil mi? Bir kız arkadaşın olduğunu söylemiştin."

Ona bir adım daha yaklaşıyorum, ön kollarımı arabamın üstüne koyuyorum ve kendimi ona doğru bastırıyorum. "Sanırım bana ilk defa

Bu."

Omuz silkiyor. "Sadece kimsenin bana asılmasını istemedim. Bir erkeğim olmasa bile erkeklerin tekliflerini savuşturmak istemediğimde hep bunu söylerim." Dudaklarını yalıyor. "Lex ve Owen'ın düğününde sağdıçlardan birine bir erkek arkadaşım olduğunu söyledim."

Owen'ın arkadaşlarından birinin ona asılmaya çalışmasına sinirleniyorum ama aynı şeyi bana söylemediği için de göğsümü gururla kabartmak istiyorum. "Ona ne oldu?" diye soruyorum. "Gizemli erkek arkadaş."

"Sen bana yaklaştığında ondan ayrıldım." "Şu anda gerçekten egomu okşuyorsun."

"Başka bir şeyi okşamayı tercih ederim." Öne doğru eğilip dudaklarıma bir öpücük kondurmadan hemen önce söylüyor.

Chapter THIRTEEN

CHRIS

Asansörden iner inmez Marissa üzerime atlıyor, elleri kot pantolonumda, dudakları boynumda seksi vücudunu bana sürüyor. Ellerini pantolonumdan çıkarıp yavaşça gömleğimin üzerinde kaydırıyor, tırnaklarını tenimde gezdiriyor ve bu da sikime bir kıvılcım gönderiyor.

"Çok ateşlisin," diye mırıldanıyor tenime karşı, sonra boynumda bir iz yalıyor. Benden o kadar kısa değil ki boynuma ulaşmakta zorlanıyor ama yine de onu kollarıma alıyorum, böylece kanepeme doğru yürürken ayrılmak zorunda kalmıyoruz. "Sana bir teklifim var."

Onu kucağıma alıp kanepeye uzanıyorum, aklımdan geçen seksi düşünceyle aletim çoktan sertleşmiş oluyor. "Bu doğru mu?" Arkasına uzanıp tulumunun fermuarını ona soruyorum. Ceketini çoktan atmıştı ama üzerinde hâlâ gereğinden fazla kıyafet vardı. Danteller nefis göğüslerini örtüyor ve dilimi göğüslerinin arasında gezdirmek için eğiliyorum. "Söyle bana."

"İstekli olacağım-" Sütyeninden göğüs ucunu ısırdığımda nefesi kesiliyor ve ona bakmam için yüzümü tutuyor. Gözleri hala biraz puslu ve sözlerinin ne kadar iğrenç olacağını merak ediyorum. "Beni götten sikmene izin vermek için," parmağını burnuma koyuyor, "eğer..." diye devam ediyor ve ben ona bir kaşımı kaldırıyorum, "önce sana bir şey yapmama izin verirsen." Kirpiklerini kırıştırıyor ve ellerini çenesinin altına koyarak bana en masum ifadeyi veriyor.

Ona homurdanıyorum, çünkü ne kadar sevimli ve seksi olursa olsun, dünyada hiçbir şey onun istediğini düşündüğüm şeyi kabul etmemi sağlayamaz. "Beni tavlamana kesinlikle izin vermeyeceğim." Kıkırdıyorum.

Gözlerini deviriyor. "Kim pegging hakkında bir şey söyledi? Ya oraya bir vibratör koyarsam..." Küçük bir şeyi işaret etmek için ellerini yüzünün önünde birleştiriyor. "Sadece birazcık."

"Hayır." Başımı sallıyorum.

"Hadi ama. Kıçıma bir şey sokmak istiyorsun! Ben de oraya hiç bir şey sokmadım."

Onun daracık küçük kıçına girecek ilk alet olma düşüncesi sikimi zonklatıyor. "Bu farklı."

"Nasıl yani?" Cevap vermiyorum çünkü biraz sarhoş ve sarhoş mantığıyla herhangi bir argümanı çürütebileceğinden oldukça eminim. "Lütfen?" Başını yana eğiyor. "Baba?"

Gözlerim onunkilere kayıyor, kocaman ve kırışmadan çünkü *Tanrım*. Bu iki kelimenin birlikte kullanıldığında bana istediği her şeyi yaptırabileceğini bilmesine hazırlıklı değildim. Kalbimin aniden çarptığını hissediyorum ve bunu aletimde hissedebiliyorum ve dilimin ucunda oturan anlaşılmayı hissedebiliyorum. "Bunu yaparken sana sakso çekeceğim."

Dilimi dişlerimin üzerine sürüp burnumdan nefes alıyorum çünkü ne diyeceğimi gerçekten bilmiyorum. Aletimin ona sürtünmeye devam etmesi için çığlık atmasına rağmen onu kucağımdan indiriyorum ve koltuktan kalkıyorum. "Bir içkiye ihtiyacım var."

"Oh evet, benim seviyeme gel." Ona ters ters bakıyorum ve o da beni mutfığa kadar takip ederken bana seksi bir gülümseme atıyor. Arkamı döndüğümde tüm tulumunu çıkarıp attığını, üzerinde sadece bir sütyen ve zar zor var olan iç çamaşırıyla yanımdaki tezgâha atladığını görüyorum. "Nazik olacağım." Bana hınzırca bir sırıtış fırlatıyor. "Hoşuna gitmeyeceğinden mi endişeleniyorsun? Yoksa hoşuna gidecek mi?" Parmak uçlarının kolumda dans etmesine izin veriyor. Onları yanaklarıma bastırıyor, sanki gülümsememi sağlamaya çalışıyormuş gibi birkaç kez vuruyor.

Kendime bir duble viski koyuyorum ve sağlıklı bir yudum alıyorum. "Orada bir şeyler yapmakla hiç ilgilenmedim."

"Ve yine de, şimdi bunu düşünüyor musun?"

"Çünkü *sana* ne istersen vermekle ilgileniyorum," diyorum ve yüzünü aydınlatan gülümseme kabul etmesi için yeterli ama bazı sorularım var. "Yani, sadece bir vibratör mü?" Ben itiraz edemedim içkiyi elimden kaptı çünkü tercih ettiğim içkiye iğrenç dediğini hatırlıyorum. Yüzünü buruşturuyor

Ağzında dururken yanaklarını okşuyor, sonra aşağı kaymasına izin veriyorum. Yaptığı surat ifadesine kıkırdıyorum ve yanmayı hafifleteceğini umarak bir elimle yanaklarını ovuyorum. "Başka bir şey ister misin?" Dili bardaktan bir damla yalamak için dışarı fırlıyor, başını sallarken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

"Sadece bir vibratör." Ağzını büküyor. "Seni düşünürken kendimi becerdiğim küçük vibratörlerden biri."

Küçük, güzel amcığın bir oyuncak soktuğunu düşününce sikim kotumun içinde kalınlaşıyor ve ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Peki."

Gözleri büyüyor ve dudakları aralanıyor. "Gerçekten mi?"

Bir nefes veriyorum ve bir elimi onun iki yanına koyarak dudaklarımı nazikçe dudaklarına değdiriyorum. "Senin için ne kadar deli olduğumu biliyor musun?"

"Buraya bir şey sokmama izin verdiğin için mi?" diye soruyor uzanıp yanaklarımdan birini sıkmadan önce kıcıma dokunurken.

"Evet, ama kabul etmesem bile senin hakkında ne hissettiğimi biliyor musun?" İşaret parmağımı yanağında gezdirdikten sonra parmak eklemlerimi yanağının üzerinde gezdiriyorum. "Her şeyin çok hızlı geliştiğini ve durumumuzun ideal olmaktan çok uzak olduğunu biliyorum ama daha önce hiç kimse için böyle hissetmemiştim." Yüzünü kavıyorum ve başparmaklarımı yanaklarının elmaları boyunca ovuyorum. "Sana karşı farklı hissettiğimi aylardır biliyordum."

Gözleri hafifçe parlıyor ve benim sözlerim mi yoksa alkol mü ya da her ikisinin birleşimi mi onu duygulandırıyor bilmiyorum. "Ben de senin için deli oluyorum. Owen ve Lex'in düğünündeki o etkileşimi haftalarca... aylarca *takıntı* haline getirdim. Neyi yanlış yaptığımı anlayamadım." Ellerine bakıyor, sanki bunu itiraf etmekten utanıyormuş gibi yüzünü avuçlarımdan çekip alıyor.

Bana bakması için çenesini kaldırıyorum ve bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Hâlâ o etkileşime kafayı takmış durumdayım." Ona gülümsüyorum ve o da bana utangaç bir bakış atıyor. "Ve o zamandan beri her etkileşim." Kendime içki daha dolduruyorum ve bunu kabul ettiğime inanmadığım için bir yenilgi iç çekişi yapmadan önce içiyorum. "Sikimi bir porno yıldızı gibi yalasan iyi edersin, Marissa Lee, ciddiym." Burnuna dokunmadan önce onu işaret ediyorum.

Bana masum bir sırıtış atmadan önce yüzünü buruşturuyor. "Oh!" Kirpiklerini tekrar bana fırlatıyor. "Evet, baba." Tezgâhtan atlayıp mutfaktan dışarı çıkıyor. "Tamam, hadi!" Yarı çıplak ve yatak odama doğru yürüyor, bu yüzden muhtemelen onu her yerde takip edeceğim, ama *şu anda* konuştuğumuz şeyi yapmaya potansiyel olarak hazır olduğunu yeni fark ettim?

"Bekle..." İçkimin kalanını yudumluyorum ve merdivenlere doğru onu takip ediyorum. "Burada bir tane var mı?"

Merdivenleri yarılarmıştı ki arkasını dönüp bana başıyla selam verdi. "Aslında birkaç tane."

"Bunu sen mi planladın?" Onunla aşağıdaki basamakta buluşurken gözlerimi kısıyorum ve belini kavrayarak onu kendime doğru çekiyorum. "Pes edeceğimi biliyor muydun?"

"Hayır," diye kıkırdıyor sütyeninin üzerinden meme ucunu tekrar ısırırken, "ama... kabul edersen diye hazırlıklı olmak istedim! Eğer kabul edersen, demir sıcakken dövmek zorunda kalacağımı biliyordum!" Eğilip dudaklarımı iki kez gagalamadan önce yumruğunu açık avucuna vuruyor. "Kabul etmesen bile onları benim üzerimde kullanabilirsin."

"İnan bana, bunu senin üzerinde kullanacağım," diyorum ona, merdivenlerin geri kalanından yatak odama çıkarken. Odaya fazla girmeden bileğinden tutup kendime doğru çekiyorum. "Bir şey yapmadan önce ağzımı buraya koymam gerekiyor." Onu kavriyorum ve iç çamaşırını yavaşça yana kaydırıyorum, böylece iki parmağımı yarığından geçirebiliyorum. Sırılsıklam olmuş ve parmaklarımı ıslak ipeğin üzerinde gezdirdiğimde aletim acıyla zonkluyor. "Siktir, ıslanmışsın." Parmaklarını ondan koparıyorum ve sütyeninin düğmelerini açarak onu tamamen çıplak bırakıyorum. Gözlerim sanki ona ilk kez bakıyormuşum gibi onu yutuyor. "Çok güzelsin."

Bana bir adım daha yaklaşıyor ve kot pantolonumun düğmelerini açarak bacaklarıma doğru itiyor, sonra da sanki saldırgan bir şeymiş gibi gömleğimi çekiştiriyor. Gömleğimi çıkarıp ayakkabılarımı ayağıma geçiriyorum, bu sırada elleri külotumun içine girmiş oluyor. "Seni gırtlığına kadar sokarken yüzüne oturmak istiyorum," diyor ve elini sikimin etrafına sarıp kökten uca ovuşturuyor.

"Şimdi mi? O küçük güzel ağzına her şeyimi alacak mısın?" Başını sallıyor. "Ben dilimi klitorisine sürterken odaklanabilecek misin?" Onu yatağa doğru yönlendiriyorum. "Ya da iki parmağım içindeyken?" Dudaklarımın onunkilere değmesine izin vermeden önce fısıldıyorum. "Vibratörlerinizi alın."

Yataktan atlayıp dolabıma yönelmeden önce gözleri heyecanla doluyor. İlk kaldığında küçük bir bavul getirmişti ve sanırım oradalar. Üç vibratör çıkardı. Biri değnek gibi, biri mermi gibi, üçüncüsü ise pembe, daha ince ve garip şekilli. Nereye gittiğini bilsem de düşündüğüm kadar korkutucu değil. "Ben aldım

bu... eğer ilgileniyorsan. Prostatınıza masaj yapması gerekiyor." Üçünü de yatağın üzerine bırakıyor.

"En sevdiğin hangisi?" Külotumu çıkarıp yana atarken soruyorum. "Hangisi seni daha çok boşaltıyor?" Bir ruj tüpünden daha büyük olmayan mermisini kaldırıyor ve bana utangaç bir gülümseme veriyor. "Bu küçücük şey çok tehlikeli."

"Tehlikeli, ha?" Minik oyuncağı ellerimde tutuyorum ve sırtüstü yatmak için hareket ediyorum. "Buraya gel," diyorum ona. Hiç vakit kaybetmeden yüzüme oturdu ve eğilerek sikimi elleriyle kavradı. Zaten taş gibiydim ama onun günahkâr tatlı amının kokusu sikimi granit gibi hissettirdi.

Oyuncağını açtığımı duyunca sanki daha ona dokunmadan ne olacağını biliyormuş gibi nefesini tutuyor. Onu bir kez yalıyorum, vibratörü klitorisine dokundurmadan önce dilimi neredeyse damlayan amcığının içinde kaydırıyorum.

"Siktir," diye inliyor. "Ben... Ben bunu ve senin ağzını kaldırabileceğimi sanmıyorum. Çok hızlı boşalacağım."

"Güzel. Bana birden fazla ver." Vibratörü aynı hızda klitorisine doğru daireler çizerek sürterken dilimi girişinin etrafında dolaştırmaya başlıyorum. Dilimin etrafında kenetleniyor ve beni boğazının arkasına doğru çekerken sikimi daha sert kavırıyor. Etrafımda çırpındığını ve ardından emerken çıkardığı seksi sesleri duyuyorum.

"Chris," diye inliyor ve kalçaları yüzüme doğru sallanıyor. Orgazmının ne kadar hızlı geliştiğine gülümsüyorum. "Aman Tanrım, tam orada," diye nefes alıyor.

"Boşaldığında ağzını sikimin üzerinde tut. Dilimin üzerine boşalırken sikimin etrafında çılgılık attığını hissetmek istiyorum."

Bir eli taşaklarımı ovmaya başladığında sikimi gıcıklayan bir inilti çıkarıyor. Elimdeki minik vibratörün çıkardığı seslere o kadar odaklanmışım ki, taşaklarımda titreşimi hissedene kadar başka bir vibratörü açtığını fark etmiyorum.

"Oh, sik beni, Marissa." Amının içine doğru inliyorum ve dilini şaftıma doğru sürüklemekten hemen önce seksi bir ciyaklama çıkarıyor. Daha önce hiçbir kadın üzerimde vibratör kullanmamıştı ve içimden geçen anlık elektrik beni şok ediyor. Taşaklarım karıncalanıyor, ağzını her emişinde sikim ağrıyor ve kendimi kalçalarımı kaldırıp emişiyle aynı anda yüzünü sikerken buluyorum. "Bebeğim, beni boşaltacaksın. Lanet olası ağzın, lanet olsun."

"Mmm," diye inliyor.

Vibratörle birlikte klitorisini ovma için bir parmağımı hareket ettirirken, "Oraya gitmene ihtiyacım var," diye homurdanıyorum. "Ne yapıyorsan bırak ve gelmeye odaklan," diyorum ona çünkü yakınım ve onsuz gelmek istemiyorum.

"Hayır." Kendini tabana kadar iterken inliyor ve beni sertçe emiyor, aynı zamanda hala taşaklarıma sürttüğü oyuncağın titreşimlerini artırıyor. Taşaklarımın arkasındaki boşluğu okşamak için aşağı doğru hareket ettiriyor ve ben boğazından aşağı patlıyorum.

"SİKTİR!" Sikimi onun seksi küçük ağzına pompalarken homurdanıyorum. Son bir kez etrafımda kenetlendiğini hissettiğimde dudakları hala etrafımda sarılı ve sonra aletimin tekrar gitmeye hazır olduğunu hissettiren düşük bir inilti çıkarıyor. Sanki ikinci kez sertleşmesi için gereken tek şey onun boşalma sesi. Yüzümde kıpırdanıyor ve vibratörü kaydırarak uzaklaştırıyorum, doruğa ulaşırken güzel amının her parçasını ağızıma almak istiyorum.

Boşalırken inliyor mu, ağlıyor mu ya da ismimin bozuk bir versiyonunu mu söylüyor anlayamıyorum ama yüzümün her yerine sert ve uzun bir şekilde boşalıyor. Bir kısmı çenemden ve boynumdan aşağı kayıyor ve onun orgazmıyla kaplı olma hissinin tadını çıkarıyorum. Daha fazlasını istiyorum. Hepsini üzerimde istiyorum. Beni ağzından çekip çıkarıyor ve hafifçe doğrulup amını ağızıma sürtmeye devam ederken kalçalarımı sertçe kavırıyor.

"Evet, tekrar gitmek ister misin?"

Cevap vermiyor, ama bana karşı kenetlendiğini hissediyorum, bu yüzden bunu evet olarak kabul ediyorum. Vibratörü tekrar kapıyorum ve onu yüzümde uzaklaştırıyorum. "Bu sefer seni buradan yalayacağım," diyorum kıcını kavrayıp sıkarken. "Kıçına bakarak itiraf etmek istediğimden daha fazla zaman geçirdim, Marissa. Artık tadına bakma vakti geldi." Yanaklarını ayırıyorum ve aralarını yalıyorum, vibratörünün hızını artırırken deliğini yalıyorum. "Dilim götündeyken seni parmaklarımın üzerine boşaltacağım."

"Aman Tanrım." İnliyor. "Ben hiç... sikmedim." İnliyor ve ağzından çıkanlar üzerinde hiçbir kontrolü olmadığı düşüncesiyle gülümsüyorum. "Çok güzel. Siktir, babacığım," diye inliyor ve sikim tepki olarak sarsılıyor.

"Babanın dilini seviyor musun?" Kıcının yanaklarından birini kavrarken dilimle deliğinin etrafında dönüyorum.

"Sikeyim evet," diye inliyor bana doğru uzanmak için hareket ederken.

"Ben de öyle. Beni ne kadar zorladığını görüyor musun? Beni ne kadar *sertleştiriyorsun*, tatlım? Fuuuuuck." Elinin aletimin etrafını sardığını hissettiğimde inliyorum.

tekrar. "Bu sefer içine boşalmak istiyorum."

"Henüz değil."

Kıçına sert bir tokat indirdim ve yanaklarından birini sıktım. "Ne demek henüz değil?"

"Ben... Önce bir şey denemek istiyorum." Ağzımdan uzaklaşmaya başlıyor ve vibratörü durduruyorum, tam o sırada üzerimden kalkıp bacaklarımın arasına oturmayı başarıyor. Bakışlarını yavaşça vücudumdan aşağı indirmeden önce bana muzip bir bakış atıyor ve o muhteşem gözlerini aletimin üzerine yerleştiriyor. Elinde hala bir vibratör var ve onu yavaşça yukarı ve sonra açıklığına doğru hareket ettirmeden önce bir kez şaftımdan aşağı sürüklüyor. Dizlerini iki yana açmış, topuklarının üzerinde oturuyor. Oyuncağı kaygan amcığının içinden, önce yarığından geçirirken ve sonra ucu içinde kaybolurken bir şekilde izliyorum. "Çok uzağa gitmeyeceğim," diyor yavaşça çekerken. Oyuncak ıslak ve parlak ve şimdiden sikimin onun içine girdikten sonra da aynı şekilde görüldüğünü hayal ediyorum. Gözleri benimkilere kilitlenmişken, daha fazla kayganlaştırıcı görevi görmesi için üzerine bir tükürük izi düşmesine izin veriyor.

Sinirlerim geriliyor ama aynı zamanda yeni bir şey deneme düşüncesinden heyecan duyuyorum ve arka arkaya içtiğim içkilerin beni etkilemeye başladığını fark ediyorum. Kendimi yirmi dakika öncesine göre daha gevşek ve sınır tanımaz hissediyorum. Sikimi kavıyor ve vibratörü indirirken yavaşça okşamaya başlıyor. Hala sırtüstüyüm, bu yüzden kalçalarımı yanaklarımın arasına itmesi için yeterince hafifçe kaldırıyorum ve cum zaten horozumun ucunda birikmeye başlıyor.

"Kahretsin, bu iyi hissettiriyor," diye mırıldanmayı başarıyorum, tam da ucunu açıklığımanın etrafında dolaştırırken. Ellerim göğüslerini buluyor ve meme ucunu izlemeden önce parmaklarımı yumuşak, esnek teninde gezdiriyorum. "İnanılmazsın."

Övgülerimin altında ısıldıyor. "Bence sen de oldukça inanılmazsın." Eğiliyor ve vibratörü hafifçe içeri iterken dudaklarını aletimin etrafına sarıyor. Yabancı bir hisle soluk soluğa kalıyorum ama daha şimdiden ağzının gücüyle çekildiğimi hissediyorum. Sertçe emiyor, vibratörü bir inç daha iterken kendini yavaşça şaftımdan aşağı indiriyor. Etrafında kenetleniyorum ve aşırı uyarılmış hissediyorum ama en iyi şekilde. Sikimden çekiliyor ve tükürüğünün izi ağzını sikime bağladıktan sonra dili dışarı çıkıp tükürüğü yalıyor. "İyi misin?" diye fısıldıyor, ben de başımı sallıyorum.

"Daha fazla," diye homurdanıyorum ve şaşkınlığı yüzüne yansıyor. Biraz daha itiyor ve ben beklemediğim bir inilti çıkarıyorum. "Sik beni." Bir tane atıyorum

kolumu gözlerimin üzerine koyuyorum. Bir saniye geçmeden, onun ağırlığını üstümde hissettiğimde kolumu hareket ettiriyorum ve Marissa'nın kendini yavaşça üzerinde aşağı kaydırmasını izliyorum. Kıçımdaki vibratörü hâlâ hissedebiliyorum ve onun sikimin etrafına sarılmış rahat amcığının hissi beni doruğa ulaştırıyor.

"Daha fazla bekleyemedim. Sikini içimde istedim." İçine her daldığımda kalçalarını döndürüyor ve bu sırada bir eliyle vibratörü yerinde tutuyor. Beni becermeye devam ediyor, seksi vücudunu üzerimde aşağı yukarı zıplatıyor ve taşaklarımın serbest bırakma ihtiyacıyla karıncalanmaya başladığını hissediyorum.

"Beni boşaltacaksın, oraya ulaşmana ihtiyacım var. Küçük güzel klitorisine biraz sürtünme ister misin?" Daha önce üzerinde kullandığım vibratöre uzanıyorum ve klitorisine bastırarak dudaklarından yarı ciyaklama yarı inilti çıkmasına neden oluyorum. *Kahretsin, ben onun içindeyken ikimizin de birbirimize vibratör kullanmamızla ilgili çok ateşli bir şey var.*

"Ah, evet!" diye bağıyor ve sonra onun etrafımda titreştiğini ve vibratörü kıçıma biraz daha ittiğini hissediyorum. Doruk noktam beni bir gelgit dalgası gibi emerken son bir kez yukarı doğru itiyorum. Vibratörü kıçımdan çıkarıyor ve tekrar açıklığın etrafına sürtüyor ve yemin ederim orgazmımı uzatıyor. Aletim titreşmeye devam ediyor, Tanrı bilir içine ne kadar döl atıyor.

Ya onu hamile bırakırsam?

Bu düşünce kafamın en yüksek olduğu anda aklımdan geçiyor ve anında ona benden biraz daha fazla benzeyen ama insanların babası olduğumu anlamasına yetecek bir bebeğin hayaliyle dolup taşıyorum.

"Bana bunu tekrar yapmak istiyormuş gibi bakıyorsun," diyor üzerime gelip dudaklarını nazikçe dudaklarıma bastırırken. Vibratörlerin ikisi de kapalı, seks oyuncaklarının düşük uğultusu odayı sessizleştiriyor.

Hâlâ kafası güzel olmasına rağmen hamile kalmasının nasıl bir şey olacağını düşünüyorum ve bunun aslında bir noktada istediğim bir şey olabileceğini fark ediyorum. Daha önce sahip olmadığım her şeyi *onunla* istiyorum.

Dilimi ağzına sokuyorum ve bizi çeviriyorum, böylece onun üstünde oluyorum. Bacaklarını belime doluyor ve sikim yarığından içeri kayıyor. "Aslında daha pek çok kez."

Chapter FOURTEEN

Marissa

Ertesi sabah Chris'in penceresinden sızan güneş ışığı ve arkamdan gelen yumuşak horlama sesiyle uyanıyorum. Dün geceden kalma çıplaklığımın yan yatmışım, kolu belime sarılmış ve göğsü doğrudan sırtıma dayanmış. Bacaklarımız birbirine dolanmış ve ellerinden biri sanki mümkün olan her noktada birbirimize bağlı olmamız gerekiyormuş gibi benimkinin üzerinde duruyor. Yatmadan önce bana içirdiği iki bardak su için minnettarım çünkü kendimi iyi hissediyorum ve dün gece birden fazla tekila içmişim gibi hissetmiyorum. Onu uyandırmadan kollarında dönmeyi başarıyorum ve bir anlığına ona bakıyorum. Ona bakmaktan asla bıkmayacağımdan eminim ve bunu kesintisiz yapabileceğim bir saniyem olduğu için mutluyum.

Ne zaman birlikte olsak, hafiflediğini hissedebiliyorum, sanki hayatına bir mola vermiş gibi ama yine de yüzündeki gerginliği gördüğüm, endişesinin ondan yayıldığını hissettiğim anlar oluyor, ama şu anda çok huzurlu görünüyor ve keşke her zaman olabilseydi. Alnındaki saçları almak için uzandığımda ve elimi yavaşça yüzünde gezdirdiğimde, dudaklarında küçük bir gülümseme belirliyor ve uyandığını fark ediyorum.

"Bana baktığını hissedebiliyorum," diye mırıldanıyor, beni daha yakına çekerek. Sonra gözleri hâlâ kapalıyken, sanki beni ezbere tanıyormuş gibi dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

"Uyandırdığım için özür dilerim," diye fısıldıyorum ve nihayet gözlerini açtığında hemen gülümsüyor.

"Sabahları ilk gördüğüm şeyin senin yüzün olmasını seviyorum."

Kalbim göğüs kafesimde çırpınıyor. "Bana kur yapmak için hiç vakit kaybetmiyorsun, değil mi?" Yavaşça kendimi ondan kurtarıyorum. "Hemen döneceğim," diyorum dudaklarına bir öpücük kondurarak. Banyoya doğru ilerlemeden önce çıplak halimi örtmek için dün gece giydiği tişörtü üzerime geçiriyorum. "Kımıldama."

Dişlerimi fırçalamam ve yüzümü yıkamam birkaç dakikamı alıyor ve yatak odasına geri döndüğümde Chris'in tavrı dramatik bir şekilde değişiyor. Yüzü öfkeliydi ve bir iç çekip alnını ovuşturmadan önce telefonunda öfkeyle mesajlaşıyordu. Onu stresten uzaklaştırmak için elimden geleni yapmak isteyerek yatağa doğru ilerliyorum, ancak yatağa uzanır uzanmaz yataktan kalkıyor ve ben de kaşlarımı çatıyorum.

"Hey, sorun ne?" Başımı kaldırıp ona baktığımda başını sallıyor ve eğilip dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

"Yok bir şey." Elini uzatıp sıktığımda geri çekiliyor. "Tekrar denemek ister misin?"

"Marissa..." Sözüünü kesiyor ve elini bırakıyorum çünkü sorunun ne olduğunu bildiğimi düşünüyorum. Gözlerim hâlâ elinde olan telefonuna ve sonra tekrar gözlerine kayıyor.

"Bu o mu?"

Başını sallıyor ve yerden külotunu alıp aletin üzerine çekiyor ve onunla her birlikte olduğumda yokmuş gibi davranmaya çalıştığım o suçluluk dalgasını hissediyorum. Haklı; gerçekten de umurunda değilmiş gibi görünüyor. Gördüğüm kadarıyla nadiren arıyor ya da mesaj atıyor. Buraya hiç gelmedi ve sanırım onun çatı katının nerede olduğuna dair en azından bir ipucuna sahip olmalı. Kağıt üzerinde olması dışında her yerde bekar bir adam gibi görünüyor. Bu noktada, dışarıdan bakıldığında Chris evli olsa bile, birlikte geçirdiğimiz zaman nedeniyle benimle evli gibi görüneceğinden eminim. "Sadece... bana on dakika ver, lütfen."

"Gidebilirim," diyorum.

"Hayır." Yataktan kalkmamı engellemek için elini uzatıyor. "Lütfen," diye ekliyor ve ben isteksizce başımı sallıyorum.

Odadan çıkıp kapıyı arkasından kapatmasını izliyorum ve sırt üstü düşüp tavana bakıyorum. *Karışmayarak kaçınmaya çalıştığın şey tam olarak buydu. Şimdi, o karısıyla tartışırken ben onun yatağında yarı çıplak yatıyorum.*

Hâlâ birlikte yaşadığı karısı.

Gecelerinin çoğunu burada benimle geçirmesi önemli değil. Hâlâ onunla birlikte bir evi var. Muhtemelen tapusunda onun adı olan bir ev.

İyi. Zihnim onların ortak dolap alanlarını ve bir zamanlar bir tutucuyu paylaşan diş fırçalarını düşünerek dönmeye başlıyor. Eşleşen monogramlı havlular ve belki de düğün günlerinden kalma çerçeveli resimler fuayede asılı.

Yutkunuyorum, beynimin ona sahip olup da benim sahip tüm yolları düşünmesini engellemeye çalışıyorum. Ayrı yatak odalarında uyuduklarını söyledi ama ya bu doğru değilse?

Ya ben onun hayatına geri döndüğümünden beri yatıyorlarsa? Onun başlatmayacağını düşünmek isterdim ama ya kadın onu baştan çıkardıysa ve o da hayır diyemeyeceğini düşündüğü için kabul ettiyse?

Tamam, korkuyorsun. Sakin ol. Chris senin için deli oluyor. Bunu sana her zaman söylüyor.

Muhtemelen o da bir karısı için deli oluyordu.

Yüzüme bir yastık koyuyorum ve kafamın içindeki tartışmayı susturmaya çalışarak kısık bir inilti çıkarıyorum. Doğrudum ve bu konuda konuşabileceğim tek kişiyi aramak için telefonuma .

"Merhaba, seni tanıyor muyum?" diye soruyor kız kardeşim telefonu açar açmaz ve birkaç haftadır birbirimizi görmediğimiz için biraz pasif agresiflik beklemem gerekirdi.

"Biliyorum... Biliyorum," diyorum. Her zamanki gibi mesajlaşıyorduk ama bu Autumn'la birbirimizi görmeden geçirdiğimiz en uzun süreydi ve o ana kadar bu beni gerçekten etkilememişti.

"Şu bak. Bir adam bul ve beni bırak."

Öfkeyle bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Çok meşguldüm!"

Öfkelendim. "Dışarı çıkıyorum, biliyorum." Kıkırdıyor.

"Hayır. İş-"

"İşlerin nasıl gittiğini biliyorum," diyor dün Chris'in ofisinde yaşanan seks olayına atıfta bulunarak.

"Özür dilerim," dedim ona. "Gelecek hafta bir şeyler yapalım."

"Sana zor zamanlar yaşıyorum; meşgul olduğumu biliyorum, ben de öyleydim ama aradığına sevindim. Mesajlaşmak aynı şey değil."

Gözlerimi kapıya diktim. "Chris'in evindeyim."

"Tahmin etmiştim. Bu sabah annemle konuştum ve senin evde olmadığını söyledi. Onu ağırlamak için can atıyor, biliyorsun." Bunu öyle bir şekilde söylüyor ki, annemin onu bu işe bulaştırdığını düşünüyorum.

"Biliyorum. Bana günde sadece iki kez soruyor."

"Peki, ne bekliyorsun?" Sesindeki heyecanı duyabiliyorum, sanki o da sabırsızlanıyor.

"Ummm, ne düşünüyorsun?"

"Onlara evli olduğunu söylemeyi önermem ama yine de onu babamla tanıştırebilirsin. Onda bir sorun olduğunu düşünmeye başladı."

"Yok!"

"Evet, biliyorum, ama Eric'e yaklaşmasının ne kadar uzun sürdüğünü hatırlıyor musun?"

"Çünkü siz ikiniz azgın gençlerdiniz ve o sizi sabahın birinde evin dışında kuru kuru sevişirken yakaladı. Yani... birden fazla kez." Başımı sallıyorum, hala inanamıyorum çünkü ilk seferden sonra kesinlikle ölürdüm.

"Kuru kuruya !"

Bunu mantıklı göstermeye çalışırken gözlerimi deviriyorum. "Semantik, onun kucağında oturuyordun."

"Her neyse, erkek arkadaşını saklamayı bırakmalısın. Annemle tanıştı ve o da babama her şeyi anlattı. Görünüşe göre, yaşını ve onun için çalıştığını bile sorun etmiyor."

"O kadar yaşlı bile değil!"

"Onu otuz yaşında sanıyorlar, Marissa, ki bence gerçekte olduğundan kaç-dört yaş daha genç?" Gülüyor ve koşu bandının çalışma duyuyorum.

"Onu eve getirmeye hazır mıyım bilmiyorum," diye geveliyorum o gülmeyi bitirdiğinde.

"Neden?"

"Öncelikle, çünkü şu anda diğer odada karısıyla tartışıyor."

Sessiz ve tek duyduğum koşu bandında yürürken çıkardığı sesler. "Ciddi misin?"

"Evet." Yatakta doğruldum.

"Açık evlilik yaptıklarını falan söylediğini sanıyordum."

"Ben öyle bir şey demedim. Karısının onun başka kadınlarla yatmasını umursamadığını söylediğini söyledim." Kelimeler dudaklarımdan çıkar çıkmaz inledim. "Az önce bunu söylediğime inanamıyorum."

"Tamam, neden tartışıyorlar?"

"Bilmiyorum."

"Tamam, belki de evle ilgili bir konuda tartışıyorlardır."

"Bunun ne önemi var ki?"

"Demek istediğim, eğer onu evde olmadığından ya da onu özlediğinden şikayet etmek için arıyorsa durum farklı. O zaman evet, bunun daha büyük bir sorun olduğunu söyleyebilirim ama eğer sadece kahve makinesi bozulduğu ya da paraya ihtiyacı olduğu için onunla kavga etmek için arıyorsa o zaman... bu farklı bir şey."

"Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu, Autumn? O evli ve bu daha büyük bir sorun." İçimi çektim. "Onunla bu kadar derine inmemeliydim."

"Tamam, karanlık taraftan geri dön lütfen. Onu seviyor musun?"

"Ben... bunu söylemek için çok erken." İlk tepkim evet demek oluyor ama bunu henüz kendime itiraf edemiyorum, bırakın başkasını, çünkü evli bir adama aşık olamam.

"Tamam o zaman belki... belki bir adım geri atarsın." Bir şey söylemiyorum ama göğsümdeki acı hissi beni kesinlikle ona aşık olma sürecinde olduğuma . "Sonsuza kadar değil, ama bırak onu terk edip seninle birlikte olmak için uzun vadeli planının ne olduğunu bulsun. Bu ikiniz için de sadece seksten ibaretmiş gibi görünmüyor, ama o tamamen bağlanmadan ve bunu yapmakta özgür olmadan gerçekten ilerlemeniz mümkün değil."

İç çekiyorum. "Boşanmanın kesinleşmesi ne kadar sürer?" Hukuki bir bilgi verebileceğini umarak soruyorum.

"Bu pek çok şeye bağlı. Eğer başvuran kadınsa, açıkça sadakatsizliği öne sürebilir ve bu da süreci hızlandırır ama eğer erkek artık evli olmak istemediğinden başka bir neden olmadan başvuruyorsa ve *kadın* bunu kabul etmiyorsa, bu uzun zaman alabilir."

"Ne kadar uzun bir süre?"

"Bir yıllık ayrılık. Belki daha uzun?"

"Ugh, harika." İç çektim.

"Ve eğer çok fazla mülkleri ve mal varlıkları varsa, kim bilir. Evlilik sözleşmesi yapmamış olması işleri zorlaştıracak."

"Evet. Sanırım bunca zamandır bekletilen şey buydu."

"Yirmi bir yaşındasın Marissa ve bu adam buna değecekse bekle."

"Gerçi bunu yapmak için herhangi bir adım bile atmadı."

"İşte bu yüzden onunla konuşup bunu gerektiğini söyledim," der tam o sırada kapı açılır ve Chris odaya girer.

eskisinden daha sinirli. Önümdeki yatağa oturuyor ve bana hüzünlü bir gülümseme veriyor.

"Seni sonra arayabilir miyim?" "Elbette, seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," diyorum telefonumu kulağımdan uzaklaştırıp kenara atarken. Önce telefona sonra da bana bakıyor. "Kız kardeşim."

Başını sallar ve bir iç çeker. "Bunun için özür dilerim." Ne diyeceğimi bilemeden başımı sallıyorum. Her şeyin yolunda olup olmadığını sormak istiyorum ama bu saçma bir soru gibi geliyor çünkü bu konuda hiçbir şey yolunda değil. "Ben... Evime gitmeliyim." Sözleri mideme inen bir yumruk gibi geliyor. Tüylerim diken diken oluyor ve gözyaşlarımın boğazımda biriktiğini hissediyorum. "Marissa, lütfen kal. En fazla bir saat sürer."

Başımı salladım. "Hayır..." Titrek bir nefes aldım. Ona neden gittiğini sormak istiyorum ama bunun gerçekten bir önemi yok.

"Eski model arabalarımı sakladığım garajlardan birinin alarımını çalıştırdı ve gidip onu etkisiz hale getirmem gerekiyor," diyor ben yataktan kalkarken.

Çekmecelerden birinden bir çift tayt alırken ona "Önemli değil," diyorum. Kıyafetlerimi burada bırakmaya başlamıştım ve şimdi fark ettim ki onları yanımda götürmeliyim çünkü bu buraya son gelişim olabilir.

". Bebeğim, lütfen-" diye başlıyor ve bakışlarımı ona çeviriyorum çünkü bana ilk kez böyle sesleniyor ve bu koşullar altında olmasından nefret ediyorum.

"Hayır." Alt dudağımı ısııyorum. "Sorun değil."

"Marissa, bilmediğin şeyler var. Lütfen eve gitmeme ve bununla ilgilenmeme izin ver, sonra her şeyi açıklayacağım."

"Açıklayacak ne var ki? Sen evlisin," diye fısıldıyorum çekmecelerden daha fazla kıyafet çıkarmaya başlarken. "Ve bunu biliyordum, bu yüzden seni suçlamıyorum-"

"Ona hizmet ediyorum, Marissa." Önümde duruyor, kıyafetleri yavaşça ellerimden çekip alıyor ve çekmeceye geri koyuyor. Kaşlarımı çatıyorum, çünkü ayrılıp bu işe bir son vererek doğru olanı yapmaya çalışıyorum ve o planımı rayından çıkarıyor gibi görünüyor. "Ona boşanma belgelerini vereceğim." Başparmağını alt dudağıma sürtüyor. "Pazartesi."

Gözlerimi kısıyorum, kafam karışıyor çünkü bunu söylemesini beklemiyordum. "Ne?"

İç çekiyor. "Evraklar hazırlandı ve ona tebliğ ediliyor. Size söylemedim çünkü her şey bitene kadar beklemek istedim. Avukatlarım

bir haftadır durmadan çalışıyorum."

"Pzt...günü?" Kelimeyi çıkarmakta zorlanıyorum ve dudaklarımdan çıktığında kalbimin hızla çarpmaya başladığını hissediyorum.

"Bir saat, lütfen." Ellerimi tutuyor ve dudaklarına götürüyor. "Gitme." Yavaşça başımı sallıyorum çünkü bu her şeyi değiştiriyor. Beni burada tutmak için yüzüme karşı yalan söyleyeceğini sanmıyorum, bu yüzden ona inanıyorum ama sanırım şoktayım. "Kalacak mısın?" Tekrar başımı sallıyorum çünkü konuşma yetimi kaybettiğimi düşünüyorum. "Eğer gidersen, peşinden gelirim." Başparmağını yine alt dudağıma sürüyor. "Her zaman peşinden geleceğim."

Chapter FIFTEEN

CHRIS

Evime dönmem yirmi dakikadan az sürdü ki bu bir tür rekor olmalı ve bu süreçte en az iki kamera cezası aldığımı eminim, ancak Marissa'nın nasıl bir kafa yapısında olduğundan emin değilim ve düşünceleriyle ne kadar uzun süre oturursa onu bundan vazgeçirmenin o kadar zor olacağını biliyorum. Ona oldukça büyük bir bomba attığımı ve temelde *bana güvenmesini* söylediğimi biliyorum. Holly'nin o garaja girmeye çalışarak ne yaptığından da tam olarak emin değilim ama hoş bir şey olmadığından oldukça eminim. Bu arabalar mükemmel durumda ve çok değerli ve onlara zarar vermeye ya da satmaya çalışıyor olabileceği için damarlarımda öfke kabarıyor.

Arabayı garaj yoluna çekiyorum ve onun hala pijamalarıyla ve elinde bir fincan kahveyle ana evden çıktığını gördüğümde çoktan sinirlenmiş oluyorum. Aslında o gün için giyinmemiş olmasına şaşırdım. Bugün Cumartesi, yani normalde günü alışveriş yaparak ve ardından arkadaşlarıyla öğle yemeği yiyerek geçirir ve bu genellikle akşam yemeğine ve ardından dışarıda bir geceye dönüşür.

"Hâlâ oraya neden girdiğini söylemedin," diyorum ona, diğer garaja doğru ilerlerken, orada da sürekli bir bip sesi duyuluyor. Alarm *Beckham Menkul Değerler* aracılığıyla çalışıyor, bu yüzden bir sevkiyatı iptal edebildim, ancak bu özel alarmı neredeyse etkisiz hale getiremedim. *Şu anda pişmanlık duyduğum bir şey.*

Ellerini kalçalarına koyuyor ve bana sinirli bir bakış atıyor. "Parmak izimin neden her şeyde olduğu gibi çalışmadığını anlamıyorum.

başka."

"Çünkü burada sana ait hiçbir şey yok," diyorum parmağımı tuş takımına bastırıp aralıksız bip sesini etkisiz hale .

Tiksintiyle burnunu kıvrıyor. "Yani? Hâlâ evimin bir parçası." "Soruma cevap ver. Ne yapıyordun?"

"Ben sadece... bir şey görmek istedim."

"Saçmalık," diye çıktım.

Öfkelendi. "Güzel. Marcia Bradley kocasının nadir bir araba satın aldığını söyleyerek övünüyordu. Sanırım sadece otuz tane falan üretildiğini söylemişti. Ben sadece sende hangileri olduğunu görmek istedim."

Başka bir zaman olsa, Bradley'nin hangi arabayı nereden aldığını merak ettiğim için dikkatimi çekebilirdi ama bana satma ihtimali yüzde sıfır olduğu için şu anda kesinlikle umurumda değil. "İçeri girmeye çalışmak yerine sorabilirdin."

"Sanki cevap verecekmişsin gibi" diyor, sanki bu durumdan rahatsız olmuş ya da incinmiş gibi bir tonda.

Ben de bunu bir yanıtla onurlandırmamayı seçiyorum. Holly'nin alışverişteyken ya da arkadaşlarıyla spa merkezindeyken telefonlarıma ya da mesajlarıma cevap vermediği sayamayacağım kadar çok zaman olduğunu göz önünde bulundurursak, bunu beslemeye istekli değilim.

Bir toplantıda olmadığım sürece, her zaman cevap verdim. Ya da en azından acil değilse onu geri arayacağıma dair bir mesaj gönderdim.

Onun konuştuğunu duyduğumda arabama doğru dönmeye başladım. "Gidiyor musun?"

Yüzümü ona dönüyorum, umursamasına bile şaşırmış ve biraz da kafam karışmış bir halde. "Evet?"

İç çekiyor. "Eve daha yeni geldin."

"Öyle mi?" Soruyorum, çünkü onun da dışarıda kalması duyulmamış bir şey değil.

"Evet."

"Tamam, bu bir ilk."

"Her gece dışarıda bir erkekle ."

Omuz silkiyorum, çünkü bugüne kadar onun hiç sadakatsizlik yapmadığına inandığımdan emin değilim. Kanıtım yok; bu sadece bir his.

"Bunu bilmiyorum."

"Seni hiç aldatmadım."

Ona kuşkulu bir bakış attım. "Bunun için madalya mı istiyorsun? Bu seni yaptığın diğer tüm pisliklerden muaf tutmaz."

"Sadece... kalamaz mısın?" *Saptırıyorum tabii ki.*

"Ne için Holly?"

"Çünkü ben senin karınım ve soruyorum?"

Önce garaja sonra da ona bakarken aklıma gelen bir düşünce yüzüme çarpıyor. O kadar açıktı ki, daha önce düşünmediğime şaşırdım. *Holly hangi dünyada arabaları ki?* Sadece düşmanına üstünlük sağlamaya çalışıyor olsa bile. Hobilerimi önemseseydi, garaja girmeye bile gerek kalmadan orada hangi arabaların olduğunu ve hangilerini evimizin neresinde bulacağını bilirdi. *Tanrım, ben aptalım. Bunu nasıl fark etmedim?* "Alarmı bilerek mi tetikledin?"

"Hayır," diyor ve vücut dilinden yalan söylediğini anlıyorum. Ona başımı sallıyorum. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Yanlışı yoldasın, Chris." Eve doğru yürürken bana sırtını döndü. "Unut gitsin. Ne zaman görüşürüz." Başının üzerinde bir el salladı.

Peşinden gitmek ve gerçeği ondan öğrenmek istiyorum ama onun ve benim gerçekleri ortaya çıkarmak için uzun bir yolumuz olduğunu biliyorum. Şimdi, sadece Marissa ile birlikte olmak istiyorum. Ona bir saat demiştim ve şehre dönerken herhangi bir trafiğe denk gelirim şimdiden buna oldukça yakın dans ediyorum.

Bir saatten biraz fazla bir süre sonra çatı katıma dönüyorum ve içeri girdiğimde Marissa oturma odasındaki kanepede oturmuş film izliyor. Önündeki sehpa oturuyorum, televizyonun sesini kapatmak için kumandayı elime alıyorum ve ona gülümsüyorum. "Kızdın mı?"

"Bilmiyorum," diye fısıldıyor, sanki bakışlarımdan kaçıyor gibi gözleri benimkilerle buluşmuyor.

"Bir saatten uzun kaldığım için özür dilerim."

"Her şey yolunda mı?" Sesi yumuşak ve tam olarak algılayamadığım bir şeyle dolu.

"Bence bunu bilerek yaptı." İç çektim. Marissa'yla Holly hakkında nadiren konuşurum ama artık konuşmaya başlamamın zamanı gelmiş olabilir.

Kaşlarını çattı. "Neden?"

"Sana söyleyemem. Daha önce evde olmamı hiç önemsemedi. Nadiren evde olur."

"Seni görmek istediği için olduğunu mu söylüyorsun?"

"Bilmiyorum. Oraya gittiğimde kalmam için beni ikna etmeye çalıştı." Yüzündeki rahatsızlığı görebiliyorum ve yanına oturmak için hareket edip onu daha yakına çekiyorum. Bana karşı koymasını bekliyorum ama kolumu ona dolamama izin veriyor. "Bana bilmek istediğin şeyi sor."

"Ona boşanma belgelerini verdikten sonra ne olacak?"

"Bekleyip ne diyeceğini görmem lazım."

Bir elini saçlarında gezdiriyor ve ondan yayılan gerginliği hissedebiliyorum. "Ya kabul etmezse?"

Bir iniltiyle başımı kanepenin arkasına bıraktım. Bunu evrene anlatmak bile istemiyorum. "Bilmiyorum. Bir bekleme süresi var." Parmaklarımı omzunda gezdiriyorum. "Bekleyecek misin?" Hayatıma tekrar girdiğinden beri cevabını aradığım soruyu soruyorum ona. Dürüst olmak gerekirse, onunla ilk yattığımdan beri bunu düşünüyordum.

Yüzünü bana döndü. "Bunu yapmak istediğine emin misin?"

Başımı salladım. "Evet. Bunu sadece senin için yaptığımı düşündüğünü biliyorum ama aslında benim için de öyle. Biriyle mutlu olmak istiyorum." Başını sallıyor ve ben de çenesini tutup kendime doğru eğiyorum. "Eğer izin verirsen seninle." Dudakları dişlerinin arasında sıkışmış bir halde sessiz televizyona bakıyor. "Ne?" Elimi bacağına götürüp hafifçe ovuyorum, içinden aktığını hissettiğim gerginliği hafifletmeye çalışıyorum.

"Yuva yıkan biri gibi hissetmemek çok zor."

Ona öyle olmadığını söylemek kolay olurdu. Evliliğimin sona ermesiyle çok az ilgisi olduğunu. Son itici güç o olsa da, katalizör kesinlikle o değildi. Yüzünü nazıkçe kendime çeviriyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. "Bunu değiştirmek için ne yapacağımı bilmiyorum."

Bana bakıyor ve yüzündeki endişeyi görebilmeme rağmen bana doğru eğiliyor ve başını göğsüme yaslıyor. "Bir parçam zaten bu kadar derinde olmamayı diliyor."

"Öyle olduğuna sevindim," diye fısıldıyorum alnına doğru.

Ofisimin kapısı çalınmadan açıldı ve tam da buraya habersizce girebileceğini düşünen her kimse onu azarlamak üzereyken, yakında eski eşim olacağını *umduğum* kadının çok öfkeli gözleriyle karşılaştım. "Bunu kesinlikle imzalamıyorum." Holly bana bakıyor, bu sabah kendisine tebliğ ettiğim boşanma celbini sallarken yeşil gözleri öfke dolu. Bunun kolay olmayacağını biliyordum.

Pennsylvania eyaletinde, eğer boşanmayı kabul etmezse, bana boşanma hakkı verilmeden önce bir yıl evli kalmamız ve ayrı yaşamamız gerekiyor.

Bir. Avukatım, hayatımı çekilmez hale getirmesinin, bir yıl evli kalmamızı gerektirmeyecek, kusura dayalı bir boşanma için yeterli olduğunu düşünmedi. Holly'nin işbirliği yapmasına ihtiyacım var ama yapmayacağını biliyorum.

"Bu konuşmanın yeri ve zamanı değil ve habersizce buraya gelmenizden hoşnut değilim." Bakışlarımı bilgisayarımdan ayırıp ona doğru dönüyorum. "Ne istiyorsun? Daha fazla para mı? Bu zaten sana yarı yarıya ve aylık nafaka ödemeleri veriyor. Bu fazlasıyla adil."

"*Bu* yarım değil," diyor onu işaret ederek ve ben bu kadında gördüğüm şeye inanamıyorum. Geçmişe dönüp her şeyi farklı yapmak için her şeyi yapardım.

"İfadelerim hazır. Yarısı Holly," diyorum ona. Bu evliliği bitirmek istiyorum, bu yüzden ona oldukça önemli miktarda para vereceğim gerçeğini çoktan kabullenmiş durumdayım. Bundan kaçmaya çalışmanın ya da onu kandırmanın bir anlamı yok. Holly benden alabileceği her şeyi alacak ve ben de onunla mücadele edemeyeceğim bir noktadayım. Yoruldum ve son altı yıldır uğraştığım tüm bu saçmalıklardan kurtulmak istiyorum. "Ne yani, beni istediğim dışında bu evlilikte mi tutacaksın? Ayrılmak istiyorum Holly. Birbirimize aşık değiliz. Mutlu değiliz. Sana evlilik sözleşmesi imzalatmamak gibi aptalca bir hata yaptım, yani tamam, yarısını sen alacaksın ama seninle evli kalmayacağım."

"Beni aldattın. *Birçok* kez."

"Avukatımın farkında olduğu bir gerçek." *Standarttan daha yüksek nafaka ödemeleri teklif etmemizin nedeni de bu.*

"Bunu nasıl yaparsın? Sana altı yılımı verdim. Bana bir bebek bile vermedin-"

"Çünkü bu işlevsiz evliliğe bir bebek getirmek en kötü fikir olurdu. Benimle dalga mı geçiyorsun? Holly, beni sevmiyorsun. Bunu birçok kez söyledin. Benim fikrimi ve senin sosyo-ekonomik statün için yaptıklarımı seviyorsun ama *beni* sevmiyorsun."

Bilgisayarıma geri dönüyorum, umarım bu konuşmayı bitirdiğimi anlamıştır, tam o sırada kapı çalınıyor. Kalbim bir an için durdu. Asistanım olduğunu düşünsem de tam olarak emin olamıyorum ve Marissa'ya ofisimden uzak durmasını söylemek için mesaj atma şansım olmadı. Holly aylardır burada değil, bu yüzden birbirleriyle karşılaşma şansları olmadı ve umarım bu gerçekten

ilk kez. Marissa'nın masası katın diğer tarafında ve umarım öngörülebilir gelecekte de orada kalır.

"Girin," diye sesleniyorum ve asistanım Christine elinde Holly için olduğunu tahmin ettiğim bir fincan kahveyle içeri girdiğinde sesimdeki endişeyi gizlemeye çalışıyorum. Kahvenin sokağın aşağısındaki kafeden geldiğini hemen fark ediyorum ve asistanımı ayak işlerine göndermeyi başardığı için daha da sinirleniyorum. Demek ki düşündüğümden daha uzun süredir buradaymış.

Lanet olsun. Marissa'yla karşılaşmış olabilir mi?

Marissa'yla olan mesajlarımı açıyorum ve göndermek üzere olduğum şey için kendimden nefret ediyorum.

Ben: Lütfen ofisimden uzak durun.
Mümkünse masanızda kalın lütfen.

Holly'nin kahvesinden bir yudum aldığını gördüğümde gözlerimi yukarı dikiyorum. Christine gülümsemek için elinden geleni yapar. "Sizin için getirebileceğim başka bir şey var mı?"

Christine'in Holly hakkında ne hissettiğinin çok farkındayım, bu yüzden kıbar olmak için elinden geleni yaptığını biliyorum.

Holly bardağı ona geri uzatmaya çalışırken, "Bu soğuk," diyor. "Daha sıcak istiyorum, lütfen."

", " diye mırıldandım. "Evde ısıtabilirsin."

Kolunu hâlâ uzatmış olan Christine'e bakıyor ve ben başımı sallıyorum. "Christine, gidebilirsin. Teşekkür ederim." Başımı sallayıp bana küçük bir gülümseme verdikten sonra koşar adım odadan çıkıyor ve kapıyı arkasından kapatıyor.

"Yani sıcak bir fincan kahve bile alamayacak mıyım?"

"Alması için iki blok öteye göndermeseydin daha sıcak olabilirdi," diye çıkışıyorum.

Holly ofisime girmeden önce ona soracak kadar akıllı, yoksa Christine'e bunu kesinlikle yapmak zorunda olmadığını söyledim.

Reddedici bir şekilde elini sallıyor. "Bu onun işi, Chris."

"Hayır, onun işi sana kahve getirmek için binayı terk etmek değil."

"Konunun dışına çıkıyoruz," diyor kâğıtları elime sıkıştırarak Masa. "Hayır. İmzalamıyorum. Bunu." Kollarını göğsünde kavuşturmadan önce her kelimedede bir parmağını manilla dosyaya vuruyor. "Bunların hepsi yeni metresinle mi ilgili? Onun bacaklarının arasında ne olduğuna o kadar takıntılısın ki tüm hayatını mahvetmeye hazır mısın? Eğer sessizce gideceğimi düşünüyorsanız, bir kez daha düşünün derim." Sanki bu konuşma bir şey anlatıyormuş gibi tırnaklarını karıştırıyor.

Gözleri bana kaymadan önce onu sıkmaya başlamıştı. "Marissa, değil mi?" Ses geçirmez bir ofisim olduğu için hiç bu kadar minnettar olmamıştım çünkü eminim bu iş çirkinleşmek üzere. Damarlarımda parlıyor ve öfkemi yatıştırmak için ellerimi masamın altında yumruk haline getiriyorum. Telefonunu çıkarıp kaşlarını kaldırarak ve kırmızı dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Senin için biraz genç değil mi?" Parmağını ekranda gezdiriyor ve bana sosyal medyasından Marissa'nın bir fotoğrafını göstermek için çeviriyor. Instagram'ında yüzlerce kez gezindiğim için tüm fotoğraflarını çok iyi biliyorum.

Hay sikeyim. Onu nasıl öğrendi? Beni takip mi ettiriyor? Telefonuma ya da herhangi bir iletişimime erişimi yok ve bir şekilde e-postalarımı girmiş olsa bile, Marissa ve ben hiçbir zaman profesyonel olmayan bir şekilde iletişim kurmadık.

"Peki, onunla tanışabilir miyim? Kaynaklarıma göre *Beckham Securities* için çalışıyormuş." Birkaç kez göz kırpmıyor. "Söylesene, Wes küçük kaçamaklarını saklamana yardım mı ediyor? Dürüst olmak gerekirse, onu değil de seni seçmesine şaşırdım." Marissa'nın benimle birlikte olmak istediğini bilsem de, geçmişimiz olmasaydı Beck'le ilgilenmiş olabileceğine dair içimde bir kıskançlık dolaşıyor. "Ya da bekle... onu paylaşıyor musun?" Şoka girmiş gibi elini göğsüne bastırıyor.

"Dur." Diye bağırdım. Benden başka birinin Marissa'ya dokunması düşüncesi beni öfkeliyor. "Ne istiyorsun Holly?" Bir şeyi onaylamayı ya da reddetmeyi reddederek soruyorum.

"Bir şeyler üzerinde çalışmamızı istiyorum." Bana hızla göz kırpmıyor. "Kız arkadaşından vazgeç ve evliliğimize bir şans ver."

Kendimi kaybetmemek için elimden geleni yapıyorum ama Marissa'yla birlikte olamayacağım düşüncesi duygularımı kontrol edemediğimi hissettiriyor. "Sen aklını kaçırmışsın. Beş yıldır danışmana gitmeye çalışıyorum. Birden fazla kez boşanmayı önerdim ve sen blöfümü görmezden gelmeyi seçtin. Peki ne oldu? Şimdi ciddi olduğumu anladın ve bir şeyler üzerinde çalışmak mı istiyorsun? Hiç sanmıyorum."

"O zaman senin küçük oyuncağını yok ederim." Kapıya doğru işaret etmeden önce omuz silkiyor. "Onu bulmak zor olmasa gerek. Kardeşlik politikalarınız olduğunu biliyorum. Hafta sonuna kadar gitmiş olur."

Başımı sallıyorum, duvarlar üzerime kapanıyormuş gibi hissediyorum, çenemi kaşırken Marissa konusunda elimi ne kadar çok gösterirsem

benim için ne kadar önemli olduğunu anlayacak. "Beni sevmiyorsun bile Holly. Bunu neden yapıyorsun?"

"Yemin ettik Chris ve seni seviyorum." Gözlerinde yaşlar birikiyor ve onu on yıldan uzun süredir tanımıyor olsaydım, bunların gerçek olduğunu düşünürdüm, ama çok çıkarıcı biri ve oyunlarını biliyorum. "Ben senin karınım."

Gözlerim masanın üzerindeki dosyaya kayıyor, keşke imzalasay diye içimden geçiriyorum. "Öyle davranmadığın kesin."

"Seni hiç aldatmadım, Chris," diye alay ediyor.

"Sağlıklı bir evlilikte eşinizi aldatmamaktan daha fazlası vardır."

"Büyük bir parçası!"

"Tamam, bu evliliği mahvettim Holly. Geceleri uyumana yardımcı olacaksa, tamam, ama çok ileri gidiyorsun. Evli kalmam için bana şantaj mı yapıyorsun? Delirdin mi sen?"

"Şantaj değil ve sonsuza kadar da sürmeyecek," diyor omuz silkerek.

"Şantajın tanımını bir dakika içinde tartışabiliriz. Benden ne istediğini söyle." Öfkemin yükseldiğini ve gerçekten de iş günümün ortasında bir çılgılık kavgasına girmek istemiyorum ama beni bu ileri geri konuşmalarla zorluyor.

"*Telaşlı mümkün olmayan bir çöküş* girmemiz için gereken bir yılı beklemeye hazırım. O zamana kadar sen evden taşınabilirsin ve biz de danışmana gitmeye başlarız."

"Oh, taşıyor *muyum*?" Ona göz kırpmıyorum, parasını ödediğim evi nasıl elinde tutabileceğini düşündüğünü anlayamıyorum.

"Benden bunu beklemiyorsunuzdur herhalde?" Burnumdan bir nefes veriyorum ve oluşan baskıyı hafifletmek için parmaklarımı alnıma bastırıyorum. "Artık Marissa yok, Chris. Ciddiyim."

"Sana bu hakkı kim veriyor-"

"Pennsylvania eyaleti mi?" Bana göz kırpmıyor. "Ve eğer bu konuda benim kurallarına göre oynamazsan, yemin ederim Christopher." Bir şey söylemiyorum ve o da başını sallıyor. "Başka kadınlarla yattığını biliyordum. Bu kadar uzun süre devam etmesine izin vermekle aptallık ettim ama... beni gerçekten başka bir kadın için terk edeceğini mi düşünüyorsun?" Alay ediyor. "Hiç sanmıyorum."

"Yani sikimi paylaşmakta sorun görmüyorsun ama beni görmüyorsun. Hem de ikisini de istemediğin halde." Sandalyeden kalkıyorum, vücudum Marissa'dan ayrılma düşüncesi yüzünden gergin ve endişeli hissediyor.

Belki Marissa burada çalışmayı bırakmaya razı olur. Ona herhangi bir yere gitmesi için mükemmel bir tavsiye mektubu yazardım. İsterse rakibimiz bile olabilir. Beck anlayacaktır. Bence de.

Ofisimde volta atmaya başlarken bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "İçin en kötüsü sensin, biliyor musun? Nefret dolu olduğunu biliyordum ama bu başka bir seviyede."

"Ben mi nefret ediyorum? Şehrin yarısını arkamdan becerdin ve ben nefret mi ediyorum?"

Ona ters ters baktım çünkü bana evde oturmuş ağlıyormuş gibi hissettirmesine izin verecek değildim. "Daha önce bununla ilgili bir sorunun olmadığı kesin."

Çantasından bir pudra çıkarıp saçındaki tokayı çıkarıyor ve bu konuşmadan sıkılmış gibi saçıyla oynamaya başlıyor. "Bunun sorun olmadığını mı söylüyorsun?"

"Aslında ben de tam olarak bunu söylüyorum. İstedğin her şeye erişimin olduğu sürece umurunda bile değildi. Bunun birdenbire büyük bir mesele haline gelmesinin tek nedeni boşanmak istemem."

Sert bir şaplakla pudrasını kapatırken yeşil gözlerini benimkilere diyor. "Ve ben sana bir tane alamazsın demiyorum!" Ses tonu tizleşmeye başladı ve bu tüylerimi diken diken ediyor.

"Ama şimdi imzalayıp bu işi bitirebilecekken beni bir yıl bekletiyorsun! Hiçbir şeyin değişmeyeceğini biliyorsun Holly. Biz birbirimiz için yaratılmadık."

Ona, davranışlarına bakarak, ciddi bir şekilde düşünene kadar kimse için yaratılmamış olabileceğini söylemek istiyorum ama kaçınıyorum.

Bana bir adım daha yaklaşıyor ve elini koluma koyuyor. "Bence bunu birbirimize ve bu evliliğe borçluyuz."

Başımı sallarken onun elinden kurtuluyorum. "Bu zaman kaybı."

Benim ve Marissa'nın zamanı. Bir yıl beklemeyeceği düşüncesi aklımdan geçiyor.

Zaten erkeklerin eşlerini terk etmediğinden bahsetti ve ona tutmaya niyetli olmadığım sözler vermemden endişelendi. Birlikte olmamız için bir yıl beklemem gerektiğini ona nasıl söyleyebilirim? "Onu kovmuyorum Holly ve yemin ederim ki ona doğru nefes bile alırsan seni yok etmenin bir yolunu bulurum."

Dişlerini sıktı ve acı bir "Peki" dedi. Ofisime girerken sandalyenin üzerine düşürdüğü çantasını aldı. "Onu bırakacağım"

yalnız, *şimdilik*."

"Sonsuza kadar, Holly. O yanlış bir şey yapmadı." Bu yeni şartlara uyup uymadığımdan bile emin değilim ama tek şartım olan Marissa'yı bu işin dışında bırakma şartıma uymazsa hiçbir şeyi kabul etmiyorum.

"Evli bir adamı bilerek becermek dışında mı?" Tiksintiyle alay ediyor. "Eğer bilmeseydi ona şüpheyle yaklaştırdım ama burada çalışıyor, yani biliyor."

"Söylemedi. Ona söylemedim," diye itiraz ediyorum ve bir yanım keşke ilk tanıştığımızda söyleseydim diyor. Keşke evli olduğumu bir şekilde bilseydi ve o zaman bana bulaşmazdı. Yatağımı hazırlamıştım ama Marissa'dan bana katılmasını istedim ve şimdi onu bunun bir sorun olmadığına ikna ettiğimde incinebilir.

"Ve o zamandan beri hiç gündeme gelmedi mi? Saçmalık. Burada kimsenin bundan bahsetmediğini mi sanıyorsun?"

"*Beckham Securities* için çalışan çoğu insan sizin varlığınızı unutmak için elinden geleni yapıyor. Yani, ortaya çıkmamış olman mümkün." Ofisimin kapısına doğru ilerliyorum.

"Yani o sadece bir fahişe değil, aynı zamanda aptal da çünkü bunu anlamamış olması nasıl mümkün olabilir? Sadece soru sormuyor mu?"

"Ağzından çıkanı kulağın duysun Holly. Kıskançlığın yüzünden böyle konuştuğunu biliyorum ama kes sesini. Yeşil gerçekten senin rengin değil." Gözlerinin rengine bakılırsa biraz belden aşağı oldu ama çok öfkeliyim ve patlamamak için kendimi zor tutuyorum.

Kapıyı açıyorum, onu hayatımdan çıkarmayı başaramadığım için sinirleniyorum ama en azından ofisimden gönderebilirim. "Bu iş daha bitmedi Holly. Sadece isteyken bu konuya daha fazla girmek istemiyorum."

"Bir evlilik danışmanı aramaya başlayacağım." Bana sakarca bir sırıtışla bakıyor ve elini kolumda gezdiriyor.

"Bir avukat tutmaya başlamalısın," diyorum ona alçak sesle. Christine'in masasında olmadığına şükrediyorum ama beni duyabilecek başka kim var bilmiyorum.

Gözlerini, *evet canım* der gibi yatıştırıcı bir şekilde deviriyor. "Yani, bu akşam seni evde mi beklemeliyim? En sevdiğinden yapmayı düşünüyordum." Yanağıma bir öpücük kondurmak için öne eğiliyor ve bana patronluk taslamaya çalışırken yaptığı gibi yanağını okşuyor. "Hoşça kal tatlım," diyor ve sonra bana bir daha bakmadan koridordan asansöre doğru ilerliyor.

Siktir. SIKTIR. Ne halt edeceğimi ve daha da önemlisi tüm bunları Marissa'ya nasıl açıklayacağımı düşünerek hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışırken derin bir nefes alıyorum. Ofisime geri dönmek üzereyken çevremde bir hareket fark ediyorum ve Marissa'nın beni paramparça eden bir ifadeyle bana baktığını görüyorum.

Chapter SIXTEEN

Marissa

Chris'in karısının neye benzediğini biliyordum. Her ne kadar cehalet perdesi altında yaşamak istesem de, merakım benden daha iyi oldu ve onu araştırdım. Etkinliklerde ya da galalarda birlikte çekilmiş fotoğraflarını bulmak oldukça kolaydı ve hatta Instagram'ı herkese açık olduğu için düğünlerinden birkaç fotoğrafa bile rastladım. Sosyal medyasını daha sık takip etmemek için kendimi zor tutuyorum ama birkaç fotoğrafa baktım ve Chris ile nadiren birlikte vakit geçirdiklerini anlayacak kadar uzun süre gezindim.

O mesajı gönderdiği anda ne demek istediğini anlamıştım ve onu dinlemeliydim ama inatçıydım ve bu ziyaretin neleri içeriyor olabileceğine dair hastalıklı merakım beni ofisine doğru götürdü. Ofisten çıkarken gözlerden uzak duruyorum, böylece beni görme ihtimali yok ama yine de onu görebiliyorum. Cilalı, güzel ve derli toplu ve tam da resimlerinde görüldüğü gibi. Tasarımcı kıyafetlerini biliyorum ve o da bu kıyafetlerle süslenmiş, bu da beni onu *başka bir* nedenden dolayı kışkandırıyor.

Benden ofisinden uzak durmamı istediğini biliyorum ve çoğunlukla bunu benim iyiliğim için söylediğine inanıyorum, ancak küçük de olsa bir parçam Chris'in bana bir sürü saçmalık anlatıp anlatmadığını merak ediyor. Onların mükemmel bir çift gibi davrandıklarına tanık olmamı istemiyor. Belki de onu mutlu mesut olduklarına ve benimle geçirdiği tüm o gecelerin aslında onun 'geç saatlere kadar çalışması' olduğuna inandırmıştır. Belki de ona öğle yemeği ve öğleden sonra lokumu ile sürpriz yapmak için buradadır. Belki boşanma bile yoktur.

Kağıtlar. Sadece beni mutlu edecek sözler, bu da onun aletini mutlu edecek. Ne de olsa sadece Chris'in bana söylediklerini biliyorum.

Sonsuz sayıda belki vardır.

Gözlerimi ağır çekimde bir araba kazası gibi etkileşimlerini izlerken irkiliyorum. Kolunda bir el, yanağında bir öpücük. Başka bir kadının ona olan yakınlığına tanık olmak kendimi bok gibi hissetmeme neden oluyor. Chris onu gördüğü için çok heyecanlı görünmese de, kocasının boşanmak istediğini yeni öğrenmiş bir kadının davranışları gibi görünmüyor.

Görüş alanından çıktığını görünce, bana doğru bakarsa görebileceği şekilde izlediğim yerden birkaç adım atıyorum ve sadece birkaç saniye sonra bakışlarımla buluşuyor. Omuzları neredeyse anında çöküyor ve yüzündeki özrü görebiliyorum. Başımı yana eğiyorum ve arkasına bakmadan önce bana doğru birkaç adım atıyor. Kimseyi göremeyince elini uzatıyor ve ben de bir adım geri atmadan önce başımı sallıyorum. Gözyaşlarımla boğazımda biriktiğini hissediyorum. Sadece karısını kanlı canlı gördüğüm için değil, bu duruma yol açan seçimlerimin acı verici bir hatırlatıcısı olduğu için. Hayatımı berbat ettim ve fırtınadan çıkış yolumu nasıl bulacağımı bilmiyorum. Nihayetinde, zaten başka biriyle ilişkisi olan biriyle ilişki kurmayı seçtim ve şimdi kalbimin kırılma ihtimali çok yüksek.

"Lütfen, Marissa." İki kelime sessiz ama onları net bir şekilde duyuyorum.

"Burada olmaz," diyorum ona. Bu konuşmanın yeri burası değil. Geçtiğimiz hafta sonu karısı hakkında ilk kez gerçekten bir şeyler öğrenmişim ve sanırım daha da öğreneceğim. "Daha sonra."

Bir şey söylemek istediğini hissediyorum ama ellerini ceplerine sokmadan önce bir kez başını . Topuklarımla üzerinde dönüyorum ve başka bir şey söylemeden masama geri dönüyorum.

Günün geri kalanını nasıl atlatacağımı bilmiyorum. Bir bomba patlamak üzereymiş gibi hissediyorum ve tüm hayatımın alevler içinde kalmasına hazır değilim. O akşam garajdaki arabama doğru yürürken onun arabasını benimkinin yanında görüyorum. Wes ve üst yönetimin diğer üyeleriyle birlikte kendine ait bir yeri var, bu yüzden arabayı orada görünce şaşırıyorum ama yaklaştıkça onun gerçekten arabada olduğunu fark ediyorum. Tam arabalarımızın arasına girdiğimde camını indiriyor ve sesini duyuyorum. "Beni takip edebilir misin?"

Selamlama ya da sevgi ifadesi yok. Bu konuşmanın hoş geçeceğine dair hiçbir işaret yok. Onu içeri almak için yavaşça indirdiğim kalbimin etrafındaki muhafızların tekrar yukarı çıktığını hissediyorum.

Erkekler eşlerini asla terk etmezler. Bunu biliyorduk.

Sadece birkaç mil gittikten sonra, oldukça kalabalık bir otoparkı olan bir alışveriş merkezine girdi. Tam arabadan inmek üzereydim ki kapısının açıldığını ve yolcu tarafıma geçtiğini gördüm. Öğleden sonra yağmur başlamıştı ve hiç durmamıştı. Hatta hızlandı. Gökyüzü karanlık ve çirkin, hava ise ancak Ekim yağışlarının getirebileceği bir serinliğe sahip.

"Hey, güzelim," diyor ve sözlerindeki şefkat kalbimi sızlatıyor.

"Geleceğini biliyor muydun?" Sessizce sordum.

"Hayır." Bana bakmıyor; bakışları ön pencereden dışarıya yönelmiş. "Seni biliyor," diyor sanki bir yara bandını söküyormuş gibi bir tavırla.

Kalbim bir an için o kadar karnıma düşüyor ki hasta olacaktım gibi hissediyorum ve titrek bir nefes alıyorum. "Özellikle ben mi yoksa sadece biriyle görüşüyor olman mı?"

"Sen. Spesifik olarak." Çenesini ovuşturuyor ve başını koltuk başlığına yaslayarak gözlerinin kapanmasına izin veriyor. Yaptığımız bu konuşmaya rağmen, bütün gün boyunca en rahat olduğu anın bu olup olmadığını merak ediyorum. "Danışmana gitmeden benden boşanmayacak." Gözlerim açılıyor ve bakışlarımı ondan kaçırıp pencereye yöneltiyorum çünkü göz göze gelirsek gözyaşlarına boğulacağımdan eminim. "Marissa, bana bak bebeğim."

"Hayır," diye bağırdım. *Ve bana TEKRAR böyle dediği için ona lanet olsun.* "Ne dedin sen?"

"Yok bir şey. Önce seninle konuşmak istedim."

Hâlâ pencereden dışarı bakıyorum, bu yüzden yüzümdeki şaşkın ifadeyi göremediğini biliyorum. Sanki bir adamla karısı arasındaki bir kararda bir şekilde söz sahibiymişim gibi. "Hakkında...?"

"Ne düşünüyorsun?"

Kaşlarımı çatıyorum, bakışlarımı ona çevirdiğimde içimdeki öfke alevleniyor. "Ne hakkında? Sen ve karın evliliğinizi düzeltmek için danışmana giderken bizim birlikte olacağımızı mı sanıyorsun?"

"Bu hiçbir şeyi düzeltmeyecek." Başını sallıyor.

Ona tam olarak ters ters bakmayan bir bakış fırlatıyorum ama umarım terapiye verdiği küstah yanıttan rahatsız olduğumu anlamıştır. "Eminim böyle hissedenden ilk koca sen değilsindir."

"Bir yıl istedi ve sonra boşanacaktı."

"Peki, tam olarak ne için bir yıl? Evcilik oynayarak mı?" Ukalalık etmek istemem ama tam olarak ne yapacaklar ki?

"Hayır, avukatımla konuştum ve ayrılma davası açabileceğimizi düşünüyor, ama eğer danışmanlık için bastırırsa, yargıç bu konuda onun tarafını tutabilir."

"Yani bu konuda hiç söz hakkın yok mu? Bana bunu mu söylüyorsun?"

"Marissa..." İç çekiyor. "Onu çok aldattım. Evlilik öncesi anlaşmam yok. anlaşma ve ben çok para kazanıyorum. Ne yazık ki, işleri yoluna koymak istemesi bazı konularda onun kurallarına göre oynamam gerektiği anlamına geliyor." İç çekiyor. "Ayrıca, seninle benim hakkımda kamuoyuna açıklama yapacağını söyledi."

İlk işimden kovulacağım düşüncesiyle kalbim göğsümde çarpmaya başladı. *Sadece bir ay sonra*. Eğer biri referans için *Beckham Securities*'i ararsa, bu damgayı tüm kariyerim boyunca yanımda taşıyacaktım. "Şimdi bunu yapmasını engelleyecek ne var?"

"İsteddiğini yaparsam yapmaz." Elime uzanıyor ve irkilmeme rağmen başparmağını parmak eklemlerime sürüyor. "Senden ayrılmanı istiyorum. Başka bir yere git. Başka bir yere. Sana bir tavsiye mektubu yazacağım" dedi.

"Yani, senin için işimi bırakmamı istiyorsun. Bizim için." Omuz silkiyorum.

"Öyle demek istemedim. Eğer çekip gidebilseydim, giderdim. Bu benim için o kadar kolay değil."

"Anladım. Ben sormadım." Elimi onunkinden çekip kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bana endişelenmememi söyledin. Onun umurunda olmadığını. Seninle birlikte olmak için ahlaki pusulamdan zaten vazgeçtim. Şimdi de işimi bırakmamı mı öneriyorsun? Tüm bu rasyonalizasyonları her sabah aynada kendime bakabilmek için yaptım. Şimdiden aylar öncesinden farklı bir insan gibi hissediyorum ve birkaç ay sonra uyandığımda kendimi bile tanıyamama riskini almak istemiyorum." Başımı sallıyorum. "Harika seks yapıyoruz, birbirimizi güldürüyoruz ve senin yanında olduğum kişiyi seviyorum, *metreslik meselesi bir yana*," diye fısıldıyorum çünkü gözyaşlarımın biriktiğini hissedebiliyorum, "ama sen evlisin ve bence en iyisi bu ilişkiyi şimdi bitirmek..." İçimdeki çığlıklara rağmen sesim sakın. "Bu yolda daha da ilerlemeden ve durmak daha da zorlaşmadan önce."

"Zaten çok sert, Marissa."

Kalbim acıyla çarpıyor ve tepki olarak irkiliyorum. "Biliyorum. Benim için de -Ama bu iş çok karmaşık ve ikimiz için de işleri kolaylaştıracak tek şey çekip gitmek."

Koltuğunda dönüyor ve bana bakmak için sırtını kapıya dayıyor. "Her gün sana bakarken sana dokunamayacağımı ya da seni öpemeyeceğimi nasıl bilebilirim?" Dönüp ona bakıyorum ve mükemmel yüz hatlarındaki ıstırapı görüyorum. "Beni görmek senin için bu kadar kolay olabilir mi?"

"Bu konuda hiçbir şey kolay değil Chris, ama ne yapmamı istiyorsun? Kim olduğumu bilmesene bile, bunu bir yıl boyunca yapabileceğimi sanmıyorum. Gizlice dolaştığımız pek söylenemez ama evliliğin üzerinde çalışıyorsan, her geceyi evin dışında benimle geçirebileceğini düşünemiyorum."

"Senden buna katlanmanı istemezdim. Senden bu kadar çok şeye katlanmanı istememeliydim." İç çekiyor.

"Seninle birlikte olmak zor bir başarı değil." Gözlerimde oluşan yaşları kırıştırtırken ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum. "Bana o tekilayı ısmarladığından beri senden çok hoşlanıyorum."

"Bekleyecek misin? Ben boşanana kadar?"

Bu soruyu bekliyordum. Daha önce de pek çok şekilde sormuştu ama şimdi bu açık ve belirli bir zaman çizelgesine bağlı. "Sanırım benden bunu beklememen en iyisi," diyorum ona. Mükemmel bir dünyada ona evet derdim ve tüm yılı odanın diğer ucundan birbirimize özlem dolu bakışlar atarak, birbirimize gizli aşk notları göndererek ve hatta belki de iş kisvesi altında gizli bir seyahate çıkarak geçirebilirdik, ama bunun şu anda yaptığımızdan ne farkı var? "Benimle birlikte olmak için gün sayıyorsan, evliliğine cesurca bir çaba gösteremezsin. Bu seni deli eder."

"Yani, bu bir hayır."

"Bir yıl içinde bir yıl daha isterse *ya da* ikiniz barışmaya karar vererseniz ne olacak? Ya son birkaç yıl onunla sonsuza dek mutlu olmanıza giden yolda sadece bir tümseksin?"

"Bu-"

"Bunu bilemezsin," diye araya giriyorum. "Bir yıl içinde çok şey olabilir. Belki terapiye gitmeye karar verir ve değişir. Onu bir noktada sevmiştin; seni aşık eden o kişinin eskiden nasıl biri olduğunu görmeye başladığında ne olacak?"

"Ben... aynı olmayacak. *Hiçbir zaman* aynı olmadı," diye mırıldanıyor. "Ben aynı değilim." Dudakları düz bir çizgi oluştururken teklif ediyor. Benimkilere karşı hissetmeye alıştığım dolgun dudaklar. Dudaklarının benimkilere sürtünmesini, kirli sakalının yanaklarıma ve dudaklarını benden uzak tutamadığı için ağzını dayadığı her yere sürtünmesini özleyeceğim. "Gerçekten bir şeyler olabilirdik." Gülüyor ama içindeki acıyı duyabiliyorum. "Benim için çalışmadığın ve evli olmadığım başka bir hayatta, muhtemelen şu anda seni yanıma taşınmaya ikna ediyor olduğumu düşünmek delilik."

"Chris..." Ben başlıyorum ama o başını sallıyor.

"Neden böyle hissettiğini anlıyorum ama bu benim hoşuma anlamına ." "Ben de bu konuda deli değilim," diyorum ona dürüstçe.

"Dışarıda çok fazla kalp kırmamaya çalış, tamam mı?" diye soruyor kapısını açarken. Bir parçam beni son bir kez öpmeye çalışacağını düşündü, ama arabamdan çıktı, yağmurun üzerine yağmasına izin verdi.

"Bekle... Bana veda öpücüğü vermeyecek misin?" Sormamam gerektiğini biliyorum ama onu bir daha öpmeyeceksem, son öpücüğün unutulmaz olmasını isterim. Arabama geri dönmeden önce öpmek istediğinden emin değilmiş gibi tereddüt ediyor.

Yanağıma uzanıyor ve elinin ıslak olduğu gerçeğini görmezden geliyorum çünkü ağzı benimkinden bir santim uzakta. "Bilgin olsun, bu bir veda değil çünkü bu seni son öpüşüm değil." Bana bir gülümseme veriyor ve sonra dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Dili dışarı fırlıyor ve benimkine bir kez sürtündükten sonra geri çekiliyor, öpüşmemize fırsat bile vermeden. "Şimdilik hepsi bu kadar." Göz kırptı ve sonra arabamdan çıktı.

Eve nasıl gittiğimi bilmiyorum. Ya da ertesi gün veya ondan sonraki gün işe nasıl gittiğimi. Teoride doğru şeyi yaptığımı biliyorum ama Chris'in adını her duyduğumda kalbimin göğsümde çarpması bana yanlış şeyler yaptığımı hissettiriyor. Chris bire bir görüşmelerimizi şimdilik e-postalara çevirdi ama bu kalıcı bir çözüm değildi. Sadece üç gün geçmiş olmasına rağmen sanki aylardır ondan kaçırıyordum gibi hissediyordum. Aynı katta çalışan şirketin CFO'sundan kaçmak oldukça zordu ve bunu yapmak için fazla mesai yapıyordum gibi hissediyordum. Sonunda bir toplantıya kadar değildi

Bay Beckham'ın yeni ofisi açmak için altı aylığına Paris'e bir ekip göndermeye hazır olduklarını açıkladığı hafta, CFO'dan uzun süre uzak durmanın en iyi yolunu fark ettim.

Ertesi hafta Avrupa'daydım.

Chapter SEVENTEEN

Marissa

itiraf etmeliyim ki en başından beri gitmen beni
heyecanlandırmıyordu ama gerçekten veda etmeden mi gittin?

C

İki gün önce Fransa'ya indiğimden beri gelen kutumda duran e-postayı yüzüncü kez açıyorum. Kişisel bir e-posta adresi olduğunu tahmin ettiğim bir yerden gönderdiğini ve özgeçmişimden almış olması gereken kişisel e-postama gönderdiğini fark ediyorum.

Ne söylememi istiyordu?

Ayrılacağımı bilmiyormuş gibi değil. Ayrıldığım gün Seattle'da olması da benim suçum değil. Geçici dairemle aynı sokakta bulunan çok sayıdaki kafeden birinde oturmuş ekrandaki kelimelere bakıyorum. Neden sürekli e-postasını açtığımı bilmiyorum çünkü artık ezberlemiş durumdayım. Önümdeki kruvasanı seçiyorum, aniden sipariş olmayı diliyorum; burada bulunduğum iki gün içinde zaten dört tane yedim. Şimdiden karbonhidratlara aşırı yüklenirsem uzun bir altı ay olacak.

Ama çok iyiler. Evdeki zayıflığım. Burada onlara karşı koyamayacağımı biliyordum.

Bu kafenin görünümüne anında aşık oldum çünkü bana evdeki bir kafeyi hatırlatıyor -Avery's- ki sahibinin Paris'teki bir kafeyi örnek aldığını biliyorum.

E-postayı tekrar açıyorum, sonunda cevap vermeye karar veriyorum çünkü iki espresso içtim ve kafein kaygım cevapsız kalmasına izin vermiyor

Bir saniye daha.

Vedalaşma olayını yapmayacağımızı söylemiştin.

Cevabı neredeyse anında geldi. Burada öğle vakti, yani evde sabahın altısı -hatta *bir Cumartesi* günü- bu yüzden hızlı cevap karşısında şok oldum.

İşte geldi. Beni görmezden geldiğini düşünmeye başlamıştım. İyi ki güncellemeleri alıyorum, yoksa sana bir şey olduğunu düşünürdüm.

Başıma bir şey geldiği gibi alaycı bir cevap vermek istiyorum. *Ona*. Ama vazgeçtim çünkü çekip giden bendim. Garip ama çok fazla ağlamadım. Belki de o gün arabamı terk ettiğinden beri hareket etmeyi bırakmadığım içindir. Eve gittim, odamı ve evdeki diğer üç odayı derinlemesine temizledim, iki sesli kitap dinledim ve düşüncelerimle baş başa kalmamak için hemen *Sex and The City*'yi izlemeye başladım ve ardından Paris için mükemmel bir gardırop oluşturmak amacıyla bir hafta boyunca hem kendi dolabımı hem de annemin ve Autumn'un dolaplarını karıştırdım. *Ayrılığımız için üzülmeye vaktim yoktu*.

Hayır, ben iyiyim. Sadece buraya geldiğimden beri meşguldüm.

Instagram'da tembelce gezinirken yazıyorum. Muhtemelen bunun yalan olduğunu biliyordur. Teknik olarak pazartesiye kadar başlamayacağız ama buraya biraz erken gelip yerleşmemizi ve saat farkına alışmamızı istediler. Bu yüzden son iki gündür, her akşam ekiple birlikte isteğe bağlı akşam yemekleri yiyerek kendi başımızaydık.

Umarım eğleniyorsunuzdur. Ama çok fazla değil.

Bir saniye sonra başka bir e-posta geliyor.

Seni özledim.

Buna yanıt vermiyorum ve ertesi gün, estetik bir Pinterest sayfasına yakışır bir küvette köpük banyosu yaparken, telefonum bir mesajı işaret edecek şekilde bipliıyor. Okuduğum kitabı bırakıp telefonumu elime alıyorum ve bu kez bana mesaj attığını görünce iç geçiriyorum.

Evim sensiz aynı değil. Sensiz bu yatakta uyumaktan nefret ediyorum.

Ben: Yalnız mısın?

Kendime sormamam gerektiğini, çünkü bunun beni ilgilendirmediğini ve umursamamam gerektiğini söyleyemeden önce mesajı yazıp gönderiyorum.

Chris: Evet. Ben . Avukatım resmi bir ayrılık için bastırıyor. Bu hafta danışmanlığa başlıyoruz. Nasıl gideceğini göreceğiz.

Sana iyi şanslar. Umarım istediğin gibi olur.

Chris: Bu sonunda kızı benim alacağım anlamına gelir.

Ben: Hangi kız?

Hangi kız olduğunu biliyorsun.

Ben: Gitmem gerek.

Chris: Saat neredeyse on bir buçuk ve yarın erken kalkman gerekiyor. Nereye gidiyorsun? Yoksa dışarıda mısın?

Ben: Bunlar normal bir patronun bilmeye hakkı olmayan bir sürü soru.

Chris: Belki, ama çok kıskanç ve sahiplenici eski erkek arkadaşınız bilmek ister.

Ben: Eski sevgiliye vurgu

Beni oraya getirtme.

Lütfen yapma. Bu işi aramıza mesafe koymak için aldım. Birbirimizi unutmamız gerek.

Chris: Bunu kabul etmedim. Beni aşmamamı tercih ederim.

Ben: Bu adil değil.

Chris: Neden olmasın? Seni unutmayacağım. Benimle mutsuz olmanı istediğim için mi pislik oluyorum?

Ben: Bu soruyu onay için Reddit'e göndereceğim, ama evet bunun için pislik sensin diyebilirim.

Oraya yer bulmak için gittiğini biliyorum, bu yüzden Beck'e bu hafta oraya gitmek istemediğimi söyledim. Yine de onunla uğraşmak zorunda kalacaksın, o yüzden bağırmamaya çalış. Eğer seni savunmaya devam edersem, birlikte yattığımızdan şüphelenmeye başlayacaktır.

Ben: Birlikte yatmıyoruz.

Chris: Bana hatırlatma.

Ertesi sabah, ilk günüm için hazırlanırken dairemin kapısı çalınıyor. Saat daha sabahın yedisini değil, bu yüzden ekipten birinin ofise birlikte yürümek isteyip istemediğimi sorduğunu tahmin edebiliyorum. Kapıyı açtığımda elinde cam vazoda beyaz ve pembe lalelerden oluşan kocaman ve muhteşem bir buket tutan biriyle karşılaşıyorum. O kişi yüzünü eğiyor ve Emma'nın elinde lalelerle daireme doğru yürürken bana bilmiş bir sırıtışla baktığını görüyorum. Emma da Beckham Securities'den, ancak farklı bir katta bulunan hukuk bölümünde çalışıyor, bu yüzden buraya gelene kadar tanışmamıştık. Benden birkaç yaş büyük ve yakın zamanda ayrılmış.

nişanlısıyla. *Sanırım yakın zamanda ondan ayrılmış.* Görünüşe göre o da bu seyahati benimle benzer bir şekilde kullanıyor ve ben ona herhangi bir ayrıntı vermemiş olsam da, buraya gelirken uçakta başarısız ilişkilerimiz hakkında sohbet ettik.

"Paris'e geleli bir hafta bile olmadı ve şimdiden sana çiçek gönderen biri mi var?" Ela gözlerini bana birkaç kez kırıştıyor. "Nereye gidiyorsun ve neden beni de götürmüyorsun?!" Vazoyu tezgâhının üzerine bırakıyor ve ellerini kalçalarına koyuyor. Burnuna güneş gözlüğü takmış ve gözlüklerinin üstünden bana bakıyor. Paris'e o kadar iyi uyum sağlamış ki, sanki buralı gibi. Güneş gözlüğünü yüzünden çıkarıyor ve kakülleriyle oynamadan önce özenle başına yerleştiriyor. *Ayrılığa tepki olarak ani bir karar. Onda sıfır tavsiye, diyor.*

Emma muhteşem ve sadece havaalanında en az yirmi erkeğin başını döndürdü. Kulaklarına kadar uzanan bacakları ve her zaman en az dört inçlik topuklu ayakkabılarıyla, yıl boyunca güneşle öpüşen bir cilde ve kuzguni renkli saçlara sahip olması, nereden geldiği ya da DNA'sında ne olduğu konusunda bir muamma yaratıyor.

olsun, eski nişanlısının fotoğraflarını gördüm. Anlamıyorum. Ama aşk ya da her neyse.

Neyse ki çiçeklerin yanında bir kart görmüyorum, bu yüzden kolay yalana başvuruyorum çünkü kimden geldiklerine dair bir fikrim var. "Sanırım ailemden geliyorlar. İlk günüm olduğunu biliyorlar. İnan bana, burada kimseyle tanışmadım." *Bu kısmı doğru.*

"Bu çok şirin." Parmağını yapraklardan birinin üzerinde gezdiriyor. "Biri bana çiçek göndermeyeli uzun zaman oldu," diye hüzünlü bir şekilde düşündükten sonra bana dönüyor. "Tamam, kahve içmek için durmak istiyorum, o yüzden acele et!"

Paris'te Kasım ayı hiç de sıcak olmadığı için odamda montumu alırken, çiçek teslimatının arkasında olduğuna inandığım kişiye mesaj atıyorum.

Ben: Çiçeklerin senden geldiğini varsaymak güvenli mi?

Yine anında cevap veriyor. *Bu adam ne zaman uyuyor? Sanırım evde sadece sabahın biri, ama yine de.*

Başka birinin sana çiçek göndermesi konusunda endişelenmeli miyim?

Ben: Asla bilemezsin. Parisli hayranlarım olabilir.

Eminim öyledir. Hala favorin olduğum sürece.

Emma'nın *kıçımı kaldırmam* için seslendiğini duyduğumda gözlerimi deviriyorum.

Çiçekler için teşekkür ederim.

Chris: İyi günler, güzelim.

Chris: İşlerin iyi gittiğini duydum. Bunu duyduğuma sevindim. Seni düşünmeden edemiyorum.

Birkaç gün sonra Emma ile öğle yemeğinde otururken mesajı geliyor ve sanırım yüzümden geçen gülümseme bunu ele veriyor çünkü Emma ciyaklıyor.

"Telefonuna gülümsemeni kim sağladı?" diye soruyor ve başımı kaldırdığımda masanın karşısından ekranıma bakmaya çalıştığını görüyorum. "Ve o çiçekleri sana *ailenin* gönderdiğine inanmamı mı bekliyorsun?" Burnunu kıvrıp kaşığını bana doğrultuyor ve hayatımda yediğim en güzel parfeden bir ısırık alıyor. "Bu gece dışarı çıkalım."

"Eski sevgilim," diye itiraf ediyorum, umarım bu beni Avrupalı bir kaçamak için sokaklarda dolaşmaktan kurtarır.

Gözleri büyür ve başını sallar. "Dışarı çıkmak için bir neden daha! İşinizin bittiğini söylemişsiniz."

"Sanırım 'karmaşık' kelimesini kullandım."

Beresini yeniden düzeltiyor ve başını yana eğiyor. "'Karmaşık', ayrılmaya giden yolda birbirimizi incitmek için gidip geldiğimiz o zehirli arada kaldığımızı söylemenin süslü bir yolu gibi geliyor." Köpüklü suyundan bir yudum almadan önce tırnak işareti kullanıyor.

Emma hukuk departmanı dışında başka bir departmanda çalışıyor olsaydı, Chris'ten bahsetmesi için ona güvenebilirdim ama ben işime değer veriyorum. Ayrıca onu iyi tanımıyorum.

evli erkeklerle yatan kadınlar hakkındaki duruşunu bilecek kadar. *Ben kendi duruşumu bile zar zor biliyorum.*

"Haklısın, ama hislerim hâlâ orada."

"Her zaman öyledirler." İç çekiyor. "Garrett buraya geldiğimden beri durmadan arıyor. Muhtemelen Paris'te yolumu bulduğumu sanıyor." Bir çileği kasesine doğru itiyor. "Bir hata yaptım, falan , ama benden kesin bir *hayır ve siktir git cevabı.*"

"Keşke ben de o kadar sağlam olabilsem."

"Tatlım, seni dört farklı kadınla mı aldattı?" Homurdanıyor. "Bu kadar yalancı, aldatan bir pislik olmasaydı belki de olmazdım. Ayrıca, yatakta iyi bile değil! Dört kadını kendisiyle sürekli yatmaya nasıl ikna etti bilmiyorum." Alay ediyor. "Kanunen bunu yapmak zorundaydım," diye şaka yaparak orta parmağındaki kocaman elmas nişan yüzüğünü havaya kaldırıyor.

"Neden hala yüzüğünü takıyorsun ki?"

"Çünkü mükemmel berraklığa sahip dört buçuk karat ve henüz onunla ne yapmak istediğime karar vermedim."

"Geri vermemeni anlıyorum ama neden takıyorsun?" Ona kaşlarını kaldırıyorum ve o da gözlerini deviriyor.

"Çok güzel." Yüzüğü havada tutuyor. "Onu satın alan kişinin berbat olması yüzüğün suçu değil. Gösterilmeyecek kadar muhteşem." Kucağına bırakmadan önce üzüntüyle ovuşturuyor. "Peki... bu gece?"

Sadece Çarşamba günü ve Perşembe günü erken bir toplantımız var, bu yüzden onu bu hafta sonu dışarı çıkmanın daha iyi bir fikir olacağına ikna edebildim, bu yüzden yedi buçukta evdeyim ve dairemde yoga yapıyorum. Rahatlamak için yapmayı en sevdiğim şey ama bir süredir bırakmıştım ve son zamanlarda *Chris'in planını düşünmemek için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum.* Telefonum çalmaya başladığında matımdan kalkıyorum ve ekranda onun adını görüyorum.

Planım buraya kadarmış.

"Evet?" Cevap veriyorum ve diğer uçtan gelen bir kıkırdama meme uçlarını sertleştiriyor. *Şerefsiz.*

"Sana da merhaba." Neredeyse iki haftadır sesini duymamıştım ve şimdi zihnim onu duyduğum tüm zamanlarla dolup taşıyor. Boşalmak üzereyken kulağımın dibinde inlediği onca zaman. İçime boşalırken adımları homurdanarak söylediği zamanlar. Yüzümü sıkıp boğazımdan aşağı patladığında. Yemek yerken elimi okşadığı ve bana ne kadar güzel olduğumu söylediği zamanlar.

"Neden arıyorsun?"

"En sevdiğim çalışanımı kontrol ediyorum."

"Siktir git." Telefonu kapatmak istiyorum ve parmağımı aramayı sonlandırma düğmesinin üzerinde geziniyor ama kendime bunu yaptıramıyorum.

"İnan bana, keşke yapabilseydim," diyor ve keşke bu aramayı sesli mesaja bıraksaydım diye düşünerek suyumdan bir yudum alıyorum. "Beni hiç düşünüyor musun?"

"Hayır," diye yalan söyledim önce, sonra gerçeği söylemeye karar verdim. "Yani... Yapmamaya çalışıyorum ama sen bunu zorlaştırıyorsun."

"Elimde değil. Senden neredeyse tamamen kopmayı beklemiyordum. Giydiğin o elbiselerin içinde seni hala görebileceğimi ya da gülüşünü duyabileceğimi düşünmüştüm... belki bir toplantı sırasında bana yönelik olmasa bile gülümsemeni yakalayabilirdim."

"Bu daha iyi."

"Kimin için?"

"İkimiz için de."

İç çekiyor. "Danışmanlığa başladık." Bir bardak sesi duyuyorum ve acaba içiyor mu diye merak ediyorum.

"Orada saat üç gibi değil mi? Bir şeyler içmek için biraz erken değil mi?" Sesimdeki espriyi duyabiliyorum ve tekrar o esprinin içinde olmaktan nefret ediyorum. Chris Holt ile flört etmekten.

Patronum.

Evli patronum.

Sik beni.

Gülüyor. "Dikkatli ol. Gündüz içkisi için beni azarlamak kız arkadaş davranışdır."

Telefona sarılıyorum ve onun kız arkadaşı olma düşüncesiyle çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. *Hayır, Marissa.* "Demek istediğim... sen istesin."

"Evden çalışıyorum."

Beckham Menkul Değerler için çalıştığım iki ay boyunca ofiste olmadığı bir gün olduğunu sanmıyorum, bu yüzden bu şaşırtıcı. "Hasta mısınız?" Hemen soruyorum, bugün evde olmasının nedeni bu olabilir mi diye merak ediyorum.

"Hayır. Bu sabah ilk seansımızı yaptık ve sonrasında ofise gitmemeye karar verdim."

Onun ve karısının terapide 'evlilikleri üzerinde çalıştıklarını' düşünmemek için kendimi zor tutuyorum. "Oh. Sanırım senin ofiste olmadığını hiç bilmiyordum."

"Eskiden haftada bir gün evden çalışıyordum ama sonra bu yeni kadın benim için çalışmaya başladı ve onu mümkün olduğunca çok görmek istedim."

"Ciddi olamazsın." Kıkırdıyorum.

"Söz konusu sen olduğunda her zaman ciddiyimdir." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum ve soru dilimin ucunda duruyor. Sormamam gerektiğini biliyorum ama bu bilgiyi gönüllü olarak verdi.

"Danışmanlık nasıldı? Yani..."

"Uzlaşmaya giden yolda mıyız?" Homurdanıyor. "Evet, seni yemin tazelemeye davet edeceğim."

Kaşlarımı çatıyorum ve gözlerimi kısıyorum. "konuştuğunu unuttun mu?"

"Hayır, sen unuttun mu?"

"İğnelemeniz hoşuma gitmedi."

"Özür , belki ilk seferinde olmadığım için daha açık olacağım. Danışmana gitmek istemiyorum. Boşanmak istiyorum ama evlendiğim kadın beni bu maskaralığa zorluyor çünkü Forbes milyarderler listesine girme yolunda ilerleyen bir adamdan boşanmak istemiyor. Ben de bir kadınla birlikte olmak istiyorum.

-bu arada bu sensin- sadece benim için çalışmakla kalmıyor, aynı zamanda metresime aşık olduğum gerçeğini saklamakta daha iyisini yapmadığım için karım da bunu biliyor. Bu yüzden bana kız arkadaşımın vazgeçmezsem hayatını mahvedeceğini söyledi. Bu yüzden, saçma sapan bir evlilik danışmanlığı seansından sonra içtiğim için ve alaycılığım için özür dilerim."

Gözlerimi birkaç kez kırptırdım çünkü az önce ne dedi?

"Bekle, bana aşık mısın?" Lafı dolandırmayacağım ya da bu sözlerin kalbimi bir anlığına durdurmuş olabileceği gerçeğine karşı naz yapmaya çalışmayacağım.

"Sakın bana buna şaşırdığını söyleme."

"Ukalaca konuşmayı bir saniyeliğine kesebilir miyiz lütfen?" İç çekiyor. "Evet."

"Hangi soruya?"

"İkisi de." İç geçiriyor ve sonra buzun bardağa çarpma sesini tekrar duyuyorum. "Sadece daha önce hiç söylemedin."

"Özgür olmadığım bir zamanda bunu sana söylemek adil görünmüyordu."

"Birbirimizi çok az tanıyormuşuz gibi hissediyorum," diye fısıldadım. "Yani... seks dışında."

Bir dakika boyunca hiçbir şey söylemiyor ve ben de arama kesilir diye telefonumu kulağımdan uzaklaştırıyorum. "Sanırım seni oldukça iyi tanıyorum. Pembeli beyaz laleleri sevdiğini ve oraya geldiğinden beri muhtemelen günde üç kruvasan yediğini biliyorum. Kahve tercihlerini, içecek tercihlerini, ne yemekten hoşlandığını ve hasta olduğunda nasıl olduğunu biliyorum. Köpük banyosunda müstehcen kitaplar okumayı ve onları benimle birlikte götürmeyi sevdiğini biliyorum." Sesi alçalıyor. "Bu arada, dairedeki küvet hoşuna gidiyor mu? Banyoda kendine dokunurken beni düşünüyor musun? Ben bacaklarının arasındaki suyu yalarken küvetin kenarında oturmayı özleyiyor musun?" Cevap vermiyorum ve o devam ediyor. "Yatakta sevdiğin her şeyi biliyorum. Senin hakkında çok şey biliyorum, Marissa. Henüz kendin bile tam olarak anlayamadığın şeyleri bile biliyorum." Kanepeye çöküyorum, yoga tamamen unutulmuş ve kısa bir süre için bu konuşmayı daha müstehcen bir yöne çekip çekmeyeceğini merak ediyorum.

"Neyi ?"

"Seni yalnız bırakamamam hoşuna gidiyor." İtiraz etmek üzereyken benden önce davrandı. "Çağırımı görmezden gelebilirdin, biliyorsun."

"Amerika'da hala iş günü, işle ilgili olabilirdi," diye teklif ediyorum ama bu argümanın zayıf olduğunu ben bile biliyorum.

"Seni ne zaman iş için aradım ki?"

"Belki de yapmalısın. Kendine patronum diyorsun," diye .

"Olmadığımı bir düşünsene. Sen oradayken seninle ilgilenmek benim için çok daha zor olurdu."

Merakla gözlerimi kısıyorum. "Bu ne anlama geliyor?"

"Gerçekten herkesin günlük bin dolar harçlığı olduğunu mu sanıyorsun?"

"O sendin!" Ayağa fırladım. Nasıl olduğunu gördüğümde şok oldum günlük yemek için bana ayrılan miktar. "Chris, her gün o kadar bile vermiyorum."

"Evet, yemelisin. Nerede yemek yiyordun? Güzel bir yere git. Emma'yı al."

"Emma ile takıldığımı nereden biliyorsun?" "Her şeyi biliyorum."

"Beni gözetlemeyi bırak!" Ona söylüyorum ama bilinçaltımın derinliklerinde bir yerde, Paris'teki boş zamanımı nasıl geçirdiğimi bu kadar merak etmesi bana biraz mutluluk veriyor.

"Oh, sakin ol, değilim."

"Sakin bana rahatlamamı söyleme. Öyle görünüyorsun ve bir saniyeliğine geri dönebilir miyiz? Bana nasıl bu kadar yüksek bir maaş bağladınız? Ve bu benim tek olmam alarm zillerini çaldırıyor mu?"

"Hayır. Doğrudan bana rapor veren herkesin bu kadarına ihtiyacı olduğunu söyledim." "Burada doğrudan sana rapor veren tek kişi benim!"

"İşe yaraması çok komik." Kıkırdıyor. "Gerçi dürüst olmak gerekirse, Liam ve Elise birkaç hafta içinde orada olacaklar ve onlar da aynısını alacaklar. Daha iyi hissediyor musun?"

"Pek sayılmaz. Beni mi gözetliyorsun?" "Hayır."

"Christopher," diye uyarıyorum.

"İyi. Binanın kameralarına bakmış olabilirim ve ikinizi çoğu zaman birlikte görüyorum."

Gözlerimi dairemde gezdiriyorum, bir anda bir güvenlik şirketi için çalıştığımın farkına varıyorum. "Dairemde... kamera var mı? Bana yalan söyleme. Yemin ederim Chris."

"Hayır." Gülüyor. "Yemin ederim. O kadar da deli değilim. Kameralar sadece binaya kimin girip çıktığını gösteriyor. Binanın sahibi biziz ve sadece çalışanlarımız için, herkesin güvende olduğundan emin olmak istiyoruz."

"Yani eve bir erkek getirseydim haberin olur muydu?"

"Eğer eve bir erkek getirseydin, Paris'e giden ilk uçakta olurdum." Sesindeki hırçın tonu duyabiliyorum ve klitorisime doğru doğrudan bir hat var.

"Gerçekten mi? Bu teoriyi test edelim mi?" Alay ediyorum ve onun kıskançlığını düşününce amım sıkılıyor.

"."

"Emma yarın dışarı çıkmak istiyor," dedim ona. "Mmmhmm."

"Sanırım biriyle yatmak istiyor."

"Sen istiyor musun?"

Ona işkence edebilirdim ama az önce bana aşık olduğunu söyledi, bu yüzden ona bir kemik atmaya karar verdim. "Evet, ama ilgilendiğim adam pek müsait değil."

Nefes verdiğini duyuyorum. "Öyle mi? Bu adam için endişelenmeli miyim?"

Yanıt olarak homurdandım. "Bu çok yüklü bir soru. Varoluşsal bir kriz mi yaşıyorsun?"

"Günlük."

Söyleyecek esprili bir şey bulmaya çalışırken alt dudağımı çiğniyorum ama elim boş dönüyorum. "Ben de seni düşünmeden edemiyorum," diyorum ona, az önceki yorumuna atıfta bulunarak. "Ama aptallık ettiğimi düşünmekten kendimi alamıyorum. Belki de bu sadece doğru insan, yanlış zaman meselesidir ama sen evliyken hala konuşarak ve flört ederek buna saygı göstermiyoruz. Özellikle de karınız saatli bir bomba gibi görünüyorken. Ya hala benimle konuştuğunu öğrenirse? Burada olduğumu biliyor mu? Eğer buraya gelmek zorunda kalırsan, bu senin için zor olacak mı?"

"Benim için neyin zor olduğu umurunda değil, Marissa. Ben *seni önemsiyorum*. Ve seninle olamamaktan nefret ediyorum. Bunu aşacağın bir zamanın gelmesinden nefret ediyorum çünkü beklemekten yorulacaksın. Yirmi bir yaşındasın, güzelsin, akıllısın ve senin yaşındaki biri için fazlasıyla çekici ve olgusun ve beni unutmamı bekleyen erkekler olduğunu biliyorum."

Gözlerim doluyor ve ben daha durduramadan bir tanesi yüzümden aşağı kayıyor. Chris'le olan bu durum üzerinde durmama izin vermemiştim. Arabamda konuştuktan sonra eve dönerken kısa bir süre dışında ağlamamıştım çünkü ağlamanın ne faydası vardı ki? Kontrol edemediğim boktan bir durum ama bana aşık olduğunu ve en az bir yıl boyunca bu konuda yapabileceğimiz hiçbir şey olmadığını söylediğini duymak kalbimin göğsümde çatladığını hissettiriyor. Bir yıl sonsuzluk gibi geliyor. "Bu gerçeğe adil değil."

"Bana mı söylüyorsun?"

Dün gece açtığım şarabın mantarını çıkarıp kendime bir bardak dolduruyorum. Bir sonraki adımda ne söylemek istediğimi düşünürken sağlıklı bir yudum alıyorum. "Bir yılın seni unutmak için yeterli bir süre olduğunu sanmıyorum... o yüzden belki de güvendesin."

Rahatlamış gibi görünen derin bir nefes veriyor. "Bütün gün duyduğum en iyi haber."

"Biliyorsun, eğer bir gün bekar ve bekar olmadığın bir zaman gelirse... iş yerindeki insanlara nasıl söyleyeceğiz?"

"Wes senin ve Owen'ın düğününde yattığım kadının aynı kadın olduğunu anladığında, senin hakkında ciddi olduğumu anlayacak."

Gülümsüyorum. "Sana o kadar çok şey yaptım, ha?"

"Sen yaptın." Kıkırdıyor. "Bunu sana hiç söylemedim ama o gece saç tokalarından birini aldım. Saçlarını şu gümüş saç şeyleriyle toplamıştın. Sen uyurken komodinden bir tane aldım."

O sabah odasından çıkarken bunlardan birini bulamadığımı hatırlayınca ağzım açık kalıyor. "Bir hatıra istedin, değil mi? Ya bu bir aile yadigârıysa!"

"miydi?"

"Hayır," diye kıkırdıyorum, "ama konu bu değil!"

"Bana bunun olduğunu hatırlatacak bir şey istedim. Gerçek olduğunu. Senin gerçek olduğunu. O zamandan beri bunu cebimde taşıyorum."

Nefesim kesildi. "Ne?"

"Beck seni böyle öğrendi. Senin hakkında çenemi kapatamadığım gerçeğini saymazsak. Ne zaman içkiyi fazla kaçırısam, çıkarıp onunla oynardım."

"Vay canına."

"Hâlâ sana aşık olamayacağımı mı düşünüyorsun?"

Boğazım aniden kurudu ve dudaklarımı yalamadan önce şarabımdan uzun bir yudum aldım. "Hayır."

"Güzel. Şimdi bana ne yaptığını söyle."

"Sen aradığında yoga yapıyordum."

"Sözünüzü kestiğim için özür dilerim, izlememe izin verirseniz devam etmenize izin vereceğim."

"Beni yoga yaparken izlemek ister misin?" Üzerimdeki kıyafete bakıyorum ve çoğu erkeğin bir kadının daracık tayt ve sütyenle bir şey yapmasını izlemekten rahatsız olmayacağını düşünüyorum.

"Seni her şeyi yaparken izlerdim."

Aklıma hınzırca bir fikir geliyor ve dişlerimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum. "Tamam, iki dakika içinde iPad'imden sana FaceTime atacağım."

"Gerçekten mi? Lanet olsun, neredeyse iki haftadır yüzünü görmedim. Tamam, ben hazırım."

Hayır, kesinlikle değilsin.

Telefonu kapattım ve kıyafetlerimi çıkarıp beni tamamen çıplak bıraktıktan sonra telefonumu sehpanın üzerine koydum ve her şeyi mükemmel bir şekilde gördüm. Aramayı başlatıyorum ama kadrajda değilim.

"Şu muhteşem-" diye başlıyor ama çıplak kıcımın minderime doğru yürüdüğünü görünce hemen konuşmayı kesiyor. Arkamı döndüğümde içkisi dudaklarına yaklaşırken ağzı aralıktı. Dudağını sertçe ısırıldığını görmeden önce uzun bir yudum alıyor. *Siktir*, ağzını görüyorum.

"Nefes alıyor musun?" Başımı yana eğerek soruyorum ve o başını sallıyor, gözleri hâlâ kocaman ve kırışmıyor. "Beni çıplak gördün

daha önce, evet?"

Çenesini kaşıyor ve kıkırdıyor. "Şu anda kendimi uçağa binmekten vazgeçirmeye çalışıyorum."

"Hayır." Gözlerimi kapatıp kendimi toparlamaya çalışmadan önce başımı sallıyorum.

"Yogayı böyle mi yapıyorsun?"

Ellerimi kalbimin üzerine koyarken bir bacağımı ağaç duruşunda kadar kaldırıyorum. Ona bakmak için tek gözümü açıyorum. "Şşt."

Bir nefes verir. "Çok güzelsin. Ve vücudun sikimi kaya gibi sertleştiriyor."

Bacağımı bırakıp farklı bir pozisyona geçiyorum ve bir bacağımı tekrar savaşçı pozisyonuna zorluyorum. Daha önce yoga yaparken hiç ıslanmamıştım ama gözlerinin amıma dikildiğini hissedebiliyorum ve teşhirciliğimden tahrik oluyorum. Sadece bir dakikadır birlikteyiz ama şimdiden koltuğunda kendini ayarladığını görebiliyorum.

Kameraya yaklaşp beni tamamen açan tanrıça pozuna geçerken ona "Çıkar şunu," diyorum.

"Siktir." duyuyorum ve sonra telefonunu bir yere dayadığını görüyorum ve pantolonunun fermuarının açılma sesini duyuyorum. "Muhteşem bir amın var bebeğim. Şu anda tadına bakmak için her şeyi yaparım."

Gömleğini çıkarıp onu da tamamen çıplak bırakıyor ve vücudunun ne kadar yontulmuş olduğunu bir şekilde unutmuşum. "Vücudun delice," diye fısıldıyorum başka bir esneme hareketine devam ederken.

Sırtımı kameraya dönüyorum ve ona kıçımı gösteriyorum, sonra da öne doğru katlanma denen bir esneme hareketiyle eğiliyorum, aslında aşağı doğru köpek gibi ama bacaklarım açılarak ona ıslak amımı çok yakından gösteriyorum. "Siktir, ," diye . "Yogadan sonra amın hep sıcak mı oluyor?"

Bacaklarımın arasından ona bakıyorum. "Seyircim olduğunda."

Kıskançlık yüzünde parlıyor ve dilini dişlerinin üzerinde gezdiriyor. "Umarım lanet seyircilerin arasındaki tek kişi ben olurum."

Bir elimi yavaşça bacağımın gezdiriyorum ve tam ekrandan gırtlaktan bir inilti gelirken ayağa kalkmadan önce amımın üzerinde gezinmesine izin veriyorum. Arkamı dönüp iPad'ime bakıyorum ve gözlerini yavaşça vücudumda gezdirirken elinin yavaşça aletini izliyorum. "Meme uçların sertleşmiş."

Bu noktada ağrıyorlar ve dudaklarını yaladığında, dilini hissetmek için çaresizmiş gibi bakışlarının altında daha da sertleşiyorlar. "Ben istiyorum

dudaklarımı üzerlerinde gezdirmek istiyorum... ve sonra dişlerimi. Her yerlerinde ısırık izleri bırakmak istiyorum." Gözleri benimkilerle buluşuyor ve dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Dokun onlara." Dediğini yapıyorum ve her iki meme ucumu da işaret parmağımla başparmağım arasında yuvarlıyorum. Seksim kayganlaşıyor ve bana dokunmam için talimat vermesini istiyorum.

Kötü bir şekilde. "Başka ne yapmak istiyorsun?"

"Her. Lanet olası. Şey." Her kelimedede elini kökten uca doğru gezdiriyor. "Otur ve bacaklarını aç." Dediğini yapıyorum ve iPad'i daha iyi görebileceği şekilde ayarlıyorum. Dizlerimi açıyorum ve ne kadar ıslak olduğumu neredeyse müstehcen hissediyorum. "Ne kadar muhteşem olduğuna bak." Seksimin dudakları hafifçe aralanıyor ve klitorisimin her geçen saniye titreştiğini hissedebiliyorum. "Parmaklarını amına sok. O sıcak küçük klitorise henüz dokunma." kırıklığı içinde inliyorum çünkü çok *yakınım* ve parmaklarımın birkaç fırçasının beni çoktan boşaltacağını biliyorum. "İsteddiğini biliyorum ama henüz değil." İki parmağımı içime sokuyorum, çok istememe rağmen klitorisimi ovnamaya dikkat ediyorum. "Nasıl bir his?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Parmakların olsaydı daha iyi hissederdim, ama bu yeterli," diyorum ve aletini daha sert çekmeye başlıyor.

"Lanet olsun, keşke. Sadece sana bakarak bile ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyorum. Seni parmaklarken elimden aşağı damlamana bayılıyorum."

Parmaklarımı yavaşça içimde ve dışımda hareket ettirmeye devam ederken ona "Sana kadar parmaklamayı hiç sevmemiştim" diyorum. "Ellerini seviyorum."

"Islak amına gömülmeye bayılıyorlar." Öne doğru eğildi. "Neredeyse benim dilim kadar." Seksim daha da ıslanıyor ve bir kelebek dalgasının güneye doğru ilerlediğini hissediyorum. "Öp beni." Alt dudağımı ısırıyorum ve o da kaşını seksi bir şekilde kaldırıyor.

"Nerede?"

"Amımda."

"Evet. Orada olsaydım senin amını yalayıp yutardım. Dilimin üzerine boşalırken çığlık atmanı sağladım. Açılışından başla ve parmaklarını yavaşça klitorisine doğru sürükleyin." Dediğini yapıyorum. "Aferin kızıma."

Sikeyim.

"Dilimi yarığının içinde gezdiriyorum. Nasıl bir his?" "İnanılmaz," diye fısıldıyorum titrek bir nefesle.

"Şimdi klitorisini ovala. Yavaşça." Bunu yapmaya başlıyorum, tekrar konuştuğunda vücudumun geliştiğini hissediyorum. "Dur." Burun delikleri seksi bir şekilde parlıyor ve dili alt dudağını yalamak için dışarı fırlıyor ve neredeyse bu düşünceyle sarsılıyorum

Beni her yerimden yalamasını. "Kendini açmak için bir elini kullan, her şeyi görmek istiyorum." Yutkunuyorum, ona tamamen açık olma düşüncesi beni biraz geriyor. "Gergin olma." Bana cesaretlendirici bir gülümseme veriyor. "Orada olsaydım, kendim yapardım." Ve bu doğru; beni yerken beni açmak gibi bir alışkanlığı vardı, bu yüzden bunun neden farklı hissettirdiğini bilmiyorum. *Neredeyse daha samimi.*

Başımı sallıyorum ve kendimi ona açıyorum, seksimin dudaklarını aralıyorum ve birden hayatımın en erotik deneyimi gibi geliyor. "Çok mükemmel," diye fısıldıyor ve içkisinden uzun bir yudum daha almasını izliyorum. "Tanrım, seni becermek istiyorum." Bana başını sallıyor. "Klitorisini ovma için diğer elini kullan. Yavaşça yap." Elini tekrar sikmeye başlıyor ve ben gözlerimi onun aç gözlerinden sikini pompalayan yumruğuna çeviriyorum. "İşte böyle," diye inliyor. "Sana uzun, durgun vuruşlar yapıyorum. Hızlı sevdiğini sanıyorsun, bazen seviyorsun da... ama en çok seni yavaş ve sert yaladığımda boşalıyorsun. Şu anda amını ağzıma daha sert bastırıyor olmalısın." Bir nefes veriyor. "Şu anda neredeyse dilimde tadını alabiliyorum, Marissa. Sik beni."

"Tadımı beğendin mi?" Fısıldıyorum.

"Zevkine bayılıyorum. Şu anda bunun için ölürdüm." Gözleri kapandı ve bir inilti çıkardı. "Tanrım, seni özledim."

"Ben mi, amım mı?" Arsızca cevap veriyorum.

"İkisi de. *Seni* özlüyorum ama bağımlısı tek amcığa bağlı olman da canımı yakmıyor değil." diyor ve dudaklarımı bir gülümseme kaplıyor.

Bir an için kendimi ovmayı bıraktım. "Bu hem romantik hem de ateşliydi."

"Benim uzmanlık alanım." Sırıttıyor ve bakışları amıma inerken gözlerimi deviriyorum. "Devam et. Gelmene ihtiyacım var."

Kendimi sınıra yaklaştırarak sürtünmeye devam ediyorum. Derimin altında doruğa ulaştığımı hissettiğimde gözlerim kapanıyor ve bir inilti boğazını yırtıyor. "Gözlerini aç, seni görmeme izin ver."

Başımı salladım. "Yapamam... Çok uzaktayım..." Ağzım açık kalıyor, orgazmımın ilk dalgasının beni yıkadığını hissediyorum.

"Bana nasıl hissettirdiğini söyle. Ağzımın ne kadar iyi hissettirdiğini söyle." "Çok iyi," diye inliyorum.

"Aferin kızıma. Şimdi klitorisini ağzıma alacağım. Benim için çimdikle, tatlım." Dediğini yapıyorum. Vücudum artan gerginliği bırakıyor ve orgazmım beni sert ve hızlı bir şekilde vuruyor. Klitorisim parmaklarımın altında titriyor ve ben

Daha çok hırıltıya benzeyen bir inilti duyuyorum ve sonra neredeyse acı dolu bir "Aman Tanrım" ve sonra parmaklarımın klitorisimde ne kadar iyi hissettirdiği dışında başka hiçbir şey kaydedilmiyor. ne kadar sürüyor bilmiyorum ama sonunda titreşimim kesiliyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Mavi küreleri yüzüme kilitlenmişti. Bakışlarını bacaklarımın arasına indiriyor ve sonra tekrar bana bakıyor. "Bu hayatımda gördüğüm en seksi şeydi." Çenesini ovuşturuyor ve bir kıkırdama çıkarıyor. "Ve ben ergenliğimin çoğunu porno izleyerek geçirdim." Koltuğa geri oturuyor, aleti hâlâ sert ve yukarı doğru kalkık ama eli artık ona dokunmuyor. "Çok ıslanıyorsun ve... klitorisin..." Bir nefes verdi. "Bu görüntüyü aklımdan asla çıkaramayacağım."

Kıkırdıyorum. "Gösteriyi beğendiğine sevindim." "Hem de çok."

Islak parmaklarımı dilimin üzerinde gezdirip kendimi tatmadan hemen önce sırtıyorum. "Sanırım şimdi boşalma sırası sende."

Chapter EIGHTEEN

Marissa

Ne olduğunu anlamadan bir aydır Paris'teydim ve hem işte hem de özel hayatımda her şeyin yolunda gittiğini hissediyordum. Sadece birkaç mesaj ya da e-posta olsa bile Chris'le neredeyse her gün konuşuyordum. Diğer zamanlarda ise iki saat süren telefon görüşmeleri yapıyorduk ve bu görüşmeler çoğu zaman telefon seksi ya da FaceTime seksi ile sonuçlanıyordu. *Evet, hemen geri döndüm ama duramadım ve görünüşe göre o da duramadı.* Ona henüz onu sevdiğimi söylemedim ama bunu hissediyorum ve eminim o da hissediyordur.

Bir gün işten en son çıkanlardan biriyim ve akşam yemeği için herkesle buluşmadan önce üzerimi değiştirmek için eve koşuyorum. Hava hala aydınlık ama yüzümü telefonuma gömdüğüm için binamın kapısının önünde duran kadını gözden kaçırmayı başarıyorum. Onunla çarpışmadan hemen önce başımı kaldırıyorum ve güneş gözlüklerini indirip kendini beğenmiş bir sırıtışla bana baktığında kalbim neredeyse yerinden fırlayacak gibi oluyor.

"Bayan Collins, mi?" Beyaz saten eldivenlerini giymiş, yavaşça çıkarıp el çantasını kolunun altına sıkıştırıyor. Eski para gibi görünüyordu, şık ve sofistike ve yakından ve şahsen ne kadar muhteşem olduğundan nefret ediyorum. "Sanırım konuşmamız gereken bazı şeyler var."

Şok içinde birkaç kez göz kırpıyorum çünkü onca insan arasında Chris'in karısının Paris'teki evime gelmesini kesinlikle beklemiyordum. "Ben... Ben öyle düşünmüyorum." Etrafından dolaşmaya çalışıyorum ama içeri girmemi engelliyor ve bana bu konuda kesinlikle istediğini elde edeceğini bildiren bir bakış atıyor.

Başını yana eğip bana bir bakış attı. "Tatlım, çıplak fotoğraflarını gördüm. Utangaçlığı çoktan geçtik, sence de öyle değil mi?"

NE? Ağzım açık kaldı. "Eğer bunlarla bir şey yapabileceğini düşünüyorsan, seni temin ederim ki bu yasal değil, ama emekli bir yargıç olan babama ya da eyaletteki en iyi avukatlardan biri olan kız kardeşime soracağımdan emin olabilirsiniz." Ona kaşlarını kaldırıyorum çünkü bu konuda bana şantaj yapmasına ya da gözümü korkutmasına izin vermeyeceğim.

Gözleri açılıyor ve sözlerimden neredeyse etkilenmiş görünüyor. "Sende biraz ısırtık var. Aferin sana. Ama rahat ol, çıplak fotoğraflarını sızdırmayacağım. İkimizin arasında, sadece *sen* bir kızın kızı olmadığını kanıtladın." Kapıyı işaret ediyor. "Şimdi, bir saat içinde masaj yaptırmak için randevum var. Beni içeri alacak mısın, almayacak mısın?"

Ciddi olamaz. "Ya da ne."

"İyi." Omuz silkiyor. "İstersen bu konuşmayı burada da yapabiliriz. Yine de CFO'nun karısıyla binanın dışında konuşurken görülmek biraz garip olabilir. Arkadaş olduğumuza inanacak birini düşünemiyorum." Kameraların olduğuna inandığım yeri işaret etmeden önce bana yukarıdan aşağıya bakıyor ve Chris'in telefonumu patlatmaya başlamasına ne kadar kaldığını merak ediyorum. *Ya da onunkini.*

Bana zarar verecek bir şey yapacağını sanmıyorum ama yine de onun dairemde olması fikrine aşık değilim. Başımı çeviriyorum ve caddenin karşısındaki kafeyi işaret ediyorum. "Daireme girmene izin vermiyorum. Seni tanımıyorum ve benim en büyük hayranım olduğunu düşünmüyorum. Oraya gidebiliriz."

Öfkeyle oflayıp pufluyor ve kafeye doğru yürümeye başlıyor. Benden çok daha kısa boylu ve topuklu ayakkabılarına rağmen arnavut kaldırımında adeta süzülüyor. Elinde biri Chanel, diğeri Hermès marka iki alışveriş çantası var ve Chris'in onun burada olduğunu çoktan anlamış olup olmadığını merak ediyorum.

Belki kendisi de buraya geliyordur.

Dışarıdaki masalardan birine oturuyoruz ve elini parlak kestane rengi saçlarında gezdirip kulağının arkasına sıkıştırmadan önce güneş gözlüklerini tekrar çıkarıyor. "Sana ne söyledi bilmiyorum ama biz boşanmadık." Buna cevap vermedim. "Yani, bunu biliyor muydun? Ne kadar klasız, değil mi?" diye soruyor ve ben cevap verme isteğime direniyorum. "Bazı şeyleri düzeltmeye çalışıyoruz," diye devam ediyor ve Chris'in tekrarlanmasını istemeyeceği bir şey söylememek için dişlerimi sıkıyorum.

"Paris'teydim. Birbirimizi görmedik. ."

Yorumumu gerçekten eğlenceli bulduğunu düşündüğüm bir şekilde gülüyor. "Pek sayılmaz. Sen konuşuyorsun. Sürekli."

Konuştuğumuz sırada onun hiç gitmediği evinde olduğu izlenimine kapılmışım. *O nereden biliyor?*

Çok fazla şey söylemek ya da herhangi bir şeyi doğrulamak veya reddetmek istemiyorum. "Konuşuyoruz çünkü o benim patronum."

"Dün doğduğumu mu sanıyorsunuz? Neredeyse *doğduğunuzu* biliyorum ama ikinizin de beni neden hafife aldığınızı anlamıyorum. Kariyeriniz umurunuzda değil mi?" Alt dudağımı ısııyorum. "Sen daha bir bebeksin ve bir adamın -ya da sanırım sadece aletin- kararlarını kontrol etmesine izin mi veriyorsun? Muhtemelen benim dünyadaki en kötü insan olduğumu düşündüğünü biliyorum ama ben hâlâ onun *karısıyım*. İkiniz de ne düşünürseniz düşünün, diğer kadın sizsiniz. Ben değil."

Utanç üzerime çöküyor ve bu duygudan nefret ediyorum. "Neden onun karısı olmak istiyorsun?" diye sordum. Umarım bu kadınla tek etkileşimim bu olur, bu yüzden hikâyenin devamının olup olmadığını da görebileceğimi düşündüm. "Kararlarımı onun kontrol etmesine izin verdiğimi söylüyorsun ama onunla kalıyorsun? İlk olmadığımı biliyorum ve *senin* de bunu bildiğini biliyorum. Sen de bir şeyin seni kontrol etmesine izin veriyorsun gibi görünüyor."

Gözlerini bana dikti. "Her şeyi bildiğini sanıyorsun."

"Aslında bilmiyorum. Pek çok şey hakkında karanlıkta bırakıldığımı hissediyorum."

"Peki, bilmek istediğiniz her şeyi bana sormaktan çekinmeyin." Elini garsona doğru kaldırıyor. "İki su lütfen ve bir cappuccino." Beni işaret ediyor. "Bir şey ister misiniz?"

O uzaklaşmadan önce başımı sallıyorum. "Onu seviyor musun ki?"

Ağzımdan kaçırdım.

"Kendi yöntemimle, evet." *Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim.* "Gerçekten bir evliliği yıkmaktan sorumlu bir kadın olmak istiyor *musun*?"

"Evliliğini ben bozmadım."

"Komik, daha önce boşanma konusunda hiç ciddi olmamıştı." Ben bir şey söylemedim ve o devam etti. "Chris'i seninle ilişkisine devam ederse ne yapacağım konusunda uyarmıştım ama beni dinlemediği için gelip seninle yüz yüze konuşmak istedim." Garsonumuz sularımızı ve onun kahvesini getiriyor. "Teşekkür ederim canım," diyor kredi kartını uzatarak. Gözlerini tekrar bana çeviriyor. "Kocamdan uzak dur. Onunla iletişim kurmayı kes."

"Son sözünüzün ne olduğunu sorabilir miyim? Onunla birlikte olmak *istiyor* musun?"

"Şimdilik," diyor içkisinden bir yudum almadan önce. "Danışmana gitmemizin bir nedeni var, ama işe yaramazsa onu boşayacağım. Ama bunun için gerçekten çaba göstermesi gerekiyor. Chris sana ne söyledi bilmiyorum ama ben mantıksız biri değilim. Tanrı bilir ne kadar zamandır beni aldatıyor ve şimdi boşanmak istiyor ve benden bunu kabul etmemi mi bekliyor? Hayır. Berbat bir koca oldu ve şimdi bunu ona ödetiyorum. Elbette," diye omuz silkiyor, "eninde sonunda boşanacağım ama önce canını ."

Çantasından bir zarf çıkarıyor ve gülümseyerek masaya doğru uzatıyor. "Nedir bu?" Zarfı isteksizce açıyorum ve *beş milyon dolarlık* bir çek olduğunu görünce ağzım açık kalıyor... *BEŞ MİLYON DOLAR MI?*

Zarfı masaya geri koyuyorum. "Sence...? İstemiyorum... Olamam..." Ne diyeceğimi bilemeyerek kekeliyorum. "Bunu istemiyorum."

"Peki, fiyatını söyle." Omuz silkiyor.

"Bu senin paran bile değil!"

Homurdanıyor. "Belli ki evliliğin nasıl işlediğini bilmiyorsun."

"İyi. Yasal olarak, elbette, ama bunu asla yapmam. Bunu bana teklif etmenin ne kadar... ne kadar kötü görüldüğünü biliyor musun?"

"On milyon." Karşı çıkıyor ve ben hasta olacaktım gibi hissediyorum. Gerçekten bana ödeme yapabileceğini düşünüyor olamaz mı? *Hayır. Sikeyim hayır.*

"Bayan Holt, sizi incitmemdeki payım için özür dilerim ve daha da önemlisi, kendimi sizin işlevsiz ilişkinize kaptırdığım için özür dilerim. İkinci de mutlu değilsiniz ve onunla aranızı düzeltmek için beni kullanmayacaksınız." Çantamı aldım. "Lütfen beni rahat bırak."

"İnan bana, isterim. Chris'ten uzak durduğun sürece bir daha asla konuşmak zorunda kalmayız."

"En az beş ay daha burada olacağım ve yıl daha kalmayı düşünüyorum."

"Onunla tüm iletişimi kesin."

Kaşlarımı çattım. "O benim patronum, konuşmamamızı bekleyemezsin." "İş dışında bir şey olduğunda anlarım."

"Çatı katına neden dinleme cihazı yerleştirdin?" *Bu kadın Chris'in düşündüğünden daha hesaplı olabilir.*

"Seni ilgilendirmez."

Başımı salladım. "Beni nasıl öğrendin ki?" "Kendi yöntemlerim var."

Bana daha fazla bilgi vermeyeceği gerçeğini kabul ederek ayağa kalkarken iç çekiyorum. "İyi, ama ne olursa olsun, umarım bir noktada mutluluğu bulursun, çünkü Chris ile tüm bunlar bittiğinde mutlu olacak mısın? Zengin, elbette, ama başka bir insanı yok etmeye çalıştığın için aynada kendine bakabilecek misin? Onun suçsuz olduğunu söylemiyorum ama sonunda kendini daha iyi hissedeceğini düşünüyor musun?"

Esniyor ve güneş gözlüklerini tekrar takarken bana bakıyor. "İşin bitti mi? Kocamın fahişesinden ders alacak havada değilim. Sanki senin ahlaki pusulan çok mükemmel."

"Onu seviyorum" diyorum ve bunu ilk duyanın o olmasından nefret ediyorum ama bunun benim için bir oyun olmadığını bilmesini istiyorum. En çok incinecek kişi benim çünkü bu noktada, onu sevmediğine ve bunun kalbini korumaktan çok egosuyla ve intikam almakla ilgili olduğuna ikna oldum.

"Oh, lütfen beni bağışla." Ayağa kalkarken kıkırdıyor. "Sence seni seviyor mu?"

"Bilmiyorum." Yalan söyledim, çünkü Chris'in bana bu konuda yalan söylemediğinden oldukça eminim.

"Seni temin ederim ki öyle değil. Genç kadınlardan hoşlanıyor. Sana diğerlerine olduğundan daha fazla ilgi duyduğunu kabul ediyorum ama hepiniz aynısınız." Onun başka kadınlarla birlikte olduğunu düşünmek beni öfkeliendiriyor ama içimdeki öfkeyi bastırmak için elimden geleni yapıyorum. "Sen buradayken evde oturup senin özlemini çektiğini mi düşünüyorsun? Lütfen. Sen daha Atlantik Okyanusu'nu bile tam olarak geçmeden o başka bir kızın içinde taşaklarının derinliklerindeyse hiç şaşımam." İnanmasam da sözleri karşısında kalbim sıkışıyor. *Başka kimse yok. Sadece sen varsın.* Kafamın içinde onun sesini duyabiliyorum ama sözleri hâlâ canımı yakıyor. Ayağa kalkıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "O iyi biri değil, Marissa. Canın yanmadan önce git buradan." Zarfı alıyor ve tekrar elime tutuşturuyor. Sonra caddenin karşısına geçip aniden binamın önünde beliren bir arabaya doğru ilerliyor.

Chapter NINETEEN

CHRIS

"Marissa'ya ulaştınız. Mesaj bırakın."

Onu arka arkaya denedikten sonra aramayı sonlandırıyorum, her biri doğrudan sesli mesaja gidiyor. Bugünlük işi çoktan bitmiş olmalıydı ama bir toplantıya takılmış olabilir.

Ben: Seni düşünüyorum bebeğim. Ara beni.

Aradan birkaç saat geçti ve ben hala ondan haber alamadım, ki bu onun yapacağı bir şey değil. Geçtiğimiz ay boyunca her gün konuşmuştuk, hatta çoğu zaman gün içinde birkaç kez. Tam ona tekrar mesaj atmak üzereydim ki, yazdığını gösteren noktaları gördüm. Bir dakika boyunca birkaç kez belirip kaybolmalarını izliyorum. Onu aramak için tuşa basıyorum ve telefonu kulağıma götürüyorum. "Ne oluyor lan?" Arama doğrudan sesli mesaja yönlendirildiğinde yüksek sesle mırıldanıyorum.

Ben: Neden aramalarımı görmezden geliyorsun?

Bunu daha fazla yapamam.

Ben: oluyor? Konuş benimle, bebeğim.

Lütfen, bırak gideyim. Böylesi daha iyi.

Sen neden bahsediyorsun? Ve neden telefonuna cevap vermiyorsun?

Telefonum elimde çalmaya başlıyor ve ilk çalışında cevap veriyorum. "Ne oldu?"

"?" diye soruyor soruma cevap vermeden. "Ofisimde. *Sen* neredesin?"

"Benim dairem." İç çekiyor. "Ama dışarı çıkmak üzereyim. Ofisin evde mi yoksa işte mi?"

Sesi içki içmiş gibi geliyor ve onun üzgün, sarhoş ve yabancı bir şehirde olduğunu düşünmek kendimi mağara adamı gibi hissetmeme neden oluyor. Daha fazla bilgi edinene kadar asistanıma jeti hazırlaması için mesaj atma dürtüsüne direniyorum. "İş. Bana neler olduğunu anlat."

"Karımla tanıştım."

Söyleyebileceği onca şey arasında bunu beklemiyordum ve bir yanımda halüsinasyon görmüş ve onu yanlış duymuş olabileceğimi düşünüyor. "Pardon? Tekrar söyler misiniz?"

"O burada, Paris'te. Beni etti." Telefonda bir şişenin mantarının açıldığını ve şişeyi doldururken çıkardığı sesi duyuyorum. "Binamızın dışında."

Hemen kredi kartı uygulamamı açtım. Holly'nin kullandığı kart için uyarı ayarlamamıştım, bu yüzden ülke dışında olup olmadığını bilemezdim ama normalde seyahat ederken en azından bana bir mesaj gönderirdi.

Tek amacı kız arkadaşınıza sarkıntılık etmek olan bir seyahat planlıyorsa muhtemelen hayır.

Çenemi ovuşturuyorum, vücudum gergin ve endişeli hissederken son on harcamasını gözden geçiriyorum. Dün gece Paris'teki Four Seasons Hotel'e giriş yapmış ve bugün epeyce alışveriş yapmış. *Hay sikeyim.*

Hiçbir şey söylemediğimi fark ettiğimde Marissa'nın binasının dışındaki kameralara erişmek için yayını açıyorum. "Bebeğim, çok üzgünüm. Ne dedi o? Sen iyi misin?"

"Evet."

"Sana dokundu mu?" Holly şiddet yanlısı biri değildir ama Paris'e uçtuysa hâlâ Marissa'yla konuştuğumu varsayıyor demektir ve ben bundan emin değilim

nasıl tepki vereceğini merak ediyordu.

"Hayır."

"Tek kelimelik cevaplardan daha fazlasına ihtiyacım var."

"Beklediğin gibi. Bana senden uzak durmamı söyledi. Bana fahişe dedi. çalıştığım evli bir adamla takılarak hayatımı mahvettiğimi söyledi. Zaten kendim hakkında düşündüğüm hemen hemen her şeyi." Burnunu çekiyor ve keşke telefonun içinden sürünerek ona sarılabilseydim diyorum.

"Marissa, sen bir fahişe değilsin."

"Oyunuzun burada o kadar önemli olduğunu sanmıyorum. Ayrıca, sanırım daireni falan dinlemiş olabilir, o yüzden dikkatli ol. Hala konuştuğumuzu biliyordu ve sen gerçekten taşınmadıysan bunu nasıl bildiğini bilmiyorum."

Holly'nin bunu nasıl bilebileceğini merak ederek kaşlarımı çatıyorum. "Sana yalan söylemiyorum. Çatı katındaydım." Ofisime bakıyorum, belki de burada bir şey bırakacak kadar cesurdu ve hemen ofisimin taranmasını istedi diye merak ediyorum. Kendime biraz mahremiyet sağlamak için ofisimden çıkıp bu konuşmanın geri kalanını yapabileceğim balkonu olan konferans odalarından birine doğru yürüyorum. Kapıyı kapatıp beni dışarıda yalnız bırakıyor ve sandalyelerden birine oturuyorum. "Seni kaybedemem."

"Bana sahip olmak için asla özgür değildin, Chris."

"Lütfen bunu yapmayın." Ellerim titremeye başladı. Bir kapının açılma sesini duyuyorum ve kafamı kaldırdığımda Beck'in bana baktığını görüyorum. *İyi misin? diye soruyor* ve elimi kaldırmadan önce başımı sallıyorum. İçeri girmeden önce kapı aralığında bekliyor. "Paris'e geliyorum."

"Hayır, yapma!" diye haykırıyor. "Delirdin mi sen? Muhtemelen hâlâ buradadır! Eminim bir yolunu bulmanızı bekliyordur-"

"Umurumda değil-"

"! Sen ve Holly birbirinizi perişan etmeye kararlısınız ve ben artık buna dahil olamam. Bu ayrılığın dostane bir yanı yok ve benimle birlikte olman işleri senin için daha da zorlaştıracak."

"Ben hallederim."

"Tamam, ama yapamam. Holly ile daha fazla uğraşamam. Bu..." Sözüünü kesiyor ve bir nefes veriyor. "Berbat ve kendimi bok gibi hissediyorum. Ama bunu memnuniyetle karşıladım, değil mi? Evli bir adamla ilişkiye girerek bunu kendime ben yaptım. Söylediği her şeyi hak ediyorum."

"Hayır, hak . Onun söyleyeceği her şeyi ben hak ediyorum, sen değil."

"Evli olduğunu biliyordum. Belki ilk seferinde değil ama sonunda gerçeği öğrendim ve aktif olarak seninle birlikte olmaya devam ettim. Ben de aynı derecede suçluyum. Kocasıyla yattım. Ona haksızlık ettim." Ağlamaya başladı ve neredeyse dört bin mil uzaktayken yapabileceğim çok şey olduğunu biliyorum.

"Lütfen ağlama. Çok üzgünüm ama bir daha onunla uğraşmak zorunda kalmayacaksın. Bundan emin olacağım." *Holly ile nasıl başa çıkacağım konusunda hiçbir fikrim yok çünkü bu yüzden ona çok kızgınım. Bir yanım Paris'teyken kredi kartını kapatmak istiyor ama Marissa'yla aynı şehirden hemen gitmesini istiyorum.*

"Nedense yapabileceğinden şüpheliyim. Ben size söyleyene kadar onun Paris'te olduğundan haberiniz olmadığını varsayıyorum." İç çekiyor. "Bunun sonsuza dek son olduğunu söylemiyorum ama seninle bu yola geri dönebilmem için önce bekâr olman gerekiyor. Ayrı da değil. Yani boşanma belgelerinin mürekkebi kurudu."

İşlerin bu noktaya gelmesinden korkuyordum. Sanırım Marissa Paris'teyken Holly'nin ilişkimizin bittiğini düşüneceğini sanarak aptallık etmiştim. *Daireme gerçekten bir şey yerleştirmiş olabilir miydi? Ne zaman girmiş olabilirdi ki?*

"Gitmeliyim," diyor ve bu gece dışarı çıkmayı planladığını hatırlıyorum. Kalbi kırık, sarhoş ve Paris'te yalnız bir kız, bu gece onunla konuşmak için bekleyen bir sürü erkeğin olması için bir reçete gibi geliyor ve bu düşünce beni hasta ediyor.

"Bekle." Telefonu kapatmıyor ama bir şey de söylemiyor. "Özür dilerim."

"Biliyorum. Ben de öyleyim," o kadar sessiz söylüyor ki son kısmı neredeyse duymuyorum.

"Ne için?"

"İkimiz de bu kadar derine inmeden önce çekip gitmediğim için." Bir nefes daha almadan önce duraklıyor. "Bir yıl boyunca burada kalmayı talep edeceğim."

Oraya gitmezsem onu on iki ay boyunca göremeyeceğim gerçeğini düşünüyorum. Sadece bir ay oldu ve şimdiden onu sanki yıllardır yokmuş gibi özlüyorum. Vücudum gergin ve telefonum her çaldığında ondan bir mesaj gelmesi umuduyla kalbim sıkışıyor. Eğer bu iş bittiyse, en az on iki ay görüşmemek istiyor demektir.

"Hiç konuşamayacak mıyız?" Cevabı zaten bildiğim halde ona soruyorum. "Ne anlamı var ki?"

"Seni sevdiğim için mi?" Hemen cevap veriyorum çünkü önemli olması gereken tek neden bu gibi görünüyor. Cevap vermiyor, ben de bilmek istediğim soruyu soruyorum. "Beni seviyor musun?"

"Bunu bana sormanızın adil olduğunu sanmıyorum."

İma edildiğini duyuyorum ama bunu söylememesi bana asla söylemeyecekmiş gibi hissettiriyor. "Bir yıl, Marissa. Orada daha fazla kalmama izin vermeyeceğim. Oraya gelip seni almam gerekirse, alırım."

"Lütfen parmağında yüzük kalmayana kadar benim için gelme."

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, son iki gündür Holly ile iletişim kuramıyorum ve evime geldiğimde patlamaya hazırmışım gibi hissediyorum. Bir saat içinde eve dönecek ve ben burada olmak istiyorum ki benimle konuşmaktan bir saniye bile kaçınmasın. Evime doğru yürüyorum, hayatım haline gelen bok fırtınasını düşündükçe öfkeyle dolup taşıyorum. Ne kadar zamandır volta attığımı bilmiyorum ama ön kapı açılıyor ve Holly'nin telefonda konuştuğunu duyuyorum. Ses tonundan arkadaşlarından biri olduğu anlaşılıyor ve beni antrede görünce nefesi kesiliyor. "Aman Tanrım, seni sonra ararım. Evimde bir sorun var" diyor telefonu kapatmadan önce. Anahtarlarını yakındaki bir masaya atıyor ve geniş kenarlı şapkasını çıkarıyor.

"Christopher," bu kelimeyi sanki ondan iğreniyormuş gibi söylüyor. "Özür dilerim, burada yaşamıyor musun?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Nerelerdeydin?" Ona başımı sallıyorum.

"Dışarı." Bakışlarımı karşılıyor ve omuz silkiyor ama yüzü kayıtsız kalıyor.

Ona doğru yürüyorum. "Ülkenin mi? Öyle duydum. Bu arada kredi kartınızı kilitledim."

Gözleri açılıyor ve bana şaşkın bir bakış atıyor. "Pardon?"

"Yaklaşık beş dakika önce. En azından eve gidebileceğinden emin olmak istedim." Omuz silktim. "Ama şu an için kartlarınızı kullanamazsınız. İkisini de."

"Sen delisin." Telefonunu açıyor ve umursamaz görünmeye çalışsa da ses tonundaki paniği duyabiliyorum.

"saçmalıklarına bu kadar uzun süre katlandığım için mi? Evet. Kesinlikle."

Bana ters ters baktı. "Oh, demek ki kız arkadaşınla konuşmuş olmalısın. Sana güzel bir fincan kahve içtiğimizi söyledi mi? Güzel kız." Tırnaklarına bakıyor. "Bir fahişeye göre."

Öfkemi yatıştırmak için ellerimi yumruk yapıyorum. "Ona bir kez daha fahişe de Holly, yemin ederim. Neden oraya gittin ki?"

"Çünkü beni dinlemiyordun. Sana onunla ilişkini bitirmeni söylediğim halde hala onunla konuşuyordun. Ben de ona ulaşma şansımın daha yüksek olduğunu düşündüm. Sanırım sen buradaysan ve kredi kartlarımı kestiysen işe yaradı. Sanırım bu, onun *seninle* ilişkisini kestiği anlamına geliyor?"

"Ona doğru nefes alırsan ne yapacağımı söyledim? Parama erişim umurunda olan tek şey, bu yüzden derdimi anlatmanın tek yolu bu gibi görünüyor."

Omuz silkiyor ve ben de onun paramı çarçur edememe konusundaki kayıtsız tavrına şaşıyorum. "Peki. Bu artık danışmanlık için gerçek bir çaba göstereceğin anlamına mı geliyor?"

Homurdanıyorum. "Marissa'yı korkutarak *seninle* birlikte olmak isteyeceğimi mi sandın? Bunu ciddi ciddi düşünmüş olamazsın. Evliliğimizdeki sorunlara o neden olmadı."

"Hayır, bunu kendi başıma yaptığımı düşündüğünüzden şüpheleniyorum."

Ona her şeyi onun başlattığını söylemek istiyorum ama işlerin çığırından çıkıp bir kavgaya dönüşmesini engellemeye çalışıyorum. "Yardım etmediğimi biliyorum."

"Ve danışmanlık yapacak."

"Gerçekten danışmana gitmenin sihirli bir şekilde her şeyi düzelteceğini mi düşünüyorsun? Biz çalışmıyoruz, Holly. Boşanmak istiyorum."

Bir saniye bana baktı. "Bu kızda bu kadar özel olan ne?"

"Onu seviyorum," diyorum ona dürüstçe. "Bunu sana söylediğim için belki bu beni bir pislik yapıyor ama bana aşık olmadığın yıllardır belliydi ve..."

"Sence öyle mi?" Homurdanıyor. "Öyle değil." Sinirle dişlerimi gıcırdatıyorum çünkü söylediği her şeye şüpheyile yaklaşmam gerektiğini bilsem de Marissa'nın bunu söylemediğini de biliyorum. "O genç ve *sen* zenginsin," diye tükürüyor ve benim büyük bir banka hesabına iştirilmiş bir çükten başka bir şey olmadığıma dair o rahatsız edici güvensizlik alevleniyor.

Bu doğru değil. Doğru olmadığını biliyorsun, Marissa'nın sesini o kadar net duyuyorum ki sanki yanımda duruyor.

"Para umurunda değil." Holly muhtemelen Marissa ile aralarındaki tüm farklılıkları çabucak fark etmiş olsa da, *bunun* muhtemelen en büyüğü olduğunu bilmesini istiyorum.

"Hepsi parayı onemsiyor. İstemediklerini iddia etseler bile. Dürüst olacağım, ilk başta teklif ettiğim parayı almak istememesine şaşırdım ama-"

Kalbim kt küt atıyor. "Ne oluyor lan? Ona para mı teklif ettin?"

Holly başını yana eğiyor ve dudaklarında alaycı bir gülümseme beliriyor. "Sana söylemedi mi? Vay vay, bu kesinlikle beklenmiyordu. Senden uzak durması için ona beş milyon dolarlık bir ek yazdım. İstemediğini söyledi ama"-beni işaret ediyor-"eki sakladı. Belki de için zamana ihtiyaı vardır."

Geri adım attım çünkü... *ne?*

Merdivenleri çıkmaya başlar ve hala antrede duran bavulu işaret eder. "şunu yukarı getirir misin?"

Gözlerim bavuluna kayıyor, düşüncelerimi toparlamaya çalışırken bavula bakıyorum. *Marissa onu bozdurmaz. Almış olsa bile. Yırtıp attı. Eğer ortada bir ek varsa bile. Ama neden bana söylemedi? "Yalan söylüyorsun."*

Holly merdivenlerde dönüyor ve gözlerini bana dikeyor. "Değilim ama ne istersen düşün."

"O..." Zihnim hızla çalışıyor ve şu anda Marissa'yla konuşana kadar hiçbir şeye inanmayacağımı biliyorum. "Ona ne isterse vereceğimi biliyor; senden para almaz."

"Belki de almayacak. Fransa'da paraya çevirebileceğini sanmıyorum ama parayı aldı. Belki de dönene kadar bekliyordur. Ben nereden bileyim? Yirmi bir yaşındaki kızların nasıl düşündüğünü gerçekten bildiğimi söyleyemem." Burnunu kırıştırıyor. "Açıkçası, bunu yapman biraz ürkütücü," diyor ve sonra merdivenlerden yukarı doğru ilerliyor.

Ben: Seninle konuşmam lazım.

Bir dizi cevapsız aramadan sonra ona mesaj atıyorum. Marissa ilişkimizi bitirdiğinden beri iki gündür konuşmamıştık ve itiraf etmeliyim ki yaşananlar canımı sıksa da kız arkadaşımın sesini duymak istiyorum. Daireme giriyorum ve ona tekrar mesaj atmadan önce kanepeme uzanıyorum.

Ben: Marissa, bu önemli.

Konuşacak ne var ki?

Ben: Telefona cevap ver.

Dışarıdayım ve bu bir iş görüşmesi değil.

Bana neden çekten bahsetmedin, Marissa?

Hemen cevap vermiyor ve bu içimde artan endişeye ya da parayı bozdurmayı planlayıp planlamadığına dair belirsizliğe hiçbir şey yapmıyor. Para umurumda bile değil. Ona iki katını, üç katını, ne isterse verirdim. Sadece bana söylememiş olmasından nefret ediyorum. Holly'nin onun hakkında benim bilmediğim bir şey bilmesinden nefret ediyorum. Aralarındaki etkileşimin benim bilmediğim bir kısmı vardı ve bana öyle olmadığını söylemesini istiyorum.

Çünkü önemli değildi.

Ben: Evet, kesinlikle önemli.

Parayı bozduracağımı düşünüyor olamazsın. Bana hakaret etme.

Ben: Neden aldın ki?

Elime tutuşturup gitti ve üzerinde benim adımı yazıyor! Onun yerine benim almamın daha iyi olacağını düşündüm. Yırtıp .

Bana s ylemeliydin.

Telefonum çalmaya başlıyor ve cevap verdiğim anda yüksek sesli müzik ve konuşma sesleri duyuyorum, sonra bu sesler boğuklaşıyor, sanki banyoya girmiş gibi.

"Bana gerçekten kızgın olamazsın." Gülüyor ve bu konuşmanın verimli geçmeyeceğini şimdiden söyleyebilirim.

"Holly o boku yüzüme fırlattığı ve ben de buna hazırlıksız olduğum için kızgıyım. o."

"Hazırlıksız mıydın?" diye tersliyor. "*Seni* temin ederim ki *karın* benimkine atmak daha kötüydü."

Tüm bunların başlamasına neden olan etkileşimi hatırlayarak iç geçiriyorum. "Özür dilerim. Tekrar özür dilerim. Bununla başa çıkıyorum."

"Bu beni ." "Evet, ilgilendirir."

"Hayır, değil!" diye bağırıyor. "Bu seninle karın arasında." "Benimle ilgili her şey seni ilgilendirir. Tıpkı senin benim olduğun gibi."

Kızgın bir şekilde iç geçirir. "Chris, anlamıyorsun. Sen evlisin. İşimiz bitti."

"Bunu söylemeyi kes çünkü doğru olmadığını biliyorsun. Bekar olduğumda zaten söyledin."

"değilsin."

Öfke içimde alevleniyor çünkü bunun sonsuza kadar sürmeyeceğini biliyor ve sanki beklemeyi planlamıyormuş gibi konuşmaya başlıyor. "Eninde sonunda olacağım! Sen ve ben burada son noktadaymıışız gibi davranmayı bırak."

"Bak," diyor bıkkın bir nefes vermeden önce, "umutlanmak istemiyorum, tamam mı? Sen de umutlanmamalısın."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Bu, şu anda başka biriyle birlikte olan bir adamla gelecek hakkında düşünmeye kapılmak istemediğim anlamına geliyor."

"Bundan kurtuluyorum," diyorum ve bozuk plak gibi konuşmaya başladığımı hissediyorum.

"Dönüp dolaşıp aynı yere geliyoruz," diyor. "Şu anda dışarıdayım.

Gitmek zorundayım." "Marissa-"

"Yapma," diye uyarıyor.

"Seni seviyorum." Bu sözleri duymak istediğini sanmıyorum ama yine de söylüyorum çünkü onu bilerek içine soktuğum bu boktan duruma rağmen *onun* aslında benim son oyunum olduğunu bilmesini istiyorum. Onu istiyorum ve bu noktada bunu kimin bildiği umurumda değil.

"Yapma dedim." Sesi çok ince ve gözyaşlarını duyabiliyorum. "Bunu geri söyleyemem," diyor ve söyleyemese bile bunu hissettiğini umuyorum.

"Bundan nefret
ediyorum," diyorum
ona. "Ben de. Gitmek
zorundayım."

"Evet," dedim. "Güvende ol. Ben kendim yapana kadar başını beladan
uzak tut."

"Hoşça kal, Chris."

"Biz-" diye başlıyorum ama sonra aramanın bittiğini gösteren bip sesini
duyuyorum ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Chapter TWENTY

Marissa

*İki buçuk yıl sonra Mayıs
2021*

Neredeyse iki yıl sonra ilk kez Pennsylvania topraklarına döndüğümde duyduğum ilk sözler "Amerika Birleşik Devletleri'ne hoş geldiniz, umarız uçuşunuzdan keyif almışsınızdır" oldu.

"Evet, teşekkür ederim." Uçaktan inip terminalde yoluma devam ederken uçuş görevlisine gülümsüyorum. İki buçuk yıldır eve gitmediğime inanamıyorum. Annem ve babam yurtdışında bir kızları olduğu gerçeğini kullanarak birçok kez Avrupa'ya seyahat etmek için ziyarete geldiler. Autumn ve Shane de birkaç kez geldiler ve hatta geçen Noel'i Paris'te birlikte geçirdik. Bir yıl daha kalmayı düşündüm ama Autumn, ailemin dramatik bir şekilde dünya tarihindeki en uzun nişanlılık dönemi olarak nitelendirdiği sürecin ardından nihayet evleniyordu, dolayısıyla eve dönme zamanı gelmişti.

Kendime bunun evli eski erkek arkadaşımın nihayet artık evli olmamasıyla bir ilgisi olmadığını söylemeye çalıştım. Bir yıllık ayrılık bir şekilde neredeyse iki yıllık bir gidip gelmeye dönüştü, ama sonunda boşandığını duydum. Boşalır boşanmaz kapıma gelmesini bekliyordum ama gelmedi.

Belki de onunla çok az konuştuğum .

Yapıda bir değişiklik oldu ve Paris ekibinin kendi üst düzey liderliği vardı, bu yüzden artık doğrudan Chris'e rapor vermiyordum ve

İletişim kurmamızı gerektirecek hiçbir neden olmadığı için konuşmadık. Aynı anda katıldığımız birkaç çok kişili Zoom toplantısı vardı ve eminim gözleri sürekli benim üzerimdeydi, ancak iki yıldan uzun bir süredir grup e-posta zincirinde işle ilgili birkaç kelimedenden fazlasını söylememiştik.

Sırf Chris yüzünden uzak durmadım ama itiraf etmeliyim ki o bir teşvikti. Dağınık boşanmasına ön sıradan tanık olmak istemedim. Onun bir bakışının ya da benim bir sarhoş gecemin bizi tekrar aynı yatağa sokacağını biliyordum. İkimizin de birbirimizden uzak duracak gücü yoktu, bu yüzden günaha girmemek için aramızda bir okyanus tuttum.

Bunun da ötesinde, Paris'te başarılı oldum. *Beckham Menkul Değerler*'de önemli ölçüde yükseldim. Eve bir terfi için geliyorum ve yeni işe alınanlardan bazılarını eğitmeye hazırlanıyorum. Evden hayatımdan kaçmak için ayrıldım ama bir süre sonra hayatım haline geldi.

Eşyalarımın çoğunu eve gönderttim, bu yüzden havaalanından kolayca geçip arabasının yanında "*Evine Hoş Geldin!*" yazılı bir tabelayla zıpladığını gördüğüm kız kardeşime doğru ilerledim. *Beni bir daha asla bu kadar uzun süre terk edemeyeceksin.* Beni kucaklamak için kendine çekiyor ve gülümseyerek gitmeme izin vermeden önce sıkıca sarılıyor.

"Döndüğün için çok mutluyum," diyor sulu bir gülümsemeyle ve ben de başımı sallıyorum. "Ben de öyle."

"Annemi senin için büyük bir eve hoş geldin partisinden vazgeçirdiğim için de mutlu olmalısın."

"Tanrı seni korusun." Ben yolcu koltuğuna geçerken ve o arabayı emniyet şeridinden çekerken iç geçiriyorum. "Her zaman konuştuğumuzu biliyorum ama sana anlatacak çok şeyim varmış gibi hissediyorum."

"Dün gece konuştuğumuzdan beri mi?"

"Biliyorum... sadece... buradasın! Duş için zamanında eve geldiğin için de teşekkür ederim."

"Tabii ki. Ben senin baş nedimenim." Paris'teyken temel baş nedime görevlerinin çoğunu yerine getirmedim ama en azından bu hafta sonu yapılacak partide burada olmak istiyorum.

Yorgun ve biraz da jetlag olduğum için Autumn bana çok fazla soru sormuyor ama tam sokağımıza dönerken bana sormak için can attığını bildiğim bir soru soruyor.

"Peki, yarın nasıl ? Onu görmek falan?" "Bilmiyorum."

Dün gecenin neredeyse yarısında uyumadım, sinirlerim ve endişem ilk etkileşimimizin düşüncesi yüzünden rahat uyumama izin vermedi. *Garip olur muydu? Rahatsız mı? Gergin mi? Cinsel olarak gergin mi?*

"Onu arayacak mısın?"

Bir yanım buzları eritmek istiyor ama belki de konuşacak bir şey olmadığını düşünüyordur. Belki de hayatına devam etmiştir.

Onunla iletişime geçmediğim için çocukça mı davranıyorum? Neden bana ulaşmadı?

"Sence yapmalı mıyım?"

"Bence ikinizin ne durumda olduğunu görmek için basit bir telefonda zarar gelmez. Yarın onunla karışık bir ortamda karşılaşmak istemezsiniz ve ikiniz de nasıl davranacağınızı bilmiyorsunuz" diyor.

"Ya bir kız arkadaşı varsa?"

Bir kaşını kaldırıyor. "Karısı varken çok daha fazlasını yapıyordunuz; iki yıl sonra onu aramanızın sorun olacağını sanmıyorum."

"Hayır, biliyorum. Sadece... ya bir kız arkadaşı varsa?"

Dudakları düz bir çizgi oluşturuyor, ne dediğimi anlıyor. Chris Holt'un benim için uygun olmadığı bir duruma geri itilmeye hazır olmayabilirim. Elime uzandı ve güven verici bir şekilde sıktı. " zaman bir kız arkadaşı var."

Gecenin ilerleyen saatlerinde telefonuma bakıp onu arayıp aramamam gerektiğine karar vermeye çalışıyorum. Şehre döndüğümü biliyor olmalı ve o da bana ulaşmadı. Eşyalarımın çoğunu çoktan yerleştirmiştım ve dolabım neredeyse oradayken aldığım eşyalarla dolup taşıyordu. Chris'le ilk karşılaşmamı kafama takmamak için dolabımı iki kez yeniden düzenledim ve daha fazla alana ihtiyacım olduğunu fark ettim.

Kendi evimi düşünmeye başlamanın zamanı gelmiş olabilir.

Telefonumu elime alıyorum ve onu aramak için tuşa basmadan önce başparmağımı rehberinin üzerinde gezdiriyorum. Chris'in ilk çalışta açmasına alışkınım, bu yüzden birden fazla çaldığında, kendimi benimle konuşmak istemediğine ikna ediyorum. Telefona genel karşılama mesajı geliyor ve hattan bip sesi gelmeden önce mesaj bırakıp bırakmayacağıma karar vermek için sadece birkaç saniyem olduğunu biliyorum. Ağzım açılıyor ama hiçbir kelime çıkmıyor.

sonlandırırken başımı sallıyorum ve şimdi benden bir cevapsız arama ve sesli mesaj alacağını bilerek kendime lanet ediyorum.

Keşke onun yerine mesaj atsaydım.

O gece zar zor uyuyorum, gözlerim ertesi günün getireceklerini düşünerek kapanmayı reddediyor. Beni aramadı ya da mesaj atmadı ve ben şimdiden yarın yapabileceğimiz tüm potansiyel garip konuşmaları hayal ediyorum. Sabahın üçü civarında, yeni yatılı kız arkadaşının saat dokuzda yaptığım telefon görüşmesini beğenmediğini söylemesinin potansiyel etkileşimi zihnimde dönüp dururken uyumayı başarıyorum.

12:00 Bire Bir Temas (1 saat) Marissa Collins,

Dana Ashcroft-İnsan Kaynakları Yer TBD

Ertesi sabah uyandığımda gördüğüm ilk şey takvimimin güncellendiği e-posta oluyor ve bunun terfim, yeni pozisyonum ve bunun gerektirdiği her şeyle ilgili bir takip olduğunu varsayıyorum, ancak yine de başka bir şeyle ilgili olabileceğine dair hafif bir endişe hissediyorum. E-postanın geri kalanında toplantıdan önce ofise gelmeme gerek olmadığı belirtiliyor, çünkü hala biraz jetlag hissediyorum, bu yüzden tüm sabah boyunca aklımdaydı. Öğle vakti şehrin öbür ucundaki bir bistroya giriyorum, aklım hala Chris'in benimle iletişime geçmemiş olmasında. Görünüşe göre özel bir odanın olduğu arka tarafa doğru yönlendiriliyorum ve bir deja vu anı yaşıyorum. Chris'le ilk resmi randevumun anısını kafamdan silkeliyorum, tam o sırada hostes bana gülümseyerek odaya doğru işaret ediyor.

Kapıyı itiyorum ve masada oturan Chris'i gördüğümde tüm hava ciğerlerimi terk ediyor, kollarını masaya dayarken dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. Yavaşça odaya doğru ilerlerken ağzım açık kalıyor ve o da ayağa kalkıyor. Hatırladığım kadar muhteşem görünüyordu, gri bir takım elbise giymişti, belki de bir toplantıdan geliyordu. Onu görmeye o kadar hazırlıksızdım ki konuşamıyorum bile.

"Beni hatırladın mı?" Bana ukala bir sırıtış atıyor ve bana bakışıyla kalbim sıkışıyor.

Aramızdaki mesafeyi kapatmak için daha hızlı hareket ediyorum, çantamı sandalyeye bırakıyorum ve sonra onun kollarındayım. Kollarımı boynuna doluyor ve yüzümü tenine bastırıyorum, beni sıkıca sararken gözlerimde yaşlar birikiyor. Kalbim o kadar hızlı atıyor ki göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum ve nefesimi kontrol etmekte zorlanıyorum. Derin nefes alıyorum, bu sinirlerime hiçbir şey yapmıyor çünkü sadece onu içime çekiyorum. Nefes alıyorum

Kokusu hem beni tahrik ediyor hem de kalbimi çarptırıyor. Eli omurgamda gezinerek beni ona doğru daha da itiyor ve ardından dudakları alnımda hafifçe geziniyor.

"Sanırım bu bir evet," diye şaka yapıyor ve ben gözlerimden akan yaşları silmeye çalışarak geri çekiliyorum ama o ellerimi savurarak bunu kendisi yapıyor.

"Chris," beni bir koltuğa yönlendirirken boğuk boğuk söyleyebildiğim tek şey bu. Bana en yakın olana oturuyor ama nedense yeterince yakın hissetmiyorum. Onun kucağında olmak istiyorum. *Hem çıplak hem de kucağında olmak istiyorum.*

"Evine hoş geldin bebeğim," diyor ve gözlerim onunkilere kayıyor çünkü eğer eve gelmeme tepkisi buysa, dün gece ne hakkındaydı?

"Dün gece seni aradım."

"Gördüm." İşaret parmağı parmak eklemlerimde gezinirken kıkırdıyor. "İki yılı aşkın süredir beni görmezden geldiğin için sana kendi ilacından tattırabileceğimi düşündüm."

Kaşlarımı çattım. "Sen neden bahsediyorsun?"

"O kadar uzun süre sesin çıkmadı mı? Beni deli etti." "Sen de elini uzatmadın ki," diye itiraz ediyorum.

"Evet, yaptım."

"Ne zaman?"

"Sana e-posta gönderdim. Sürekli olarak. İlk başta hala evli olduğum için cevap vermediğini düşündüm ama hala seni düşündüğümü bilmeni istedim. Her zaman seni düşünüyordum. *Bizi.*"

Kaşlarımı çattım. "Ben... Ben senden hiç e-posta görmedim?"

Şaşkın şaşkın bakma sırası ondayken telefonunu çıkarıp bir süre inceledikten sonra bana uzatıyor ve hepsi bana gönderilmiş en az elli e-postadan oluşan bir e-posta zinciri görüyorum. Birkaç tanesine göz gezdiriyorum, bazıları uzun bazıları kısa ama hepsi de tanıdık değil.

"Ben... Ben bunları hiç görmedim." Çantamdan telefonumu çıkardım ve e-postalarımı açtım.

"Görünüşe göre beni engellemişsin." Gülüyor ve ben de önce telefonuma sonra da ona bakıp bir noktada engelleyip engellemediğimi hatırlamaya çalışıyorum.

Telefonumu yere koymadan önce bunu nasıl yaptığımdan emin olamadan bir dakikalığına göz gezdiriyorum, bunu daha sonra incelemeye hazırım. "Neden aramadın?" Soruyorum çünkü numarasını engellemediğimi kesinlikle biliyorum. Son iki yıl içinde ona en az yarım düzine kez mesaj atmıştım.

"Benimle işinin bittiğini sanıyordum," diyor üzüntüyle. "Özellikle de tüm o cevapsız e-postalardan sonra, ama daha da önemlisi, boşanana kadar seni geri almaya çalışmamamı istemiştin. Resmi olarak boşanalı sadece bir ay oldu ve senin eve döneceğini biliyordum. Bunu yüz yüze yapmanın daha iyi olacağını düşündüm."

"Resmi olarak boşandınız mı?" Tekrar söylemesini istiyorum. Belki inanmak için birkaç kez daha. Neredeyse üç yıldır düşündüğüm bu adamın sonunda bekâr olduğuna inanmak için.

"Öyleyim." Başını sallıyor.

"Sonunda." "Nerede yaşıyorsun?"

Ona soruyorum.

"Benim çatı katım. Evi sattık." İç çekiyor. "Yarısını aldığı birçok şeyden biri."

Alt dudağımı ısırdım. "Özür dilerim."

"Ben değilim. Bunların hepsi sadece eşyaydı. Değiştirilebilir. Keşke bunu anlamam bu kadar uzun sürmeseydi."

"Dağınık mıydı?"

"E-postalarımın birini okuma zahmetine katlansaydın bilirdin," diye takılıyor ve dudaklarında bir gülümseme belirliyor. "Sana her şeyi tek tek anlattım."

"Ne bilmiyorum," diyorum ona dürüstçe. "Seni engellemiş olmalıyım? Belki sarhoşken?" Alnımı ovuştururken irkiliyorum, onu engellediğime dair bir anıyı tetiklemeye çalışıyorum. "Özür dilerim. Eve gittiğimde kontrol etmem gerekiyor. Sanırım engellenen e-postalara yalnızca bilgisayarınızdan erişebiliyorsunuz."

"Sanırım bunu hak ettim." Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. "Önemli değil."

"Evet, öyle. Seni ya da bizi önemsemediğimi düşünerek o kadar uzun zaman geçirdiğini düşünmekten nefret ediyorum."

"Ben öyle düşünmemiştim. Sözüne sadık olduğunu düşünmüştüm. Ben boşanana kadar aramızda herhangi bir temas olmasını istemiyardın."

"Holly şimdi nerede?" Ben soruyorum. "Onunla karşılaşma konusunda endişelenmeme gerek var mı?"

"Şimdilik belki," diyor ve biz birlikteyken onunla karşılaşma ihtimalinden nefret ediyorum, "ama endişelenme. Boşanma anlaşmamızın bir parçası, ilişki yaşadığım söylenen kadınlardan herhangi biri hakkında kamuoyu önünde konuşamayacağını belirtiyor."

"Benim yüzümden mi?"

"Evet," diyor bana dürüstçe. "Hayatının geri kalanında seni koruyan kişi olmaya çalışıyorum. Bir yerden başlamam gerekiyordu." Tenim ısınıyor ve ben

bir saç telini kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Sonra sandalyemi onunkine yaklaştırmak için bir el uzanıyor ve sandalyenin zemine sürtünmesinin titreşimlerini tüm vücudumda hissediyorum. Sonra eli yanağımda, bakışlarımı onunkine doğru zorluyor. "Hâlâ o kişi olma şansım var mı?"

Önce dudaklarına, sonra da içtenlikle dolu mavi gözlerine bakıyorum. "Evet."

Yüzünü kaplayan sırtış o kadar güzel ki nefesimi kesiyor. Alnını benimkine bastırıyor ve yavaş bir nefes veriyor. "Sonunda," diye fısıldıyor ve sonra dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Yavaş ve nazikçe başlıyor. Dili dudaklarımın kenarını yalıyor, ağzıma girmek istiyor ve sonra içeri girip yavaşça dudaklarıma sürtünüyor. Dilini dudaklarıma değdiriyor ve sonra ellerimi tutarak beni kucağına çekiyor ve öpücüğün derinleşmesine izin veriyor. Ellerim onun saçlarında, o da benimkilerde. Ona sertçe bastırıyorum ve o da bu baskı karşısında ağzımın içinde inliyor. Bir süre sonra ağzımdan çekiliyor, dudakları boynumu buluyor ve kulağımın arkasındaki boşluğun en sevdiğim noktalardan olduğunu hatırlamış olmalı çünkü kulağımı kemirmeden önce dilini yukarı doğru sürüklüyor.

"Chris," diye inliyorum.

"Kahretsin, adımı dudaklarında duymayı özledim." "Ben de söylemeyi özledim."

"*Seni* özledim," diye karşılık veriyor ve dudaklarımı tekrar dudaklarına bastırabilmek için yüzünü boynumdan çekiyorum. Ne kadar öpüştüğümüzü bilmiyorum ama bir noktada kapı açılıyor ve sese doğru döndüğümde birinin iki salata getirdiğini görüyorum. Halka açık bir restoranda öpüşürken yakalandığım için biraz utanıyorum ama Chris gitmeden önce garsona başıyla selam verirken etkilenmemiş görünüyor.

"Beni burada becermene izin vermeden önce durmalıyız." Kucağından inmeye çalışırken kıkırdıyorum.

Beni kendine daha sıkı sarıyor ve burnuma nazik bir öpücük konduruyor. "Bunu ne kadar istesem de, tekrar sevişeceğimiz ilk an için planlarım var ve bu restorani içermiyor."

"Bu planları öğrenebilir miyim?"

"Bu gece benimle kalır mısın?" Hiç düşünmeden başımı sallıyorum çünkü olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok. Eli bacaklarımın arasından eteğimin altına kayıyor, iç çamaşırımı kenara itiyor, böylece parmağını klitorisimin üzerinde gezdirebiliyor. Sürtünmeden dolayı nefesim kesiliyor ve o bana gülümsüyor. "Sana çok az dokundum ve

Zaten ıslanmışsın." Başını sallıyor ve bana ukala bir gülümseme veriyor.
"Beni burada otururken gördüğünde ısladın mı?"

"Hayır."

Klitorisimi çimdikliyor ve ben ona karşı kıvranıyorum, çünkü bu his içimde bir şimşek gibi çakıyor. "Yalancı."

"Cevabını zaten bildiğin soruların sorulmasından hâlâ hoşlanmıyorum." Elini bacaklarımın arasından çıkarmadan önce beni birkaç dakika daha okşuyor. Parmaklarını ağzına sokacağını tahmin ediyorum ama beklemediğim şey ıslak parmaklarını dudaklarımda gezdirmesi. Dudaklarımı kendi dölümle kaplamasından sadece bir saniye sonra, beni tekrar öpmeden önce dilini ağzımda gezdiriyor.

"Ofise geri dönmek zorunda mısınız?" Ona kirpiklerimi kırıştırıyorum ve o da kıkırdıyor.

"Her ne kadar hayır demek istesem de, ben de istiyorum, sen de istiyorsun." Bana bir kaşını kaldırdı.

Sonunda sandalyeme geri oturmak için beni kucağından indiriyor, ama ellerinden biri, sanki bunca zaman temas etmedikten sonra bana dokunmayı bırakmak istemiyormuş gibi, benimkini ovmaya devam ediyor. "Sanırım iş yerinde sessiz kalmamız gerekiyor?" diye soruyorum.

"Şimdilik evet. Arkadaşlık politikasını nasıl açacağımı bulana kadar." Elini dizime koyuyor ve hafifçe ovuyor. "Ama bir yolunu bulacağım. Seni ya da bunu sonsuza kadar saklamayacağım."

Başımı sallıyorum. Karışık ve zor bir boşanmanın üstesinden gelebildi, bu yüzden bunu çözebileceğini biliyorum.

"Saklanmak istememekten bahsetmişken, eve erken gelmemin nedenlerinden biri de kız kardeşimin birkaç hafta sonra yapılacak düğünü ama bu hafta sonu bir çift partisi düzenliyorlar. Uzun zamandır birlikteler ve neredeyse tüm arkadaşları aynı, bu yüzden sadece bir gelin partisi yapmak istemedi. Daha çok ikinci bir nişan partisi gibi." Salatasından bir ısırık almadan önce başını sallıyor ve ben de dirseğimi masaya dayıyorum. "Eğer gelmek istersen, orada kimsenin senin için çalıştığını bileceğini sanmıyorum."

Parmaklarımızı birleştiriyor ve benimkileri dudaklarına götürüyor.
"Ailenle resmen tanışmam için hazır mısın o zaman?"

"Eğer öyleysen."

"İki yıl önce onlarla tanışmaya hazırdım."

"Bir de öyle olduğunu düşünsene! Şimdiden yapacak işlerin var çünkü babam hâlâ seninle o zamanlar neden tanışmadığı konusunda kafası karışık."

"Oh, bunun için seni suçluyorum." Gülüyor. "Seninle gelmeyi çok isterim. Düğün ne zaman?"

"Gelecek hafta sonu mu?" Biraz geç haber verdiğimi bildiğim için irkildim. "Üzgünüm, son dakika olduğunu biliyorum."

"Programım senin için sonuna kadar açık."

O günün ilerleyen saatlerinde ofisteydim ve geri döndüğümde hoş karşılanmanın tüm inceliklerini yaşadıktan sonra Christine benimle birlikte odama doğru yürüyordu.

Diğer tarafta oturan birini gördüğüme şaşırmadım.

"Oh! Bu Raegan Graham." Christine tam koyu kahverengi, neredeyse siyah saçlı kadın arkasını dönüp bana utangaç bir gülümseme ve küçük bir el sallarken işaret ediyor.

"Merhaba." *Aman Tanrım, o kadar sevimli ve minik ki, onu cebime koymak istiyorum.*

"Bay Beckham'ın yeni asistanı. Birkaç gün önce işe başladı," diye açıklıyor Christine.

"Oh." Bir nefes verdim ve ona doğru bir adım attım. "İyi misin?" Fısıldıyorum. "Yardıma ihtiyacın varsa iki kez göz kırp," diye şaka yapıyorum ve Christine arkamdan kıkırdıyor.

"Hayır, ondan hoşlanıyor gibi görünüyor," diyor Christine ve arkamı döndüğümde telefonuna baktığını görüyorum. "Gitmem gerek ama bu akşam bir şeyler içer miyiz? Seni özledim!" diyor ve uzaklaşmadan önce son bir kez sarılıyor.

Bana hâlâ gerginmiş gibi bakan Raegan'a dönüyorum. "Ben Marissa."

"Collins. Doğru. Bana söylediler." Raegan önce kendi masasını, sonra da benimkini işaret ediyor. "Şurada oturduğunu söylediler ama bu masayı tercih edersen değiştirebiliriz," diyor. Ben çantamı masama koyarken, "Bunca zaman sonra senin yerine oturan birine geri döndüğün için üzgünüm," diye saçmalıyor.

"Aman Tanrım, lütfen nefes al. Konuşacak birine sahip olduğum için mutluyum." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Kaç yaşındasın?"

"Yirmi bir."

"Oh, üniversiteden yeni mezun olmuşsun o zaman.

Nereye gittin?" "Penn State." Kucağında bir kalemle oynuyordu.

Kabini geçip onun yanına gidiyorum ve masaya yaslanıyorum. "Tamam, şimdilik bu kadar temel bilgi yeter; benim bilmek istediğim Bay Beckham'ın sadece birkaç gün sonra senden hoşlanmasını nasıl sağladığın." İçimi ektim. "Yarımızı eğitiyor olmalıydın."

"Ah." Kafası karışmış gibi mavi gözlerini birkaç kez kırpıştırıyor. "ok iyi biri. Bazen biraz doğrudan ve sert ama..." "Harikaydı. Benden önce birkaç asistanı olduğunu duydum ama çok zor biri değil."

Sanki kulakları yanıyormuş gibi koridorda sesini duyuyorum ve kafamı dışarı uzattığımda bizim odaya doğru yürüdüğünü görüyorum.

"Bayan Collins, sadece tekrar hoş geldiniz demek istedim. Orada yaptığınız işten çok memnunum," diyor bana ama gözlerinin birkaç saniyede bir Raegan'a kaydığını gözden kaçırmıyorum.

"Bu fırsat için minnettarım. Teşekkür ."

"Ve görüyorum ki Bayan Graham ile tanışmışsınız." Raegan'a doğru eliyle işaret ediyor. "Umarım ihtiyaç duyabileceği her türlü yardımı sunabilirsiniz." Ona tekrar bakar ve Raegan gülümser.

"Elbette, onunla ilgileneceğim," diyorum ona. Yanıt olarak başını sallıyor ve yanılmıyorsa dudaklarında bir gülümseme görüyorum.

Kaybolmadan nce "Teşekkür ederim," diyor.

"Aman Tanrım?" Ona göz kırpıyorum. "Bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim." Başımı sallarken kıkırdıyorum ve o da bana şaşkınlıkla bakıyor.

"Ne?"

"Wes Beckham birine aşık olmuş."

Ayağa kalkıyor ve bana dönmeden önce muhtemelen onun duyamayacağı kadar uzakta olduğundan emin olmak için kafasını kabinden dışarı çıkartıyor. "Kim?" diye soruyor kısık bir sesle.

Ona bir kaşımı kaldırıyorum çünkü benden bahsettiğimi düşünmesi mümkün değil. "Ummm sen?"

"Ben mi?" diye haykırıyor sesini alçaltarak. " cümle falan söyledi ve hepsi de sana yönelikti!"

"ok gergindi ve sürekli sana bakıyordu. Aman Tanrım." Bir nefes fledim. "Vay be, teneke adamın kalbi varmış. Hayret bir şey," diye şaka yapıyorum ve o hâlâ bana inanmıyormuş gibi şaşkın bir ifadeyle bakıyor. "Bu akşam bir şeyler içmek için dışarı çıkmak ister misin? Christine'i davet edeceğim, böylece kaçırdığım her şeyi telaf edebilirim ve sana ofiste neler olup bittiğini anlatabiliriz."

Chapter

TWENTY-ONE

CHRIS

Marissa'yla ögle yemeğim olması gerekenden neredeyse iki saat daha uzun sürdüğü için ofise geri döndüm ve masama oturmamdan birkaç dakika sonra Beck sıkıntılı ve neredeyse gergin görünerek ofisimin kapısından içeri girdi. Genelde oldukça sakin ve akli başında biri olduğu için bu tavrı hiç beklenmedik bir şey gibi görünüyor. Koltuğuma çöktü ve bir elini göğsüne götürdü. "Her şeyi berbat ettim."

Kaşlarımı çatıyorum çünkü Wes Beckham nadiren hata yapar. Neredeyse sinir bozucu olacak kadar her şeyde iyidir. "Nasıl yani?"

"Yeni asistanım." Burnunun kenarını çimdikliyor, gözlüğünü çıkarıp sehpanın üzerine fırlatmadan önce gözlüğünü kaldırıyor.

"Tanrım, bunun nesi var? Yemin ederim Beck, tahammül edebileceğin *birini* bulmalısın. Son bir ayda dört asistan mı değiştirdin? İşe yaramasını sağla. Sorunun *sen olduğunu* düşünmeye başlıyorum." Sanırım Christine konusunda şanslıydım çünkü Beck'in asistanlarının değişim oranı delice.

"Siktir git," diye homurdanıyor. "Bu... bu değil." Bir elini saçlarında gezdiriyor ve bacağına hafifçe zıpladığını fark ediyorum. "O inanılmaz."

"Vay anasını." Dudaklarımdan çıkan kıkırdamaya engel olamıyorum. "Sen... ondan hoşlanıyor musun?"

"Üç gündür burada ve onu düşünmeden edemiyorum. Biliyor musun, aslında bir telefon görüşmesine geç kaldım çünkü

Çünkü o oradaydı ve ben sadece onunla konuşmak için bir neden istedim?" Koltuktan kalktı ve ofisinin içinde adımı atmaya başladı. "Ona bir kez baktım mı biterim. Zaman kavramı yok." Bana dönmeden önce bir saniye hiçbir şey söylemedi. "Sanırım onunla her konuştuğumda bayılıyorum."

Asistanı yüzünden düğümlenen her durumu kontrol altında tutan en iyi arkadaşımı düşünerek kıkırdıyorum. "Bu Theo Graham'ın kızı, değil mi?" Eski bir NFL futbol yıldızının kızının burada çalışmak için başvurduğunu gördüğümde şok olmuştum ve Wes'in onu işe almasına daha da şaşırmıştım. Her asistanlarından daha genç ve deneyimi yok denecek kadar az, ama şimdi neden ona bu işi vermiş olabileceğini anlamaya .

"Raegan," diye düzeltiyor ve ben de başımı sallıyorum. "Bugün çok güzel görünüyor." Bana dönmeden önce kapıya bakıyor. "Bu mavi elbiseyi giyiyor ve gözlerinin rengini ortaya çıkartıyor ve... Kulağa ne kadar çılgınca geldiğinin farkındayım."

Gülümsüyorum ünkü Marissa hakkında da aynı şekilde düşünüyorum. "Hayır, sesin deli gibi gelmiyor. Aslında senin adına mutluyum çünkü Hannah'dan ayrıldığından beri kimseyle ilgilenmiyorsun."

Başını sallar. "Hissettiğim bu yoğun çekim mi? Hannah için bile böyle hissetmiyordum." Boğazını temizliyor ve başını sallıyor. "Onu işe almamalıydım."

"Neden olmasın?"

Bana bir bakış fırlattı. "Ona ıkma teklif etmek istiyorum ama edemiyorum diye mi? Bahse girerim bir erkek arkadaş ı vardır. Yapamamasına imkân yok. Çok çekici, zeki, alımlı ve lanet olası glmsemeşi..." Sözünü kesiyor. "Liam Patterson zaten sürekli onun altında ve bu beni ileden çıkartıyor."

"Kulağa doğru geliyor. Yeni işe girenleri sikkmeye bayılıyor," diye şaka yapıyorum ve bana ters ters bakıyor.

"Biliyor musun, bir zamanlar sen de bizim astlarımızla yatıyordun. Hatırladığım kadarıyla ilk arkadaşlık politikasını hazırlamamızın nedeni de sendin."

Bir zamanlar bizim için çalışan kadınlarla yatmıştım ama Marissa'yla tanıştığımndan beri yatmıyorum. Marissa olduğunu bilmese bile bunu biliyor. "Bunu yıllardır yapmadığımı biliyorsun." Owen'ın düğünündeki kızıdan beri kimseyle yatmadığımı açıkça söylemedim ama yattığımı ona da söylemedim ve Wes'e bu konudan hiç bahsetmediğim dşncesi

Marissa içime bir suçluluk dalgası gönderiyor. Bir an için bunu düşündüm ama muhtemelen önce Marissa'yla konuşmalıydım.

"Ayrıca, ya erkek arkadaşı yoksa? Ve sana da aşıkça?"

Başını iki yana sallar. "Onu takip edemem. Dana'nın hazırladığı güncellenmiş politikayı daha yeni imzaladım."

"Öyle mi?" Soruyorum çünkü bunu duymamıştım ve bu Marissa ve benim için işleri daha da zorlaştırabilirdi.

"Uzun zamandır böyle hissetmemiştim. Belki de hiç." Çenesini kaşıyor ve ben güncellenmiş kurallara geri dönmek istesem de, daha sonra kendim bakmaya karar veriyorum. "Bana baktığında...siktir."

"Lanet olsun." Kıkırdıyorum. "Zaten kötü durumdasın."

"Ofisime girdiği andan beri." Gözlüklerini sehpadan alıp yüzüne yerleştiriyor. "Yine de üstesinden geleceğim. Atlatmak zorundayım. Yani... Ona sahip olamam, değil mi?"

Asansörümün sesi duyuluyor ve Marissa uyluğunun ortasında duran bir ceketle kapıdan içeri giriyor. Ona bir kaşımı kaldırıyorum çünkü Mayıs ayındaız ve altında çıplak olmadığı sürece cekete gerek yok, ki öyle olabileceğinden şüpheleniyorum.

"Akşam yemeği için sipariş verdim. Bir saat içinde burada olur," diyorum arkasından küçük bir bavul getirip köşeye koyarken.

"Gerçekten mi? Çünkü akşam yemeği de getirdim." Ceketini bir arada tutan kemeri çekerken kıkırdıyor ve üzerinde şeffaf beyaz bir tangadan başka bir şey olmadığını gösteriyor.

"Lanet olsun," diye homurdandım. "Çok seksisin." Ona doğru ilerlerken dudaklarımı yalıyorum ve bir kol mesafesine geldiğimde iç çamaşırının tutup onu kendime doğru çekiyorum. Dudaklarından bir ciyıklama çıkarken kolaylıkla bana doğru geliyor ve bana doğru bastırıldığında, çıplak kıcını avuçlamak için elimi sırtından aşağı doğru gezdiriyorum. "İçine girmeyeli o kadar uzun zaman oldu ki... Aminin tadına bakmadan bir saniye daha bekleyemem."

Elini vücudumda gezdiriyor ve sikimi avuçluyor, "Ağızına alan son kişinin sen olduğunu düşünürsek, ben de bir saniye daha bekleyemem diyebilirim."

Ona dokunan son kişinin ben olduğum gerçeği sikimi daha da sertleştiriyor. Onu duvara doğru itiyorum ve bana bakması için çenesini yukarı kaldırıyorum. "şeffaflık adına, sikime dokunan son kadın sensin."

Gözleri büyür ve abartılı bir nefes verir. "Ne?"

Meme ucunu şakacı bir şekilde imdikliyorum ve ondan küçük, seksi bir ciyaklama geliyor. "şok olmuş gibi davranma."

"İki yıldan fazla oldu. Sadece düşündüm ki..." Omuz silkiyor.

"Bunca zamandır durmadan seni düşünmediğimi mi?"

"Beni düşündüğünü biliyordum ama..." Kahverengi gözlerini kaçırıyor ve yüzünü bana bakması için yönlendiriyorum. Yüzündeki kırılğanlığı görebiliyorum ve bana karşı bu kadar dürüst olmasını her zaman sevmişimdir.

"Açık konuşayım. Benim aletim de durmadan seni düşünüyor. Başka kimseyi istemedim. Başka kimseyi istemiyorum." Dudaklarımı boynuna bastırmadan ve vücudunda ağızı açık bir öpücük izi bırakmadan önce bir cevap beklemiyorum. Meme uçlarına geldiğimde, birini ağızıma alıp diğerini emiyorum, dilimin tomurcuğun etrafında yuvarlanmasına izin veriyorum ve ısırduğımda bir inilti çıkartıyor. "Bunlar daha da büyümüş."

Dilimi göğüslerinin arasında gezdirirken "Belki," diye inliyor.

"Kendi aletimi tanıdığım kadar senin memelerini de tanıyorum. Onlar daha büyük." Onları avuçlarımda içinde tutuyorum ve kendimi ona doğru bastırıyorum. "Mükemmeller aına koyayım." Her iki meme ucunu parmaklarımda arasında yuvarladığımda titiyor. "Hâlâ çok hassaslar."

"I..." Sinirli bir i çekişe benzeyen bir ses çıkartıyor ve başımı tutarak ağızımı onlardan uzaklaştırıyor. "Muhtemelen regl olduğum içindir." Yüzünü hafifçe buruşturuyor, ben de ona bakıyorum ve sonra gözlerimi yavaşça vücudunda gezdiriyorum.

"Umurumda değil." Umurumda da değil. Onun içinde olmak için o kadar çaresizim ki, her şeyi yaparım.

"Neden şaşırmadım ki?" diye mırıldanıyor arsız bir göz devirmeyle.

"ünkü iki yıldır sana dokunmadığımı biliyorsun ve hiçbir şey, birazcık kan bile beni caydıramaz." Bir elimi başının üzerine koydum ve diğer elimle gözlerinin üzerine düşen bir tutam saç kulağının arkasına sıkıştırdım. "Bu düşünce amını ıslattı mı?"

Gözlerindeki uyarılmışlığı görebiliyorum ve haklı olduğuma dair yüzümde beliren sırıtışa engel olamıyorum. "Beni yiyip bitirmeyeceksin" diyor ve ben kaşlarımda kaldırıyorum çünkü daha önce bana onun vücuduyla ilgili hiçbir şey yapamayacağımı söylememişti.

"Seni gerçekten rahatsız eden bir şeyse, zorlamayacağım," elimi vücudundan aşağıya ve iç çamaşırına kaydırıyorum ve başparmağımı klitorisinin üzerinde sürüklüyorum, "ama hiçbir şey beni sen boşalana kadar dilimi bunun üzerinde gezdirmekten alıkoyamaz." Sadece elimin altındaki hissi bile külotumun içine sızmaya başladı. Vücudundan yavaşça aşağı inmeden önce dudaklarına bir öpücük konduruyorum ve ona baktığımda yüzünün her yerinde sinirle karışık şehvet görüyorum. "Acı çekiyor musun?"

"Hayır, sadece sinirlendim." Gözlerini deviriyor. "Bugün öğle yemeğinden sonra çok seksi bir buluşma planlıyordum ve evren gerçekten de *haha siktir git* dedi."

Dudaklarımı saten kaplı yarığına bastırıyorum, sonra dilimi yarıktan geçirip kumaşın arasından hafifçe içine giriyorum. "İnan bana bebeğim, hâlâ çok seksi bir buluşma yaşıyoruz. Ve kesinlikle seni beceriyor olacağım." İç çamaşırını dişlerimle kavırıyorum ve yavaşça bacaklarından aşağı kaydırıyorum ve onu çok uzun zamandır ilk kez gözlerimin önünde çıplak bırakıyorum. Yarığını yavaşça yalıyorum ve sikim anında sertleşiyor.

En seksi, nefes nefese iç çekişini yapıyor ve sonra dilimle klitorisine fiske vurduğumda ismim dudaklarından fısıltıyla çıkıyor. Acele etmemeye niyetliydim ama onu açıp ıslak, pembe klitorisini ortaya çıkardığımda kaybettim. Ağzıma alıp dilimi etrafında yuvarlıyorum ve elleri başıma düşüyor. "Siktir, seni özledim." Kalçalarını yavaşça ağzıma doğru sallamaya başlarken inliyor. Sikimi tuttum ve ovmaya başladım. Dışarı çıkmasını ve ellerinde ya da ağzında olmasını istiyorum. Dilimi hareket ettiriyorum, açıklığının üzerinde bir kez kaydırıyorum ve dişlerimle ipi hafifçe çektiğimde nefes nefese kalıyor ve saçımı çekiyor. "Klitorisim demiştin." Bana ters ters bakıyor ama tahrik olduğunu görebiliyorum ve ağzım amının üzerindeyken bile beni azarlama cüretini gösterdiği için içimden gelen kıkırdamayı durduramıyorum.

Klitorisine geri dönüyorum, uzun vuruşlarla onu sertçe yalıyorum ve sonra ellerini saçlarımda sıkıyor ve bir inilti çıkarıyor. "Siktir, boşalacağım."

Elim bacaklarından birine kayıyor ve onu omzumun üzerinden çekiyorum, amını yemeye devam ederken onu açıyorum. "Güzel. Şimdi yap da sikimi içine sokabileyim."

Ona bakıyorum ve gözlerini açıp bana diktiğini görünce şaşırıyorum. Bana aletimin zonklamasına neden olan seksi bir gülümseme veriyor ve son bir hareketle

Dilimle gözlerini kapatıyor ve adımı haykırırken kendini kaybediyor.

Onu kollarıma önce klitorisi dilimin altında titreşmeyi zar zor bitirdi ve onu üst kattaki banyoma taşıyorum, dudaklarım tüm zaman boyunca onunkine bağlı. Kıyafetlerimin geri kalanını çıkarmadan önce onu ayağa kaldırdığımda isteksizce ağzından çekiliyorum. "Hiçbir konuda rahatsız olmanı istemiyorum," diyorum duşu açarken. "Bu yardımcı olacak mı?" diye sorduğumda başını sallıyor ve saçlarını ensesinde düşük bir topuz haline getiriyor. "Çıkar şunu," diyorum ve arkasını dönüp tamponunu atmadan önce yüzündeki utanç ifadesini görebiliyorum.

Onu büyük duşun içine çekiyorum ve hemen ellerimi etrafına sarıyorum, ellerimi mükemmel göğüslerine sürterken onu duvara bastırıyorum. Her yeri çok yumuşak ve teninin her santimini ağzımla öpmek istiyorum. Duvardan sarkan el aparatlarından birini kapıyorum ve amını açıyorum. Bu kadar açıkta olmasına itiraz etmeye fırsat bulamadan en yoğun basınca getirdim ve bacaklarının arasında tuttum.

"Ah!" diye haykırıyor ama duvara geri koymadan önce birkaç saniyeden fazla açık bırakmıyorum.

Kaşlarını çatıyor ve bakışlarını en sevdiği yeni oyuncaklarından biri olabileceğini düşündüğüm şeye çeviriyor. "Sadece biraz kandan kurtulmak istedim, böylece kendini daha rahat hissedersin. Onunla daha sonra oynayabilirsin." Sırtını göğsüme dayayarak mermer duvara dönmesi için onu çevirmeden önce ona sırtıyorum ve elimi suyun altında gezdirdikten sonra elimi gövdesinden aşağı kaydırıp bacaklarının arasını nazikçe ovmaya başlıyorum. Klitorisinden başlayıp aşağı doğru iniyorum, iki parmağımı içine kaydırıyorum ve nefesi kesiliyor.

Kaşlarımı çatıyorum, onu bir şekilde incitip incitmediğimi merak ediyorum. "Sen iyi misin?" "Sadece... Alışkın değilim..."

"Rahatla bebeğim. Sadece sen ve ben varız," diye mırıldanıyorum kulağına, yüzünü hafifçe çevirip dudaklarımı tekrar dudaklarına bastırırken. "Benim için eğil, o güzel küçük kıcını havaya kaldır." Söyleneni yapıyor, destek için ellerini duvara koyuyor ve ben de bir saniye durup hayatımın aşkına nihayet kavuştuğum için şükrediyorum, o da hayatımda gördüğüm en muhteşem vücutlardan birine sahip ve şu anda duşumda çıplak.

Aletimi ait olduğu yere kaydırmadan önce bir saniye daha beklemedim. *Sikeyim*. Eve erken geldiğimde iki kez mastürbasyon yaptım, böylece birkaç daha uzun süre dayanmak için bir duam vardı ve hala boşalabilirmişim gibi hissediyorum.

Henüz hareket etmedim. Sadece içinde oturuyorum ve kıcını bana doğru hareket ettirip amını etrafımda sıkıgında gözlerim kapanıyor.

"Bebeğim, bana bir saniye ver," diye bağıyorum. Yanıt olarak amını etrafımda sıkıyor ve kalçalarını bir daire şeklinde hareket ettiriyor, sanırım klitorisini bana sürtmeye çalışıyor. Elimi bir şaplaqla kıcına indiriyorum. "Ne dedim ben?"

"*Lütfen*," diye yalvarıyor, "tekrar gelmek istiyorum." Yalvarması taşaklarımdaki ağrıya ya da orgazmıma hazırlanırken omurgamın tabanında oluşan karıncalanmaya hiçbir şey yapmıyor. Zihnim ve bedenim ona ne isterse vermek için çoktan eğitildi ve aletim onun etrafına gelme düşüncesiyle içinde patlamaya hazır. Çekiyorum ve aletimin her tarafındaki parlak kırmızı, beklemediğim bir sahiplenme hissi gönderiyor.

"Siktir." Homurdanıyorum. Gözlerimi kıcından ya da sikimin kaygan amcıgını delme görüntüsünden alamıyorum. daha hızlı sikmeye başlıyorum ve o da benim itişlerimi hevesle karşılıyor, içine her daldığımda seksi bir inilti çıkartıyor. Parmaklarımı kalçalarının etrafında sıkıyorum, ona her sürdüğümde onu aletime daha sert çekiyorum.

"Tanrım, çoktan yaklaştım." Nefes nefese kalmaya başlıyor ve ellerini yumruk yapıp duvara dayadığını fark ediyorum.

Kıcına bir tokat daha indiriyorum, bu sefer diğer yanağına. "Tanrı değil."

"Siktir... Baba!" diye haykırıyor ve bu tek kelime beni daha da uçurumun kenarına gönderiyor.

"Kahretsin, sikimi çok iyi alıyorsun." "Evet!"

diye haykırıyor. "Beni daha sert becer."

Doruk noktamın içimden geçtiğini hissettiğimde ona son bir kez daha çarpıyorum. "Siktir, siktir, siktir." İki yıldan uzun bir süredir yumruğum tarafından getirilmeyen ilk orgazm beni altına çekerken inliyorum. Doruk noktam boyunca onu becermeye devam ediyorum ve ondan çekildiğimde, aletimin her yerinde onun kanı, spermi ve benim spermimin bir karışımı var. Bu görüntü beni anında yeniden sertleştiriyor ve dilimle bir kez daha orgazm olmak için yanıp tutuşuyorum. Bu yüzden, hâlâ yaşadığım en iyi orgazmlardan birinin doruklarındayken, arkasında dizlerimin üzerine çöküyorum, ağzımı amının üzerine kapatmadan önce ıslak parmaklarımı birkaç kez yarığına sürtüyorum.

"Chris!" diye ciyaklıyor, sanırım protesto ediyor, ama vücudu sözlerine katılmıyor ve saniyeler içinde dilimin üzerine boşalıyor. Çoğunlukla dölünün ve suyun tadını alıyorum ama aletimi daha da sertleştiren metalik bir ipucu var ve ben klitorisini kucaklamaya devam ederken kalçalarını bana karşı daha sert itiyor.

Onu ağızımla sikkemeyi bitirip arkasında ayağına kalktığımda, "Vay , sen bir tanrısın," diye inliyor. Yavaşça arkasını dönüyor ve dudaklarında bir gülümseme belirirken gözlerimin içine bakıyor.

"Bunu yapmaya kararlıydın."

"Dölümüzden başka bir şey tatmadım."

"Yalancı." Başparmağını alt dudağına sürterken gözlerini bana dikeyor. "Bunun bu kadar... ateşli olmasını beklemiyordum." Bir nefes verdi. "Vay canına. Bunu tekrar yapmaya karşı çıkmazdım."

Alnımı onunkine değdiriyorum. "Yemek birazdan burada olur ve sonra kesinlikle bunu tekrar yaparız."

Chapter

TWENTY-TWO

CHRIS

"Vay canına," diyor Marissa ailesinin evinin kapısını açıp bana sırtarak baktığında. Kız kardeşinin bu akşam şehir merkezinde bir mekânda vereceği partinin olduğu gün, ama şimdi ailesiyle resmen tanışıyorum. "Harika görünüyorsun," diyor bana babasıyla tanışmama beş dakika kala bakmamasını dilediğim bir şekilde bakarken.

"Başlama," diyorum ama ön kapıyı arkasından kapatıp bizi verandada yalnız bırakıyor ve sonra kollarıma atılıyor. Dudaklarımızın birbirine yapışması bir saniyeden fazla sürmüyor, son üç günün büyük bir kısmında yaptığımız bir şey.

Ne zaman yalnız kalsak ellerim onun üzerinde oluyor. İş yerinde sessiz kalmaya çalışmaktan, onu ofisimin duvarına, masamın üzerine ya da pencereme yaslayıp becermeye geçtik. Sanki bu kadar uzun süre ayrı kaldıktan sonra kaybettiğimiz zamanı telafi ediyor gibiyiz. "Bebeğim, durmalıyız," diye fısıldıyorum öpücüklerimin arasında, kendimle babası, hatta belki erkek kardeşi ve kim bilir başka kimlerle aramda sadece bir kapı olduğunun farkındayım.

"Hayır, yapmamalıyız," diye fısıldıyor , dudaklarını boynuma bastırıp hafifçe ısırırken. Bana doğru bastırmış olmasına rağmen, elini aramızda hissediyorum ve sonra pantolonumun içinden sikime doğru düz tutuyor.

"Siktir. Bebeğim, burada olmaz."

"Neden? Bunu her yerde yapıyoruz," diyor pantolonumun üzerinden beni sıkmadan hemen önce.

Ondan uzaklaşmayı başarıyorum ve ellerini tutup dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. "Çünkü İK'dan korkmuyorum ama babandan biraz korkuyorum."

"Her şey girecek," diyor göz devirerek.

"Evet, ama ilk izleniminin senin elinin aletimi tutması olmamasını tercih ederim." Ellerimi yavaşça vücudunda gezdiriyorum. "Bu arada muhteşem görünüyorsun." Dizlerinin hemen altında biten soluk pembe bir elbise ve göğüslerini öne çıkaran ve ince belini vurgulayan korseli bir üst giymişti. Elbise kıvrımlarını öyle güzel sarıyor ki, kapıyı açmak için arkasını döndüğünde, sırtının ne kadar aşağıya indiğini ve mükemmel poposuna nasıl yapıştığını görünce sikim sertleşti.

"Siktir," diye fısıldıyorum ve o da kıkırdıyor. İçeri girer girmez mutfaktan bir ses duyuyorum ve ardından bir sürü şşşt sesi geliyor ve *sanırım o burada!*

"Hiç sessiz değilsiniz!" diye sesleniyor ellerimizi sıkarken ve beni fuayeden mutfağa doğru götürüyor, orada beklediğimden çok daha fazla insan görüyorum, hepsi de çok iyi giyinmiş ve ellerinde içkileriyle.

Marissa parmağıyla odayı işaret ederken, "Tamam, bunu hızlıca yapalım ve bir sürü soru olmasın," diyor.

"Millet, bu Chris," diye başlıyor yavaşça. "Theresa Teyzem ve Bill Amcam, kardeşim Shane, yengem Megan, annemle tanıştınız ve bu da babam." Marissa dönüp bana bakıyor. "Autumn'la daha sonra tanışacaksın. Seninle tanışacağı için çok heyecanlı."

Hepsinin elini sıkarken, "Hepinizle tanıştığımı gerçekten çok memnun oldum," diyorum. "Marissa her zaman hepinizden bahseder." Hepsi bana gülümsüyor gibi görünse de henüz kimse bir şey söylemedi.

"Seni tekrar görmek çok güzel. Sanırım bir şekilde daha da yakışıklı olmuşsun." Marissa'nın annesi öne çıkıyor ve beni kucaklıyor. Marissa'dan çok daha kısa boylu olduğu için ona ulaşmak için eğilmem gerekiyor ama bana annemin sarılışını hatırlatan bir sarılış yapıyor. "İçecek bir şey ister misin? Tatlım, ona bir içki getir," diyor annesi Marissa'nın koluna vurarak. Marissa'ya yanımdan ayrılmaması için içki içmemeyi tercih ettiğimi söylemek istiyorum ama odanın köşesindeki bar arabasının üzerindeki şişelere doğru yürürken bir anda kayboluyor. Bir şişe viski alıyor ve soruyla işaret ediyor. Annesine dönmeden önce başımı sallıyorum.

"Sizi tekrar görmek de çok güzel Bayan Collins."

"Bir dahaki sefere bu kadar uzun gitmeyelim mi? Ve Bayan Collins çok resmi! Lütfen bana Kim de." Köşedeki Marissa'ya göz atmayı başarıyorum.

Ona kesinlikle öyle deme der gibi başını salladı.

"Kaç yaşındasın, tatlım?" Marissa'nın teyzesi bir kadeh şarabının üzerinden bana soruyor. "Bir süredir bir havuzumuz var ve ben toplamaya hazırım."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Marissa bana içkimi uzatırken soruyor.

"Sadece merak ediyoruz!" diyor parmağını bardağının kenarında gezdirirken.

"Peki, kaç yaşında olduğumu düşünüyorsun?" diye sordum.

"Marissa için çok yaşlı," diye araya giriyor Marissa'nın babası ve Marissa gözlerini deviriyor.

Marissa'nın elini sırtımda daireler çizerek ovuşturduğunu hissettiğimde onun yorumuyla geriliyorum. "Şaka yapıyor," diyor babasına ters ters bakmadan önce. "Baba..."

"Ne?"

"İyi davranacağını söylemiştin," diyor ve babası ona muhtemelen öyle dememiş bir bakış atıyor.

"Otuz beş yaşındayım," diyorum sorularına yanıt olarak. *Otuz altıya çok yakın ama ayrıntılara girmeye gerek yok.*

"Hmmm, peki sen kaç yaşındaydın?" diye sorar teyzesi Marissa'ya.

"Yeterince yaşlı," diye sahte bir gülümsemeyle karşılık veriyor Marissa, elime uzanıp nazikçe sıkmadan önce.

"Ne için!?" diye soruyor amcası. Hemen ardından bir kıkırdama geliyor ve ben hepsinin sadece bize zor anlar yaşattığını düşünmek istiyorum.

"Kimmy senin Marissa'nın patronu olduğunu söyledi. Doğru mu yanlış mı?" Teyzesi soruyor ve gece bana daha çok sorusu olacağını söyleyebilirim, özellikle de bu hızda alkol tüketmeye devam ederse.

Marissa inliyor. "Theresa Teyze... soru sormak yok demedim mi?"

"Ben bunu kabul etmedim." Şarabından uzun bir yudum daha alır ve çantasını toplar.

"Ben de öyle," diyor babası. "Biraz sohbet etmemizin sakıncası var mı?" diye soruyor bana.

Başımı salladım. "Hiç de değil."

Marissa babasını arka avluya doğru takip etmeden önce elimi son bir kez sıkıyor. Omzumun üzerinden bakıyorum ve bana *"İyi olacaksın!" dediğini* fark ediyorum. *Sakin ol!* Yanaklarına dokunuyor ve beni kıkırdatan bir gülümseme veriyor.

Kapıyı arkamızdan kapatıyor ve bizi arka verandalarında yalnız bırakıyor ve dışarıda olmamıza rağmen hava gergin hissediliyor. Bir masa var ve oldukça

Alanı aydınlatan ayaklı ışıkların bulunduğu bir veranda mobilyası ve masaya oturuyor.

"Oturun," diyor ve sandalyelerden birini işaret ediyor. "Doğal olarak birkaç sorum var."

"Elbette. Öyle olduğunu tahmin ediyorum." *Umarım Marissa'nın bilmelerini istemediği herhangi bir bilgi vermeden onlara doğru cevap verebilirim.*

"Eşim sizinle iki buçuk yıl önce tanıştı." "Bu doğru."

Temiz traşlı çenesini kaşıyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıyor. "Neden seninle şimdi tanışıyorum?"

"Marissa Paris'ten döneli sadece birkaç gün oldu."

Bana bir kaşını kaldırdı. "Zekama hakaret etme." Marissa babasını her zaman neşeli biri olarak tanımlardı, bu yüzden onun tavrına biraz şaşırdım ama şüpheciliğini anlıyorum.

"Eğer sorduğunuz buysa, o Paris'teyken birlikte değildik."

"Hmmm." Bardağının kenarına vuruyor. "Şirketiniz onun sizin için çalışmasını umursamıyor mu?"

"Onlar... bizi bilmiyorlar."

Kaşlarını çattı. "Anlıyorum. Peki, o zaman buradaki son oyun ne? Siz ikiniz bu yolda devam ederseniz, o işini bırakmak zorunda mı kalacak? İnsanlar öğrenirse ne olacak? Sanırım tüm bunlar ona geri döner."

"Bunun olmasına izin vermem."

"Siz CFO'sunuz, değil mi? Kovulanın sen olmayacağını varsayıyorum."

"Kovulmasına izin vermezdim."

"O kadar söz hakkın var mı?" Bir kaşını kaldırıyor ve vermeyi planladığım herhangi bir cevaba inanma konusundaki temkinliliğini yüzünün her yerinde görebiliyorum.

Ona güvendiğimi söylemek istiyorum ama buna inanır mı bilmiyorum. "Sadece bana güvenmeni istiyorum."

"Seni tanımıyorum."

"Doğru, ama biliyor ve bana güveniyor," diye karşı çıkıyorum. "O yirmi üç yaşında."

Buna tam olarak nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum çünkü ebeveynler çocuklarını küçümsemek istediklerinde başvurdukları argüman gibi geliyor. Ben gerçeği söylüyorum. "Onu seviyorum."

"Bunu biliyor mu?" "Evet."

"Ona söyledin mi?"

"Yaptım, hem de birden fazla kez."

Ayağa kalkmadan önce gözlerini kısar. "Marissa da karım gibi senden hoşlanıyor gibi görünüyor ama beni kazanmak o kadar kolay değil."

"İnan bana, kızın da öyle," diyorum ve sesimdeki espriyi duyabildiğinden emin olsam da, Marissa'nın beni kendisi için çalıştırdığı konusunda çok ciddi olduğumu ve onun için her şeyi tekrar yapabileceğimi bildiğini umuyorum.

"Birden fazla şans vermem. Onu incitme," diye uyarıyor, tam o sırada kapının açılma sesini duyuyorum ve Marissa'nın erkek kardeşi dışarı çıkıyor. Gelenin Marissa olmasını umuyordum ve az önce ağabeyiyle yaptığım konuşmanın aynısını şimdi de ben mi yapacağım diye merak ediyorum. Babamla benim, kız kardeşimin erkek arkadaşlarını aynı şekilde sorgulama şansımızın hiç olmadığını düşününce içimi bir rahatsızlık dalgası kaplıyor.

Birasını dudaklarına götürmeden önce, "Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için gönderildim," diyor.

Marissa'nın babası ayağa kalkıp başka bir şey söylemeden eve dönerken, "Her şey yolunda," diyor.

"Babam için endişelenme. O herkese karşı biraz serttir. Marissa," diye açıklıyor Shane kapı kapandıktan sonra.

"Marissa, senin ve kız kardeşinin onun favori olduğunu düşündüğünüzü söylüyor."

"Düşünmek" diye bir şey yok. O kesinlikle öyle. O yanlış yapamaz, bu da *senin*, dostum, ailelerimizin gözüne girmek için iki kat daha fazla çalışman gerektiği anlamına geliyor." Shane babalarından daha uzun ve iri yapılı, Marissa'nın onun üniversitede futbol oynadığını söylediğini hatırlıyorum.

"Onun için her şeyi yaparım," diyorum ve gülümseyip başını sallıyor ama gülümsemesi görüldüğü kadar hızlı kayboluyor.

"Karını terk etmek de dahil mi?" diye soruyor ve yargıyı duymasam da endişeleniyorum çünkü şimdi babasının da bilip bilmediğini merak ediyorum. *Hay sikeyim*. Paniğe kapılıyorum çünkü kız kardeşinden başka kimsenin bunu bildiğini bilmiyordum ve tüm bunların bir sınav olup olmadığını merak ediyorum. *Babası itiraf etmemi bekliyordu ve ben başarısız mı oldum?*

"Bak..." Bir nefes verdim. "Bunu kimsenin bilmesini istemedi."

"Ailem bilmiyor ama Autumn nişanlısına söylemiş, o da bana söyledi. Marissa'nın benim bildiğimi bildiğini sanmıyorum. Senin işine karışmaya çalışmıyorum ama o benim küçük kardeşim ve ona zarar verirsen babamın seni öldürüp kaza süsü verme ihtimali çok yüksek, bu yüzden saçmalamadığından emin olmak istiyorum."

"Evli değilim. Ben evli değilim. Biz boşandık."

"Ama onunla tanıştığında evliydin," diye üsteliyor ve gerçekten şu anda bu konuya girmemiş olmayı diliyorum.

"Evet."

"Paris'te bu kadar uzun süre kalmasının nedeni bu mu?"

Alnımı ovuyorum. "Sanırım nedenlerden biri de buydu, evet." "Eski karın kız kardeşimi biliyor mu?"

"Evet."

"Tanrım." İç geçiriyor. "Hiç karşılaştılar mı?" "Bir kez."

"Orada mıydın?"

"Hayır. Paris'e uçtu ve onunla yüzleşti. Dinleyin, Marissa ile tanıştığım da eski karımla mutlu değildik ve tanıştığımızda ona evli olduğumu söylemedim. Bir süre karışıklık oldu ve bunun sorumluluğunu alıyorum. Ama artık bitti ve ben sadece Marissa'yla birlikte olmak istiyorum."

"Kız kardeşimi diğer kadın yapman hoşuma gitmiyor ama sanırım bu işe karıştığı için o da bir o kadar suçlu."

Kapı tekrar kayarak açılıyor ve Marissa nihayet acı verici bir şekilde muhteşem görünerek dışarı çıkıyor ve hemen ellerimi onun üzerinde istiyorum. "Tamam, bu kadar sorgulama yeter lütfen. Zaten bir an önce gitmemiz gerekiyor." Kollarını bana doluyor. "Shane, git buradan," diyor bana sanki aya asılmışım gibi bakarken.

"Pekala, tamam. Seninle konuşmak güzeldi," diyor Shane eve geri dönerken.

"Merhaba," diye fısıldıyor kollarını bana sararken. "Korkunç muydu?" Elini önce saçlarımda, sonra da yüzümde gezdiriyor. "Babam bir sebepten dolayı çok sinirli. Genelde böyle değildir. Normalde canlıdır ve daha çok annem gibidir." Kaşlarını çatı. "Sana ne söyledi?"

"Çoğunlukla seni incitmek için değil ve işte nasıl olacağını sordu. Ayrıca annenle iki yıl önce tanıştığım gerçeğinden bahsetti ve sanırım zaman atlamasını ve sen Paris'teyken neden birlikte olmadığımızı merak ediyor."

"Ne dedin sen?"

"Bu konuyu biraz geçiştirdik ama bu sorgulamanın sona erdiğini sanmıyorum."

"Özür dilerim. Böyle olacağını düşünmemiştim." Burnunu boynuma dayıyor ve yumuşak dudaklarını tenime bastırıyor. Birden keşke benim çatı katıma ya da yalnız kalabileceğimiz bir yere dönseydik diyorum.

Şakağına bir öpücük kondurmadan önce ona "Sorun değil," diyorum. "Yine de sana söyleyeceğim ve paniklemini istemiyorum ama..." Kapıya doğru bakıyorum ve sonra zayıf bir gülümsemeyle ona bakıyorum. "Kardeşin evli olduğumu biliyor."

Nefes nefese kaldı ve kollarımdan çekildi. "Nasıl?!" Alnına vurmadan önce durakladı. "Aman Tanrım, Autumn'u öldüreceğim." Ayağını yere vuruyor. "Ona söylememesini söyledim."

"Adil olmak gerekirse, o müstakbel kayınbiraderine söyledi, *o da* kardeşine söyledi," diye açıklıyorum.

"Hala! Kimseye söylememesi gerekiyordu!"

"Bebeğim, bana böyle bir şey söylemezsin değil mi? Evlenmek üzereler ve eminim ona her şeyden çok endişelendiğı için söylemiştir."

"Hayır, ona dedikoducu olmasını söyledi!" Diyor ve yüzündeki öfke her şeyden daha sevimli.

"Her iki şekilde de." Onu tekrar kollarıma çekiyorum ve elimi yavaşça sırtında gezdiriyorum. "Dedikoduları benimle paylaşmayacak mısın?"

"anlatacaksan olmaz!" "Ailenin bilmediğini söyledi."

"Ailem bilseydi ben de bilirdim, inan bana." İnliyor. "Shane'in bildiğine ve önce bana bir şey söylemediğine inanamıyorum. Şimdi sinirlendim. Gitmek bile istemiyorum." Ofluyor ve yüzündeki kızgınlığı görebiliyorum.

"Oh, gidiyoruz ama öncesinde yapabileceğimiz bir şey var, bu bizi rahatlatacak."

Chapter TWENTY-THREE

Marissa

"Siktir, geliyorum," diye inliyorum tam orgazmım içimden geçerken. Chris'in arabasındayız, mekanın köşesindeki bir garaja park etmiş, ailemin getirdiği son gerginliği atmaya çalışıyoruz. Ben onun aletinin üzerinde aşağı yukarı hareket ederken parmakları klitorisimi ovmaya devam ediyor, orgazmımın dalgasına biniyor.

Arabasının arka koltuğundayız ve ben hâlâ Chris'in kucağındayım, siki içimde sıkışmış durumda. Orgazmının yaklaştığını hissediyorum, bu yüzden dudaklarımı onunkine bastırıyorum ve ona daha sert binmeye başlıyorum. "Sikime çok sert biniyorsun bebeğim. Dölümü istiyor musun?" Dudaklarıma doğru nefes alıyor ve tam başını eğip meme ucumu ısırırken başımı sallıyorum. Kırışmaması için elbisemi tamamen çıkarmıştım. Chris pantolonunu ve ceketini çıkarıp sadece gömleğinin düğmelerini açarken ben tamamen çıplaktım. "Benden süt mü sağacaksın?"

"Sikeyim evet. Gelmene ihtiyacım var. Seni hissetmek istiyorum," diye yalvarıyorum ona. Elleri kalçalarımı buluyor, yukarı doğru her itişinde beni daha sert aşağı çekiyor ve bunun yaklaştığı anlamına geldiğini biliyorum.

"Fuuuuck. her girdiğimde daha da güzelleşiyor." Dili dışarı fırlıyor ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce boynumda bir çizgi çiziyor. "Sen benimsin Marissa ve gitmene asla izin vermeyeceğim." Sesinin tonu alçak ve itişlerinin hızlanıp içimde genişlediğini hissettiğimde bunu seksimde hissediyorum. "Siktir, evet. Sık beni bebeğim. O güzel amını babanın sikinin etrafında sık." Sözleriyle nefesim kesiliyor ve sonra başının düşmesine izin veriyor

koltuğa yasladı. "Kahretsin, geliyorum" diyor ve sonra yukarı doğru iterken beni aletinin dibinden sertçe tutuyor.

Sonunda duruyor ve bakışlarımla buluşmak için başını kaldırıyor. Birbirimize ne kadar süre baktığımızı bilmiyorum ama yüzünde bir gülümseme beliriyor ve bu o kadar bulaşıcı ki benimkini de etkiliyor. Seksin etkisinden mi, evde içtiğim bir kadeh şaraptan mı yoksa bu muhteşem adamın yüzündeki gülümsemeden mi bilmiyorum ama kelimeler ağzımdan uçup gidiyor. "Sanırım sana aşık oldum."

Gülümsemesi daha da büyüyor ve sonra elleri yanaklarımı buluyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Sana aşık olduğumu biliyorum."

Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Başımın tepesinden ayak parmaklarımla ucuna kadar her yerim karıncalanıyor ve sanki tüm vücudum uçuyormuş gibi hissediyorum. Benden ayrılıyor ve ben yanındaki koltuğa geçerken o külotunu ve pantolonunu çekip hala benden bir katmanla parlayan parlak aletini uzaklaştırıyor. Konsola uzanıp benim için birkaç mendil çıkarıyor ve onları bana vereceğini varsayıyorum ama paketten bir tane çıkarıyor ve orgazmımızın izlerini temizlemek için bacaklarımla arasını nazıkçe ovuyor. Mendili klitorisimin üzerinde gezdirdiğinde bir inilti çıkarıyorum ve bunu tekrar yaptığında bana sırtıyor.

"Kes şunu." Elbisemi ve ayakkabılarımla giyerken kıkırdarak elini itiyorum. Arabadan iniyorum ve içeri girmeden önce şakalaşacağımızı fark ettiğimde yanımda getirdiğim parfümü sıkıyorum. Saçlarımı gevşek dalgalar halinde kıvrımtım, neyse ki saçlarım çok farklı görünmüyor. Makyajımı tazeliyorum ve boynumda onun sakalından kalan kırmızı izler olup olmadığını kontrol ediyorum ve her zamankinden daha dikkatli olduğumuz için minnettarım.

"Sanırım iyi görünüyorum," diyorum aynayı kapatırken.

"Tamam mı?" diye soruyor sürücü koltuğuna kayarken. "Muhteşem görünüyorsun." "Demek istediğim, arabada seks yapmışsınız gibi değil."

Arabayı çalıştırdı ve garajdan mekâna doğru çekti, böylece arabayı valeyeye. Muhtemelen ailemden sadece on dakika kadar gerideydik, bu yüzden hala ön tarafa yakın bir yerde toplandıklarını görünce şaşırmadım. Bana kocaman bir sırıtış atıp bize doğru ilerlediğinde kız kardeşime ters ters bakıyorum.

"Seni öldürebilirim," diye fısıldıyorum ve Chris'e dönmeden önce bana kaşlarını çatıyor.

"Hiii!" diyor ona bakarken. "Seninle tanışmak için uzun zamandır bekliyordum!"

"Şu anda o da senden pek hoşlanmıyor!" Bir an durup ona bakıyorum ve beyaz straplez orta boy elbisesinin içinde muhteşem görünüyor. Bu

Çoğunlukla dantelli ve bir tarafı yırtmaçlı olan bu elbise ona biraz seksilik katıyor ama bundan da öte, gülünç derecede mutlu görünüyor. "Bir an için kızgınlığımı bir kenara bırakırsak, bu elbiseyi seçtiğine sevindim. Çok güzel görünüyorsun," diyorum onu kucaklamak için kendime çekerken ve yanağından öperken.

"Tebrیکler, Autumn. Sonunda seninle tanışmak çok güzel. Senin adına çok mutluyuz," diyor Chris onu kucaklamak için yanına çekerken.

"Biz!" Autumn ciyaklayarak kalçama vuruyor ve ben de gözlerimi deviriyorum. "Bekle, o neden bir hayran değil?" Chris'e bakıyor. "Yasal olarak benim hayranım olmak zorundasın, yoksa hayatını zindan ederim." Dudaklarında bir gülümseme belirirken onu işaret ediyor.

"Bunu ben söylemedim. O ." Chris bana başını sallıyor ve ben de kollarımı kavuşturuyorum.

"Yüksek sesle konuşan nişanlına bazı gizli bilgileri söyledin, o da aynı derecede yüksek sesle konuşan kardeşimize söyledi!" Dişlerimi sıkarak söylüyorum.

Gözleri irileşiyor ve bir grup insanı selamlayan nişanlısına ters ters bakıyor. "Kahretsin. Özür dilerim, ağzımdan kaçtı."

"Şimdi böyle mi olacak, benim sırlarımı saklayamayacak mısınız? Bende de seninkilerden var sevgili kardeşim."

"Hayır, yemin ederim. Sadece bir kez oldu," diyor Chris'e dönmeden önce ellerimi kendi elleriyle tutarken. "Çok üzgünüm ve... bu durum hakkında herkesten daha çok şey biliyorum. Muhtemelen Marissa'ya o kadar aşıksın ki önünü göremiyorsun gibi daha fazla bağlam vermeliydim. Bu yardımcı olacaktır." Arkamdaki biri dikkatini çekmeden önce kıkırdıyor. "Hemen döneceğim." Chris'e bakıyor. "Konuşacak çok şeyimiz var."

Chris elime uzanıyor ve ana odaya girerken parmaklarımızı birleştiriyoruz. "Ondan hoşlandım. İkiniz birbirinize çok benziyorsunuz."

"Hatırlatma bana," diye inliyorum odada şampanya kadehlerinin olduğu bir masaya doğru ilerlerken ve ikimiz de birer kadeh alırken.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim." Şimdiden onunla birlikte bu tür etkinliklerle dolu bir hayat hayal ediyorum. Düğünler, nişan partileri ve diğer aşk kutlamaları. *Belki sonunda bizimkini de.*

"Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok," diyor bardağını benimkiyle tokuştururken.

Chris'in arkasından "Aman Tanrım," diye bir ses duyuyorum ve ikimiz de sese doğru döndüğümüzde kalbim küt küt atıyor çünkü eski karısıyla yüz yüze geliyoruz.

Hayır. Hayır. Hayır.

"Burada ne işin var?" diye soruyor önce Chris'e sonra da bana bakarak. "Onunla..." diye tükürüyor ve şu anda tek önemsedığım şey tüm ailemin ve kız kardeşimin tanıdığı herkesin önünde olay .

Chris'e paniklemiş bir ifadeyle bakıyorum ve sanki aklımı okuyabiliyor. "Holly, burada ne işin var?"

"Önce sana sordum," diye tersliyor kollarını göğsünün önünde kavuştururken, lacivert straplez elbisesinin içinde fazlasıyla sergilenen göğüslerini öne çıkarıyor.

Akıllıca bir şey söylemek istiyorum ama en son isteyeceğim şey onu burada kızdırmak, bu yüzden gerçeği söylüyorum ve öfkesini yatıştırmak için mümkün olduğunca sakın konuşuyorum.

Ona göz kırpıyorum. "Kız kardeşim gelin."

Gözleri öfkeyle Chris'e kayar. "Bu senin burada ne aradığını açıklamıyor."

Chris, "Burası bu konuşmanın yapılacağı yer değil ve eğer medeni bir şekilde davranamıyorsan, bence gitmen en iyisi olur," diyor ve ben içten içe irkiliyorum çünkü ona haddini bildirdiğini görmeyi çok isterdim ama bunu *burada* yapmama konusunda aynı fikirde olmadığımız açık.

"Affedersiniz? Davet edildim."

"Her şey yolunda mı?" Kötü bir takım elbise giyen, bir adam yanımıza yaklaşıyor; sanırım davetliydi ve kız da onun ekürisi. "Bay Holt?" Chris'e şaşkın şaşkın bakıyor, ben de aynı şaşkınlıkla ona bakıyorum ve Holly'nin ikimize de alaycı bir gülümsemeye bakmasına neden oluyorum.

"Avukatımı hatırlıyor musun?" diyor, elini yanında durduğu adamın omzuna koyuyor ve kendimi ağır çekimde gerçekleşen bir araba kazasının ortasında gibi hissediyorum.

Holly'nin boşanma avukatıysa, muhtemelen kim olduğumu öğrenmek üzeredir. Çok yakında. Lanet olsun. Nefesimi kontrol etmek için elimden geleni yapıyorum çünkü panik atak geçirecekmişim gibi hissediyorum.

"Seni burada görmeyi beklediğimi söyleyemem." Bana bakmadan önce garip bir şekilde gülüyor. "Ve Autumn'un kız kardeşi, doğru mu?"

"Evet, aynı zamanda kocamı beceren kadın," diyor Holly rahatça ve ben derin nefesler alırken beşe kadar saymaya çalışırken gözlerim kapanıyor.

"Holly, yapma bunu," diyor Chris ve kendini kaybetmemek için geleni yaptığını anlayabiliyorum. Sabrının olduğunu da söyleyebilirim. Holly'nin yanındaki adam dönüyor.

Gözlerini bana dikti ve gözleri yargı dolu olmasa da hayal kırıklığını hissedebiliyorum.

"Ben hiçbir şey yapmadım," diyor Holly.

"Seninle dışarıda konuşabilir miyiz?" diye soruyor ve erkek arkadaşının kız kardeşimin partisinde eski karısıyla tartışması fikrini sevmesem de, onu ailemin yanında bir dakika daha istemiyorum. Patlamaya hazır gibi görünüyor ve onların bu enkazın altında kalmasını istemiyorum.

"Hayır."

"Tamam, *imzaladığın* boşanma anlaşmasını unutma," diye dişlerini sıkarak uyarıyor.

"Astınızla yattığınız için basına konuşmayacağımı ya da müteveli heyetinize gitmeyeceğimi söyledim."

"*Halka açık* bir şey söyledi," diye düzeltiyor.

"Bana kalırsa burada sadece dördümüz varız ve hepimiz biz evliyken onunla yattığını biliyoruz. Şimdi eğer biri kulak misafiri olursa..." Gözleri omzumun hemen üzerinde bir şey bulduğunda bir gülümseme hayaleti görüyorum. Benimle ilgili biri olmaması için dua ediyorum ama arkamı döndüğümde benimkilerle eşleşen gözlerle karşılaşıyorum. Öfke doluydular ama bana yönelik değillerdi.

"Kim olduğunuzu sorabilir miyim?" diyor annem yanımda bir adım atıp sonra bir adım daha atarak daha da önüme geçerken ve ben bunun Holly için iyi sonuçlanmayacağını şimdiden biliyorum. Eminim daha sonra benim de kulağıma bir şeyler çalınacak ama Holly'nin pislği okunmak üzere.

"Anne..."

Elini kaldırıyor ki bu çok iyi bildiğim bir işarettir ve bana daha fazla konuşmamamı tavsiye eder.

"Holly Holt. Eski karısı," diyor Chris'e başını sallayarak.

Bakışlarını yanındaki adama çeviriyor. "Siz ?" "Joseph Stanfeld. Eric'le çalışıyorum."

"Tamam," diye tersliyor, "Sanırım yakaladım. Bu durumdan haberin olmadığını varsayıyorum?" diye soruyor parmağını daire şeklinde döndürerek az önce olanları işaret ederken. "Ve sen bana yalan söylemeyi düşünmeden önce ben kiminle evli olduğumu hatırlardım."

Yargıç Collins'in karısıyla ters düşme fikrinden dolayı yüzündeki endişeyi görebiliyorum. "Farkında değildim."

Başını salladı. "Sanırım *randevunuzun* eve gitme vakti geldi."

"Pardon?" Holly dudak büktü ve başka bir senaryoda olsa Holly'yi annemle bu yola girmek istemediği konusunda uyarırdım. "Ben hiçbir şey yapmadım."

"Kızımın duşunu blyorsun. Bu kadarı *fazla*. şimdi, bu sevimli beyefendiden size evinize kadar eşlik etmesini rica ediyorum. Tekrar gelebilirsin Joseph, ama lütfen daha iyi bir arkadaş edinmeni tavsiye ederim" dedi.

"Kötü arkadaş ben miyim? Kızın kocamla yatıyordu ve sorun ben miyim?"

"Holly, yeter," diye tersliyor Chris ve bu kâbusun ortaya çıkmasından dolayı gözlerimin yaşardığını hissediyorum.

"Tatlım, oluyor?" Babamın sesini duyuyorum ve *aman tanrım, bu daha da ktiye gidemezdi*.

"Yok bir şey," diyor annem. "Bana bir kadeh daha şampanya getirebilir misin?"

"Tabii ki." Gözleri benimkileri buluyor ve gözyaşlarımı görünce kaşlarını çatıyor. Başımı Chris'e doğru çeviriyorum ve hala Holly'nin yanında olmama rağmen ellerini yüzümde hissediyorum. Sonunda evremden uzaklaştıklarını görüyorum ve Holly gittiği için rahat bir nefes alıyorum.

"ok zgnm," diye o kadar sessiz fısıldıyor ki kimsenin onu duyduğunu sanmıyorum. "Lütfen benden nefret etme," diyor beni kollarına ve göğsüne çekmeden önce. "Hadi biraz yürüyelim."

Gözlerimi anneme çevirdiğimde, gözleri ikimizin de üzerinde, öfke, yargılama, üzüntü ve hayal kırıklığıyla dolu ve sanki biri içime bıçak saplıyormuş gibi hissediyorum.

"Bayan Collins-" diye başlar Chris ama o parmağını kaldırıp başını sallar.

"Ben olsam konuşmazdım."

"Anne."

"Sen de yapmamalısın." Bana göz kırptı. "Başka bir kadının kocasıyla yattığın için mi seni savunmak zorunda kaldım? Karısıyla mı? Bu etkileşimden çıkarmam gereken şey gerçekten bu mu?" Ben cevap vermeyince başını sallıyor. "Seni bundan daha iyi yetiştirdik, Marissa."

"Anlamıyorsun-" Başlıyorum ama anlamasını nasıl sağlayacağımı bile bilmiyorum. Annem anlamaz. Bunun için değil. Başta bilmemem ya da onun iyi bir eş olmaması ya da iyi bir evlilikleri olmaması önemli değil. Ben metresiydim ve bu asla iyi bir görüntü değil.

Chris, "Bilmiyordu," diyor ve tüm bunların sorumluluğunu üstlenmesi kesinlikle yardımcı olmayacak.

"Öyle mi? Tamam mı? Ama sen kesinlikle yaptın." Ona göz kırpmıyor. "Bu konuşmayı yapmanın yeri burası değil ama bu kesinlikle bitmedi." Başka bir şey söylemeden uzaklaşıyor.

Birkaç dakika sonra ben kendimi toparlamaya çalışırken balkonda yalnızız. "Çok kızgınım," diyor ve şampanyamdan bir yudum alırken korkuluklara yaslanıyorum.

"Onu her gördüğümüzde böyle mi olacak?"

"Hayır. Eminim bu ilk kez olduğu içindir. Muhtemelen tekrar bir araya geleceğimizi düşünmemiştir." Dudağım titriyor ve sonra tekrar ellerini hissediyorum. "Hey, bana bak." En az benim hissettiğim kadar üzgün bakan mavi gözlerine bakıyorum. "Seni seviyorum."

"Senin de bir zamanlar eski karını sevdiğini varsayıyorum," diyen babamın sesini duyuyorum ve şimdiden bunun çok kötü olacağını görebiliyorum.

Biraz ara verebilir miyiz?

"Baba, bunu şimdi yapmasak olmaz mı?"

"Benim kalbimi kırdığı gibi onun kalbini de kıracak," diyor babam. "Eski karın da gitmeden önce bana böyle demişti."

"Onun kalbini asla kırmazdım ve kırdıysam da Holly'nin kalbini kırmak istememiştim. Yıllardır sorunlarımız vardı."

"Onu aldatmıyor muydun? Birden fazla kadınla? Sadece Marissa'yla bile mi?" Chris önce bir şey söylemiyor ve sanırım tam olarak ne söyleyeceğini bilemiyor. "Bence senin de gitmen en iyisi."

"Baba, o gitmiyor. Bunun ne kadar kötü göründüğünü biliyorum ama evlilikleri iyi değildi. Değildi-"

"Peki sen nereden biliyorsun? Orada mıydın? Sadece sana söyledikleriyle mi hareket ediyorsun? Bu kadar saf olamazsın."

"Bana yalan söylemezdi."

Babam dudaklarından bir kahkaha dökülmeden önce bana alaycı bir bakış atıyor. "Bir adam karısını yıllarca aldattı ve sence *metresine* yalan söylemez mi?" diye soruyor. Bunu sert ya da acımasız olmak için söylemediğini biliyorum ama o kadar insan arasında babamın bu kelimeyi kullandığını duymak beni daha önce hiç duymadığım kadar kötü hissettiriyor.

"Ona öyle deme," diyor Chris ve sesindeki gerginliği duyabiliyorum ama yine de saygılı olmaya çalışıyor. "Bana güvenmediğinizi biliyorum ama kızınızı seviyorum. Onu ilk gördüğüm andan beri

neredeyse üç yıl önce. O zamandan beri ondan başka kimseyle görüşemedim. Lütfen onu beni sevme konusunda desteklenmediğini hissedeceği bir duruma sokmayın."

Babam ellerini yüzünde ovuşturup başını sallamadan önce hiçbir şey söylemiyor. "Marissa, biz seni dürüst ve iyi olman ve insanlara iyi davranman için yetiştirdik. Dünya parmaklarının ucunda ve sen daha başlamaya fırsat bulamadan her şeyi berbat edeceksin. Daha yirmi üç yaşındasın ve şimdiden boyundan büyük işlere kalkıştığını görebiliyorum."

"En ideal şekilde başlamadığımızı biliyorum ama artık boşandı," diyorum ama hayal kırıklığını bu kadar açık bir şekilde dile getirdiğini duymak dibe vurmaktan daha kötü hissettiriyor.

"O senin *patronun*. Bunu bu kadar çabuk unutman çok komik."

"Onu seviyorum," diyorum çünkü şu anda söyleyebileceğim ve babamın reddedemeyeceği tek şey bu.

"Beş yıl içinde, keşke yapmasaydım diyeceksin" diyor ve sonra uzaklaşıyor.

Chapter

TWENTY-FOUR

CHRIS

"Çok sessizsin," diyor Marissa o gece yanımdaki yatağa tırmanırken.

Kız kardeşinin partisinde ikimizin de istediğinden çok daha uzun süre kaldık, ama kız kardeşinin yanında olmak istediğini biliyordum ve onu olası bir serpintiyle baş başa bırakmayacaktım. Ailesi gecenin geri kalanında beni kabul etmedi ve Marissa'yla fotoğraf çekimi dışında birkaç kelimeden fazla konuşmadılar. Dışarıdan bakıldığında bir sorun varmış gibi görünmüyordu ama aralarındaki gerilimi hissedebiliyordum ve Marissa'nın gülümsemesinin ardında ne kadar incindiğini görebiliyordum.

"Özür dilerim bebeğim. Aklımda çok şey var sanırım."

Dudaklarını büzüyor ve doğruluyor. "Yatağında yarı çıplak olduğum ve senin hiçbir şey denemediğin için endişelenmeli miyim?"

İlk kez soyunmuş halini fark ettiğimde ona yarım bir gülümseme veriyorum. *Kahretsin, sadece küçük bir ipek kaşkorse ve ona uygun bir şort giydiğini fark etmediysem gerçekten dikkatim dağılmış demektir.* Onu kendime doğru çekip ellerimi kalçalarına koyuyorum ve ellerimi yumuşak kumaşın altından tenine doğru kaydırıyorum. "Ailenle aranız nasıl olacak?" Ona soruyorum.

Alt dudağını ısırmadan önce üzgün bir şekilde "Bilmiyorum," diyor. "Bana karşı hiç böyle davranmadılar." İç geçiriyor. "Ama yine de onların onaylamadığı hiçbir şey yapmadım."

"Buraya gelecekler mi?"

"Hiç mi?" diye soruyor. "Sanırım?"

"Eğer yapmazlarsa bununla yaşayabilecek misin?" Annesi bize Marissa bir yabancıymış ve ben de bu duruma neden olan adammışım gibi baktığından beri düşündüğüm soruyu ona soruyorum. Hiçbir şey söylemiyor ve sanki ailesiyle ilişkisinin olmadığı bir hayatı düşünüyormuş gibi bir kenara bakıyor. "Beni ya da nasıl birlikte olduğumuzu asla onaylamazlarsa iyi olacak mısın?"

"Bu yolda devam edersek ve benimle evlenmek ya da onlara bir torun vermek istersen, öfkelerini tutacaklarını hayal edemiyorum" diyor. Sesindeki tınıyı duyabiliyor ve evlilik konusunu açtığı için gözlerindeki gergin bakışı görebiliyorum. "Yarını kastetmiyorum!"

"Mükemmel bir dünyada, seninle yarın evlenirdim." Kalçalarını daha sıkı kavıyorum ve sıkıyorum. Kucağımda hafifçe kaymadan önce kıkırdıyor.

Söylemek istediğim şeyi söylemiyorum, yani asla o mükemmel dünyada yaşayamayacağımızı hissediyorum. Önce benim evliliğim söz konusuydu, şimdi de ailesinin bu evliliğe tepkisi ve benim için çalıştığını hesaba katmıyorum bile ve insan kaynaklarıyla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

"Bunu onlara söylemeden önce ailemin bu fikre alışmasına izin versek nasıl olur?" diyerek beni düşüncelerimden koparıyor. Aletime karşı hareket etmesini engellemeye çalışırken onu sabit tutuyorum ama o kalçalarını bana karşı sallamaya devam ediyor. Eğiliyor ve ağzını benimkinin üzerinde gezdiriyor. "Kendilerine gelecekler."

"Bunun için beklemen gerektiği düşüncesinden nefret ediyorum. Evde yaşıyorsun. Bu zor olmayacak mı?"

"Aslında taşınmayı düşünüyordum. Sadece bu yüzden değil, artık çok yüksek bir maaşım var," diye şaka yapıyor, "bunu karşılayabilirim."

"Bu harika. Seninle gerçekten gurur duyuyorum." Gülümsemeye zorluyorum ve kucağımdan inmeden önce kaşlarını çatıyor.

"Bana sırtını dönüyormuşsun gibi hissediyorum."

"Ben değilim." Ayağa kalktım. "Bu çok fazla oldu. Ailen Holly ile ilk karşılaşmamıza tanık oldu ve artık biliyorlar ve ailenle aranda bir ayrılık yaratmak istemiyorum."

"Sen değilsin! Sadece şaşırdılar ve şoka girdiler," diye savunuyor. "Belki, ama şokun asla ihtimali çok yüksek, ve bana umursamadığını söyleme, çünkü buna inanmıyorum." Önemsemediğini biliyorum ve belki bugün bu onu rahatsız etmiyor ama bir noktada öfkesi geçtiğinde ve ailesini özlediğinde, bazı şeyleri farklı yapmış olmayı dileyebilir.

Tam cevap vermek üzereyken komodinin üzerinde çalan cep telefonunun sesi onu durdurur. Telefona baktığında başını sallar. "Sadece kız kardeşim arıyor. Onu geri arayacağım. Chris... Ne söylememi istediğini bilmiyorum. Ailem birlikte olmamızdan hoşlanmıyor diye ilişkimizi bitirelim demiyorum. Bu dünyanın sonu değil. Onlarla konuşacağım." Kucağındaki ellerine baktı ve sonra bana baktı. "Tabii bu senin için çok fazla değilse?"

"Ben öyle bir şey demedim. Bunun *senin* için çok fazla olduğunu düşünüyorum. Seni tüm bu saçmalıklara maruz bırakarak işleri senin için bu kadar zorlaştırdığım için nefret ediyorum."

"Peki, benim için neyin zor olduğuna benim karar vermeme ne dersin?"

"Babanın söylediklerini düşünüp duruyorum. Beş yıl sonra uyanacaksın ve benimle bu yola girmemiş olmayı dileyeceksin."

Tekrar konuşmadan önce bir an sessiz kalıyor. "Sen... benden ayrılıyor musun?"

Sözleri göğsümün tam ortasına çarpıyor ve yaşadığımız onca şeyden sonra birlikte olamayacağımız düşüncesinden nefret ediyorum. "Hayır. Seninle olmak istiyorum. Her zaman seninle olmak istedim ama bu kadar karmaşık mı olmalı?"

Kaşlarını çatıyor ve vücudunu örtmek için bir battaniyeyi üzerine çekiyor ve kendini benden korumak zorunda hissetmesinden nefret ediyorum. "Bu karmaşa dağını üç yıl önce arkadaşımızın düğününde benimle yattığında başlattığından oldukça eminim."

"Biliyorum," diyorum çünkü tüm bunları ben başlattım ve her şeyi yeniden yapmak zorunda kalsaydım farklı bir şey yapar mıydım bilmiyorum.

"Tamam, benimle birlikte olman için seninle konuşmak zorundaymışım gibi hissediyorum." Yataktan kalkıyor ve dolaba doğru ilerlediğini görüyorum. "Ve bunu kesinlikle yapmayacağım."

"Sen değilsin. Seninle birlikte olmayı her şeyden çok istiyorum."

Dolaptan çıkıyor ve üzerine bir sweatshirt geçiriyor. "Birdenbire öyle hissetmemeye başladım."

"Sadece iş, ailen ve... Hayatını mahvetmişim gibi hissediyorum."

Telefonu komodinin üzerinde tekrar çalmaya başlıyor ve telefonu açmadan önce gözlerini deviriyor. "Autumn, bu gerçekten-" diye iç geçiriyor. "Evet, biraz karışıkta ama bunu daha sonra konuşabilir miyiz?" Bıkkın bir iç çekişle köşedeki koltuğuma çökmeden önce bana bakıyor. "Neden herkesin *benim* hayatım hakkında bir fikri olduğunu anlamıyorum." Duraklıyor ve ben de onun

Yüzündeki kızgınlık, daha önce engellerimize rağmen bizim tarafımızda olan Autumn'un şimdi farklı bir fikir dile getirip getirmediğini merak etmeme neden oldu. "Peki, her neyse. Sabah evde olacağım," diyor telefonu kapatmadan önce. "Bütün ailem büyük bir hata yaptığımı düşünüyor ve şimdi sen bu ilişkiden bir ayağını çekmiş gibi davranıyorsun."

"Bu öyle bir şey değil." Başımı ona doğru sallıyorum. "Seninle olmama fikri..." Ona bu fikirden ne kadar nefret ettiğimi anlatmasını umduğum bir bakış atıyorum. "Sadece benimle birlikte olmanın seni hayatındaki herkesten uzaklaştıracağı bir duruma sokmak istemiyorum. İstedığinin bu olmadığını biliyorum. Ailenle çok yakınsın. Benim gibi birkaç eyalet uzakta yaşayıp onlarla neredeyse hiç konuşmayan biri değilsin."

Hiçbir şey söylemiyor ve bu konuşmaya başladığımızdan beri ilk kez, bunun yerleşip yerleşmediğini merak ediyorum. "Anneni daha çok aramalısın," diyor bana üzülen ve ben de başımı sallayarak onaylıyorum çünkü kesinlikle aramalıyım. "Ve kız kardeşlerini de" diye ekliyor. Gözlerinden yaşlar akıyor ve bana sanki biri göğsümün üzerinde duruyormuş gibi hissediyorum. "Yani... istediğimi elde edemeyecek miyim?"

"Bence bunu biraz düşünmelisin. Bunun nedeni sadece ailenin beni sevmemesi değil. Birlikte *olmamızı* onaylamıyorlar ve bu da işleri gergin ve rahatsız hale getirebilir. Tatiller nasıl olur? Kız kardeşinin düğünü? Doğum günleri? Gelmemi istediğin şeyler... Beni orada istemeyebilirler ve bu da bir bölünmeye neden olur."

"Zaten öyle. Onlara çok kızgıyım."

"Kendilerince seni kolladıklarını düşünüyorlar," diyorum kanepeye doğru ilerleyip yanına otururken.

"Peki, bu senin ve benim için ne anlama geliyor?"

Elini tutuyorum ve dudaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirmeden önce kendi elimde tutuyorum. "Bilmiyorum. Seninle birlikte olmak istiyorum ama nasıl olur bilmiyorum. Bize karşı olan o kadar çok şey var ki."

"Bundan nefret ediyorum."

"Ben de öyle," diyorum ona. "Mutlu olmak için çok uzun süre beklemişim gibi hissediyorum. *Seninle* mutlu olmak için o kadar uzun süre ve hala buna sahip olamıyorum."

Marissa

Chris'le geçirdiğim uzun ve ağlamaklı bir gecenin ardından ertesi sabah kapımdan içeri giriyorum. İkimiz de ayrılmak istemiyoruz ama ben bile tünelin ucundaki ışığı görmeye iki yıl öncesine göre yakın olmadığımızı itiraf edebilirim. Üzgün ve öfkeliyim ve öfkemi nereye yönelteceğimi çok iyi biliyorum.

Annemi oturma odasında oturmuş, iPad'inde gezinirken buluyorum. Odaya girdiğimde başını kaldırıp bakmadı. "Babam nerede?"

"Golfte." *Evet, kızgın.*

Sanırım bu konuşmayı benim başlatmam gerekecek. "Yani, bana söyleyecek hiçbir şeyin yok mu?"

iPad'ini yere bırakıyor ve gözlüklerini çıkarmadan önce bana bakıyor. "Ne söylememi istiyorsun?"

"Özür dilemeye ne dersin?"

Şaşkınlıkla gözlerini kısıyor. "Ne için, sorabilir miyim?"

"Dün gece bunların hiçbirinin zamanı değildi. Bu... hiç sana göre değildi."

"Ve evli bir adamla yatmak... bu *senin* gibi mi? Benim için yeni bir haber."

Hayal kırıklığı içinde başımı sallıyorum. "Anne, biz *sana* hiçbir şey yapmadık. Bize davranış şekliniz çok yersizdi."

Ayağa kalktı ve ben şimdiden bunun içinde olduğumu söyleyebilirim. "Yersiz mi? Erkek arkadaşının *karısı* çocuğumun yüzüne ona fahişe dedi ve sen *benim* davranışımın yersiz olduğunu mu düşünüyorsun? Polis çağırmadığımız için şanslısın! Başka bir yerde olsaydık ve ben biraz daha içseydim, baban *birkaç* iyilik yapmak zorunda kalırdı," diyor yanımdan geçerken.

"Neden kızgın olduğunu ve sadece beni korumaya çalıştığını biliyorum ve anlıyorum ama o beni seviyor ve ben de onu seviyorum."

Köpüklü sularından birini çıkarırken buzdolabını çarparak kapatıyor. "Marissa, ciddi ol; sen her şeyin yasaklığına aşıksın. Aşık olduğun şey kapalı kapılar ardında gizlice dolaşmak. Kendimize karşı dürüst olalım."

"Bu o değil!"

"Tamam, açıkla bana. O şimdi boşandı. Tamam. Şimdilik buna bir nokta koyalım. Onun için çalışman nasıl olacak? İşini bırakacak mısın? Sevdığın bir işi mi? Çok iyi yaptığın bir işi? Yoksa kariyerinin geri kalanını orada sinsice geçirecek misin? Böyle bir hayat ya da ilişki olmaz."

Adaya yaslanıyorum ve kollarımı tezgâha dayıyorum. "Bilmiyorum. O kadar ileri gitmedik ama sanırım İK ile konuşmamız gerekecek ve ben de doğrudan ona rapor veremeyeceğim. Bu şu anda sorunlarımızın en küçüğü. Senin ve babamın ondan nefret etmesini istemiyorum."

"Ondan nefret etmiyoruz, ama bizden sadece nasıl bir araya geldiğinizi kabullenmemizi ve onun niyetleri konusunda şüpheli olmamamızı istiyorsunuz. Altı yıldır evliydi ve-"

"Yine, bundan daha fazlası var ve bir ilişkide neler olup bittiğini o iki kişiden başka kimsenin bilemeyeceğini kabul ediyorum ve her hikayenin iki tarafı vardır, ancak babam dün gece Holly'nin saçmalıklarını bize tekrarlayarak onun tarafını tutuyor gibiydi."

Omuz silkiyor. "Bunun için orada değildim."

Tereddüt ediyorum, bu soruyu sormak istemiyorum ama kaçınılmaz olarak bilmek zorunda olduğumu biliyorum. "Onunla birlikte olmamı destekleyebilir misin?"

Dudakları düz bir çizgi oluşturuyor. "Bilmiyorum Marissa ve çocuklarımdan birinin bana bunu sormak zorunda kalacağı bir konumda olacağımı hiç düşünmemiştim. Senin incinmeni istemiyorum."

"Bana zarar vermez."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Bu sadece... bir his. Beni sevdiğini biliyorum."

"Aşk her zaman yeterli değildir. Tatlım, daha çok gençsin." "Oh, işte başlıyoruz." İnledim.

"Evet, yaşıyor beni kesinlikle duraksatıyor. Genç bir kız için yakışıklı, yaşlı, zengin bir adama ve onun sunduğu tüm dünya vaatlerine kapılmak çok kolay."

"O kadar yaşlı bile değil!"

"O otuz beş yaşında, sen ise yirmi üç. Evet, aranızda daha büyük yaş farkları var ama hayatınızın çok farklı evrelerindesiniz. Üniversiteden yeni mezun oldunuz ve kariyerinize yeni başlıyorsunuz; hala öğrenci kredileriniz var ve evde yaşıyorsunuz ve o ne? Bir milyarder mi?" Başını sallamadan önce kaşıyor. "Karısı yarısını aldığından beri belki artık değil."

"Bu hiç komik değil."

"Kim şaka yapıyor?" diye soruyor yanımdan geçip oturma odasına dönerken. "Biraz zaman ver. Eğer birbiriniz hakkında gerçekten ciddiyseniz, birkaç ay beklemenizin bir önemi olmamalı."

"Birkaç ay ne işe yarayacak ki?"

"Ne istediğini düşünmen için sana biraz zaman vereyim mi?" "Onu istiyorum. Ve onun için iki yıldan fazla bekledim."

"Evli olduğu süre pek sayılmaz." Başını sallıyor. "Tatlım, yirmi üç yaşındayken evleneceğime yemin ettiğim bir adamla çıkıyordum. Beni kilitlemesine izin vermeye hazırdım ve tüm bebekleri ona vermek istiyordum."

Annemle babam annem yirmi beş yaşındayken tanışmışlar, bu yüzden ondan önce de erkekler olduğunu varsayabilirim. Annem şimdi çok güzel ama yirmili yaşlarında tam bir afetti ve her zaman eve gelen erkekler onu dışarı çıkarmak için büyükannem ve büyükbabamdan izin isterdi. Bunu biliyorum çünkü büyükbabam hala ön verandada av tüfeğiyle nasıl oturduğunu anlatır. *Dolu değildi ama mesajı iletliyordu.*

"Onu sevdiğimi sanıyordum," diye devam ediyor, "onun da beni sevdiğini sanıyordum ve belki de seviyordu." Omuz silkiyor. "Ama aynı zamanda komşu kasabalardaki üç farklı kızı daha seviyordu."

"Chris öyle biri değildir."

"Olmayabilir mi? Ama... ikinizin nasıl tanıştığını düşününce bunun gerçekten anlaşılmaz olduğunu mu düşünüyorsun?" Bana belirsizlik dolu bir bakış attı.

"O bana bunu yapmaz," diye fısıldıyorum ama sesimden çıkan inancı ben bile duyuyorum.

"Tek sorduğum, emin olup olmadığınız?"

Chapter TWENTY-FIVE

Marissa

Altı Ay Sonra

Chris: Bu gece görüşebilir miyiz?

Kimsenin omzumun üzerinden bakmadığından emin olmak için iş arkadaşlarımla masanın etrafına bakıyorum. Kime mesaj attığımı fark etmeyeceklerinden bile değil; hepsi oldukça sarhoş. Birkaçımız yeni bir proje için birkaç günlüğüne Miami'deyiz ve birkaçımız bir kulüpte özel bir masa tutmaya karar verdik. Chris bizimle değil ama yakında ortaya çıkabileceğine dair içimde bir şüphe var. Ayrıldığımızı söyleyemem ama birbirimizi eskisi kadar görmüyoruz. Chris son birkaç aydır çok seyahat ediyor ve ben de işime odaklanmaya çalışıyorum. Ayrıca, annemin ne istediğini görmek için kendime biraz alan tanımam konusundaki tavsiyesini dinlemeye çalışıyorum ve o da bana bu alanı vermeye istekliydi. Ayrı kalmak zorunda kaldığımızda birlikte uyumadık ya da genellikle yaptığımız şeylerden hiçbirini yapmadık.

Chris: Ben üzerinde Bu
Aramızdaki mesafe.
Konuşmak istiyorum.

Kızımı geri istiyorum.

oturan Raegan'dönüyorum. "Hemen ." Bir an bana gerginmiş gibi bakıyor ve ben de bacağına nazikçe sıkıyorum. "İki dakika. Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor." Sırtını hafifçe ovuyorum ve Liam'a ben yokken onu rahat bırakmasını söylemek istiyorum. *Onunla ilgilenmediğine dair bir ipucu bile alamıyor.*

Beckham'ın ona aşık olduğundan yüzde doksan dokuz eminim ve onun da Beckham'a karşı bir şeyler hissettiğinden eminim ama bunu itiraf etmedi. Belki de sonunda Chris hakkında konuşabileceğim birine sahip olabilmek için bir şeyler olduğunu umuyorum. Bu sırrı bu kadar uzun süre saklayabilmiş olmamız delilikti, özellikle de onun ofisinde takıldığımız onca zamandan sonra.

Onu aramak için düğmeye basıyorum ve her zamanki gibi ilk çalışta cevap veriyor. "Nerede olduğunuzu biliyorum, sadece söyle ve oraya geliyorum." Geleceğimi bildiğim halde hemen kabul etmiyorum. "Wes'e bizden bahsetmek istiyorum." Hâlâ sessizim. "Seni özlüyorum ve hiçbir şey değişmedi. Ailenle, kardeşinle, her kimle olursa olsun konuşacağım. Bu boşlukla işimin bitmesini istiyorum. Üç yıldır sana aşık olduğumu biliyorum ve seninle birlikte olmak istiyorum." Duraklıyor ve elimi bu gece için kıvırdığım saçlarımda gezdiriyorum. "Telesekreterinle mi konuşuyorum?" Kıkırdıyor ve dudaklarımda bir gülümseme belirliyor. "Marissa, bebeğim, konuş benimle."

"Tamam, gel," diye fısıldadım telefona, "ama... belli etme."

Chris ve Bay Beckham'ın gelmesi uzun sürmedi. Chris yanıma kayarken Beckham'ın Raegan'a en yakın koltuğa oturduğunu fark ediyorum. Chris'in elinin dizimi hafifçe okşadığını hissettiğimde bir şekilde gözümü ondan ayırmamaya çalışıyorum. "Çok güzel görünüyorsun," diyor kendine bir içki doldurmak için öne eğilirken. Doğrudan bana bakmıyor ama arkasına yaslandığında mavi gözlerini bana dikey ve bu beni arkadaşımızın düğününe ve barda bana bakışına geri götürüyor. *Üç yıldır sana aynı şekilde bakıyor.*

"Daha sonra odana gelebilir miyim?" Fısıldıyorum ve içkisini dudaklarına götürürken gözleri parlıyor.

"Hayatının geri kalanında her gece içmeye ne dersin?" diyor masadakilerden gizlemek için bardağının arkasından.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Evlenme teklif etmek için garip bir yol," bir yudum almadan önce içkimi pipetle bardağımın etrafında döndürüyorum, "ama evet."

Bir kıkırdama çıkarmadan önce alt dudağını ısıyor. "Bu gece amına çok sert gireceğim."

Tam bunu yapmaya hazır olduğumu söylemek üzereydim ki, pazarlamacı kadın Beth elinde bir şişe ve Liam'la masaya döndü. "Kim bir shot ister?" Liam'ı onun arkasında görüyorum ve hemen önce Raegan'a sonra da Bay Beckham'a bakıyor.

"Bu gece dışarı çıkacağınızı bilmiyor muydunuz?" Liam gözlerini Chris'e çevirmeden önce patronumuza oldukça cesurca soruyor.

"Bu orospu çocuğu," diye mırıldanıyor Chris nefesinin altında. "Özür dilerim, tüm bunları ödemek için şirket kartını kullanmıyor musunuz? Neden burada olmayalım ki? Parasını o ödüyor," diyor Bay Beckhamı işaret ederken ve ben kıkırdıyorum. "Biz de eğlenemeyecek miyiz?"

Liam sahte bir kahkaha atıyor ve Beth içkileri doldurmaya başlarken yerine oturuyor. "Bu adamın kendine dikkat etmesi gerek."

Kıkırdıyorum. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Sana sonra anlatırım," diyor ve shot'ı almak için doğrulduğunda elinin sırtımda kaçırmiyorum. "Yakın zamanda taşındığını biliyorum. Yeni evini görmeye davet edilmediğim için biraz kırıldım." Chris'in diğer tarafında oturan adam dönüp bize bakıyor ve kafasının iyi olduğunu anlayabiliyorum.

"Holt, biz başka bir kulübe gitmeyi düşünüyorduk, sen de gelmek ister misin?" Muhtemelen bir striptiz kulübüne gidecekleri imasını yüksek sesle ve net bir şekilde duyuyorum. Raegan'la konuşmak için dönmeden önce gözlerimi deviriyorum ama ağzından çıkacak sonraki kelimelerin aşırı farkındayım.

"Hayır, benim kız bundan hoşlanmaz."

"Sevgilin mi?" Kulaklarım çınlıyor çünkü bildiğim kadarıyla ofisteki hiç kimse onun boşandığından beri biriyle çıktığını düşünmüyor. "Karını kastetmiyorsun, değil mi?"

Homurdanıyor ve ben tekrar onların konuşmasına dönüyorum. "Kesinlikle karım değil. Yani yakında olabilir..." diye başlıyor ve bizi tüm masaya ifşa etmesiyle sonuçlanacak bir yola girmeden önce sözünü kesmek üzereydim ki masanın öbür ucundan Liam'ın votkamızın bittiğini duyurduğunu duyuyorum.

"Bir şişe daha alacağım. Rae, benimle gelmek ister misin?" Raegan'ın yanımda gerildiğini hissedebiliyorum ve Liam'a, kendisini utandırmayı bırakması için anlamasını dilediğim bir bakış fırlatıyorum.

"Ne, yardıma mı ihtiyacın var?" Chris homurdanıyor ve ben de mümkün olduğunca dikkat çekmeden ona dirsek atıyorum. Bana sırtarak yan gözle bakıyor.

"Hayır, sadece biraz sohbet etmek istedim." Raegan'a elini uzatıyor ve Raegan da kibarca gülümseyerek ayağa kalkıp onu takip ediyor.

alan. Bay Beckham'ın yüzünde kısa bir süre beliren ifadeyi kaçırmıyorum ve şu anda ona aşık olduğuna iyice ikna olmuş durumdayım, bu yüzden Liam'ın bir tehdit olduğunu düşünmesi ihtimaline karşı ona yardım etmeye karar veriyorum.

"Liam'ı ölümüne seviyorum ama biraz ara verebilir mi?" Chris'in benim için doldurduğu shot'ı elime alıyorum ve yudumluyorum. "İlgilenmiyor," diye şarkı söylüyorum, alkolün içimi ısıtmaya başladığını hissediyorum. Gözleri bana dönmeden önce Beckham'a baktığını gördüğüm Chris'e bakıyorum.

"Ne?" Neden benim bilmediğim bir sır varmış gibi görüldüğünü merak ederek soruyorum.

"Sana sonra anlatırım."

"Şimdi söyle bana." Kaşlarımı çattım ve o güldü.

"Oh, birileri içkilerini hissediyor. Tamam, ama tepki verme-" diye söze başlıyor ama Bay Beckham'ın sesini duyunca sözünü kesiyor.

"Sanırım ben dışarı çıkacağım."

Arkamı döndüğümde ayaktaydı.

Raegan'ın geri döndüğünde onun burada olmaması durumunda mutlu olmayabileceği gerçeğini düşünüyorum. "Şimdi mi?" diye soruyorum. Ona biraz daha takılmasını, sadece onunla vedalaşmasını söylemek istiyorum ama o çoktan bölümün kenarına doğru ilerliyor. "Evet, yapmam gereken işler var ve erken kalkmak istiyorum ama size iyi eğlenceler."

Beckham'ın Raegan'a aşık olduğuna dair hipotezimi açıklamaya tamamen hazır bir şekilde Chris'e dönüyorum. "Tamam, ne düşünüyorum biliyor musun?"

"Ne düşünüyorsun, güzelim?" Dudaklarıma bakarak gülümsüyor ve ben içimden gelen kıkırdamayı durduramıyorum. "Odama gitmeye hazır mısın?"

"Evet," diyorum önümdeki bardağı alıp gitmeden önce bitirmek istediğimi söylerken. "Yine de muhtemelen birlikte gitmemeliyiz. Önce ben mi gideyim? Zaten tuvaleti kullanmam gerekiyor." Telefonum Liam'dan gelen bir mesajla titrediğinde masadan sadece birkaç adım uzaktaydım.

Neden bana Rae'nin erkek arkadaşı olduğunu söylemedin?

Öyle mi? Ne zamandan beri?

Nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için mesajını şimdilik görmezden geliyorum ve o sırada kalabalığın içinde tek başına ilerleyen Raegan'ı görüyorum. Masaya geri dönmeden önce ona doğru ilerledim ve onu meraklı gözlerden ya da kulaklardan uzak bir köşeye çektim.

"Erkek arkadaş mı?! Onu geri çekertmek için mi uydurdun bunu? Çabuk söyle. Yoksa bu hikâyeyi doğrulamam mı gerekiyor? Liam'ın mesajına henüz cevap vermedim." İçkimi dudaklarıma götürüyorum ve Raegan koklamak için ağzımdan çekiyor.

"Marissa, belki de biraz yavaşlamalısın. Yarın akşamdan kalma olacaksın." *Ve becerdin.* "Chris'le yatacak mısın?"

Evet.

Önce masaya sonra da ona dönüyorum. Chris ve ben Wes'ten başka kimseye söylemeyi konuşmadık ve bu kararı sarhoşken vermek istemiyorum ama Raegan'a güveniyorum, bu yüzden gerçeğin sulandırılmış bir versiyonuyla devam etmeye karar veriyorum. "Bilmiyorum. Belki de." İçimi çektim. "Tamam, sana bir şey söyleyeceğim ama sakın korkma."

Gözlerini kısıyor ve öne doğru eğiliyor. "Tanrım, ne?"

"Onunla daha önce yattım." *Birçok kez. Aslında, ona aşışım.*

"Ne?!" Gözleri fincan tabağı kadar ve elini ağzına götürdü.

"Burada çalışmadan önce!" Suçlu bir kahkaha attım. "Ve burada çalıştığımdan beri."

"Vay canına, aman Tanrım. Bekle..." Duraksıyor. "Üç yıldır burada çalışıyorsunuz ve boşanması daha yeni sonuçlanmadı mı?"

"O zaman bilmiyordum." Alt dudağıımı ısıırıyorum, şimdilik ona yalan söylemeye hazırlanıyorum. "Onunla bir düğünde tanıştım. En yakın çocukluk arkadaşı üniversitedeki oda arkadaşımıyla evleniyordu ve ikimiz de düğündeydik falan . Düğünlerde biraz sürtükleşirim; bunun hakkında konuşmak istemiyorum. Karısı orada değildi ve bir yüzük gördüğümü hatırlamıyorum ama çok sarhoştum. Yine de belli ki bana bunu söylemedi."

"Tamam, peki... nasıl oldu da burada çalışmaya başladın?"

"Tesadüf mü? Karma mı? Bilmiyorum. Onun burada çalıştığını fark etmeden önce işi almıştım. Evli bir adamla yattım; bana tam olarak kimlik bilgilerini vermedi. Yaptığım şeyi düşünmek bile beni utandırıyor. Ben gerçekten bir kızın kızıyım." Ve hayatımın bir döneminde hiç de öyle olmadığımdan nefret ediyorum.

"Biliyorum." Kolumu okşuyor ve öğrendiklerinde hayatımdaki diğer herkesin aksine beni yargılamıyormuş gibi görüldüğü için minnettirim.

"Lütfen hakkımda kötü düşünmeyin."

"Bilmiyorum!" diyor başını sallayarak.

"Tamam, güzel. Bu yüzden sana ya da burada çalışan hiç *kimseye* söylemedim. sonra çok utandım. İsteki ilk gününde hayatının en iyi seksini yaptığın adamla ve onun evli patronun olduğunu öğrendiğini düşünsene." Bardağımın kalanını boşaltıyorum ve yakındaki yüksek masaya koyuyorum. "Sonra Beckham bana bağırdı. Günümün berbat geçtiğini söyledi." İrkildim. "Bana onu terk edeceğini söyledi ve sonra her şey çok karıştı ve sonra karısı beni gerçekten öğrendi ve tam bir karmaşa oldu. Ben de Paris'e gittim. Kaçtım, çünkü... evli bir adama aşık oldum. Ama bitirdim. Ona tamamen bekar olana kadar ilişkimizin bittiğini söyledim. Saçma sapan bir ayrılık da yok. Bir süre uzak kaldım ve şimdi..."

"Şimdi, o bekâr ve belli ki senden çok hoşlanıyor." Ona doğru başını sallıyor ve ben arkamı döndüğümde onun bakışlarıyla karşılaşıyorum ve anında dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Siz kesinlikle tekrar bir araya geliyorsunuz. Bütün gece gözlerini senden alamadı."

Ona doğru dönüyorum ve başımı sallıyorum. "Tamam, benden bu kadar bahsettiğimiz yeter.

Erkek arkadaşın mı?"

"Tamam. Madem sırlarımızı paylaşıyoruz..."

"Aman Tanrım!!" Ciyaklıyorum çünkü Beckham'la aralarında bir şeyler olduğunu biliyordum. "Biliyordum. Biliyordum, biliyordum, biliyordum!" Her seferinde burnuna vurarak söylüyorum. "O senin için çok kötü. Deli olmadığımı biliyordum." Kolunu tokatlıyorum. "Bana nasıl söylemezsin?! Ne zamandan beri?"

"Tatil partisi mi?" diye zayıfça cevap verdi ve bir anda ortadan kaybolmasının garip olduğunu biliyordum.

Dudaklarımda bir gülümseme belirirken ona başımı sallıyorum. "Ben ölürüm! Tabii ki ölürüm.

Aman Tanrım. Her şeyi bilmem gerek."

"Peki, bana Beckham ve Raegan'dan ne zaman bahsedecektin?" Uber'in arka koltuğuna kayar kaymaz söyledim.

Üzerimde çok kısa bir elbise olmasına rağmen beni kucağına çekiyor ve kışımı kavırıyor. "Bunu şimdi konuşmak zorunda mıyız?"

"Umm, evet? Bu büyük bir şey! Onu seviyor mu?"

Gözlerini kapatıyor ve sonra bir tanesini açıyor. "Ne dedi o?"

"Açıkça o kelimeyi kullanmadı ama içimden bir ses onun duyguları hakkında daha fazla şey bilebileceğinizi söylüyor."

"Bana da söylemedi ama en iyi arkadaşı olarak, evet"-başını sallıyor-
"Sanırım ona aşık."

"Vay anasını!" Gülümsüyorum çünkü şimdi son altı aydaki tüm etkileşimlerini düşününce, gerçekten çok tatlı bir çift olduklarını görüyorum. "Şey... belki ikiniz de astlarınıza aşık olduğunuza göre, arkadaşlık politikasını değiştirebilirsiniz."

"Şimdi neden Wes'le konuşmak istediğimi anlıyor musun?"

diye sorar. "Şey... o senden önce davranabilir." İrkildim.

İnliyor ve elini gözlerine götürüyor. "Raegan'a söyledin mi?"

"Ben...evet?" İrkildim.

"Her şey mi?"

Başımı salladım. "Yani, ilişkimizin üç yılını konuştuğumuz üç dakikaya sıkıştırmanın bir yolu yok, ama ona kısa notlar verdim."

İç çekiyor. "Beck bunu ondan bu kadar uzun süre sakladığım için kıcıma tekme basacak."

"Özür dilerim." Yine irkildim. "Bütün gece beni masanın üstünde becermek ister gibi bakıyordun, bu yüzden Raegan seninle yatıp yatmayacağımı sordu ve sonra her şey bir şekilde ortaya döküldü."

"Kızgın değilim." Öne doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Ama sanırım yarın sabah dördümüz küçük bir konuşma yapacağız."

Chapter

TWENTY-SIX

CHRIS

"Yani, seni neden aradığımı gerçekten bilmiyor musun?"

"Hayır ve Raegan'ı yatakta bıraktım, bu yüzden acil bir durum olsa iyi olur," diyor Wes masaya koymadan önce telefonuna bakarken.

"Ben de isteksizce bir kadını yatakta bıraktım ve ona geri dönmek istiyorum, bu yüzden bunu hızlıca yapabiliriz."

"Sanırım Marissa ile yattın?" diye soruyor.

Başımı salladım. "İlk kez değil."

"Onunla daha önce yattın mı?" Gözleri kocaman. "Ve bana söylemedin mi? Ayrıca, bu yüzden mi her zamanki gibi dışarı çıkmıyorsun?" Tabağından bir dilim pastırma almadan önce suyundan bir yudum alıyor. "Sen ve Holly boşanmadan önce mi? Sonra?" diye sorarak bir dizi soru sıralıyor.

"Daha önce size söylemedim çünkü her şey çok hızlı kontrolden çıktı bu hikayenin çok fazla katmanı var."

"Bu Paris'e gitmeden önce miydi?"

Tekrar başımı salladım. "Marissa, Owen'ın düğününde yattığım kadın."

Wes elindeki pastırma parçasını düşürür ve gözleri şok içinde açılır. "Hayatta olmaz." Gözlerini bana dikmeden önce çenesini kaşıdı. "Bekle... Onu bu yüzden mi işe aldık?"

Ona inanmaz bir bakış attım. "Hayır, Dick! Bu onun hoşuna *gitmeyen* çok garip bir tesadüftü."

"Vay anasını. Yani, sen..."

"O zamandan beri ona aşık mısın? Hemen hemen." Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve sonunda Beck'e bundan bahsedebildiğim için yorgun bir rahatlama iç çekiyorum. "İlginç bir üç yıl oldu."

"Holly bunu mi?"

"Evet, ve bu tam bir karmaşaydı. Sonunda Holly'nin beni takip ettirdiğini öğrendim ki Marissa'yı da bu şekilde öğrenmiş. Daha sonra, evden taşındığımda aldığım çantalarımın birine bir şey koyarak dairemi dinlemeyi başardı. Böylece Holly onunla hala konuştuğumu öğrendi ve Paris'e uçarak onunla yüzleşti."

"Bekle ne? Kulağa pembe dizi gibi geliyor. Ne oluyor lan? O Paris'teyken ve sen de oradayken hâlâ birlikte miydiniz?"

"Hayır, ilişkiyi ve tüm iletişimi bitirdi ve ben onunla konuşmayarak delirdim, ama Holly'nin onunla yüzleşmesi onu çıldırttı ve devam etmeden önce tamamen boşanmam söyledi ve beni çıldırtmasına rağmen bunu anladım. Sonra geri döndüğünde tekrar deneyecektik çünkü ben boşanmışım ve onunla Marissa'nın kız kardeşinin nişanına gittim ve tahmin edin kim geldi."

"Siktir. Şaka mı yapıyorsun?" Bir kahkaha atıyor ve başını sallıyor. "Komik olduğu için gülmüyorum, bu delilik olduğu için gülüyorum."

"Sence? Şansımız nedir? Doğal olarak Holly, Marissa'nın annesine patladı. Yani... beni tam olarak sevmiyor."

"Vay canına." Islık çalıyor. "Bütün işlerini o mu yürüttü?"

"Aldattığımı. Marissa ile aldattım. Başka kadınlarla. O partiden iyi görünerek çıkmadım." Ailesiyle aramı nasıl düzeltereğimi düşünerek yüzümü ovaladım.

"Oh kahretsin. Özür dilerim."

"Ama umurumda değil. Geçtiğimiz altı ay boyunca uzak durdum çünkü ailesi geçmişime bakarak onun için iyi olduğuma inanmadı ama onları kazanmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Benden sonsuza kadar nefret edemezler. Elbette boktan şeyler yaptım ama Marissa'ya asla boktan bir şey yapmadım."

"Owen'ın düğününün ertesi sabahı onu terk etmek dışında," diyor kahvesinden bir yudum almadan önce ve ben ona orta parmağımı gösteriyorum.

"Siktir git."

"Dostum, bu ne şans? Marissa'nın düğündeki kız olduğuna inanamıyorum."

"Raegan'ın dün gece sana söylemediğine inanamıyorum." Dün gece olanlar hakkında konuşmak için kahvaltılık etmek isteyip istemediğini sorduğumda şok olmuştum ve tam olarak ne demek istediğini anlamamıştı. "Sanırım sır saklayabiliyor." Güldüm, bu da bana ters ters bakmasına neden oldu.

"Holly'yi terk etmeniz
nedeni o mu?" "Büyük bir
kısmı, evet."

"Yani, bu... gerçek."

"Çok gerçekçi." Masaya doğru eğildim. "Raegan'la aranızdaki gerçek mi?"

"Evet." Gülümsüyor. "Ama sana ondan aylar önce bahsetmişim. Bu yeni bir şey değil! Yıllardır bunu senden saklamadığım kesin. Bir yerlerde çocuğunuz yok, değil mi?" Başını sallıyor ve Marissa'dan bir bebek sahibi olma düşüncesi sikime o tanıdık kıvılcımı gönderiyor.

"Onu seviyorum."

"Senin adına sevindim. Bu kızın peşinden bu kadar uzun süre koşman... evet, eminim gerçektir."

"Şimdi tek yapmam gereken ailesiyle konuşmak." Bir nefes verdim. "Beni pek sevmiyorlar."

"Onları kazanacaksın."

Bir hafta sonra, Marissa'nın ailesinin evinin önünde oturmuş, Marissa'ya planımı söylememenin kötü bir fikir olup olmadığını düşünüyordum. Burada olmak isteyeceğini biliyordum ve ailesinin beni koruması için ona ihtiyacım olduğunu düşünmesini istemiyordum. İş gününün ortasındayız, yani Marissa işte ve benim dışarıda olduğumu varsayıyor. Sadece Wes ve belki de Raegan burada olduğumu biliyor. Ayrıca Marissa'nın bir yüzüğüm olduğunu bilmesini istemiyordum ve bunu ailesine söylemeyi planlıyordum. Arabayı durdurup iniyorum ve tıpkı daha önce olduğu gibi, Marissa'nın annesi elleri kalçalarında ve gözlerinde güneş gözlükleriyle arabamın yanında duruyor.

"Sizden hiçbir şey kaçmaz hanımefendi," diyorum, gerginliği azaltmaya çalışarak.

Güneş gözlüklerini burnuna doğru indiriyor. "İçeri gel," diyor ve ben de arkasından eve giriyorum.

"Tatlım!" diye sesleniyor.

"Evet, bebeğim!" Duydum.

"Buraya gelmek isteyebilirsiniz! Kızımızdan uzak duramayan o çocuk burada."

"Hangisi?" Duydum.

"Hangi kızı diyorsun?" Nefes nefese kaldı. "Eric değil!"

Oturma odasında beliriyor ve gözleri benimkilerle buluştuğunda yuvarlak tel çerçevelerinin ardında daralıyor. "Sen olmadığını umuyordum." Kollarını göğsünde kavuşturdu ve bana baktı. "Size nasıl yardımcı olabiliriz?"

"En sevdiğiniz kişi olmadığını biliyorum, hele kızınız için en sevdiğiniz kişi hiç değilim." İkisi de bana bakmaya devam ederken gergin bir şekilde yutkunuyorum. "Ama... öyle olmalıyım. Kızınızı dünyadaki her şeyden daha çok seviyorum. Bir sürü hata yaptım; bunu inkâr etmeyeceğim, ama koşullar öyle görünmese bile her zaman onun için doğru olanı yapmaya çalıştım. Evliyken ondan uzak durmam gerektiğini biliyorum. Bunu biliyorum. Alexis'i tanıdığınızı varsayıyorum, üniversiteden oda arkadaşı. Onun düğününde tanışmıştık."

Marissa'nın annesi başıyla onaylıyor ve ellerinin göğsünün üzerinden inip kanepeye oturuşunu izliyorum. Kocasına bakıyor ve yanındaki boşluğu okşuyor. Hâlâ bana dik dik bakıyor olsa da, onun yanındaki koltuğa oturduğunda sertliğinin biraz yumuşadığını görebiliyorum.

"Owen çocukluğumuzdan beri arkadaşım ve düğün boyunca tek düşündüğüm şey, hayatımda gördüğüm en güzel kadınla konuşmak isterken neden evlendiğimdi." Elimi cebime atıp yüzük kutusuyla oynuyorum, kutuyu çıkarıp ailesinin bana "*cesedimizi çiğnemeleri*" gibi bir şey söyleyeceği düşüncesiyle kalbim çarpıyor.

"Ona yaklaşmamalıydım ya da ona kur yapmaya çalışmamalıydım ama..." Devam etmeden önce duraklıyorum, "Bir noktada boşanacağımı biliyordum. Bu bir bahane değil," diye ekliyorum. "Ama onu gördüğüm andan itibaren sadece evlenmemem gerektiğini değil, *onunla* evlenmem gerektiğini de biliyordum. Kızınızı ilk kez görene kadar ilk görüşte aşkın nasıl bir his olduğunu bilmiyordum ve..." Sözümü kesiyorum. "Sahip olduğum tek şey bu. Senden sadece bir şans istiyorum. Şu anda Marissa'nın senin onayın olmadan benimle birlikte olmaya hazır olduğunu düşünüyorum ama... düğün planları yaparken seni yanında isteyecektir."

Marissa'nın annesi soluk soluğa önce Marissa'nın babasına sonra da bana bakıyor. "Evlilik mi?"

"Son ilişkiye yanlış kişiyle girdim... Artık ne istediğimi ve neye ihtiyacım olduğunu biliyorum ve hiçbir şeyden Marissa'dan emin olduğum kadar emin olmamıştım ve sanırım o da benim için aynı şeyleri hissediyor. Ona yarın sormayı düşünmüyorum. Drama olmadan bir çift olarak biraz zamana ihtiyacımız var ama..." Cebimden kutuyu çıkarıp önlerindeki sehpanın üzerine koyuyorum. "Bir yüzüğüm var."

Annesi kırmızı kadife kutuya bakıyor ve sonra tekrar bana dönüyor. "Gördü mü?"

"Hayır." Başımı sallıyorum.

"Varlığından haberi var mı?"

Başımı tekrar sallıyorum. "Hayır, meraklı olduğu için iş yerinde bir kasada tutuyorum."

"Peki ya ikinizin çalıştığı yer?" Babası ilk kez konuşarak araya giriyor.

"Politikamızı değiştirme sürecindeyiz. CEO asistanına aşık oldu." Kıkırdıyorum. "Yani, Marissa artık doğrudan bana rapor vermeyecek ama yine de şirket için çalışabilir, terfi alabilir ve gelişebilir. Sadece artık maaşında söz sahibi değilim, ki bu iyi bir şey, çünkü ona her şeyi verirdim."

Annesi öne doğru uzanır ve yüzük kutusunu alır. Açtığına nefesi kesilir. "Tabii ki zevk sahibisin." Başını iki yana sallar. "Gerçekten mükemmel olma potansiyeline sahiptin, biliyor musun?"

Gergin bir şekilde kıkırdıyorum çünkü beni onaylıyorlar mı yoksa bunların hiçbirinin yeterince iyi olmadığını ve hala kızlarını çok uzun süre metresim yapan adam olduğumu mu söylüyorlar emin değilim. "Her şey için özür dilerim. Autumn'un partisinde olanlar ve Marissa'yı böyle bir duruma soktuğum için. Bencilce davrandım ve her şeyin onu nasıl etkileyeceğini düşünmedim."

Babası kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Bazı notları ve tutanakları okuyabilmek için Eric'e dosyanı getirttim. Zor birkaç yıl geçirdiğini ve evlilik öncesi bir anlaşma yapmadığın için *çok fazla* kazık yediğini inkar etmiyorum. Eski eşinizin bazı art niyetleri varmış gibi görünüyor. Bu size bir geçiş hakkı vermez, ancak ona istediği her şeyi verdiniz ve hatalarınızı kabul ettiniz. Sadece onunla değil, mahkemede, işinde, Marissa'yla ve şimdi de bizimle ilgili ve sanırım bunu *biraz* takdir ediyorum." İç çekiyor. "Ve eğer onunla evlenme konusunda gerçekten ciddiysen... şey, ben

Sanırım bunu kabul etmek zorundayım. En sevdiğim çocuğumla koridorda yürümeyi kaçırmayacağım."

Marissa'nın annesinin nefesi kesilir ve koluna vurur. "Ona bunu söylediğini söyleme. Biliyorsun Shane ve Autumn zaten onu kayırdığımızı düşünüyorlar."

"İyi olacaklar," diyor ayağa kalkıp elini sıkmam için bana uzatırken ve ben elini uzattığımda sertçe sıkıyor. "Yine de gözüm üzerinde olacak. Bütün gözlerim ve inan bana, her yerde gözlerim var. Eğer kızım ile ilgili olarak haddini aşarsan seni hapse attırırım" diyor.

"Oh, yapmayacak. Bunun için endişelenme." Marissa'nın annesi onun yanına gelirken gülümsüyor. "Seni öldürecek."

Epilogue

CHRIS

Üç Ay Sonra

"Bebeğim, yemek geldi!" Yemek odasından seslenildiğini duyuyorum. Bu hafta üçüncü gecedir Marissa'nın şehir evindeyim. Aslında zamanımızın çoğunu burada geçiriyoruz ve sonunda burayı bizim için satın almama izin vereceğini umuyorum, böylece burada birlikte yaşayabiliriz. Yemek odasına girdiğimde Marissa ve kız kardeşinin bu akşamki 'kardeş yemeği' için sipariş ettiğimiz Çin yemeklerini poşetlerden çıkardıklarını ve masayı hazırladıklarını görüyorum. Shane, Megan ve iki çocuğuyla birlikte arkalarından geliyor.

"Bu gece hangi oyunda hepimize şaplak atacağımı anladınız mı?" Shane sorar ve Marissa gözlerini devirir.

"Çünkü her şeyde hile yapıyorsun!" Autumn kapları açarken şöyle diyor. "Seninle daha fazla oyun oynamayı reddediyorum."

"Ezik." Diyor ki

"Hileci!" Çığlık atıyor.

"Tamam, bunu burada yapmasak olmaz mı?" Marissa araya giriyor.

"Evlerinizde tartışın. Burada huzur ve yalnızlık istiyorum lütfen."

Shane şarabından bir yudum alırken, "Yani Uno'yu eledik," diye şaka yapıyor. "Ve maça," diyor Eric.

"En son oynadığımız Pictionary'nin yol açtığı felaketten sonra bunu yapmak bile istemiyorum. İşte bu yüzden güzel şeylere sahip olamıyoruz," diye şaka yapıyor Marissa.

Ailesinin şartlı onayını aldıktan sonra herkesin beni ve Marissa'yı kabul etmesi uzun sürmedi. Marissa bana annesinin onlarla konuşmaya gelmemden ne kadar etkilendiğini ve hala onun en yakışıklı müstakbel damadı olduğumu söylediğini anlattı. *İhtiyacım olursa bunu saklıyorum.*

Onlarla olan ilişkimin henüz bitmediğini biliyorum ama bir yerlere varıyorum ve haberlerimizi açıkladığımız anda temize çıkacağımı biliyorum.

Marissa'yı mutfığa kadar takip ediyorum ve onu bir taburenin üzerinde bardaklara uzanırken görüyorum ve bir anda arkasına geçip onu yavaşça kollarıma çekiyorum. "Bunların hiçbirisi değil."

"Eğer beni bu şekilde takip edeceksen, bu uzun bir dokuz ay olacak. Bir tabureye tırmanabilirim."

"Ben yanıdayken gerek yok," diyorum kollarımı ona sararken. Marissa'nın hamile olduğunu henüz kimseye söylemedik ve söylediğimizde yüzüğümü parmağına takmayı planlıyorum. Şimdilik bu bizim küçük sırrımız.

"Her zaman etrafımda ve altımdasın!" Gülüyor. Birlikte çalışmamızın bir avantajı da ne zaman seyahate çıkmam gerekse onun da benimle gelebilmesi ve bunun tersinin de geçerli olması. Ondan birkaç günden daha uzun süre ayrı kalmaktan nefret ediyorum ve utanmadan itiraf etmeliyim ki bu süre daha uzun olduğunda onun otel odasına gittiğim de olmuştur. Yanaklarını avuçluyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum.

"Ve hayatımın geri kalanında da öyle olmaya devam edeceğim. Sana daha önce de söyledim, benim etrafta olmama alışmalısın."

Kıkırıyor. "Bu fikri sevdim."

Marissa

Bir Yıl Sonra

"Gelin ne alıyorsa ben de ondan alacağım." Döndüğümde iki saat önceki kocamın bana baktığını görüyorum; bara yaslanmış, birlikte gittiğimiz ilk düğündeki halini anımsatan, her zamanki yıkıcı yakışıklılığıyla gülümsüyor. Bana birkaç adım yaklaşıyor ve barmenin doldurduğu shotlardan birini alıp diğerini bana uzatıyor. "Eğer shot içmeye başlarsak bu gece ne olacağını biliyor musun?"

"Oldukça iyi bir fikrim var."

"Muhtemelen tekrar hamile kalacaksın." Kaşını kaldırıyor ve benim gözlerim açılıyor çünkü ikinci bir bebek denemekten bahsetmemiştik bile.

"Üç aylık bir bebeğimiz var. Bunu henüz evrenin içine koymasak nasıl olur?" İlk bebeğine hamile olan ve şu anda her türlü parti ortamından çok uzakta olan Autumn'la birlikte yukarıda bir otel odasında uyuyan küçük oğlumuzu düşünürken ona göz kırpıyorum. *Küçük kız kardeşinin düğünü olsa bile.*

"Sadece söylüyorum, kuzeninin düğününde hamile kaldığımıza oldukça eminim." Kadehini benimkine vuruyor ve içkisini yudumluyor. "Likörün karımı biraz edepsizleştirmesi hoşuma gidiyor."

"Oh, ve bu sana hiçbir şey yapmıyor mu?" Bir elimi kalçama koyarken söylüyorum.

"Hayır. Hepsi *senin* yüzünden. Beni biraz iğrençleştiriyorsun." Elim tutuyor ve dudaklarını parmaklarıma bastırıyor. "Çok güzel görünüyorsun bebeğim; seni bu elbiseden çıkarmak için sabırsızlanıyorum." Bakışlarını vücudumda gezdirirken dudaklarını yalıyor. Ona doğru eğiliyorum ve beni öpmesi için yüzünü aşağı çekiyorum. "Gel benimle dans et."

Dans pistine doğru ilerlerken herkes alkışlıyor. İnsanlar bardaklarına gümüş çatal bıçaklarıyla vurarak öpüşmemizi istediklerini belirtiyorlar ve tanıdık bir şarkının ilk birkaç notası çalmaya başladığında dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

Beni dans pistinde döndürürken ona "Bu birlikte dans ettiğimiz ilk şarkı," diyorum.

"Hatırlıyorum. Bu şarkıda dans ederken sana aşık olduğumdan oldukça eminim," diyor beni batırmadan hemen önce ve bu adamın söylediği şeyleri ya da bana hissettirdiklerini asla sanmıyorum. "Peki, parti sonrasına gidiyor muyuz?"

"Ortaya çıkmalıyız, bebeğim."

"Gerçekten mi? Çünkü ben yine kendi özel after partimizi yapabileceğimizi düşünüyordum."

Son.

Wes ve asistanı Raegan'ı merak ediyor musunuz?
Sırlar Mevsimine göz atın!

Prologue

Raegan

"Ee, bu gece kaçta geliyorsun?" Beckham Menkul Değerler'deki akıl hocam ve en iyi iş arkadaşım Marissa Collins ile paylaştığım bölmenin diğer tarafından gelen sesi duyuyorum. Sandalyemde dönüyorum ve bir granola bar ısıırken bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Belki yedi?" Sandalyemde kayıyorum, kalem eteğimi aşağı çekiyorum ve bacak bacak üstüne atıyorum. "Parti sekizde başlıyor, değil mi?"

Başını sallıyor ve bana yaklaşmak için ayağa kalkıyor. "Buradaki ilk tatil partini deneyimlemen için sabırsızlanıyorum." Isık çalıyor ve bir kahkaha atıyor. "Bu... bir şey."

Marissa benden bir yaş büyük ama neredeyse üç yıldır şirkette çalışıyor ve altı ay önce işe başladığımda işin püf noktalarını öğrenmem için onun yanına atanmış olsam da, bana içerideki tüm dedikoduları ve daha da önemlisi hangi erkeklerden uzak durmam gerektiğini, hangi kadınların *kızların kızı* olmadığını ve öğle yemeği için gidilebilecek en iyi yerleri anlatmayı da kendine görev edindi. Başından beri beni her zaman arkadaşlarıyla mutlu saatlere davet etti ve kendimi dahil hissetmem için elinden geleni yaptı. Üniversiteden mezun olduğumdan beri sadece altı aydır buradayım ve *ilk iş* deneyimimden büyük keyif aldım.

"Onu korkutma," diye tanıdık bir ses araya giriyor ve sonra Liam'ı görüyorum, Marissa'nın bana aşık olduğuna ikna olduğu satış bölümünden bir çocuk. Ayakta duruyordu.

odamızın girişinde, kot pantolon ve polo giymiş, çünkü bugün *Gündelik Cuma*. "Eğlenceli ama çok da çılgın değil."

"Bir parti okulundan mezun olalı altı ay oldu; çılgınlıkla büyüyor." Marissa kıkırdıyor ve ben onun Penn State hakkındaki yorumuna ters ters bakıyorum. *Tamam, evet bir parti okulu olabilir ama ben yine de Summa Cum Laude ile mezun oldum, bu da partiden çok ders çalıştığım anlamına geliyordu.*

Tamam, yarı yarıya.

"Kesinlikle iyi bir zaman," diye ekliyor Liam ve bana bir gülümsemenin ardından göz kırpmıyor. "Marissa'ya erken mi geliyorsun?"

"Planımız bu." Başımı salladım ve ona gülümsedim. Çocuksu yakışıklılığına ve güneyli cazibesine rağmen Liam'la ilgilenmiyorum ama kibarlıktan başka bir şey yapmıyorum.

"Harika, akşam görüşürüz o zaman." Sırıttıyor, mükemmel düz dişleri ortaya çıkıyor. "İster misin-" diye söze başlarken başka bir ses konuşmamızı böldü.

"Bay Patterson." Odamın girişinde Liam'ın yanında beliren ve Liamdan daha fazla yer kaplayan patronumun derin ve boğucu sesini duyunca donup kalıyorum. O çok... *büyük ve gerçekten çok güçlü. Muhteşem olduğundan bahsetmiyorum bile.* Mavi gözlerinin önünde duran siyah çerçeveleri ve ceketinin manşetinin altından her zaman görünen, kolunda olup olmadığını merak etmeme neden olan bir dövmesi var. Saçları kumral ama kırılmış, bu da birkaç yıl içinde *gümüş bir tilki* olacağını düşündürüyor. "Bayan Graham, Bayan Collins." Bize başıyla selam veriyor ve azarlanacağım düşüncesiyle yanaklarımın pembeleşmesi gerektiğini biliyorum. Gözleri Marissa'nınkinden bir an daha uzun süre benim üzerinde kaldığında ellerim gergin bir şekilde kucagımda dönüyor.

"Bay Beckham," diyor Liam başını sallayarak. "Biz de tam tatil partisi hakkında konuşuyorduk."

Bay Beckham, "Masanızdan çok uzaktasınız," diye karşılık veriyor ve ben Liam'ın başının belaya girmeyeceğini umarak irkiliyorum.

"Aslında bir randevu için dışarı çıkıyordum ve bu gece hakkında konuşmak için uğrayabileceğimi düşündüm," diye açıklıyor. "Tatil partisinden önce buluşacağız."

"Anlıyorum." Bay Beckham Liam'ı bir aşağı bir yukarı süzüyor ve bakışlarını daraltıyor. "Paltonuz ya da eşyalarınız olmadan mı?" Bir kaşını kaldırıyor ve koridordan ofisine doğru ilerlemeden önce sırtına bir tokat atıyor. "Boş zamanlarında flört et Patterson," diye sesleniyor omzunun üzerinden.

Liam Marissa'ya dönmeden önce ona ters ters bakıyor. "Tanrım, tam bir pislik."

Marissa simsiyah buklelerini geride tutan saç bandını düzeltiyor ve beni işaret ediyor. "Raegan hariç herkese."

Liam kaşlarını çatıyor ve bana dönüp merakla bakıyor. "Öyle mi?"

Ona bakmak için döndüğümde kaşlarım çatılıyor. "Marissa, o da bana karşı pek dostça davranmıyor."

"Hayır, ama herkese olduğu gibi sana karşı da sert değil." "Sana karşı sert değil!" Tartışıyorum.

"Eskiden öyleydi. Şimdi yumuşamasının tek nedeni *seninle* arkadaş olmam." Kaşlarını aşağı yukarı oynatıyor. "Üç yıldır buradayım ve hiç kimseye sana davrandığı gibi görmedim. Sana çok iyi davranıyor! Sana kahve getirdiği zamanı hatırlıyor musun?"

"Bana kahve *getirmedi*! Kahvemi yanlışlıkla fotokopi odasında unuttum ve o getirdi!" Ona ters ters baktım. Dedikodular böyle başlıyor ve en yeni ve dolayısıyla en alt kademede olan kişi olarak, hakkımda yayılmasını istediğim son şey bu.

"Wes Beckham yıllardır fotokopi odasına girmedi ve sen oraya adımını atar atmaz birdenbire nerede olduğunu biliyor." Marissa gözlerini deviriyor ve bilgisayarına geri dönüyor. "Liam..." elini ona doğru sallıyor, "başın belaya girmeden git."

Fısıldayabilmek için sandalyemi onunkine yaklaştırmadan önce gidişini izliyorum. "Tam olarak ne diyorsun?"

Başını bana doğru çevirip kaşlarını kaldırıyor ve yüzümdeki umudu görüp görmediğini merak ediyorum. Koyu kahverengi gözlerini hızla kırptırıyor. "Patronun senden hoşlandığını."

"Oh." Bir nefes *verdim* çünkü *bu ne anlama geliyordu ki?*

"Ama bir milyon kardeşlik politikası var, o yüzden harekete geçmeyecek."

"Tabii ki hayır." Başımı sallıyorum ve bilgisayar ekranına bakıyorum çünkü onun bakışlarıyla karşılaşamayacak kadar gerginim.

"Aman Tanrım!" diyor ve yüzümü tutarak kendisine doğru çeviriyor. "Bay Beckham'a aşık mısın?"

"Hayır! Hayır hayır hayır," diye itiraz ediyorum, muhtemelen çok fazla çünkü bana sattığım şeyi almadığını söyleyen bir bakış atıyor.

"Aman Tanrım. Tamam, bak," sandalyesini bana doğru çevirdi ve ellerini omuzlarıma koydu, "Wes büyük bir futbol taraftarı, sadece senin için ayarla

Eski NFL oyuncusu seksi babamla tanışırsan sen de !" Burnuma dokunuyor ve ben de karşılık olarak burnumu kıvırıyorum.

"Yapamaz mısın?" Hayatımdaki bir başka kadının daha babamdan *ateşli* diye bahsettiğini duyunca inledim.

"Buna bayıldım, siz ikiniz bunu onun ofisinde yapabilirsiniz. Ne demek istediğimi anlıyorsanız *sizi* öğle yemeğinde ağırlayabilir." Kaşlarını yaramazca kaldırıyor.

"Hayır, ne demek istiyorsun?" Masama geri dönerken alaycı bir şekilde soruyorum.

"Seni yiyip bitireceğini" söylüyor ve ben de onun eğlenen yüz ifadesiyle karşılaşmak için dönüyorum.

"Marissa!" Fısıldayarak bağıriyorum ve sandalyesinden zıplayıp kazağını üzerine geçirirken kıkırdıyor.

"Ben kahve almaya gidiyorum. Sen bir şey ister misin?"

"Böyle iyiyim, teşekkürler." Gözlerimi ona dikiyorum ve o çıkarken kafamı kabinden dışarı çıkarıyorum. *Ya biri bunu duyduysa?* Çalan telefonun sesi beni zıplatıyor ve kendimi çoktan İnsan Kaynakları'nın uygun ofis konuşmalarını görüşmek üzere beni ofislerine çağırdığına ikna etmiş durumdayım.

Kahretsin. Telefonumda tanıdık bir uzantı gördüğümde düşünüyorum.

"Hiçbir şey duymadı." Başımı sallayarak homurdandım. *Marissa o kadar gürültücü değildi.* "Merhaba, Bay Beckham." Kendimi, aşkından telefon alan aşık bir genç gibi parmağımı akoron etrafında döndürürken yakalıyorum. *Kendine gel!*

"Bayan Graham, ofisime gelebilir misiniz lütfen?" Acaba göğsümde çarpan kalbimi duyabiliyor mu?

Sakin ol, muhtemelen bir şeye ihtiyacı vardır.

"Elbette, hemen geliyorum." Telefonu kapatıyorum ve koridordan ofisine gitmeden önce rujumu ve saçımı kontrol etmek için hızlıca pudra kâğıdımı çıkarıyorum.

Kapısını çalıyorum ve içeri girmemi söyleyen sesini duyduğumda içeri girmeden önce derin bir nefes alıyorum. Ofisi çok büyük. Dört duvarın ikisini kaplayan tavandan tabana pencereler Philadelphia silüetinin mükemmel manzarasını sunuyor. Alacakaranlıkta birkaç kez burada bulundum ve güneşin şehrin üzerinden batış şekli muhteşem, tüm odayı şehvetli bir kehribar rengine dönüştürüyor.

Masasında oturmuş bilgisayarına bakıyor ama ben ofise girer girmez gözleri benimkilerle buluşmak için yükseliyor. Ne giydiğimi katalogluyormuş gibi bir kez üzerimde geziniyorlar ve birden eteğimin çok kısa olabileceğini hissediyorum. *Hayır, sadece dizlerimin üstünde!*

İnsanların yanında nadiren gergin olurum; babam bana kendinden emin olmayı ve iyi konuşmayı öğretti. Yine de Wes Beckham'la ilgili bir şey bana bunların dışında her şeyi hissettiriyor. Kendimi, sahip olamayacağı yaşlı bir adama aşık olan aptal bir kız gibi hissediyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve dudaklarında bir gülümsemenin belirdiğini görüyorum. "Sadece önümüzdeki haftanın programını gördüğünden emin olmak istedim."

Yeni bir proje için birkaç günlüğüne Miami'ye uçan bir ekibimiz var ve Bay Beckham genellikle gitmese de, bu onun en büyük müşterilerinden biri ve her şeyin sorunsuz yürüdüğünden emin olmak istiyor. Onun asistanı olduğum için ben de gidiyorum.

"Evet." Başımı salladım. "Her şeyi teyit ettim. Perşembe günü yola çıkmaya hazırız."

Başını sallıyor ve ekranına geri dönüyor. "Herkesten bir gün önce yola çıkmaya karar verdim, bu yüzden jetin Çarşamba günü hazır olmasını sağlayabilir misiniz?"

"Elbette." Ellerimi önümde kavuşturarak başımı sallıyorum. Başka bir şey söylemiyor ve ben birden kendimi garip hissediyorum, sanki bir şey söylemem gerekiyormuş gibi. "Başka bir şey var mıydı?" Yutkunuyorum ve gözleri tekrar bana döndüğünde, bakışlarının altında tenim karıncalanmaya başlıyor. Dört inçlik topuklu ayakkabılar giyiyorum ve birden kendimi ilk kez ayakta durmaya çalışan, dengesini yavru bir geyik gibi hissediyorum. Gözlerim onun bakışlarından kaçmaya çalışarak odanın içinde geziniyor.

"İstersen kalıp herkesle birlikte uçabilirsin ya da benimle erkenden gelebilirsin." Gözlerim tekrar onunkilere kayıyor ve bilgisayar ekranından başını çevirip bana baktığını fark ediyorum.

Onunla jette yalnız mı?

Yalnız değil, tabii ki bir pilot ve en az bir uçuş görevlisi olacak.

"Asistanınız olarak, sizinle birlikte uçmam gerektiğini varsayıyorum?"

Kibarca gülümseyerek başını sallıyor. "Pekâlâ. Ekstra gece için otele bir oda daha eklediğinizden emin olun."

Terliyor muyum? Tanrım, kendimi tamamen utandırmadan beni buradan çıkar.

Gitmek için arkamı döndüğümde sesini tekrar duydum. "Bayan Graham?"
Sikeyim.

"Evet?" Arkamı döndüm.

"Ofis tatil partisi hakkında size ne söylendiğinden emin değilim..." Sözünü kesiyor. "Ama kimsenin seni istemediğin bir şeyi yapmaya ikna etmesine izin verme." Bakışlarını indiriyor ve sanki beni uyarıyormuş gibi hissediyorum.

Kaşlarım yavaşça çatılıyor ve başımı yana eğiyorum. "Bu gece iyi seçimler yapmamı mı söylüyorsun?" Sözcükler ben onları durduramadan ağzımdan dökülüyor ve her ne kadar kulağa flörtöz gelmelerini istememiş olsam da, arsızca bir alt ton duyuyorum ve umarım bunu bir şaka olarak algılar.

Onu nadiren gülümserken görüyorum ve gamzeleri olduğunu biliyorum, ama şimdi bana sırtıttığında, ne kadar muhteşem göründüğünü görünce nutkum tutuluyor. "Onun gibi bir şey."

Yutkunuyorum, gerilim arttıkça ciğerlerimin almak için can attığı nefesi dışarı vermemeye çalışıyorum. ", anladım, endişelenmene gerek yok. İyi olacağım," diye söz veriyorum.

Gözlerini kısar. "Buradaki en genç ve aynı zamanda en yeni insanlardan biri olduğunu biliyorum, bu yüzden herhangi bir şeye kapılmanı istemem. Her yıl Pazartesi günü mutlaka bir grup İK'ya getirilir."

Başımı sallıyorum, flörtöz, küstah ya da alaycı olmayacak ne söyleyeceğimi bilemiyorum. "Tamam, akşam görüşürüz o zaman."

"Araba kullanmayı düşünmüyorsun, değil mi?" Soruyor ve ben kısa bir süre için herkesin bu sorgulamayı alıp almadığını merak ediyorum.

Merakla başımı yana eğiyorum. "Sormak zorundayım, sen *bu* tüm çalışanlarınızın refahına yatırım yaptınız mı?"

Sanki ona cevap vermek yerine soru sormama şaşırmış gibi gözleri açılıyor ve bilgisayarına geri dönüyor. "Burası benim şirketim. Dolayısıyla, orada olanlardan ve siz ayrıldıktan sonra olacaklardan bir şekilde kendimi sorumlu hissediyorum. Hepiniz yetişkin olsanız da, birkaç kadehten sonra öyle davranmayanlar da var."

"Anlıyorum, Uber'e gitmeyi planlamıştım, o yüzden endişelenmeyin," diye onu temin ettim.

"Güzel." Telefonunu alıp kulağına götürürken bana bakmıyor. "Artık gidebilirsin."

Kapıdan çıkmadan önce başka bir kelime konuşmuyorum ve sonunda nefes alabiliyorum.

Sırlar Mevsimi'ni hemen alın!

Acknowledgments

Okuduğunuz için çok teŖekkür ederim! Her zaman olduğu gibi, benim kaosumla başa çıkmak için bir köy gerekiyor, bu yüzden sadece birkaç teŖekkür!

Tanya, Rachel ve Alexandra, bu kitapta benimle gerçekten çok uğraştınız! Tüm desteğiniz ve kaotik sesli notlarımı dinlediğiniz için sizi çok seviyorum.

Kristen Portillo, bu kitabın mükemmel olmasına yardım ettiğin için teŖekkür ederim! Bir gün zaman kiplerimi ve zaman çizelgelerimi ilk seferde doğru yapacağım. O zamana kadar, onları yakaladığın için sana minnettarım. Sana minnettarım!

Stacey Blake, iç mekanları her zaman bu kadar muhteşem ve tam istediğim gibi yaptığın için teŖekkür ederim! Kitaplarımı bu kadar güzel yaptığınız için teŖekkür ederim!

Shaye ve Lindsey, her şey için ve beni bu kadar düzenli tuttuğunuz için teŖekkür ederim. Siz olmasanız ben ne yapardım? Sizler rock yıldızısınız ve sizi seviyorum!

Ari Basulto, sensiz kaybolurdum. Beni düzenli tutmak için yaptığın her şey için teŖekkür ederim! Tüm ekiplerimi ve genel olarak Q.B.'nin hayatını benden daha iyi yönettiğin için teŖekkür ederim. Milyonlarca teŖekkür.

Emily Wittig, her zamanki gibi kapağa kafayı takmış! TeŖekkür ederim!

Pang Thao, tüm muhteşem tanıtımlarım, son dakika promosyonlarım ve her zaman senden yapmanı istediğim her şey için teŖekkür ederim. Bana karşı çok iyisin ve yaptığın her şey için minnettarım!

Giana, sana ve dostluğuna çok minnettarım. Seni ve sohbetlerimizi çok seviyorum! Beni her zaman desteklediğin için teşekkür ederim.

Tüm yazar arkadaşlarıma, sonsuz desteğiniz, sevginiz (ve kitaplarınızın erken kopyaları!) İçin teşekkür ederim, hepinizle bu yolculukta olmayı seviyorum.

Lyric Audiobooks ekibine, bunu hayata geçirme ve kaosumu kucaklama konusundaki tüm yardımlarınız için çok teşekkür ederim! Hepinize minnettarım!

Sokak ekibimdeki ve ARC ekibimdeki bebeklere, heyecanınız için teşekkür ederim! Bana ve kitaplarıma olan sevginiz ve sizi uçurumdan atmama her zaman izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Yaptığım şeyi yapabilmemin nedeni sizlerin yanımda olması. Her zaman en yüksek sesle alkışladığınız için teşekkür ederim. Sizi çok seviyorum.

Tüm blog yazarlarına, bookstagrammer'lara ve TikToker'lara, düzenlemeleriniz, makaralarınız, videolarınız ve her zaman kitaplarımı paylaştığınız için teşekkür ederim! İki, üç yıl önce yazdığım kitaplar hakkında hâlâ konuştuğunuz ve onları çok sevdiğiniz için. Arkadaşlarınızla (ve bazen ailenizle? Ha) paylaştığınız için Yaptığınız her şey için teşekkür ederim. (Çünkü ciddi videolar çok zor.) Eleştirileriniz ve benimle çevrimiçi sohbet ettiğiniz için teşekkür ederim. Günlerimi çok daha parlak hale getiriyorsunuz.

Ve son olarak, ve en önemlisi SİZ okuyuculara, beni başka bir kitapla tekrar zihinlerinize ve kalplerinize kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Umarım beğenmişsinizdir! Hepinizi seviyorum. Bunu yakında tekrar yapacağız. Belki tabu bir şey?

Also by **Q.B. TYLER**

STANDALONLAR

En İyi Arkadaşımdın Kız Kardeşi

Koşulsuz

UnutmaBeklen

medik Aşk Beni

Hep Sendin

Onu Güvende Tutması

Gereken Şey

SIRLAR EVRENİ

En Kötü Saklanan Sır

Sırlar Mevsimi

ACI TATLI EVREN

Acı Tatlı Teslimiyet Acı Acı

AşkTatlı Bağımlılık Tatlı

KAMPÜS MASALLARI

SERİSİ

Birinci Yarıyıl

İkinci Yarıyıl

Bahar Yarıyılı

About THE AUTHOR

Çok satan yazar ve yasak aşkların, tacoların, kahvenin ve şarabın aşığı.
Q.B. Tyler okuyucularına bazen öfkeli, bazen duygusal ama her zaman lezzetli ve ateşli aşk sunuyor. Yasak (ve bazen tabu) romanlar yazmasıyla tanınıyor, eğer bu sizin tarzınızsa doğru yere geldiniz. Yazmadığı zamanlarda onu genellikle Instagram'da (kesinlikle erteleyerek), alışveriş yaparken veya brunch'ta bulabilirsiniz.

İletişimde kalmak için [haber bültenine](https://view.flodesk.com/pages/6195b59a839edddd7aa02f8f) kaydolun!
(<https://view.flodesk.com/pages/6195b59a839edddd7aa02f8f>)

[_Qbtyler03@gmail.com](mailto:Qbtyler03@gmail.com)

Facebook: Q.B. Tyler
Okuyucu Grubu: Q.B.'s Hive
Instagram [@qbtyler.author](https://www.instagram.com/qbtyler.author)
Bookbub: Q.B. Tyler
Twitter: @qbtyler
Goodreads: Q.B. Tyler
Tik Tok: author.qbtyler
www.Authorqbtyler.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.